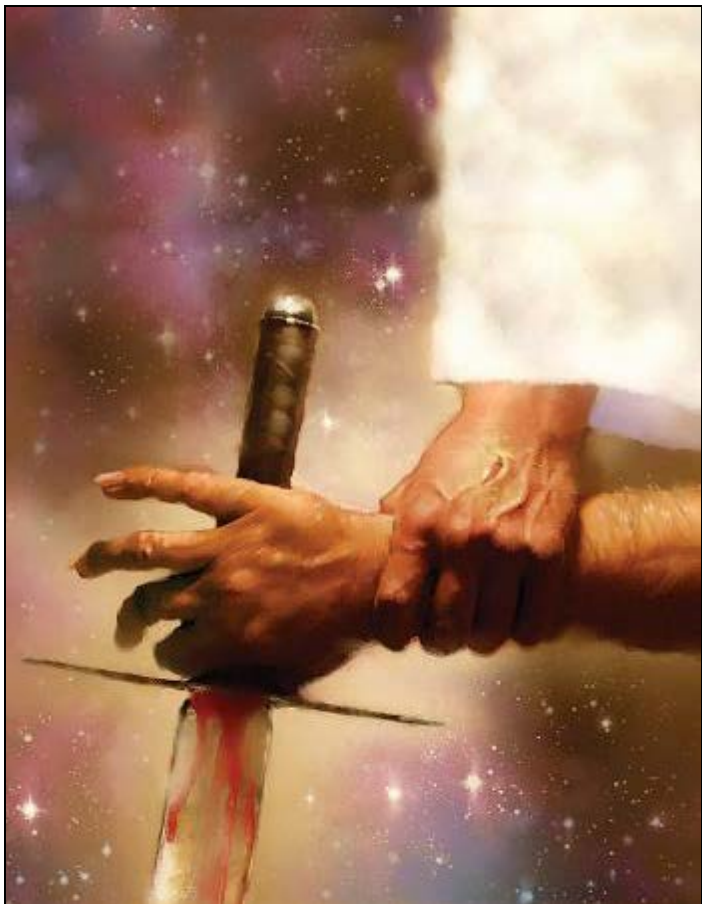

Велика боротьба

Посібник для вивчення

Біблії

Авторські права (С) 2003
належать Мерліну Бірману та
“Revelation Publications”.

На цю книгу поширюється авторське право,
чинне в усьому світі.

Умови щодо дозволу на поширення

Ми переконані у тому, що ви нестимете відповідальність перед Богом, якщо не розмножите та не поділитесь цим посібником. Тому ми закликаємо вас ділитися ним та дозволяємо вам робити це безкоштовно за наступних умов. Цей навчальний посібник можна зберегти у PDF форматі, або ж зробити фотокопію чи надрукувати. Його не можна продавати або жодним чином змінювати, і це повідомлення про авторські права мусить міститися в кожній подальшій копії.

www.Bible-Lessons.org

PublisherForGod@gmail.com

Запитання та зведення Мерліна Бірмана

Ілюстрації Ларса Джастінена,

захищені авторським правом (С)

Коментар є стислим викладом книги

Е.Г. Уайт “Велика боротьба”

Відповіді на запитання взяті зі Святого Письма - Біблії в перекладі І. Огієнка ©, 1962 р. Отримано дозвіл на використання. Усі права застережено.

Коментар до цього посібника зібраний із книги "Велика боротьба". Для кращого розуміння ми радимо вам скористатися повною версією книги.

Зміст

- 1. Чому існують зло і страждання**
- 2. Ворожнеча між людиною і сатаною**
- 3. Діяльність злих духів**
- 4. Пастки диявола**
- 5. Перший великий обман**
- 6. Чи можуть розмовляти з нами мертві?**
- 7. Прийдешня боротьба**
- 8. Наш єдиний захист**
- 9. Останнє Боже застереження**
- 10. Час горя**
- 11. Звільнення Божого народу**
- 12. Спустошення землі**
- 13. Боротьба закінчена**

Додаток

Свобода совісті під загрозою

Вступ

Ця книга видана не для того, аби повідомити вам, що гріх і спустошення від нього існують; цей факт і без того надто очевидний. Будучи вимушеним учасником цієї непримиренної суперечки між добром і злом, між життям і смертю, чи ви коли-небудь запитували себе:

Як розпочалася ця велика боротьба?

Які основні принципи в неї закладені?

Як довго вона триватиме?

Коли вона закінчиться?

Як уникнути оман?

Як битва за моє серце може

увінчатися перемогою добра навіки?

Чи можемо ми спілкуватися з

мертвими?

Яка ціль мого існування?

Як я дізнаюся, що кінець уже близько?

Чи є насправді надія на майбутнє вільне

від болю, страждань,

несправедливості та смерті?

Наберіться сміливості! Господь, Який створив у вас жагу до кращого існування та прагнення до істини, не відмовить вам у здобутті цих життєдайних знань.

Запрошуємо вас у неймовірну мандрівку Біблією за допомогою навчального посібника під назвою “Велика боротьба”. Відшукавши відповіді на вищезазначені запитання та ще багато інших, ви отримаєте розуміння критичних подій останніх днів, що краще підготує вас до прийняття рішень, які ВИЗНАЧАТЬ вашу довічну долю.

Урок 1

Чому існують зло і страждання

(1) ЧОМУ БОГ НЕ НЕСЕ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ГРІХ?

Випробовуваний, хай не каже ніхто: Я від Бога спокушуваний. Бо Бог злом не спокушується, і нікого Він Сам не спокушує. (Яків 1:13)

Неможливо логічно пояснити виникнення гріха та причини його існування. Однак досліджуючи як походження, так і остаточне знищення гріха, можна отримати нове уявлення про справедливість і милосердя, котрі Бог виявляє у Своєму ставленні до гріха. Те, що Бог не несе відповідальності за появу гріха, чітко з'ясовується в Писанні.

Він нікого не позбавляв Своєї божественної милості, і не було жодної помилки в системі Його правління, що могла б викликати непокору і повстання.

(2) ЯКИМ Є БІБЛІЙНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ГРІХА?

Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня. Бо гріх то беззаконня. (1Йоан 3:4)

Гріх – це непрошений гість, присутність якого нічим не може бути виправдана. Це нез’ясована таємниця; і виправдовувати гріх – значить захищати його. Якби можна було знайти причину або пояснити його Існування, то він перестав би бути гріхом. Єдино правильне визначення гріха є те, що дане Словом Божим: “Гріх – це беззаконня”. Тут виявляється дія принципу, який суперечить великому Закону любові, що є підвалиною божественного правління.

(3) ЯКІ ЧОТИРИ ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ БОЖЕ ПРАВЛІННЯ?

*Справедливість та право підстава
престолу Твого, милість та правда
обличчя Твоє випереджують! (Псал.
89:14)*

Оскільки закон любові служив основою Божого правління, то щастя всіх створених істот залежало від їхньої абсолютної згоди з Його великими принципами праведності. Бог бажає, щоб усі створені Ним істоти служили Йому з любові, з почуття поваги, що походить з розуміння й оцінки Його характеру. Він не знаходить ніякого задоволення від примусової пошани, тому всім дає свободу вибору, щоб Його творіння могло служити Йому добровільно. Однак знайшовся той, хто вирішив зловжити цією свободою.

(4) ХТО ПОРУШИВ ЗАКОН БОЖИЙ І СТАВ АВТОРОМ ГРІХА?

*Як спав ти з небес, о сину зірниць
досвітньої, ясна зоре, ти розбився
об землю, погромнику людей! (Ісаія
14:12)*

Гріх зародився в тому, хто після Христа був найбільше ушавлений Богом і в своїй могутності й славі посідав найвище становище серед небожителів.

(5) ЯКИМ БОГ СТВОРИВ ЛЮЦИФЕРА?

Ти був бездоганний у своїх дорогах від дня твого створення, аж поки не знайшлася на тобі несправедливість. (Єзек. 28:15)

До свого падіння Люцифер був першим херувимом-хоронителем, святим і бездоганим.

(6) НА ЯКІЙ ФІЗИЧНІЙ РИСІ ВИРІШИВ ЗОСЕРЕДИТИСЬ ЛЮЦИФЕР, ЩО ВРЕШТІ-РЕШТ ПРИЗВЕЛО ЙОГО ДО ГРІШНОГО БАЖАННЯ САМОЗВЕЛИЧЕННЯ?

Стало високим твоє серце через красу твою, ти занастив свою мудрість через свою красу... (Єзек. 28:17)

Люцифер завжди міг би користуватися прихильністю Бога, любов'ю і шаною ангельського

воїнства, якби він віддавав свої
благородні здібності для
благословення інших і для
прославлення свого Творця....
Поступово Люцифер почав плекати в
своєму серці бажання
самозвеличення.... Замість того, щоб
заохочувати твориво Боже любити
свого Творця понад усе, віддати
Йому всю любов і вірність створених
Ним істот, Люцифер спробував
примусити їх служити та
поклонятися йому. Зажадавши честі,
яку безмежний Отець виявляв
Своєму Синові, повелитель ангелів
став домагатися влади, яка належала
тільки Христові.

(7) ЩО СТАЛО РЕЗУЛЬТАТОМ ГРІШНОГО ПОВСТАННЯ ПРОТИ ЗАКОНУ БОЖОГО?

*Бо заплата за гріх смерть, а дар
Божий вічне життя в Христі Ісусі,
Господі нашім! (Римл. 6:23)*

Небеса раділи, відображаючи
славу Творця та віддаючи Йому хвалу.
Доки Бог був саме так шанований,
всюди панували мир і щастя. Але
тепер гармонія небес була порушена.
Самолюбство та самозвеличення, що
суперечили плану Творця, викликали
лихі почуття і бажання в свідомості

тих, для кого раніше прославлення Бога було найвищою радістю.

На небесних нарадах Люцифера благали усвідомити свою помилку і неправоту. Син Божий представив перед ним усю велич, доброту і справедливість Творця, а також святу і незмінну природу Його Закону. Сам Бог запровадив порядок на небесах і, порушуючи його, Люцифер зневажав свого Творця і губив самого себе. Але висловлені в дусі безмежної любові та милості застереження викликали в нього тільки дух опору. Люцифер дозволив, щоб почуття заздрості до Христа повністю опанувало ним.

(8) ЯКУ ЖАГУ ВИКЛИКАЛА У ЛЮЦИФЕРА ЙОГО ГОРДІСТЬ ВІД УСВІДОМЛЕННЯ ВЛАСНОЇ ВЕЛИЧІ?

*Ти ж сказав був у серці своєму: Зійду я на небо, повище зір Божих поставлю престола свого, і сяду я на горі збору богів, на кінцях північних, підіймуся понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому!
(Ісая 14:13-14)*

Гордість від усвідомлення власної величі викликала жагу верховної влади. Він не оцінив тієї високої честі – дару Божого – і не виявив вдячності своєму Творцеві. Він хизувався своєю

славою і високим становищем
прагнув стати рівним Богові. Небесне
воїнство любило й поважало його.
Ангели із задоволенням виконували
його повеління, і він був наділений
мудрістю і славою більше за них усіх.
Проте Син Божий був визнаним
Правителем небес, єдиним з Отцем у
владі й силі.

Христос брав участь у всіх
нарадах Бога, тим часом, як
Люциферові не було дозволено
проникати в божественні плани.
“Чому, – запитував себе цей могутній
ангел, – Христові належить верховна
влада? Чому Його шанують більше за
мене, Люцифера?”

(9) ЯКОЇ СЛАВИ НАБУВ ЛЮЦИФЕР ЧЕРЕЗ СВОЮ БРЕХЛИВУ ЗМОВУ?

*Ваш батько диявол, і пожадливість
батька свого ви виконувати хочете.
Він був душогуб споконвіку, і в
правді не встояв, бо правди нема в
нім. Як говорить неправду, то
говорить зо свого, бо він
неправдомовець і батько неправді.
(Йоан 8:44)*

Залишивши своє місце перед
лицем Божим, Люцифер почав сіяти
дух незадоволення серед ангелів. Він

діяв таємно, спочатку приховуючи свої справжні наміри. Під удаваною повагою до Бога намагався викликати незадоволення законами, яким підкорялися небесні істоти, заявляючи, що ці закони надмірно обмежують свободу. “Оскільки ангели за своєю природою святі, — запевняв він, — то вони могли б керуватися власною волею”.

Він сподівався викликати до себе прихильність і співчуття, говорячи, що Бог був несправедливим до нього, коли наділив Христа верховною владою. При цьому Люцифер переконував небожителів, що, прагнучи до більшої слави і честі, він зовсім не бажає самозвеличення, але намагається дати свободу всім небожителям, щоб таким шляхом вони могли досягти вищого рівня буття.

(10) ЯКІ РИСИ ХАРАКТЕРУ БОГ ПРОЯВИВ ПО ВІДНОШЕННЮ ЛЮЦИФЕРА, І ПРОЯВЛЯЄ ЩОДО ВСІХ НАС?

Або погорджуєш багатством Його доброти, лагідності та довготерпіння, не знаючи, що Божя добрість провадить тебе до покаяння? (Римл. 2:4)

Бог у Своїй великій милості довго терпів Люцифера. Він не позбавив його високого становища, коли той вперше виявив духа незадоволення, і навіть тоді, коли почав висувати свої безпідставні претензії перед вірними ангелами. Він ще довго залишався на небесах. Йому знову й знову пропонували прощення за умови, що він покається і підкориться. Були докладені всі зусилля, на які здатна тільки безмежна Любов і Мудрість, щоб переконати його в помилковості поглядів.

Дух незадоволення ніколи раніше не був відомий на небі. Спочатку і сам Люцифер не розумів, до чого це його призведе; він не усвідомлював справжнього характеру своїх почуттів. Але коли була доведена безпідставність його незадоволення, Люцифер переконався в тому, що він неправий, а божественні вимоги справедливі і що він повинен визнати це перед усім небом. Якби він так вчинив, то врятував би себе і багатьох ангелів. Тоді він ще певною мірою був відданий Богові.

Хоча Люцифер залишив своє становище херувима-хоронителя, проте якщо б захотів повернутися до Бога, визнати мудрість Творця і задовольнитися тим місцем, яке було

призначене йому у великому Божому плані, тоді він міг би знову посісти своє місце. Але пиха не дозволила йому підкоритися. Він уперто відстоював свої погляди, запевняючи, що йому немає в чому каятись, і таким чином остаточно вступив у велику боротьбу зі своїм Творцем.

(11) СКІЛЬКОХ АНГЕЛІВ ЗУМІВ ОБДУРИТИ САТАНА ПІД ЧАС СВОГО ПОВСТАННЯ?

Його хвіст змів третину зір із Неба та й кинув додолу. І змій стояв перед жінкою, що мала вродити, щоб з'їсти дитину її, коли вродить... (Відкр. 12:4)

Відтепер усі сили свого винахідливого розуму Люцифер спрямував на обман, щоб заручитися підтримкою ангелів, котрі були під його керівництвом. Навіть той факт, що Христос застерігав його і давав йому поради, був перекручений і виставлений у такому світлі, щоб сприяти його зрадницьким планам. Тим ангелам, які з особливою любов'ю ставилися до нього, сатана скаржився на несправедливе осудження, на зневажливе ставлення до його поглядів і на обмеження свободи.

Перекрутивши слова Христа, він удався до хитрощів і прямого обману, звинувачуючи Сина Божого в намірі принизити його перед усіма небожителями. Він намагався також виставити в неправдивому світлі розбіжності, котрі були поміж ним і вірними ангелами. Усіх тих, кого йому не вдалося звести і схилити на свій бік, він звинувачував у байдужому ставленні до інтересів небожителів. У тому, що чинив сам, він звинувачував тих, хто залишився вірним Богові. І для того, щоб переконати інших у несправедливому ставленні Бога до нього, він вдався до перекручення слів і дій Творця.

Його лукавий метод полягав у тому, щоб за допомогою хитро сплетених аргументів збивати з пантелику ангелів Божих. Усе найпростіше він огортав у таємницю і за допомогою хитрих перекручень викликав сумнів до найясніших постанов Єгови. Його високе становище в системі божественного керівництва надавало великої сили всім його твердженням, і чимало ангелів вирішило об'єднатися з ним у повстанні проти небесної влади.

**(12) ЧОМУ БОГ У СВОЇЙ
ПРЕМУДРОСТІ ДОЗВОЛИВ**

САТАНІ ПОВНІСТЮ РОЗКРИТИ ЙОГО ІСТИННИЙ ХАРАКТЕР?

*Хто в невинності ходить, той
ходить безпечно, а хто кривить
дороги свої, буде виявлений. (Прин.
10:9)*

Бог у Своїй премудрості дозволив сатані здійснювати свої плани доти, поки дух незадоволення не вилився у відкрите повстання. Необхідно було, щоб його плани повністю розвинулися й усі могли побачити їхню справжню природу і наслідки.

Люцифер, як помазаний херувим, був надто звеличений; користувався любов'ю небесних істот і мав на них великий вплив. Правління Боже поширювалося не тільки на мешканців небес, а й на всі створені Ним світи, і сатана сподівався, до коли йому вдасться втягнути в повстання небесних ангелів, то він матиме змогу зробити те саме і з іншими світами.

Щоб досягти своєї мети, він дуже спритно викладав свою точку зору, вдаючись до софістики й обману. Сила його обману була дуже великою, і, прикриваючись брехнею, він домагався успіху. Навіть вірні Божі ангели не могли цілком

зрозуміти його характеру або побачити наслідків його діяльності.

(13) ЧОМУ БОГ НЕ ЗНИЩИВ САТАНУ НА ПОЧАТКАХ ЙОГО ПОВСТАННЯ?

Всемогутній, Його не знайшли ми, Він могутній у силі, але Він не мучить нікого судом та великою правдою. (Йов 37:23)

Навіть після того, коли було вирішено, що сатана не може далі залишатися в небі, безмежна Мудрість не знищила його. Бог може прийняти тільки служіння любові, вірність Його творінь повинна ґрунтуватися на усвідомленні Його справедливості та милості. Мешканці неба та інших світів, не розуміючи природи гріха та його наслідків, не побачили б справедливості й милосердя Божого у знищенні сатани. Якби він був негайно знищений, тоді б вони служили Богові не з любові, а зі страху. Вплив ошуканця не був би відразу усунений, а дух повстання не був би цілком викорінений.

Зло повинно було дозріти. Задля добра Всесвіту на вічні часи сатана повинен був розвинути свої принципи, щоб все твориво мало змогу побачити в справжньому світлі

Його звинувачення проти божественного правління, щоб справедливість Божа і Його милість, а також незмінність Його Закону ніколи не викликали жодного сумніву.

Повстання сатани мало б стати уроком для Всесвіту на майбутнє, вічним свідченням про природу гріха з його страшними наслідками.

Правління сатани і його вплив як на ангелів, так і на людей повинні були показати, якими є плоди відкинення божественного авторитету. Все це мало довести, що Боже правління і Його Закон тісно пов'язані з добробутом усіх створених Ним істот. Таким чином історія цього страшного повстання повинна була сприяти вічній безпеці всіх святих істот, відкрити їх очі на справжню природу беззаконня, стримати їх від гріха та допомогти уникнути покарання за гріх.

(14) ДО ЯКОЇ КАТАСТРОФІЧНОЇ ПОДІЇ ПРИЗВЕЛО ПОВСТАННЯ САТАНИ?

І сталась на небі війна: Михайл та його Анголи вчинили зо змієм війну. І змій воював та його анголи,

*та не втрималися, і вже не
знайшлося їм місця на небі.*

*І скинений був змії великий, вуж
стародавній, що зветься диявол і
сатана, що зводить усесвіт, і
скинений був він додолу, а з ним і
його анголи були скинені. (Відкр.
12:7-9)*

Великий узурпатор продовжував виправдовувати себе до самого кінця боротьби на небесах. Коли було проголошено, що сатана разом з усіма своїми прихильниками буде вигнаний з небесних осель, тоді бунтівник відверто заявив про своє презирство до Закону Творця. Він знову й знову повторював, що ангели не мають потреби в керівництві, що вони повинні діяти згідно зі своєю волею, яка завжди буде вести їх правильним шляхом. Він засудив божественні постанови як такі, що обмежують їхню свободу, і заявив, що домагатиметься скасування Закону, щоб звільнене від цього обмеження небесне воїнство могло досягти вищого і більш славного рівня буття.

(15) ДЕ, БУДУЧИ ВИГНАНИМ ІЗ НЕБЕС, САТАНА СПРОБУВАВ ЗАСНУВАТИ СВОЄ ЦАРСТВО?

*І скинений був змії великий, вуж
стародавній, що зветься диявол і*

сатана, що зводить усесвіт, і скинений був він додола, а з ним і його анголи були скинені. (Відкр. 12:9)

Той самий дух, котрий викликав повстання на небі, й досі надихає повстання на землі. Сатана продовжує вести ту саму політику серед людей, яку проводив і серед ангелів. Сьогодні його дух панує в дітях непослуху. Подібно до нього вони намагаються усунути обмеження Божого Закону та обіцяють людям свободу через порушення Його заповідей. Викриття гріхів і надалі викликає той самий дух ненависті й опору. Коли Божі вістки перестороги пробуджують сумління людей, сатана спонукує їх виправдовувати себе і шукати співчуття в оточуючих людей. Замість того, щоб виправити свої помилки, вони викликають обурення проти того, хто їм докоряє, ніби всі труднощі виникли тільки через нього. Від днів праведного Авеля і до сьогодні цей дух виявляється до тих, хто наслідуються осудити гріх.

Сатана схилив людину до гріха тим же спотвореним представленням характеру Бога, як це робив він у небі, виставивши Його суворим

тираном. Досягнувши цього, він заявив, що несправедливі Божі обмеження призвели людину до падіння, як колись стали причиною його повстання.

(16) ЯКА ІСТИННА ПРИРОДА БОЖОГО ХАРАКТЕРУ?

І перейшов ГОСПОДЬ перед лицем його, та й викликнув: ГОСПОДЬ, ГОСПОДЬ, Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий, що дотримує милість для тисяч, що вибачає провину й переступ та гріх... (Вихід 34:6-7)

(17) ЯК БОГ ПРОДЕМОНСТРУВАВ СВОЮ ВЕЛИКУ ЛЮБОВ І МИЛОСЕРДЯ?

Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. (Йоан 3:16)

Прогнавши з небес сатану, Бог підтвердив цим справедливість і підтримав честь Свого престолу. Але коли людина згрішила, не встоявши перед спокусою, яку запропонував їй цей відступницький дух, Бог довів

Свою любов тим, що віддав Сина
Свого Єдинородного, щоб Він помер
за грішне людство. У викупленні
людини відкрився характер Божий.
Могутнє свідчення хреста переконує
Всесвіт у тому, що обраний
Люцифером шлях гріха аж ніяк не є
наслідком недоліків правління
Божого.

(18) ЯКИМИ СЛОВАМИ ЗЛІ ЛЮДИ ВИРАЗИЛИ ЛИХИЙ НАМІР САТАНИ ЗНИЩИТИ ІСУСА ПІД ЧАС ЙОГО ЗЕМНОГО СЛУЖІННЯ?

*А первосвященики міцно Його
винуватили. (Марк 15:13)*

У боротьбі між Христом і
сатаною під час земного служіння
Спасителя справжній характер
великого ошуканця був повністю
викритий. Ніщо не могло так дієво
позбавити сатану прихильності
небесних ангелів і безгрішного
Всесвіту, як жорстока боротьба проти
Спасителя світу. Зухвале блюзнірство
його вимог, коли він вимагав від
Христа поклоніння йому,
самовпевненість і зухвалість, коли він
поставив Ісуса на вершину гори і на
крило храму, його повний лукавства
намір, коли він пропонував Христові

кинутися вниз із запаморочливої висоти, невтомна злоба, з якою він постійно переслідував Христа, змушуючи його переходити з одного місця до іншого, підбурюючи священників і народ відкинути Його любов, і врешті-решт вимоги: “Розіпни, розіпни Його!” – все це викликало здивування й обурення Всесвіту.

Тепер провину сатани неможливо було вибачити. Він виявив свій справжній характер неправдомовця і вбивці. Тепер усі зрозуміли, що того самого духа, яким сатана панував над підвладними йому людьми, він виявив би і серед небожителів, коли б йому було дозволено керувати ними. Сатана твердив, що непослух Божому Закону принесе свободу й велич, але виявилось, що наслідком цього буде рабство і виродження.

(19) ЧОГО ДОСЯГНУВ БОГ ЖЕРТВОЮ СИНА СВОГО, ЯКА ПОКАЗАЛА ЙОГО ХАРАКТЕР ВСЕСВІТУ?

Усе ж від Бога, що нас примирив із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примирення... (2Кор. 5:18)

Бог показав Свою огиду до принципів бунтівництва. Усе небо побачило виявлену Ним справедливість як в осудженні

сатани, так і в спасінні людства. Люцифер, заявляв: коли Закон Божий незмінний і покарання за його порушення не може бути прощене, тоді кожний його порушник повинен навіки втратити Божу милість. Він заявляв, що грішне людство не може спастися і тому є його законною здобиччю. Але смерть Христа стала незаперечним доказом на захист людини, якого ніхто не може спростувати. Покарання за порушення Закону прийняв на Себе Той, Хто був рівний Богові, і людина могла тепер прийняти праведність Христа, через покаєння і смирення здобути перемогу над владою сатани, як і Син Божий. Отже, Бог справедливий і водночас виправдовує кожного, хто вірить в Ісуса.

(20) ЯКОЮ БУЛА ОСОБЛИВА МІССІЯ ХРИСТА?

*Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати.
(Матв. 5:17)*

Але Христос прийшов на землю не тільки для того, щоб ціною страждань і смерті “звеличити й прославити Закон”. Не тільки для

того, щоб мешканці Землі ставилися до Закону Божого з належною пошаною, а й щоб довести населеним світам у Всесвіті незмінність Закону.

Якщо його вимоги можна було б скасувати, тоді Божому Синові не треба було б віддавати Своє життя, щоб викупити його порушників. Смерть Христа доводить незмінність Закону. А жертва, яку Отець і Син у Своїй безмежній любові принесли задля спасіння грішників, показувала Всесвіту, що справедливість і милість – підвалини Божого Закону та Його правління.

(21) ЯКИМ БУДЕ ЗІЗНАННЯ КОЖНОЇ СОТВОРЕННОЇ ІСТОТИ НАПРИКІНЦІ ВЕЛИКОЇ БОРОТЬБИ?

*...щоб перед Ісусовим Ім'ям
вклонялося кожне коліно небесних, і
земних, і підземних, і щоб кожен
язик визнавав: Ісус Христос то
Господь, на славу Бога Отця!
(Филип. 2:10-11)*

Під час виконання остаточного вироку суду стане очевидним, що немає жодної причини для існування гріха. Коли Суддя Всесвіту запитає сатану, “чому ти повстав проти Мене і забрав підданих Мого Царства?”, автор гріха

не зможе навести жодного виправдання.
Замовкнуть усякі уста, і все повстале
воїнство мовчатиме.

(22) У ЯКОМУ ВИГУКУ ПРОЛУНАВ СМЕРТЕЛЬНИЙ ВИРОК ДЛЯ САТАНИ?

*...промовив: Звершилось!... І, голову
схиливши, віддав Свого духа. (Йоан
19:30)*

Голгофський хрест, проголошуючи
незмінність Закону, підтвердив перед
Всесвітом, що плата за гріх – смерть. У
передсмертному вигуку Спасителя
“Звершилось!” пролунав смертний
вирок для сатани. Результат великої
боротьби, що тривала так довго, був
вирішений, і стало можливим остаточне
викорінення зла. Син Божий пройшов
через ворота могили, “щоб смертю
позбавити сили того, хто має владу
смерті, тобто диявола” (Євр.2:14).

(23) ЯКОЮ Є КІНЦЕВА ДОЛЯ САТАНИ І ВСІХ, ХТО ПОВЕН ГОРДОСТІ Й НЕЧЕСТИВОСТІ?

*Бо ось наступає той день, що палає,
як піч, і стануть всі пишні та
кожен, хто чинить безбожне,
соломою, і спалить їх день той,
який наступає, говорить Господь
Саваот, Який не позоставить їм*

кореня, ані галузки. (Мал. 4:1)

Прагнення сатани до
самозвеличення знайшло вираз у його
словах: “Зійду я на небо, повище зір
Божих поставлю престола свого...
уподібнюсь Всевишньому!” (Ісая
14:13–14). Господь говорить: “...Я
обернув тебе у попіл на землі... і
зникнеш навіки!” (Єзек.28:18–19).

(24) ЯКОЇ ОБІЦЯНКИ ВИМАГАТИМУТЬ ВИКУПЛЕНІ ТА ВСЕСВІТ, ЩО ДИВИТЬСЯ В МАЙБУТТЯ, НАПРИКІНЦІ ВЕЛИКОЇ БОРОТЬБИ?

*Що ви думаєте проти Господа? Бо
Він зробить кінця, не постане два
рази насильство. (Наум 1:9)*

Всесвіт побачить, що таке гріх і
які його наслідки. Його повне
знищення, яке спочатку викликало б
жах у ангелів, а Богу принесло б
безчестя, тепер виправдає Його
любов і утвердить Його честь в очах
мешканців Всесвіту, котрі знаходять
задоволення у виконанні Його волі і в
чийх серцях є Його закон. Ніколи зло
не повториться знову. Слово Боже
говорить: “Не повториться два рази
насильство”.

Закон Божий, представлений сатаною як рабське ярмо, буде прославлений як закон свободи. Досвідчене і випробуване творіння Боже ніколи більше не захитається у своїй вірності Тому, Чий характер був відкритий перед ним у своїй неосязній любові та безмежній мудрості.

Я розумію, як гріх вперше зародився в серці Люцифера через гордість до самого себе. Я знаю, що на той момент Бог міг його знищити, але якби Він так учинив, усі сотворенні Ним істоти жили б у послуху через страх.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я зазнав(-ла) нещастя через порушення Божих принципів, заснованих на любові. Я бачу любов, справедливість і милосердя, які виявляються при їх дотриманні.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Тепер я розумію, що Бог у своїй премудрості дозволив гріху пройти свій злісний шлях, аби увесь Всесвіт міг засвідчити його жахливі наслідки і

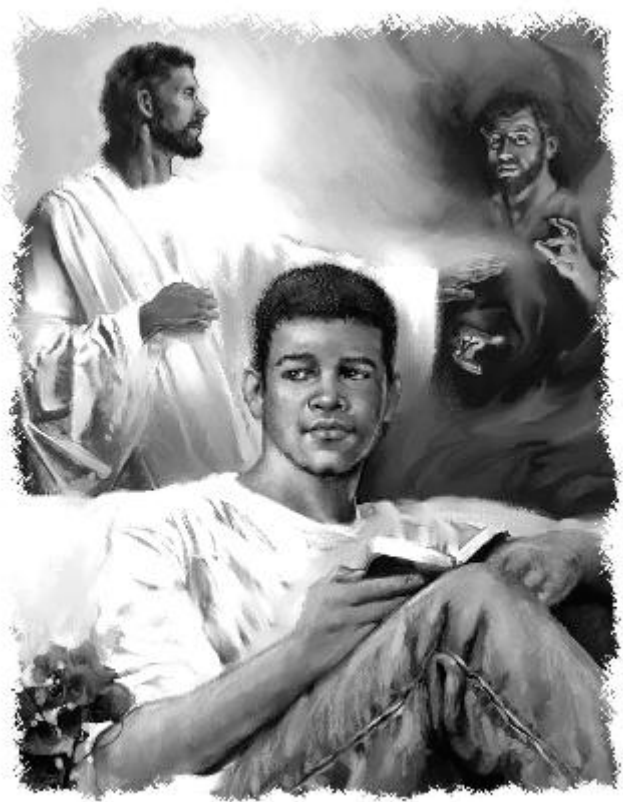
побачити справжній характер сатани.

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

*Я хочу заявити про велике
милосердя, яке Бог надав нам,
пожертвувавши Своїм Сином. Я
радий(-а), що завдяки цьому дару
відбувається дотримання закону. У
Своїй премудрості Він залишається
справедливим і виправдовує всіх,
хто вірить.*

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal blue ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Урок 2

Ворожнеча між людиною і сатаною

**(1) ЯКУ ВЕЛИКУ ОБІЦЯНКУ БОГ
ДАВ ЗА НАДІЮ ГРІШНОЇ
ЛЮДИНИ?**

*І Я покладу ворожнечу між тобою
й між жінкою, між насінням твоїм
і насінням її. Воно зітре тобі голову,
а ти будеш жалити його в п'яту.
(Бут. 3:15)*

Божественний вирок, винесений сатані після падіння людини, був також і пророцтвом, яке охоплює всі віки до кінця часу і передвіщає велику боротьбу всіх поколінь людей,

які житимуть на землі. Бог говорить: “І покладу ворожнечу”. Ця ворожнеча невластива природі людини. Коли людина порушила божественний Закон, її природа зробилася гріховною, і таким чином між нею і сатаною виникла гармонія, а не конфлікт. Ніякої природної ворожнечі між грішною людиною й автором гріха не існує. Обоє стали грішниками через відступництво.

Відступник не заспокоїться, поки не знайде співчуття і підтримки, спонукаючи й інших наслідувати його приклад. З цієї ж причини ангели, котрі впали, і нечестиві люди об’єдналися у беззаконному зв’язку. Якби Бог не втрутився особливим чином, сатана і людство виступили б разом у боротьбі проти небес, і замість того, щоб ворогувати з сатаною, уся людська сім’я об’єдналася б у протидії Богові.

(2) ЯКИЙ ОСОБЛИВИЙ НАКАЗ ТА ЗАСТЕРЕЖЕННЯ БОГ ДАВ АДАМОВІ ТА ЄВІ?

Але з дерева знання добра й зла не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш! (Бут. 2:17)

(3) ЯКИЙ ВИЯВ НЕПОКОРИ СПРИЧИНИВ РУЙНУВАННЯ

ЗЕМЛІ І ГРІШНУ СУТНІСТЬ УСЬОГО ЛЮДСТВА?

І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, і він з'їв. (Бут. 3:6)

(4) ЩО ТАКА СПОКУСА?

Майте, брати мої, повну радість, коли впадаєте в усілякі випробовування, знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість. (Яків 1:2-3)

(5) ХТО Є АВТОРОМ УСІХ СПОКУС?

І диявол, скінчивши все цеє спокушування, відійшов від Нього до часу. (Лука 4:13)

Сатана спокусив людей до гріха, як свого часу підбурив до повстання ангелів, щоб знайти для себе спільників у війні проти небес. Щодо ненависті до Христа, то в цьому питанні сатана і його ангели були одностайні; незважаючи на те, що в інших питаннях у них були розходження, все ж вони тісно згуртувались у боротьбі з Правителем

Всесвіту. Але коли сатана почув про ворожнечу, яка буде покладена між ним і жінкою, між його насінням і насінням жінки, він зрозумів, що його спроби зруйнувати людську природу зустрінуться із серйозними перешкодами, що людина якимось чином матиме змогу опиратися його силі.

(6) ЗА ЧИЄЮ ПОДОБОЮ БУЛО СТВОРЕНО ЛЮДИНУ І ЧИ ПОСЛУЖИЛО ЦЕ ПОШТОВХОМ ДЛЯ САТАНИ, АБИ ЗНИЩИТИ ЛЮДСТВО?

І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх. (Бут. 1:27)

Сатана ворогує з людьми тому, що через Христа людство стало об'єктом Божої любові й милості. Він намагається перешкодити божественному Плану спасіння людства, зганьбити Бога, спотворюючи і опоганюючи діло Його рук; він хоче завдати смутку небесам і сповнити землю горем і спустошенням. І потім, вказуючи на все це зло, він заявляє, що в усьому винен Бог, Який створив людину.

(7) ЯКУ ЦІННУ ОБІТНИЦЮ МИ МОЖЕМО ПОПРОСИТИ Й

ОТРИМАТИ ЗАВДЯКИ СИЛІ ХРИСТА?

*Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління.
(2Петр. 1:4)*

Благодать, котру Христос вкладає в душу людини, робить її ворогом сатани. Без цієї перетворюючої благодаті й оновлюючої сили людина б залишалась у полоні сатани, рабом, готовим завжди виконувати всі його примхи. Але цей новий принцип у душі людини викликає боротьбу там, де раніше панував спокій.

Сила, якою Христос наділяє людину, робить її здатною опиратися тиранові й узурпаторові. Усюди, де відчувається відраза до гріха замість любові до нього, де отримується перемога над пристрастями, які заволоділи душею, там виявляється дія сили, що походить згори.

(8) ЯКА БОЖЕСТВЕННА РИСА ЖИТТЯ ХРИСТОВОГО ВИКЛИКАЛА ВОРОЖНЕЧУ В СЕРЦЯХ БЕЗБОЖНИХ АЖ НАСТІЛЬКИ, ЩО ВОНИ РОЗП'ЯЛИ ЙОГО?

*І ви знаєте, що Він був з'явився,
щоб гріхи наші взяти, а гріха в Нім
нема. (1Йоан 3:5)*

Протиріччя, що існують між
духом Христа і духом сатани,
найяскравіше виявилися у тому, як
світ прийняв Ісуса. Юдеї відкинули
Його не тільки тому, що Він не мав
земної величі, багатства та слави.
Вони бачили, що Він наділений
силою, котра з надлишком компенсує
відсутність цих зовнішніх переваг.
Саме чистота і святість Христа
викликали проти Нього ненависть
беззаконників. Його безгрішне життя,
сповнене самозречення і посвячення,
стало постійним докором пихатій
тілесній природі. Це викликало
ненависть до Сина Божого. Сатана і
злі ангели об'єдналися з нечестивими
людьми. Усі відступницькі сили
змовилися проти Захисника Правди.

(9) ЯКОГО СТАВЛЕННЯ МИ МОЖЕМО ОЧІКУВАТИ ВІД СВІТУ ЯК ПОСЛІДОВНИКИ ХРИСТА?

*Та й усі, хто хоче жити побожно у
Христі Ісусі, будуть переслідувані.
(2Тим. 3:12)*

До послідовників Христа
виявляється така ж ворожнеча, що й

до їхнього Вчителя. Кожний, хто усвідомлює огидність гріха і за допомогою небесної сили противиться спокусі, обов'язково викличе гнів сатани і його підлеглих. Ненависть до чистих принципів істини, докори й переслідування, яких зазнають її захисники, існуватимуть доти, поки існуватимуть гріх і грішники. Не може бути нічого спільного між послідовниками Христа і слугами сатани. Спокуса хреста ще існує.

(10) ЯКІ ДВА КРОКИ НАМ СЛІД ЗРОБИТИ, ЩОБ ПОДОЛАТИ СИЛИ САТАНИ?

Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу, то й утече він від вас. (Яків 4:7)

Сатана збирає та кидає в бій всі свої сили. Чому ж він не зустрічає рішучого опору? Чому воїни Христові такі сонні й байдужі? Тому що не мають справжнього зв'язку з Христом і позбавлені Його Духа. Гріх для них не такий огидний і відштовхуючий, яким був для їхнього Вчителя. Вони не чинять такого рішучого опору гріху, як це робив Христос; вони не усвідомлюють розмаху і згубності гріха; вони,

засліплені, не бачать характеру і сили князя темряви.

Сатана зустрічається з таким незначним опором тому, що людям мало відомо про його силу, злобу та широке поле війни проти Христа і Божої Церкви. Багато, дуже багато людей помиляються в цьому питанні: вони не знають про те, що їхній ворог – це могутній полководець, котрий, пануючи над злими ангелами, за допомогою ретельно обміркованих планів і майстерної стратегії провадить війну з Христом, щоб перешкодити справі спасіння душ.

Люди, котрі називають себе християнами, і навіть служителі Євангелія – мало говорять про сатану, хіба що випадково згадують про нього у своїх проповідях з-за кафедри. Вони залишають без уваги докази його постійної діяльності й успіху, нехтують багатьма застереженнями, щодо його підступності; і складається враження, нібито вони ігнорують саме його існування.

(11) ЩО Є ПОСТІЙНОЮ МЕТОЮ САТАНИ?

...для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум, щоб для них не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він образ Божий. (2Кор.

В той час, як людям мало що відомо про його хитрощі, цей невсипущий ворог переслідує їх на кожному кроці. Він втручається в усі сфери сімейного життя; його можна зустріти на кожній вулиці наших міст; без нього не проходять молитовні зібрання у церквах; він присутній на національних зборах, в залах правосуддя, вносячи замішання, обманюючи, спокушуючи, руйнуючи душі й тіла чоловіків, жінок і дітей, розбиваючи сім'ї, сіючи ненависть, суперництво, сварки, бунтарські настрої та вбивства. А християнський світ сприймає це як належне і призначене Богом.

Сатана постійно намагається отримати перемогу над народом Божим, усуваючи перешкоди, котрі відділяють його від світу. Стародавній Ізраїль був спокушений до гріха, коли наважився вступити в заборонені зв'язки з язичниками. Подібним чином зведений і сучасний Ізраїль....Всі ті, які не йдуть рішуче слідом за Христом, служать сатані. У невідродженому серці живе любов до гріха, схильність плекати і виправдовувати його, в той час як відроджене серце відчуває ненависть

до гріха та бажання чинити йому рішучий опір.

Коли християни надають перевагу товариству нечестивих і невіруючих людей, вони наражають себе на спокусу. Сатана старанно маскується і непомітно закриває їхні очі покривалом своєї омани. Вони не бачать, що таке товариство розраховане на те, аби погубити їх; уподібнюючись до світу в його характері, словах і вчинках, вони все більше і більше духовно сліпнуть.

(12) ЯК ЛИШЕНЬ НАМ ВДАСТЬСЯ ВБЕРЕГТИСЬ, ПІДКОРЯЮЧИСЬ СВІТОВІ?

*На стежку безбожних не йди, і не
ходи на дорогу лихих. (Прип. 4:14)*

Пристосування Церкви до світських звичаїв наближає її до світу, але ніколи не зможе наблизити світ до Христа. Загравання з гріхом неминуче робить його менш огидним. Той, хто обирає товариство слуг сатани, незабаром перестане боятися і їхнього пана. Якщо, виконуючи свій обов'язок, ми зустрінемося з випробовуванням, як це трапилося з Даниїлом при царському дворі, то можемо бути впевнені, що Бог захистить нас; але якщо ми самі

наражаємося на спокусу, то рано чи пізно впадемо.

(13) ЗА КИМ НАМ СКАЗАНО НЕ СЛІДУВАТИ Й КОГО НЕ СЛІД РОБИТИ ОБ'ЄКТОМ ЗАХОПЛЕННЯ?

Не завидуй злим людям, не бажай бути з ними... (Прип. 24:1)

Часто спокусник найуспішніше діє через тих, кого менш за все можна запідозрити в тому, що вони перебувають в його рабстві.

Талановиті й високоосвічені люди викликають захоплення й повагу, нібито ці риси можуть компенсувати відсутність страху Божого або допомогти їм знайти милість Бога. Талант і культура загалом є дарами Божими, але якщо вони посідають місце благочестя, якщо замість того, щоб наблизити душу до Бога, вони віддаляють її від Нього, тоді стають прокляттям і пасткою.

Багато хто думає, що всякий вияв люб'язності й вишуканості свідчить про те, що ця людина належить Христові. Це найбільша помилка. Звичайно, такі риси повинні прикрашати характер кожного християнина, бо вони здатні справляти сильний вплив на користь правдивої

релігії, але їх слід присвятити Богові; в протилежному випадку вони стануть силою до зла.

Багато людей з високорозвинутим інтелектом і приємними манерами не дозволять собі зробити те, що загалом вважається аморальним вчинком, але водночас вони залишаються відточеним знаряддям в руках сатани. Непомітний, але згубний вплив і приклад цих людей робить їх ще більш небезпечними ворогами справи Христа. Вони становлять більшу небезпеку, ніж неосвічені, малокультурні люди.

(14) ХТО Є ЄДИНИМ ДЖЕРЕЛОМ МУДРОСТІ Й ДУХОВНОЇ СИЛИ?

*Бог для нас охорона та сила,
допомога в недолях, що часто
трапляються. (Псал. 45:1)*

У щирій молитві, усвідомлюючи свою залежність від Бога, Соломон здобув мудрість, котра викликала подив і захоплення усього. Та коли він відвернувся від Джерела своєї сили і почав покладатися тільки на себе, то став жертвою спокуси. Надзвичайні здібності, даровані цьому наймудрішому з царів, зробили

його лише більш дійовим знаряддям
ворога людських душ.

(15) ЯКИЙ ПЛАН ДІЙ ОБРАВ САТАНА, НАМАГАЮЧИСЬ ПЕРМОГТИ У ВЕЛИКІЙ БОРОТЬБІ?

*Будьте тверезі, пильнуйте! Ваш
супротивник диявол ходить,
ричучи, як лев, що шукає пожерти
кого. (1Петр. 5:8)*

Від днів Адама і до нашого часу
великий ворог застосовує свою силу,
щоб гнобити і знищувати. Тепер він
готується до останнього походу
проти Церкви. Всі, хто прагнуть іти
за Ісусом, будуть втягнуті в боротьбу
проти цього невтомного ворога. Чим
більше християнин
уподібнюватиметься до
божественного Зразка, тим більшою є
вірогідність стати мішенню для
нападок сатани. Всі, хто активно бере
участь у справі Божій, хто прагне
викрити обман лукавого та
проповідувати людям Христа,
зможуть приєднатися до свідництва
апостола Павла, який говорить про
служіння Господові з усякою
покорою, з багатьма слізьми і серед
спокус.

(16) ЩО ЗАХИСТИТЬ НАС ВІД ХИТРОЩІВ ДИЯВОЛА?

Зодягніться в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитрощів диявольських. (Ефес. 6:11)

Сатана напосідав на Христа, використовуючи найсильніші й найвитонченіші спокуси, але щоразу зазнавав поразки. Ісус змагався з ворогом задля нас. Отримані Ним перемоги зробили нас здатними перемагати. Христос дасть силу всім, хто просить її. Сатана не може перемогти жодної людини без її власної згоди. Спокусник не має влади над волею людини; він не може примусити душу згрішити. Він може завдати людині страждань і мук, але не в силі опоганити її. Той факт, що Христос здобув перемогу, повинен надихати Його послідовників до мужньої боротьби з гріхом і сатаною.

(17) ЯК МОЖНА ВРЯТУВАТИ НАШІ ЖИТТЯ ВІД ОСКВЕРНЕННЯ?

Чим додержить юнак у чистоті свою стежку? Як держатиметься Твоїх слів! (Псалми 119:9)

(18) ЯКОЇ ОБІЦЯНКИ МИ МОЖЕМО ПОПРОСИТИ У БОГА?

Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її. (1Кор. 10:13)

Я вдячний(-а), що Бог дав обіцянку закласти ворожнечу в серця своїх дітей супроти сатани.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я молюся про духовну мудрість і сильніше прагнення до пізнання Божого Слова, і, з Його благодаттю, я твердо налаштований(-а) протистояти диявольським наступам.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я стверджую, що Божа обіцянка не дозволить мені бути спокушеним сильніше того, що я можу винести, і молюсь про мудрість, щоб обрати шлях втечі.

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

*Я усвідомлюю, що всі, хто живе
задня Христа, можуть зазнати
переслідувань, і я готовий це
винести в любові до Нього.*

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

[illegible]

Урок 3

Діяльність злих духів

(1) ЯК СВЯТЕ ПИСЬМО ВИЗНАЧАЄ СИЛИ ЗЛА У ВЕЛИКІЙ БОРОТЬБІ?

*Бо ми не маємо боротьби проти
крови та тіла, але проти початків,
проти влади, проти
світоправителів цієї темряви,
проти піднебесних духів злови.
(Ефес. 6:12)*

Зв'язок між видимим і невидимим
світом, служіння ангелів Божих та
діяльність злих духів ясно описані в

Святому Письмі, бо нерозривно пов'язані з історією людства. Люди все менше вірять в існування злих духів, а святих ангелів, котрих “посилають для служіння тим, які мають успадкувати спасіння” (Євр.1:14), вважають духами померлих. Але Святе Письмо не тільки свідчить про існування як добрих, так і злих ангелів, а й наводить незаперечні докази того, що вони не є безтілесними духами померлих людей.

(2) ДЕ ПЕРЕБУВАЛИ ВСІ АНГЕЛИ ДО ПОЧАТКУ ВЕЛИКОЇ БОРОТЬБИ?

І я бачив, і чув голос багатьох Анголів навколо престолу, і тварин, і старців, і число їх було десятки тисяч раз по десять тисяч і тисячі тисяч. (Відкр. 5:11)

(3) ЯКА НАЗВА ВЖИВАЄТЬСЯ У СВЯТОМУ ПИСЬМІ СТОСОВНО ГРІШНИХ АНГЕЛІВ?

Чи віруєш ти, що Бог один? Добре робиш! Та й демони вірують, і тремтять. (Яків 2:19)

(4) ДЕ ЗАРАЗ МЕШКАЮТЬ ЦІ ГРІШНІ ІСТОТИ?

*І скинений був змій великий, вуж
стародавній, що зветься диявол і
сатана, що зводить усесвіт, і
скинений був він додолу, а з ним і
його анголи були скинені. (Відкр.
12:9)*

(5) НА ЯКОМУ РІВНІ БУЛА СТВОРЕНА ЛЮДИНА ПО ВІДНОШЕННЮ ДО АНГЕЛІВ?

*А однак учинив Ти його мало меншим
від Бога, і славою й величчю Ти
коронуєш його! (Псал. 8:5)*

Ангели існували ще до створення людини; коли закладалися підвалини землі, “коли разом співали всі зорі поранні”, тоді “радісний оклик здіймали всі Божі сини” (Йов 38:7). Після гріхопадіння людини ангели були послані охороняти дерево життя; до того часу ще ніхто з людей не помер. Ангели своєю природою перевершують людину; псалмист сказав: “Ти створив чоловіка мало чим меншим від ангелів”.

(6) ЯК СВЯТЕ ПИСЬМО ОПИСУЄ КІЛЬКІСТЬ АНГЕЛІВ, ЯКИХ СТВОРИВ БОГ?

*І я бачив, і чув голос багатьох
Анголів навколо престолу, і тварин,*

і старців, і число їх було десятки тисяч раз по десять тисяч і тисячі тисяч. (Відкр. 5:11)

Святе Письмо розповідає про чисельність, силу і славу небесних істот, про їхній зв'язок з правлінням Бога та причетність до справи викуплення. “Господь міцно поставив престол Свій на небі, і над усім володіє царство Його” (Псал.102:19). Далі пророк говорить: “Я ...чув голос багатьох ангелів навколо престолу” (Відкр.5:11). Вони знаходяться перед Царем царів – “ангели Його, потужні силою”, “слуги Його, виконавці Його волі”, “покірні голосові слова Його” (Псал.102:20). Даниїл бачив тисячі тисяч та десять тисяч десятків тисяч небесних посланців (Дан.7:10). Апостол Павло говорить про них, як про “десятки тисяч ангелів” (Євр.12:22).

(7) СКІЛЬКИ АНГЕЛІВ ОБРАЛО ШЛЯХ ЗЛА?

Його хвіст змів третину зір із Неба та й кинув додолю. І змії стояв перед жінкою, що мала вродити, щоб з'їсти дитину її, коли вродить... (Відкр. 12:4)

(8) ЯКИЙ ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД АНГЕЛІВ?

А подоба тих істот була на вид вугілля з огню, вони палали на вигляд смолоскипів; той огонь проходжувався поміж істотами. І огонь мав сяйво, і з огню виходила блискавка. І ті живі істоти бігали й верталися, немов блискавка. (Єзек. 1:13-14)

Посланці Божі, “немов блискавка”. Яка сліпуча їхня слава, який стрімкий політ! Ангел, що з'явився біля гробу Спасителя, мав вигляд “як блискавка, і одежа – біла, як сніг”; “від страху перед ним затряслася сторожа та й стала як мертва” (Матв.28:3–4).

(9) ЯКА ПОДІЯ У ЦЬОМУ ТЕКСТІ РОЗКРИВАЄ СИЛУ, ЯКОЮ ВОЛОДІЄ ОДИН БОЖИЙ АНГЕЛ?

І сталося тієї ночі, і вийшов Ангол Господній, і забив в асирійському таборі сто й вісімдесят і п'ять

*тисяч. І повставали вони рано
вранці, аж ось усі мертві трупи!...
(2Цар. 19:35)*

Коли Санхериб, зарозумілий ассіріянин, зневажав і ганьбив Бога, погрожуючи Ізраїлеві загибеллю, то “тієї ж самої ночі вийшов Ангел Господній і побив в ассірійському таборі сто вісімдесят п’ять тисяч” (2Цар.19:35). “Він вигубив кожного хороброго вояка, начальників і князів” у війську Санхериба, і той “вернувся з соромом обличчя до краю свого” (2Хронік 32:21).

(10) ЯКУ РОЛЬ БОГ ВІДВІВ НЕГРІШНИМ АНГЕЛАМ ПІСЛЯ ПАДІННЯ ЛЮДИНИ?

*Чи не всі вони духи служебні, що їх
посилають на службу для тих, хто
має спасіння внаслідкувати? (Євр.
1:14)*

Ангели послані на служіння дітям Божим. Так, Авраамові вони принесли обітницю благословення; до воріт Содому прийшли, щоб урятувати праведного Лота від загибелі в огні, до Іллі – коли він помирав від втоми і голоду в пустелі; до Єлисея – у вигляді вогненних коней і колісниць, що оточили невелике місто, обложене ворогами,

до Даниїла – коли він просив божественної мудрості при дворі язичницького царя і коли був укинтий до лев'ячої ями; до приреченого на смерть Петра у в'язниці Ірода; до в'язнів у Филипах; до Павла і його супутників під час нічної бурі на морі; до Корнилія – щоб відкрити його розум для прийняття Євангелія; до Петра – доручити йому занести вістку спасіння язичникові-чужинцю. Отже, святі ангели в усі часи служили народові Божому.

(11) ЩО ДЛЯ НАС ОСОБИСТО РОБЛЯТЬ АНГЕЛИ?

Ангел Господній табором стає кругом тих, хто боїться його, і визволяє їх. (Псал. 34:7)

Кожний послідовник Христа має ангела-хоронителя. Ці небесні вартові захищають праведника від сили лукавого. І сам сатана визнав це, коли сказав: “Чи ж Йов дармо боїться Бога? Чи ж ти не огородив його і дім його, і все, що його?” (Йов 1:9–10). З наступних слів псалмиста ми довідуємося про ті засоби, котрі використовує Бог для захисту Свого народу: “Ангел Господній стоїть на варті навкруги тих, що Його бояться, і визволяє їх” (Псал.33:8). Спаситель

говорить про тих, що вірять у Нього: “Глядіть, щоб не погордували ні одним з малих цих, бо кажу вам, що ангели їхні на небесах завжди бачать лице Отця Мого Небесного” (Матв.18:10). Ангели, що служать дітям Божим, завжди мають вільний доступ до небесного Отця.

Таким чином, діти Божі, що наражаються на спокуси і постійну злобу князя темряви, змагаються з усіма силами зла, мають запевнення в постійній охороні небесних ангелів. І вони насправді мають потребу в такій охороні. Якщо Бог дав Своїм дітям обітницю милості й охорони, то це тому, що їм доведеться зустрітися з могутніми силами зла – численними, рішучими і невтомними. Той, хто недооцінює їхню лютість і силу, перебуває в небезпеці.

(12) ЩО ПЕРЕТВОРИЛО СВЯТИХ АНГЕЛІВ НА ДЕМОНІВ?

Бо як Бог Ангелів, що згрішили, не помилював був, а в кайданах темряви вкинув до аду, і передав зберігати на суд... (2Петр. 2:4)

Злі духи, створені на початку безгрішними, були за своєю природою, силою і славою рівними святим істотам, котрі зараз є Божими

посланцями. Але згрішивши, вони об'єдналися, щоб зганьбити Бога і знищити людину. Підтримавши повстання сатани, вони разом з ним були вигнані з небес і впродовж усіх наступних віків співпрацювали з ним, воюючи проти божественного авторитету. Святе Письмо розповідає нам про їхній союз і правління, про їхні різні ранги, а також про розум, хитрість і підступні наміри, спрямовані проти миру і щастя людей.

(13) ЯКІ МЕТОДИ ВИКОРИСТОВУЄ САТАНА, ЩОБ ОБДУРИТИ ЛЮДСТВО ТА КОНТРОЛЮВАТИ ЙОГО?

*...це духи демонські, що чинять
ознаки. Вони виходять до царів усього
всесвіту, щоб зібрати їх на війну того
великого дня Вседержителя Бога.
(Відкр. 16:14)*

У Старому Завіті часом згадуються їхнє існування і діяльність; але особливим чином ці злі духи виявили свою силу тоді, коли Христос жив на землі. Спаситель прийшов на землю, щоб здійснити план викуплення людини, а сатана вирішив відстоювати своє право на панування у світі.

(14) ДЕ ПЕРЕБУВАТИМУТЬ СИЛИ ЗЛА З ДОЗВОЛУ ГРІШНОЇ ЛЮДИНИ?

*А коли настав вечір, привели
багатьох біснуватих до Нього, і Він
словом Своїм вигнав духів, а
недужих усіх уздоровив, (Матв.
8:16)*

Новий Завіт ясно говорить про те, що нечисті духи оволодівали людьми. Такі люди страждали не тільки від фізичних хвороб. Христос добре розумів, з ким має справу. Він розпізнавав безпосередню присутність і дію злих духів.

Зцілення біснуватих з Гадаринського краю – яскравий приклад чисельності, сили й люті злих духів, а також сили і милості Христа. Нещасні біснуваті, відкинувши всяку стриманість, корчилися від болю і, шаленіючи, несамовито кричали, завдаючи собі тілесних пошкоджень та загрожуючи всім, хто наближався до них. їхні закривавлені, спотворені тіла та затуманена свідомість були тим видовищем, яке приносило радість князеві темряви.

(15) СКІЛЬКИ ДЕМОНІВ ПЕРЕБУВАЛО У ЧОЛОВІКОВІ З ГАДАРИНСЬКОГО КРАЮ?

***І запитав Він його: Як тобі на ім'я?
А той відповів: Легіон мені ймення
багато бо нас. (Марк 5:9)***

У римській армії легіон налічував від трьох до п'яти тисяч воїнів. Воїнство сатани також поділене на підрозділи; підрозділ, до якого належали ці демони, був не меншим, ніж легіон.

**(16) СИЛОЮ ЧИЙОГО ІМЕНІ
СИЛИ ЗЛА БУДУТЬ ЗМУШЕНІ
ТІКАТИ?**

***А ті Сімдесят повернулися з
радістю, кажучи: Господи, навіть
демони коряться нам у Ім'я Твоє!
(Лука 10:17)***

Підкорюючись наказові Ісуса, злі духи залишили свої жертви, і тепер вони мирно сиділи біля ніг Спасителя, спокійні, лагідні і в здоровому розумі.... Спаситель бажав, щоб Його послідовники краще знали ворога, з яким їм доведеться зустрітися, щоб люди, котрі жили в тій місцевості, побачили Його силу, здатну розірвати кайдани сатани і звільнити його в'язнів. І хоч Ісус покинув цю місцевість, та люди, яких Він так чудово звільнив, залишилися, щоб сповіщати про милість свого Благодійника.

(17) ЯКЕ ВІРУВАННЯ, КОТРЕ ДЕМОНСТРУЄ, ЩО ОВОЛОДІННЯ ДИЯВОЛОМ МОЖЕ БУТИ ПИТАННЯМ ВИБОРУ, ОБРАВ ЄЛІМА?

Але їм опирався Еліма ворожбит той, бо ім'я його перекладається так, і намагавсь відвернути від віри проконсула. (Дії 13:8)

Біснувати, як правило, терпіли страшні муки, проте були й винятки з цього правила. Щоб володіти надприродною силою, дехто добровільно йшов на зв'язок із сатаною. Такі люди, звичайно, не ворогували з нечистими духами. До

такої категорії належали ті, що мали духа віщування: ворожбит Симон, Єліма-ворожбит та дівчина, що ходила за Павлом і Силою у Филипах.

(18) ЯК ЦЕЙ ВІРШ ОПИСУЄ ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД ЛЮЦИФЕРА, ВІДТЕПЕР НАЗВАНОВОГО САТАНОЮ?

Стало високим твоє серце через красу твою, ти занастив свою мудрість через свою красу. Кинув Я тебе на землю, дав тебе перед царями, щоб дивились на тебе. (Єзек. 28:17)

Великий ошуканець найбільше боїться, що нам стануть відомі його підступи. Щоб краще замаскувати свій справжній характер і наміри, він намагається подати себе в такому вигляді, аби викликати в людей тільки глузування й презирство. Він задоволений, коли його зображають смішною або огидною істотою, потворною на-півтвариною, напівлюдиною. Йому подобається, коли люди, вважаючи себе розумними й ерудованими, говорять про нього в жартівливому, насмішуватому тоні.

(19) ЯКОЇ ДІЇ, КОТРА ДАРУЄ МУДРІСТЬ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ОБМАНУ, НАВЧАЄ БІБЛІЯ?

*Зодягніться в повну Божу зброю,
щоб могли ви стати проти
хитрощів диявольських. (Ефес. 6:11)*

*Силкуйся поставити себе перед
Богом гідним, працівником
бездоганним, що вірно навчає науки
правди. (2Тим. 2:15)*

Оскільки сатані вдалося так майстерно замаскуватися, часто можна почути питання: “Невже справді може існувати така істота?” Доказом його успіху є загальноприйняті у релігійному світі теорії, що суперечать ясним свідоцтвам Святого Письма. Оскільки сатана може легко опанувати розумом людей, які не усвідомлюють його впливу, Слово Боже містить численні приклади його лиховісної діяльності, відкриваючи нам таємні сили диявола і спонукуючи завжди бути готовими відбити його напади.

(20) НА ЯКУ ВЕЛИКУ ОБІЦЯНКУ ЩОДО ЗАХИСТУ МИ МОЖЕМО СПОДІВАТИСЯ, КОЛИ НАС АТАКУЮТЬ СИЛИ ЗЛА?

Хто Господа любить, ненавидьте зло! Хто рятує душі святих Своїх, Той визволить їх із руки несправедливих. (Псал. 97:10)

Звичайно, сила і злоба сатани та його воїнства могли б викликати в нас тривогу, якби ми не мали захисту й рятунку в набагато переважаючій силі нашого Спасителя. Ми старанно закриваємо двері наших осель на замки і засуви, щоб зберегти життя і майно від лихих людей, але рідко думаємо про злих ангелів, котрі постійно шукають доступу до нашого серця і від котрих ми не можемо захиститися власними силами. Якщо б їм було дозволено, вони б затуманили наш розум, завдали б нам тілесних мук, знищили б майно і життя. Єдина насолода для них – це нещастя і руйнування.

Яким жахливим є становище тих, хто опирається божественним вимогам і піддається спокусам сатани доти, поки Бог не залишить їх в полоні злих духів. Але ті, що йдуть за Христом, завжди перебувають у безпеці під Його опікою. Могутні ангели посилаються з неба для їхньої охорони. І злий ворог не може проникнути через сторожу, яку Бог поставив навколо Своїх дітей.

Зі Святого Письма я розумію, що потрапив(-ла) у космічну боротьбу між добром і злом. Я усвідомлюю, що демонічні сили - це не духи мертвих людей, а скоріше грішні ангели, які прагнуть мого знищення, адже я потребую Божого дару Благодаті.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я вдячний(-а), що Бог посилає Своїх священних небесних посланців, щоб служити моїм потребам і забезпечувати мій захист під час цієї великої боротьби.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я усвідомлюю, що не зрівняюся з розумом, владою чи здібностями сатани та його лихих прислужників. Я дякую Богу, що можу претендувати на надприродну силу в ім'я Христа за визволення від цих сил зла.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я знаю, що в останні дні сили темряви використовуватимуть чудесні знамена та дива, щоб обдурити мене. Я молюся, щоб Святий Дух скеровував мене на шляху вивчення Божого Слова, аби мене не ошукали.

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

[illegible]

Урок 4

Пастки диявола

(1) ЯКА КІНЦЕВА МЕТА САТАНИ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ БОРОТБІ?

...та й кинув його до безодні, і замкнув його, і печатку над ним поклав, щоб народи не зводив уже, аж поки не скінчиться тисяча років. А по цьому він розв'язаний буде на короткий час. (Відкр. 20:3)

Велика боротьба між Христом і сатаною, яка триває вже майже шість тисяч років, незабаром завершиться, тому лукавий подвоює свої зусилля, щоб завдати поразки справі Христа для спасіння людини. Він продовжує

заманювати душі людей у свої пастки. Мета, якої хоче досягти сатана, – це тримати людей у темряві й нерозкаянні аж до того часу, коли Спаситель закінчить Своє посередницьке служіння і вже не буде жертви за гріх.

(2) ЯКУ НАМ НАДАЛИ ВКАЗІВКУ, ЩО СКЛАДАЄТЬСЯ ІЗ ДВОХ ЧАСТИН, ЩОБ ЗАХИСТИТИСЯ ВІД ОБМАНУ САТАНИ?

*Тож підкоріться Богові та
спротивляйтесь дияволові, то й
утече він від вас. (Яків 4:7)*

Коли ми не докладіємо достатньо зусиль, аби протистояти його владі, коли в Церкві й світі панує дух байдужості, сатана спокійний, бо йому не загрожує небезпека втратити тих, кого він зробив своїми полоненими. Але тоді, коли люди починають цікавитись питаннями вічності, коли душі запитують: “Що мені робити, щоби спастись?”, тоді він починає протидіяти Христові та перешкоджати впливові Святого Духа.

(3) ЯКІ БІБЛІЙНІ ПОРАДИ ДОПОМОЖУТЬ НАМ

ПОДОЛАТИ ЖАГУ ДО ПЛОТСЬКИХ ПРИСТРАСТЕЙ?

*І кажу: ходіть за духом, і не
вчините пожадливости тіла...
(Галат. 5:16)*

І знову сатана бачить, що слуги
Божі обтяжені тягарем внаслідок
духовної темряви, яка огортає народ.
Він чує їхні щирі молитви про те, щоб
божественна благодать і сила розвіяли
дух байдужості, безпечності та
недбалості. Тоді він з оновленою
ревністю береться за своє ремесло.
Сатана спокушує людей
червоугодництвом або якоюсь іншою
формою самозадоволення,
притуплюючи цим їхні почуття, і тоді
вони не почують тих істин, в яких
мають найбільшу потребу.

(4) ЯКІ ТРИ ОСНОВНІ РОЗБІЖНОСТІ ВИКОРИСТОВУЄ САТАНА, ЩОБ ВІДВОЛІКТИ ВАШІ ДУМКИ ВІД ВІЧНИХ ПРОБЛЕМ?

*...але клопоти цього світі й омана
багатства та різні бажання
ввіходять, та й заглушують слово, і
плоду воно не дає. (Марк 4:19)*

Сатана добре знає, що всі ті, кого
йому вдасться схилити до занедбання

молитви і дослідження Святого Письма, будуть переможені. Тому він вишукує будь-які можливі шляхи, аби опанувати розумом людей.

(5) ЯК САТАНА ВИКОРИСТОВУЄ ТИХ, ХТО ЗАЯВЛЯЄ, ЩО Є ХРИСТІЯНИНАМИ, АЛЕ НИМИ НЕ Є?

Благаю ж вас, браття, щоб ви остерігалися тих, хто чинить розділення й згіршення проти науки, якої ви навчилися, і уникайте їх... (Римл. 16:17)

Завжди були такі особи, які розуміли себе побожними, але замість того, щоб зростати в пізнанні істини, вони вважали своїм священним обов'язком вишукування помилок у характері або у вірі тих, з ким не погоджуються. Такі люди є правою рукою сатани. Оскаржувачів своїх братів чимало, і вони найбільш активні, коли Бог здійснює Свою волю, а щирі віруючі намагаються її виконувати. Вони надають фальшивого забарвлення словам і вчинкам тих, хто любить істину і живе за її принципами. Найбільш щирих, ревних і самовідданих слуг Христа вони виставляють як обманщиків або людей, що стали жертвою обману, їхня робота полягає

в тому, щоб перекручувати мотиви і цілі всякого благородного й чесного вчинку, поширювати наклепи та сіяти сумніви в умах недосвідчених. Вони намагаються будь-яким чином представити все чисте й правильне брудним і оманливим.

(6) ЯК СВЯТЕ ПИСЬМО ВИЗНАЧАЄ ЦИХ ОШУКАНЦІВ?

По їхніх плодах ви пізнаєте їх. Бо хіба ж виноград на тернині збирають, або фіґи із будяків? (Матв. 7:16)

Але ніхто не повинен дати себе ошукати щодо цих людей. Неважко зрозуміти, чий вони діти, чий приклад наслідують і чию роботу виконують....Їхні діла нагадують діла сатани – лихого наклепника, “хто братів наших обмовляв” (Відкр.12:10).

У великого ошуканця є багато агентів, готових поширювати будь-яке заблудження, щоб занапастити душі; омана розрахована на будь-який смак і схильності тих, кого він бажає знищити. Його план полягає в тому, щоб залучати до церкви нещирих і невідроджених людей, котрі будуть сіяти насіння сумнівів і невіри, перешкоджати всім, хто бажає бачити успіх у справі Божій і працює

для цього. Багато з тих, хто не має справжньої віри в Бога і Його Слово, погоджуються з деякими принципами істини, і на цій підставі їх вважають християнами. Потім вони починають запроваджувати свої помилкові погляди, видаючи їх за біблійні істини.

(7) ЯКИМ Є РЕЗУЛЬТАТ ПРИЙНЯТТЯ ІСТИНИ?

...і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить! (Йоан 8:32)

Однією з найбільших спокус сатани є твердження про те, що немає великого значення, в що люди вірять. Він знає, що прийнята з любов'ю істина освячує душу того, хто приймає її. Тому безперервно намагається підмінити її фальшивими теоріями, байками, своїм власним “євангелієм”. Від самого початку слуги Божі провадили непримиренну боротьбу з фальшивими вчителями, порочними людьми, що запроваджували згубні єресі. Ілля, Єремія, Павло рішуче й безстрашно протидіяли тим, хто відвертав людей від Слова Божого. Ці святі поборники Істини не схвалювали тієї широти поглядів, котра дозволяла дивитись

на правдиву біблійну віру як на щось маловажливе.

(8) ЩО СТАНЕТЬСЯ З ТИМИ, ХТО ПЕРЕКРУЧУЄ СВЯТЕ ПИСАННЯ ВІДПОВІДНО ДО СВОЇХ ПЕРЕКОНАНЬ?

*...як і по всіх посланнях, що в них він
говорить про це. У них є дещо
тяжко зрозуміле, що неuki та
незміцнені перекручують, як і інші
Писання, на власну загибель свою.
(2Петр. 3:16)*

Невиразні й химерні тлумачення Писань, численні суперечливі теорії щодо біблійної віри, які заповнили сьогодні весь християнський світ, – усе це робота нашого великого ворога; він намагається збити людей з пантелику, щоб вони не розпізнали Істину. Поділ і розбіжності, які існують між церквами християнського світу, значною мірою пояснюються звичкою перекручувати Писання, пристосовуючи його до своїх улюблених теорій. Замість того, щоб уважно і зі смиренным серцем досліджувати Слово Боже, аби отримати пізнання Його волі, багато хто намагається знайти в ньому щось незвичайне або оригінальне.

(9) ЯКЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ДАЄТЬСЯ ТИМ, ХТО ДОПУСКАЄ ДУМКУ ПРО ЗМІНУ ЗНАЧЕННЯ БОЖОГО СЛОВА?

Свідкую я кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Коли хто до цього додасть що, то накладе на нього Бог кари, що написані в книзі оцій. А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написане в книзі оцій. (Відкр. 22:18-19)

Щоб обґрунтувати хибні вчення або нехристиянські звичаї, дехто вихоплює окремі місця Святого Письма, вириваючи їх з контексту, часто цитуючи лише половину вірша, тим часом, як друга частина повністю спростовує їхні твердження. З хитрістю змія вони таким чином шукають доказів у віршах, не пов'язаних один з одним, для виправдання своїх тілесних бажань. Отже, багато людей свідомо перекручує Слово Боже. Інші ж, маючи багату уяву, хапаються за прообрази й символи Святого Письма і пояснюють їх так, як це їм підказує власна фантазія. Незважаючи на те, що Біблія сама себе тлумачить, вони

видають власні ідеї за біблійне вчення.

Якщо Святе Письмо досліджується без молитви, без смирення і без духа учнівства, тоді найясніші й найпростіші, як і найскладніші тексти будуть тлумачитися неправильно.

(10) ЩО ЗРОБИТЬ ДЛЯ НАЙПРОСТІШОГО РОЗУМУ СВІДЧЕННЯ ГОСПОДА?

*Господній Закон досконалий, він
зміцнює душу. Свідчення Господа
певне, воно недосвідченого умудряє.
(Псал. 19:7)*

Біблія – дорога для тих, хто бажає пізнати волю Творця. Бог дав людям найпевніше пророче слово; ангели і навіть Сам Христос пояснювали Даниїлові та Йоанові передвіщення недалекого майбутнього.

Найважливіші істини, які стосуються нашого спасіння, не залишились у таємниці. Вони не були відкриті в такому світлі, щоб викликати неправильне уявлення або збентеження щирого шукача істини. Господь сказав через пророка Авакума: “...Напиши це видіння... щоб читач його легко читав” (Авак.2:2). Слово Боже зрозуміле

всім, хто досліджує його з щирою молитвою. І кожна насправді щира душа прийде до світла Істини.
“Світло сяє для праведників”
(Псал.96:11).

(11) ЯК БОГ СПОГЛЯДАЄ МУДРІСТЬ ЦЬОГО СВІТУ?

*Цьогосвітня бо мудрість у Бога
глупота, бо написано: Він ловить
премудрих у хитрощах їхніх! (1Кор.
3:19)*

Для багатьох людей прокляттям стали наукові дослідження. Бог дозволив, щоб на світ вилилися потоки світла у вигляді відкриттів у галузі науки й мистецтва, але навіть найвизначніші уми, намагаючись з'ясувати відношення між знаннями і відкриттями, потрапляють у безвихідь, якщо вони не керуються в своїх дослідженнях Словом Божим.

(12) ЯК СВЯТЕ ПИСЬМО СТАВИТЬСЯ ДО СВІТСЬКОЇ НАУКИ?

*О Тимофію, бережи передання,
стерезися марного базікання та
суперечок знання, неправдиво
названого так. (1Тим. 6:20)*

Людські знання як в матеріальній, так і в духовній сфері є неповними та

поверховими, тому що чимало людей неспроможні узгодити свої наукові погляди з біблійними твердженнями. Декотрі приймають людські теорії та здогадки за наукові факти і думають, що Слово Боже слід випробовувати “фальшивим знанням”. . . Творець і Його справи недоступні їхньому розумінню, і оскільки вони не можуть пояснити їх законами природи, то біблійна історія залишається для них недостовірною. Ті, що сумніваються в достовірності Старого й Нового Завітів, дуже часто йдуть ще далі і починають сумніватися в існуванні Бога, приписуючи Його безмежну силу природі. А знявшись з якоря віри, вони розбиваються об скелі невір’я.

(13) ЧОМУ ЛЮДИНА НІКОЛИ ДО КІНЦЯ НЕ ЗРОЗУМІЄ БОГА?

О глибино багатства, і премудрости, і знання Божого! Які невідомі присуди Його, і недосліджені дороги Його! (Римл. 11:33)

Таким чином багато хто втрачає віру і стає полоненим сатани. Люди хочуть бути мудрішими за свого Творця; людська філософія намагається дослідити і пояснити таємниці, які не будуть відкриті навіть

у вічності. Якби люди намагалися пізнати те, що Бог відкрив їм про Себе і Свої наміри, то отримали б таке пізнання про славу, велич і силу Єгови, що зрозуміли б власну нікчемність і були б задоволені тим, що відкрите їм і їхнім дітям.

Вершиною сатанинського підступу є спроба постійно тримати людський розум у стані пошуків і гіпотез про те, що Бог не відкрив і чого Він не має наміру відкрити. Саме через це Люцифер утратив небо. Він був незадоволений тим, що від нього приховані таємниці планів Божих, знехтував тим знанням, яке було відкрите йому щодо його особистої діяльності на високій посаді. Викликавши таке саме незадоволення серед ангелів, які пішли за ним, він і призвів їх до падіння. Тепер сатана намагається прищепити людям того ж духа, щоб і вони знехтували заповідями Божими.

(14) КОМУ ЗАГРОЖУЄ ВІРА У СИЛЬНУ ОМАНУ?

...і з усякою обманою неправди між тими, хто гине, бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися. І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили, щоб стали засуджені всі, хто не вірив у правду, але полюбив неправду. (2Сол. 2:10-

Хто не хоче прийняти ясної та чистої правди Біблії, той приречений весь час шукати приємні для слуху байки, які здатні заспокоювати людське сумління. І чим менше в таких ученнях духовності, самовідречення і смирення, тим прихильніше їх сприймають люди. Цим вони послаблюють свої розумові здібності, примушуючи служити їх тілесним бажанням. Вважаючи себе надто мудрими, щоб зі смиренным серцем і щирою молитвою про божественне керівництво досліджувати Писання, вони залишаються без всякого захисту проти заблудження. Сатана готовий задовольнити бажання їхнього серця і підсуває свою оману замість правди. ...Усі, хто нехтує Словом Божим задля вигод життя і спокою, задля того, щоб нічим не відрізнитися від світу, будуть приречені прийняти най-жахливішу єресь за біблійну Істину. Хто Свідомо відкидає Істину, той прийме всяку форму заблудження. І той, хто з жахом дивиться на якусь одну оману, охоче приймає другу.

Серед найуспішніших засобів великого обманщика є псевдовчення та облудні чудеса спіритизму.

Приймаючи вигляд ангела світла, він розставляє свої пастки там, де цього найменше можна чекати. Якби люди досліджували Слово Боже з ревною молитвою і з бажанням зрозуміти його, то вони не були б залишені в темряві й не прийняли б фальшиві вчення. Але оскільки вони відкидають Істину, то стають жертвою омані.

(15) ЧОГО НАМ НАКАЗАНО УНИКАТИ?

...порушуючи Боже Слово вашим переданням, що його ви самі встановили. І багато такого ви іншого робите. (Марк 7:13)

Незліченні фальшиві вчення і оманливі теорії здобули визнання в християнських церквах. Неможливо уявити собі всі ті жахливі наслідки, які можуть виникнути від усунення хоча б одного з принципів, встановлених Словом Божим. Небагато є тих, хто наважується на такий крок, задовольняючись неприйняттям тільки однієї істини. Більшість, врешті-решт усуває один за одним принципи істини, перетворюючись на справжніх безбожників.

Хибні погляди сучасного богослів'я штовхнули багатьох на

шлях скептицизму, хоча за інших обставин вони могли б повірити у Писання. Людині важко прийняти вчення, несумісне з притаманним їй розумінням справедливості, милосердя і доброти; а оскільки ці доктрини пропонуються як біблійні, то вона взагалі відмовляється прийняти Слово Боже.

(16) У ЧОМУ ПОЛЯГАЄ НЕБЕЗПЕКА НАДМІРНОЇ ПОВАГИ ДО ЛЮДСЬКИХ ТРАДИЦІЙ?

І сказав Він до них: Спритно відкидаєте ви заповідь Божу, аби зберегти своє передання. (Марк 7:9)

Це і є та мета, якої хоче досягнути сатана. Він нічого не бажає більше, як того, щоб знищити в людині довіру до Бога і Його Слова. Сатана стоїть на чолі великої армії скептиків, що сумніваються, і докладає всіх зусиль, щоб обманом поповнити свої ряди. Стало модним сумніватися. Багато людей ставиться з недовір'ям до Слова. Божого й до Його Автора тому, що воно докоряє й осуджує гріх. Ті, хто не бажає коритися його вимогам, намагаються знищити його авторитет. Такі люди читають Біблію чи прислухаються до її вчення, яке

викладається з-за кафедри тільки для того, щоб вишукувати недоліки в Писанні або в проповіді.

Чимало людей стали безбожниками тільки тому, що намагались виправдати чи вибачити своє зневажливе ставлення до обов'язків. Інші переймають скептичні погляди внаслідок лінощів. Вони надто полюбляють легке життя, щоб відзначитися на ниві добрих, справ гідних поваги, але потребують певних зусиль і самозречення. Критикуючи Біблію, вони думають завоювати собі репутацію мудреців. Обмежений розум, не освічений божественною мудрістю, нездатний дечого зрозуміти, і це дає скептикам привід до критики.

Багато людей вважають за доброчесність перебувати на боці невір'я, скептицизму і сумніву. Але під удаваним видом щирості ховається самовпевненість і гордість. Багато людей знаходять задоволення в тому, щоб вишукувати в Святому Писанні місця, які дивують та бентежать людей. Дехто перш за все критикує і помилково судить Біблію тому, що любить сперечатися. Такі люди не усвідомлюють того, що в такий спосіб вони, як птахи, потрапляють у тенета птахолова. Але висловивши відверто свою невіру,

Вони вважають, що не можуть змінити своєї позиції. Таким чином вони об'єднуються з безбожними і зачиняють перед собою ворота раю.

(17) КОМУ НАДАДУТЬ ДОПОМОГУ СВЯТОГО ДУХА?

Отже, коли ви, будучи злі, потрапите добрі дари своїм дітям давати, скільки ж більше Небесний Отець подасть Духа Святого всім тим, хто проситиме в Нього? (Лука 11:13)

У Своєму Слові Бог дав достатньо доказів Свого божественного характеру. Великі істини щодо нашого спасіння тут викладені дуже чітко. За допомогою Святого Духа, обіцяного всім, хто щиро шукає Його, кожна людина може самостійно зрозуміти ці істини. Бог дав людям тверду основу, на якій вони можуть будувати свою віру.

(18) ПРО ЯКУ ВЕЛИКУ ОБІЦЯНКУ В ЦЬОМУ ВІРШІ МИ МОЖЕМО ЗАЯВИТИ?

Краще вдаватись до Господа, ніж надіятися на людину. (Псал. 118:8)

Однак обмежений людський розум не в змозі повністю зрозуміти

плани й наміри Безмежного. Ми ніколи не зможемо знайти Бога дослідженням. Не намагайтеся самовпевненою рукою відкрити завісу, за якою Він приховує Свою велич.... Ми настільки спроможні зрозуміти Його відносини з нами і мотиви Його вчинків, наскільки здатні бачити Його безмежну любов і милість у поєднанні з безмежною Божою силою. Наш небесний Отець керує всім мудро й справедливо, і в нас нема підстав бути незадоволеними і недовірливими; ми повинні шанобливо схилитися перед Ним у покорі. Він відкриє нам Свої плани настільки, наскільки це буде корисно для нас, а що “більше того”, ми повинні віддати в Його всемогутню руку і сповнене любові серце.

(19) ЧИ ЗАСТЕРІГАЄ НАС ЦЕЙ ВІРШ ПРОТИ НЕБЕЗПЕЧНИХ НАСЛІДКІВ ГРІХА І НЕВІРИ?

Стережіться, брати, щоб у комусь із вас не було злого серця невірства, що воно відступало б від Бога Живого! Але кожного дня заохочуйте один одного, доки зветься Сьогодні, щоб запеклим не став котрий з вас через підступ

гріха. (Євр. 3:12-13)

Хоч Бог дав достатньо підстав для віри, Він ніколи не усуне всіх причин для невір'я. Хто шукає гачків, щоб чіпляти на них свої сумніви, неминуче знайде їх. І ті, хто відмовляється прийняти Слово Боже і підкоритися йому доти, поки не будуть усунені всі перешкоди і сама можливість для сумніву, ніколи не прийдуть до світла.

(20) ЯКОЮ Є ПРИРОДНА РЕАКЦІЯ ПЛОТСЬКОГО РОЗУМУ?

І зараз Ісус простяг руку й схопив його, і каже до нього: Маловірний, чого усумнився? (Матв. 14:31)

Недовіра до Бога – це природний наслідок невідродженого серця, яке ворогує з Ним. А віра надихається Духом Святим: вона розквітатиме, якщо ми будемо плекати її. Ніхто не може бути сильним у вірі без рішучих зусиль. Невіра посилюється, коли її заохочують. Коли люди замість того, щоб замислюватися над доказами, які Бог дав їм для зміцнення віри, дозволяють собі сумніватися або критикувати їх, тоді сумніви будуть ставати дедалі сильнішими.

**(21) ЯКОГО БІБЛІЙНОГО
ПРИНЦИПУ
ДОТРИМУВАТИМУТЬСЯ ТІ,
ХТО СУМНІВАЄТЬСЯ І НЕ
ДОВІРЯЄ БОГУ?**

*Не обманюйтеся, Бог осміяний
бути не може. Бо що тільки
людина посіє, те саме й пожне!
(Галат. 6:7)*

А хто сумнівається в обітницях Божих і не довіряє запевненням Його благодаті, той безчестить Його і зменшує їх вплив. Замість того, щоб навертати людей до Христа, скептики відштовхують їх від Нього. Вони подібні до безплідного дерева, яке далеко простягає своє похмуре віття, позбавляючи інші рослини сонячного проміння і життя. Все життя таких людей буде повсякчасним свідченням проти них самих. Вони сіють насіння сумніву і скептицизму, котре принесе відповідний врожай.

**(22) ЯКИМ Є ПЕРШИЙ КРОК НА
ШЛЯХУ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ
СУМНІВІВ ЩОДО ВІРИ?**

*Коли хоче хто волю чинити Його,
той довідається про науку, чи від
Бога вона, чи від Себе Самого кажу*

Я. (Йоан 7:17)

Для тих, хто щиро бажає звільнитися від сумніву, є тільки один шлях. Замість того, щоб сумніватися й критикувати те, чого вони не розуміють, необхідно прийняти світло, яке вже зійшло на них, і тоді вони отримають ще більше світла. Виконуючи обов'язки, зрозумілі для них, вони можуть збагнути і виконати те, що викликає у них зараз сумнів.

(23) ЯКІ ДВА КЛЮЧІ ДОСТУПНІ НАМ ЗАДЛЯ ЗДОБУТТЯ БІЛЬШ ГЛИБОКОЇ ВІРИ?

Тож віра від слухання, а слухання через Слово Христове. (Римл. 10:17)

Зараз батько хлоп'яти з слізьми закричав і сказав: Вірую, Господи, помози недовірству моєму! (Марк 9:24)

(24) ЩО ОБІЦЯЮТЬ ТИМ, ХТО В ПОШУКАХ?

Просіть і буде вам дано, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам. (Матв. 7:7)

Сатана здатний підкинути таку правдоподібну підробку, котрою зможе обдурити тих, хто бажає бути обдуреним, хто бажає уникнути самовідречення і жертви, чого

вимагає істина. Але він не зможе втримати під своєю владою жодної душі, яка щиро бажає будь-якою ціною пізнати істину. Христос – це Істина і Світло, що “просвічує кожну людину, що приходить на світ” (Йоан 1:9). Дух правди був посланий на землю, щоб попровадити людей до повної правди.

(25) ЧОМУ БОГ ДОЗВОЛЯЄ НАМ ЗАЗНАВАТИ СПОКУСИ?

А Він знає дорогу, яка при мені, хай би випробував Він мене, мов те золото, вийду! (Йов 23:10)

Пов’язані тексти: 1-е Петра 1:7

Послідовники Христа мало знають про інтриги сатани і його воїнства, які вони плетуть проти них. Але Той, Хто панує на небесах, подбає про те, щоб усе сприяло виконанню Його найглибших намірів. Господь дозволяє, щоб Його народ зазнав вогняних випробувань не тому, що Йому подобається бачити страждання і горе, а тому, що це необхідно для його остаточної перемоги. Своєю славою Він не може уберегти народ від спокуси, бо справжня мета випробування полягає в тому, щоб приготуватись до боротьби з усіма спокусами сатани.

(26) ВІД КОГО ПРИЙДЕ СИЛА ПРОТИСТОЯТИ СПОКУСІ?

*І відповів він, і сказав мені,
говорячи: Оце таке Господнє слово
до Зоровавеля: Не силою й не міццю,
але тільки Моїм Духом, говорить
Господь Саваот. (Зах. 4:6)*

Ні беззаконні люди, ні злі духи не можуть перешкодити справі Божій чи позбавити Його народ Господньої присутності, якщо він зі смиренням і щирим серцем побажає визнати і позбутися гріхів і у вірі покладатиметься на Його обітниці. Кожній спокусі, кожному ворожому впливу, таємному чи явному, можна успішно опиратися.

(27) ЧОМУ НАМ НЕ ТРЕБА БОЯТИСЯ СИЛ ЗЛА?

*Ось Я владу вам дав наступати на
змій та скорпіонів, і на всю силу
ворожу, і ніщо вам не зашкодить.
(Лука 10:19)*

Сатана добре розуміє, що найслабша душа, перебуваючи у Христі, сильніша за воїнства темряви, і якби навіть він сам насмілився вступити у двобій, то й тоді зазнав би поразки. Тому Люцифер намагається

всіма можливими методами виманити воїнів Христа з їхньої сильної твердині, а сам, сидячи в засідці зі своєю армією, готовий знищити всіх, хто наслідуються вступити на його територію. Ми можемо бути в повній безпеці тільки тоді, коли смиренно покладаємося на Бога, дотримуючись Його заповідей.

(28) ЯКІ ДВА ПОЛОЖЕННЯ ДАВ НАМ ІСУС, ЩОБ УНИКНУТИ СПОКУСИ?

Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло. (Матв. 26:41)

Пов'язані тексти: Євангеліє від Марка 13:33

Жодна людина ні дня, ні навіть години не може бути в безпеці без молитви. Ми особливо повинні благати Господа про мудрість, щоб розуміти Його Слово. Воно відкриває всі лукаві задуми сатани і ті засоби, за допомогою яких ми можемо успішно протистояти йому. Сатана – знавець Писання, і в нього є своє тлумачення тих текстів, на яких він сподівається змусити нас спіткнутися. Досліджуйте Біблію зі смиренным серцем, ніколи не забуваючи про залежність від Бога.

Ми постійно повинні бути на сторожі проти спокус сатани і молитися з вірою: “Не введи нас у спокусу”.

Я усвідомлюю, що мета сатани – обдурити весь світ, і він зробить усе, що в його силах, аби моя загибель стала реальністю. Я вдячний

(-а) за обіцянку, завдяки якій я щиро буду шукати мудрості та правди, і знайшовши їх, я не піддамся його обману.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я розумію, що сатана використовує як віруючих, так і невіруючих в якості своїх знарядь, щоб звести мене зі шляху. Моя молитва: “Господи, дай мені, будь ласка, мудрості, аби розпізнати ці сатанинські впливи”.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я молюся про рішучість постійно слідувати застереженням Христа і не піддаватися спокусі грошоловства, яке відверне мене від моїх стосунків із Ним.

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

Я вдячний(-а) за обіцянки, що Бог дасть нам владу над злом, а мені ніколи не дозволить бути спокушеним вище того, що я можу винести. Я молюся, щоб завдяки вірі та Його благодаті я зміг(-ла) перемогти і прославляти Його ім'я.

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

[illegible]

Урок 5

Перший великий обман

Ще на світанку людської історії сатана розпочав свою спокусницьку діяльність проти людства. Він спровокував повстання на небі, отож хотів змусити й мешканців землі об'єднатися з ним у боротьбі проти правління Божого. Адам і Єва були цілком щасливі, підкоряючись Законові Божому, і цей факт постійно свідчив проти звинувачення сатани, висунутого ним на небесах про те, що Закон Божий пригнічує і суперечить добру Божого творіння. Коли сатана побачив, яку прекрасну домівку Бог приготував для безгрішної пари, то сповнився заздрістю. Він вирішив призвести людей до гріха,

розділивши з Богом і підкоривши своїй владі, заволодіти землею і заснувати на ній своє царство на противагу Царству Всевишнього.

(1) ЧОМУ ВАЖЛИВИМ Є НЕГАЙНЕ, НЕПОХИТНЕ ПІДПОРЯДКУВАННЯ ВОЛІ БОЖІЙ?

Хіба ви не знаєте, що кому віддаєте себе за рабів на послух, то ви й раби того, кого слухаетесь, або гріха на смерть, або послуху на праведність? (Римл. 6:16)

Якби сатана відкрив свій справжній характер, то неодмінно зазнав би поразки, бо Адам і Єва були попереджені щодо цього небезпечного ворога. Але щоб досягти своєї мети, він діяв таємно, приховуючи свої наміри. Використовуючи змія як посередника, – на той час привабливе творіння, – він звернувся до Єви: “Чи справді Господь Бог велів вам не їсти ні з якого дерева в раю?” (Бут.3:1 С.П.).

Якби Єва стрималась і не вступила в розмову зі спокусником, то їй би нічого не загрожувало. Але вона насмілилась вести розмову з ним і стала жертвою його хитрощів. У

такий спосіб він перемагає декого й сьогодні. Вони сумніваються в повеліннях Божих і заперечують їхній зміст; замість того, щоб коритися божественним повелінням, вони приймають людські теорії, які тільки приховують плани сатани.

(2) В ЯКИЙ ВЕЛИКИЙ ОБМАН ВИРІШИЛИ ПОВІРИТИ АДАМ І ЄВА?

І сказав змій до жінки: Умерти не вмерете! (Буття 3:4)

“І відповіла жінка змієві: ‘З плодів дерева раю ми можемо їсти, але з плодів дерева, що в середині раю, – Бог сказав – не їжте із нього, і не доторкайтесь до нього, – щоб вам не померти’, І сказав змій до жінки: ‘Ні напевне – не вмерете! Бо знає Бог, що того дня, коли скуштуєте його, ваші очі розкриються, і ви станете, як боги, знаючі добро й зло’” (Бут.3:2–5), Сатана підступно пообіцяв, що вони стануть подібними до Бога, маючи більшу мудрість, ніж раніше, і досягнуть вищого рівня буття. Єва піддалася спокусі; під її впливом був введений у гріх і Адам, повіривши словам змія, що Бог не мав на увазі те, що сказав. Отже, вони виявили недовір’я до свого Творця та

вирішили, що Він обмежив їхню свободу і що, порушивши Його закон, вони здобудуть більшу мудрість і стануть звеличені.

(3) ЩО БУЛО БЕЗПОСЕРЕДНІМ РЕЗУЛЬТАТОМ ЇХНЬОЇ ПРОВИНИ?

...бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога, і ваші провини ховали обличчя Його від вас, щоб Він не почув. (Ісая 59:2)

І сказав Господь Бог: Ось став чоловік, немов один із Нас, щоб знати добро й зло. А тепер коли б не простяг він своєї руки, і не взяв з дерева життя, і щоб він не з'їв, і не жив повік віку. І вислав його Господь Бог із еденського раю, щоб порати землю, з якої узятий він був. (Бут. 3:22-23)

(4) ЩО ТАКЕ ГРІХ?

Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня. Бо гріх то беззаконня. (1Йоан 3:4)

(5) ЯКИМ Є КІНЦЕВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ГРІХА?

Бо заплата за гріх смерть, а дар Божий вічне життя в Христі Ісусі,

Господі нашим! (Римл. 6:23)

Але якого значення набули для Адама після його гріхопадіння слова: “...Бо того самого дня, коли з нього скуштуєш, напевно помреш”? Чи піднявся він до вищого рівня буття, як обіцяв сатана? Якби так, то порушення повеління Божого виявилось б добром, а сатана став би благодійником людства. Але Адам зрозумів, що не це є змістом божественного вироку. Бог оголосив, що в покарання за свій гріх людина мусить повернутися в землю, з якої взята. “Бо ти порошок, – і до пороку повернешся” (Бут.3:19). Слова сатани “ваші очі розкриються” були правдивими тільки в тому розумінні, що очі Адама і Єви після гріхопадіння відкрилися, щоб вони могли побачити власну незрозсудливість. Вони справді пізнали зло і спробували гіркого плоду непослуху.

Посередині Едему росло дерево життя, плоди якого мали властивість продовжувати життя. Якби Адам залишився вірним Богові, то він мав би вільний доступ до цього дерева і жив би вічно. Але згрішивши, він утратив змогу користуватися плодами дерева

життя і став підвладним смерті.
Божественний вирок: “Бо ти порошок,
– і до пороху вернешся” вказує на
повне припинення життя.

(6) ЯКОЮ Є ЄДИНА НАДІЯ ЛЮДИНИ, АБИ ПОВЕРНУТИ БЕЗСМЕРТЯ?

*А тепер об’явилась через з’явлення
Спасителя нашого Христа Ісуса,
що й смерть зруйнував, і вивів на
світло життя та нетління
Євангелією... (2Тим. 1:10)*

Безсмертя, обіцяне людині за
умови послуху, було втрачене
внаслідок гріхопадіння. Адам не міг
передати своїм нащадкам того, чого
не мав сам, і для грішного людства не
було б жодної надії, якби Бог через
жертву Свого Сина не повернув йому
безсмертя.... Тільки через Христа
можна отримати безсмертя. Ісус
говорить: “Хто вірує в Сина, той має
вічне життя, а хто не вірує в Сина, не
побачить життя” (Йоан 3:36). Кожна
людина може отримати такі цінні
благословення за певних умов. Усі,
“хто витривалістю в добрім ділі
шукає слави, і чести, і нетління”,
отримає “вічне життя” (Римл.2:7).

(7) ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ З ДУШЕЮ ГРІШНИКА?

Але з дерева знання добра й зла не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш! (Бут. 2:17)

Єдиний, хто обіцяв Адаму життя через непослух, був великий спокусник. А слова змія звернені до Єви в Едемі – “ні напевне – не вмерете!”, стали першою проповіддю про безсмертя душі. Однак це твердження, що ґрунтується тільки на авторитеті сатани, проповідується з християнських кафедр і приймається більшістю людства так само легко, як його прийняли і наші прабатьки. Божественний вирок: “Та душа, що грішить, вона помре” (Єзек.18:20), набув іншого значення, а саме: “душа, що грішить, не помре, а буде жити вічно”. Ми можемо тільки дивуватися, з якою сліпою довірою люди сприймають слова сатани і скільки невір’я виявляють до слів Божих.

(8) ЯК БОГ ЗАПОБІГ УВІЧНЕННЮ ГРІХІВ І ГРІШНИКІВ?

І вигнав Господь Бог Адама. А на схід від еденського раю поставив Херувима і меча полум’яного, який

***обертався навколо, щоб стерегти
дорогу до дерева життя. (Бут. 3:24)***

Якби людина після свого
гріхопадіння мала вільний доступ до
дерева життя, вона жила б вічно, і
таким чином гріх був би безсмертним.
Але херувим з вогняним мечем
охороняв “дорогу до дерева життя”, і
нікому з родини Адама не було
дозволено повернутися, щоб їсти
життєдайного плоду. Тому й немає
безсмертних грішників

(9) ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ З ТІЛОМ І ДУШЕЮ НЕЧЕСТИВИХ ПІСЛЯ ОСТАННЬОГО СУДУ?

***І не лякайтеся тих, хто тіло вбиває,
а душі вбити не може; але бійтеся
більше того, хто може й душу, і тіло
вам занапастити в геєнні. (Матв.
10:28)***

(10) ЯК ГОСПОДЬ СТАВИТЬСЯ ДО ЗНИЩЕННЯ ТИХ, ХТО ВІДКИДАЄ СПАСІННЯ?

***Скажи їм Як живий Я, говорить
Господь Бог, не прагну смерти
несправедливого, а тільки щоб
вернути несправедливого з дороги
його, і буде він жити! Наверніться,
наверніться з ваших злих доріг, і***

*нащо вам умирати, доме Ізраїлів?
(Єзек. 33:11)*

*Не бариться Господь із обітницею,
як деякі вважають це барінням, але
вам довготерпить, бо не хоче, щоб
хто загинув, але щоб усі
навернулися до каяття. (2Петр.
3:9)*

Але після гріхопадіння людини сатана наказав своїм ангелам докласти особливих зусиль, щоб насадити віру в природне безсмертя людини; спокусивши людей повірити в цей обман, сатана врешті-решт підвів їх до висновку, що грішники терпітимуть вічні муки. Тепер князь темряви, діючи через своїх духів, виставляє Бога мстивим тираном, заявляючи, що Він кине до пекла всіх тих, хто не до вподоби Йому, примушуючи їх вічно відчувати Божий гнів. І коли вони зазнають невимовних мук і будуть корчитись у вічному полум'ї, їх Творець із задоволенням дивитиметься на них з небес.

Таким чином запеклий ворог приписує свої властивості Творцеві. Жорстокість – це сатанинська риса характеру. Бог є любов, і все, що Він створив, було, чистим, святим і прекрасним, поки перший великий ошуканець не посіяв гріх. Сатана – це

ворог, який спокушує людину до гріха, а потім, якщо вдається, знищує її. Полонивши свою жертву, він радіє з того, що занапастив її. Коли б йому було дозволено, він затягнув би увесь людський рід до своїх тенет. Якби не втручання божественної сили, то жоден син, жодна дочка Адама не мали б надії на спасіння.

(11) ЯКІ ЧОТИРИ АТРИБУТИ ОПИСУЮТЬ СПРАВЖНІЙ ХАРАКТЕР БОГА І ЙОГО ПРАВЛІННЯ?

Встановлю Я навіки насіння твоє, а твій трон Я збудую на вічні віки! Села. (Псал. 89:4)

Сатана намагається перемогти людей таким самим чином, яким він переміг наших прабатьків, тобто підриваючи їхнє довір'я до Творця і викликаючи сумнів щодо мудрості Його правління і справедливості Його законів. Сатана зі своїми помічниками намагається представити Бога навіть гіршим, ніж вони, щоб таким чином виправдати власну злобу і обман. Великий ошуканець намагається приписати страшну жорстокість свого характеру нашому небесному Отцеві, удаючи з себе ображеного, до якого поставилися несправедливо, вигнавши з небес за непокору такому

“несправедливому” Правителеві. Він пропонує світові свободу, якою той міг би тішитись, перебуваючи під його невимогливим правлінням, на противагу суворому правлінню Єгови. Таким підступним способом йому вдається обманути душі, відвернути їх від Бога й спровадити на манівці.

(12) ЩО ЗАЛИШИТЬСЯ ВІД НЕЧЕСТИВИХ, КОЛИ ЇХ БУДЕ СПРАВЕДЛИВО ПОКАРАНО?

*І безбожних топтати ви будете, бо стануть за попіл вони під п'ятами ніг ваших у той день, що його Я вчиню, промовляє Господь Саваот.
(Мал. 4:3)*

Наскільки несумісне з принципами любові й милосердя, і навіть з нашим розумінням справедливості є вчення про те, що померлі грішники мучаться в огні та сірці вічно палаючого пекла, що за гріхи цього короткого земного життя вони змушені будуть страждати доти, поки живим буде Ім'я Господнє. Однак це вчення і досі проповідується всюди і знайшло свій вияв у багатьох віровченнях християнського світу.

(13) ЯК САТАНА ПРИЙДЕ ДО СВОГО КІНЦЯ?

Многою провин своїх, через кривду торгівлі своєї зневажив ти святині свої. І вивів Я огонь з твоєї середини, і він пожер тебе, і Я зробив тебе попелом на землі на очах усіх, хто бачить тебе. (Єзек. 28:18)

Яка користь Богові, якщо й припустимо, що Він відчуває задоволення від безперервних мук, від зойків і прокльонів творінь, котрі страждають і яких Він тримає в пекельному полум'ї? Чи можуть ці жахливі звуки стогону бути приємною музикою для слуху Безмежної Любові? Дехто твердить, що покарання безбожників вічними стражданнями свідчить про Божу ненависть до гріха як до зла, яке руйнує мир і лад у Всесвіті. Яка жахлива богозневага! Ніби Божа ненависть до гріха є причиною його увічнення. Бо згідно з вченням цих теологів безперервні муки без надії на милість доводять до божевілля ці нещасні жертви; їхня злоба виливається в прокльонах і богозневажливих словах, і так вони постійно збільшують тягар своєї вини. Бог не може бути прославлений

тим, що гріх упродовж нескінченних віків буде постійно збільшуватися.

Людський розум не в змозі оцінити глибину зла, спричиненого заблудженням про вічні муки. Релігія Біблії, сповнена любові та доброти, багата на милість, тепер затьмарена забобонами і викликає жах. Якщо ми замислимося про те, в якому фальшивому світлі сатана представив характер Бога, то чи будемо дивуватися тому, що нашого милосердного Творця бояться, жахаються і навіть ненавидять? Таке неправдиве розуміння Бога, яке сьогодні проповідується з-за кафедри, в усьому світі породжує тисячі, а то й мільйони скептиків і безбожників.

(14) ЯКИЙ ОПИС У ЦЬОМУ ВІРШІ ДЕМОНСТРУЄ НЕПРАВДИВЕ ВЧЕННЯ?

А інший, другий Ангол летів слідом і казав: Упав, упав Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи! (Відкр. 14:8)

Теорія про вічні муки – одне із псевдовчень, яке є тим огидним вином, яким Вавилон напоїв усі народи. Те, що служителі Христа змогли прийняти цю єресь і

проповідують її з освячених місць, справді є таємницею....Якщо ми відкидаємо свідоцтво Слова Божого і приймаємо облудне вчення тільки тому, що цього навчали нас наші батьки, то присуд, виголошений над Вавилоном, падає й на нас, бо ми п'ємо вино його гидот.

(15) ЩО ГОСПОДЬ ПОДАРУЄ І ПРАВЕДНИКАМ, І ГРІШНИМ?

Ото, незабаром приходжу, і з Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його. (Відкр. 22:12)

Чимало людей, обдурених вченням про вічні муки, вдаються до іншої крайності. Вони бачать, що Писання відкриває Бога – сповненого любові та милосердя, і тому не можуть повірити, що Він віддасть Своє творіння у вічний пекельний вогонь. Але, дотримуючись тієї точки зору, що душа безсмертна, вони доходять висновку, що врешті-решт людство спасеться. Іншого виходу вони не бачать. Багато хто дивиться на застереження, які знаходяться в Біблії, як на засіб залякування людей, щоб утримати їх у послусі, але не вірить у їх буквальне здійснення. Отже, виходить, що грішник може жити в гріховних задоволеннях,

нехтуючи вимогами Божими, і все ж сподіватися, що буде милостиво прийнятий Богом? Таке вчення, яке надто покладається на милість Божу, але нехтує Його справедливістю, до вподоби невідродженому серцю, заохочує грішників до беззаконня.

Бог у Своєму Слові дав переконливий доказ того, що Він покарає порушників Його Закону. Люди, які тішать себе думкою, що Бог надто милосердний, аби покарати грішника, нехай поглянуть на Голгофський хрест. Смерть безвинного Сина Божого свідчить про те, що “плата за гріх – смерть”, що всяке порушення Закону Божого повинно мати справедливе покарання. Безгрішний Христос став гріхом за нас. Він поніс на Собі вину за беззаконня, і Його Отець відвернув Своє обличчя від Нього; це розбило Його серце і Він помер. Велика жертва була принесена заради того, щоб викупити грішника. Ніяким іншим шляхом людина не могла звільнитися від покарання за гріх. І всяка душа, яка відмовляється прийняти викуплення, здобуте такою дорогою ціною, повинна буде особисто нести на собі вину й покарання за переступи.

(16) ЯКІ ОСНОВНІ ВИМОГИ НЕОБХІДНО ВИКОНАТИ, ПЕРШ НІЖ ЗДОБУТИ СПАСІННЯ?

І сказав Він мені: Сталося! Я Альфа й Омега, Початок і Кінець. Хто прагне, тому дармо Я дам від джерела живої води. Переможець наслідить усе, і Я буду Богом для нього, а він Мені буде за сина! (Відкр. 21:6-7)

Ця обітниця дана тільки тим, Хто прагне. Тільки ті, хто має потребу у воді життя і шукає її ціною всього іншого, отримують її.... Щоб успадкувати все, ми повинні протистояти гріху й перемогти його.

Господь говорить через пророка Ісаю: “Скажете: щасливий праведник, бо він споживатиме плоди своїх учинків! Та горе беззаконникові, лихо на нього; бо за діла рук його буде йому й відплата!” (Ісая 3:10–11 С.П.). “Хоча б сто разів чинив грішник лихе, – говорить премудрий Соломон, -а Бог суд відкладає йому, однак я знаю, що тим буде добре, хто Бога боїться, хто перед обличчям Його має страх! А безбожному добра не буде...” (Екл.8:12–13), Апостол Павло свідчить, що грішник сам збирає собі “гнів на день гніву і явлення праведного суду від Бога, що

‘віддасть кожному за його вчинками...’ Скорбота та страждання всякій людині, яка чинить зло... ”
(Римл.2:5–6, 9).

(17) ЯК БОГ БУДЕ ПОВОДИТИСЯ ІЗ ПОВСТАННЯМ І ГРІХОМ?

І перейшов Господь перед лицем його, та й викликнув: Господь, Господь, Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і многомилостивий та правдивий, що дотримує милість для тисяч, що вибачає провину й переступ та гріх, та певне не вважає чистим винуватого, бо карає провину батьків на дітях, і на дітях дітей, і на третіх, і на четвертих поколіннях. (Вих. 34:6-7)

Господь береже тих усіх, хто любить Його, а безбожних усіх Він понищить! (Псал. 145:20)

Бог відкрив людям Свій характер, а також Своє ставлення до гріха.... Бог застосує владу й авторитет, щоб покласти край повстанню, однак справедливе покарання цілком відповідатиме милосердному, довготерпеливому і співчутливому характеру Бога.

(18) ЧОГО БОГ ПРОСИТЬ У КОЖНОГО ГРІШНИКА?

*Прийдіть, і будемо правуватися,
говорить Господь: коли ваші гріхи
будуть як кармазин, стануть білі,
мов сніг; якщо будуть червоні,
немов багрянця, то стануть мов
вовна вони! (Ісая 1:18)*

Бог не примушує нічиєї волі чи свідомості. Йому неприємна рабська покора. Він бажає, щоб творіння Його рук любило Його, бо Він гідний любові. Він хоче, щоб вони корилися Йому, віддаючи належну шану Його мудрості, справедливості та милосердю. І кожен, хто має правильну уяву про всі ці Його якості, любитиме Його; привабливість Божого характеру притягатиме до Бога.

Принципи доброти, милосердя й любові, яких навчав Спаситель і які знайшли свій вияв у Його житті, є відображенням волі та характеру Бога. Христос сказав, що Він нічого іншого не навчає, як тільки того, що прийняв від Отця. Принципи божественного правління відповідають заповіді Спасителя: “Любіть ворогів ваших”.

Бог виконає присуд справедливості над беззаконними для блага Всесвіту і навіть для добра тих, проти кого Його суди

спрямовані. Він бажав зробити їх щасливими згідно із законами Свого правління і справедливістю Свого характеру. Він оточує їх доказами Своєї любові, дає їм пізнання Свого Закону і пропонує Свою милість, але вони зневажають Його любов, знецінюють Закон і відкидають Його милість. Хоч вони постійно приймають Його дари, але ганьблять їх Подателя; вони ненавидять Бога тому, що Він ненавидить гріх. Господь довготерпить їхню впертість, але врешті-решт надійде той час, коли їхня доля буде вирішена. Чи Він буде силою перетягувати цих бунтівників до Себе? Чи змушуватиме Він їх виконувати Свою волю?

**(19) ЯКИЙ КРИК ЛУНАТИМЕ З
ВУСТ НЕЧЕСТИВИХ, КОЛИ
ВОНИ ВІДЧУЮТЬ
ПРИСУТНІСТЬ ГОСПОДА?**

*...та й кажуть до гір та до скель:
Поспадайте на нас, і позакривайте
ви нас від лиця Того, Хто сидить на
престолі, і від гніву Агнця!... (Відкр.
6:16)*

Ті, хто обрав своїм вождем сатану і перебуває під його владою, не готові до того, щоб стати перед Богом. У

їхніх характерах вкорінилися пиха, обман, розпуста і жорстокість. Чи зможуть вони ввійти в небеса і жити там вічно з тими, кого ненавиділи і зневажали тут, на землі? Істина ніколи не погодиться з Неправдою, смирення – із самовпевненістю і пихою, чистота – з розпустою, а безкорислива любов – з егоїзмом. Яку радість небо може запропонувати тим, хто цілком поглинутий своїми земними, егоїстичними інтересами? Чи можуть ті, хто все життя провів у боротьбі проти Бога, раптом перенестися на небо і стати свідком тієї високої і святої досконалості, яка панує там, де кожна душа сповнена любові, де кожне обличчя світиться радістю, де на славу Бога й Агнця лунає чарівна мелодійна музика, де від лиця Того, Хто Сидить на престолі, виходять нескінченні промені світла, що осявають викуплених? Хіба можуть ті, чиї серця переповнені ненавистю до Бога, істини й святості, перебувати у спілкуванні з небесними істотами і об'єднуватися з ними в їх похвальних піснях? Чи могли б вони витримати славу Божу й Агнця? Ні, і ще раз ні! їм був даний час випробування, щоб вони мали змогу сформувати свій характер для небес, але вони не привчили свій розум любити чистоту,

не опанували небесну мову, а тепер уже надто пізно.

Життя, проведене в боротьбі проти Бога, зробило їх непридатними для небес. Чистота, святість і мир стали б мукою для них, а слава Божа – палаючим вогнем. Вони не витримали б цього всього в небі, і в них виникло б тільки одне бажання – втекти із цього святого місця. Вони радше обрали б смерть, щоб тільки сховатися від лиця Того, Хто вмер задля їхнього спасіння. Доля беззаконних буде вирішена їхнім власним вибором. Бог буде справедливим і милосердним, якщо вони не потраплять на небо, бо вони самі відкинули Його.

(20) ЯКЕ ПОСЛАННЯ ВІД БОГА ЗАПЕЧАТАЄ ДОЛЮ ВСЬОГО ЛЮДСТВА НА ВІКИ?

Неправедний нехай чинить неправду ще, і поганий нехай ще опоганюється. А праведний нехай ще чинить правду, а святий нехай ще освячується! (Відкр. 22:11)

Подібно до вод потопу, вогонь великого дня проголосить Божий вирок про те, що нечестиві є невинуватими. Вони не бажають підкоритися божественному авторитету. Вони обрали шлях повстання, а коли їхнє життя

закінчиться, то буде надто пізно
змінити напрям думок на
протилежний – беззаконня повернути
до послуху, а ненависть – до любові.

(21) ЩО БУЛО НАСЛІДКОМ ТОГО, ЩО БОГ ПОЩАДИВ КАЇНА ПІСЛЯ ВБИВСТВА АВЕЛЯ?

*І бачив Господь, що велике
розбещення людини на землі, і весь
нахил думки серця її тільки зло
повсякденно. (Бут. 6:5)*

Зберігши життя Каїна-вбивці, Бог показав світові, якими були б наслідки, якби грішникові було дозволено жити, щоб продовжувати шлях невгамовного беззаконня. Через вплив і приклад Каїна багато його нащадків були введені в гріх, і сталося “велике розбещення людини на землі, і весь нахил думки серця її – тільки зло повсякденно.., І зіпсувалась земля перед Божим лицем, і наповнилась земля насильством” (Бут.6:5, 11).

Зі співчуття до світу Бог знищив нечестивих мешканців землі за днів Ноя. Із милосердя Він знищив розпусних мешканців Содома. Під впливом облудної сили сатани беззаконники користуються співчуттям і любов’ю у народі, і постійно схиляють інших на свій бік.

Так було за днів Каїна і Ноя, Авраама і Лота, так само є і в наші дні. З милосердя до Всесвіту Бог врешті-решт знищить тих, хто відкидає Його благодать.

(22) ЯК МОЖЕ ЖЕРТВА ХРИСТА ВИКУПИТИ ВСІХ ГРІШНИКІВ, ЩО РОЗКАЯЛИСЯ?

Бо коли за переступ одного смерть панувала через одного, то тим більше ті, хто приймає рясноту благодаті й дар праведности, запанують у житті через одного Ісуса Христа. Ось тому, як через переступ одного на всіх людей прийшов осуд, так і через праведність Одного прийшло виправдання для життя на всіх людей. Бо як через непослух одного чоловіка багато-хто стали грішними, так і через послух Одного багато-хто стануть праведними. Закон же прийшов, щоб збільшився переступ. А де збільшився гріх, там зарясніла благодать... (Римл. 5:17-20)

Внаслідок гріха Адама весь людський рід став підвладним смерті. Всі однаково сходять у могилу. Але План спасіння пропонує всім звільнення від гробу.

(23) ЧИМ ВИЗНАЧАЄТЬСЯ МІРА ПОКАРАННЯ ДЛЯ НЕЧЕСТИВИХ?

*Бо прийде Син Людський у славі
Свого Отця з Ангелами Своїми, і
тоді віддасть кожному згідно з
ділами його. (Матв. 16:27)*

“...Настане воскресіння
праведних і неправедних” (Дії 24:15).
...Але між цими двома групами
воскреслих буде проведена межа.
“...Всі, хто в гробах, – Його голос
почують і повиходить: ті, що чинили
добро, на воскресіння життя, а котрі
зло чинили, на воскресіння Суду”
(Йоан 5:28–29).

“Блаженний і святий, хто
виявиться достойним воскресіння
життя”, “над ними друга смерть не
матиме влади...” (Відкр.20:6). А ті,
хто не отримав прощення через
покаяння і віру, повинні прийняти
“плату за гріх”. Згідно зі своїми
вчинками вони нестимуть різне
покарання як за тривалістю, так і за
силою – “за вчинками їхніми”, і
врешті-решт помруть другою смертю.

Оскільки справедливий і
милосердний Бог не може спасти
грішника в його гріхах, Він позбавить
його життя, право на котре він

втратив сам через свої беззаконня і довів цим, що не гідний життя.

(24) ЯКИМ Є КІНЦЕВИЙ СТАН ДУШІ, ЩО ГРІШИТЬ?

Бо заплата за гріх смерть, а дар Божий вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім! (Римл. 6:23)

Бо як ви пили на святій Моїй горі, так народи усі завжди питимуть! І будуть пити вони, і будуть хлєптати, і стануть вони, немов їх не було. (Овд. 1:16)

Таким чином буде покладений край гріху з усім його горем і руйнуваннями, які він спричинив. Псалмист говорить: “Ти... грішників знищив, ім’я їхнє Ти витер на вічні віки! О вороже мій, руйнування твої закінчились на вічність...” (Псал.9:5–6). Йоан, роздумуючи про вічність, чув вселенський гімн хвали, в якому немає дисонансу. Все творіння як на небі, так і на землі вихваляло Бога (Відкр.5:13). Там не буде жодної пропашої душі, яка зневажала б Бога у своїх нескінченних муках; ніякий зойк нещасних істот в “пеклі” не буде змішуватись зі співом спасених.

(25) В ЯКОМУ СТАНІ ЗНАХОДЯТЬСЯ ВСІ ТІ, ХТО ПОМИРАЄ?

Бо знають живі, що помруть, а померлі нічого не знають, і заплати немає вже їм, бо забута і пам'ять про них. (Екл. 9:5)

На хибній теорії про природне безсмертя ґрунтується вчення про свідомий стан після смерті, котре, як і вчення про вічні муки, суперечить ученню Біблії, здоровому глузду людяності. Згідно із цією загальноприйнятою думкою спасенні на небі знають про все, що відбувається на землі, особливо про життя своїх друзів, яких вони залишили тут.

Але хіба померлі можуть почуватися щасливими, коли вони бачать страждання живих, бачать гріхи їхніх улюблених, а також їхні скорботи, розчарування в житті? Чи могли б вони почувати себе щасливими на небі, дивлячись на це все?

І наскільки ж безглуздою є віра в те, що, як тільки дихання покидає тіло, душа непокаяного одразу ж потрапляє в пекельне полум'я! Яких душевних мук повинні зазнати ті, хто бачить своїх друзів, що помирають невідповідно до смерті й потрапляють у вічні муки! Багато хто божеволіє від тієї страшної думки.

А що говорить Писання про це? Давид стверджує, що людина

несвідома після смерті: “...Вийде дух його – і він до своєї землі повертається, того дня його задуми гинуть” (Псал.145:4).

(26) ЩО МОЖУТЬ ЗРОБИТИ ЖИВІ Й НЕ МОЖУТЬ ПОМЕРЛІ?

...бо не буде ж шеол прославляти Тебе, смерть не буде Тебе вихваляти... Не мають надії на правду Твою ті, хто сходить до гробу. Живий, тільки живий Тебе славити буде, як я ось сьогодні, батько сиnam розголосить про правду Твою! (Ісая 38:18-19)

Коли у відповідь на молитву Єзекії йому було продовжене життя на п'ятнадцять років, вдячний цар віддав Богові хвалу за Його велику милість. У цій хвалі він відкриває причину своєї радості: “...Бо ж не буде могила прославляти Тебе, смерть не буде Тебе вихваляти... Не мають надії на правду Твою ті, хто сходить до гробу. Живий, тільки живий – Тебе славити буде, як ось я сьогодні...” (Ісая 38:18–19).

Популярна теологія навчає, що померлі праведники потрапляють у небесні оселі блаженства, виславляючи там Бога безсмертними вустами, але Єзекія не бачив такої славної перспективи після смерті.

Його слова погоджуються зі свідченням псалмиста: “Бо ж у смерті нема пам’ятання про Тебе, у могилі - ж хто буде хвалити Тебе?” “Не мертві хвалитимуть Господа, і не ті, хто сходить у місце мовчання” (Псал.6:6; 113:25).

(27) ДЕ ЗАРАЗ ЦАР ДАВИД?

Мужі-браття! Нехай буде вільно мені сміло сказати вам про патріярха Давида, що помер і похований, і знаходиться гріб його в нас аж до цього дня. (Дії 2:29)

Той факт, що Давид залишається в могилі до дня воскресіння, свідчить про те, що праведні не йдуть на небеса після своєї смерті. Тільки після воскресіння і завдяки тому, що Христос повстав з мертвих, Давид зможе сісти праворуч Бога.

(28) ЗВІДКИ ПРИЙДУТЬ ПОМЕРЛІ У ДЕНЬ ВОСКРЕСІННЯ?

Не дивуйтесь цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, Його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду. (Йоан 5:28-29)

**(29) ЩО СВОЇМ ПРИХОДОМ
ЗРОБИТЬ ХРИСТОС? ЧИ НЕ Є
НЕЛОГІЧНИМ ТЕ, ЩО ПОМЕРЛІ
ПОТРАПЛЯЮТЬ ДО РАЮ ЧИ
ПЕКЛА ДО ЙОГО
ПОВЕРНЕННЯ?**

*Ото, незабаром приходжу, і зо
Мною заплата Моя, щоб кожному
віддати з ділами його. (Відкр.
22:12)*

А Павло говорить: “Якщо ж
мертві не воскресають, то і Христос
не воскрес! І якщо б Христос не
воскрес, то віра ваша даремна, – ви
ще в гріхах, тоді й ті, що померли, в
Христі загинули” (1Кор.15:16–18).
Якщо протягом чотирьох тисяч років
праведні після смерті своєї йшли
прямо на небеса, то як же Павло міг
говорити, що коли нема воскресіння,
“тоді й ті, що померли в Христі,
загинули”. У такому разі немає
жодної потреби у воскресінні.

**(30) ПІД ЧАС ВОЗНЕСІННЯ
ХРИСТА, ЯКУ БЕЗЦІННУ
ОБІТНИЦЮ ВІН ДАВ ТИМ, ХТО
ЧЕКАТИМЕ НА ЙОГО
ПОВЕРНЕННЯ?**

*Багато осель у домі Мого Отця; а
коли б то не так, то сказав би Я*

вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви. (Йоан 14:2-3)

Але коли Ісус був уже готовий залишити Своїх учнів, Він не сказав їм, що вони незабаром прийдуть до Нього. ... І апостол Павло говорить нам, що “Сам-бо Господь із наказом при голосі Архангела та з сурмою Божою зійде з неба, померлі в Христі воскреснуть першими; потім ми, що лишились живими, будемо підхоплені разом із ними на хмарах назустріч Господеві на повітрі, і так ми завжди будемо з Господом”. І додає: “Отож потішайте один одного цими словами!” (1Сол.4:16–18). ...А Павло вказує своїм братам на майбутній прихід Христа, коли будуть розбиті кайдани смерті і “померлі в Христі” воскреснуть для вічного життя.

(31) ЯКА ВЕЛИКА ТА УРОЧИСТА ПОДІЯ ПОВИННА ВІДБУТИСЯ ДО ТОГО, ЯК ПРАВЕДНИКИ ТА НЕЧЕСТИВІ ОТРИМАЮТЬ СВОЮ ВІНАГОРОДУ?

І він говорив гучним голосом:

Побійтеся Бога та славу віддайте Йому, бо настала година суду Його,

*і вклоніться Тому, Хто створив
небо, і землю, і море, і водні
джерела! (Відкр. 14:7)*

Перш ніж отримати змогу ввійти до осель блаженства, їхні справи повинні бути старанно досліджені, а характер і вчинки – розглянуті Богом. Усі будуть суджені згідно із записами у книгах і отримають нагороду за своїми вчинками. Цей суд не буде відбуватися під час смерті. Зверніть увагу на слова Павла: “...Бо Він призначив день, в який буде судити увесь світ по правді через Мужа, Якого наперед призначив, давши всім запевнення, воскресивши Його з мертвих” (Дії 17:31). Тут апостол ясно говорить про встановлення певного часу в майбутньому для суду над світом.

Юда також писав про цей час: “І ангелів, що не зберегли свого достоїнства, але залишили своє житло, Він зберігає у вічних кайданах у темряві на суд великого дня”. Апостол навіть цитує слова Єноха: “Ось іде Господь зі Своїми тисячами святих (ангелів), щоб суд учинити над усіма...” (Юда 14–15).

Але якщо мертві вже радіють на небесах або мучаться в пеклі, то нащо ж тоді прийдешній суд? Вчення Слова Божого щодо цих важливих

питань ясне і недвозначне, і навіть найпростіші люди можуть зрозуміти його. То ж чи можуть щирі люди визнати справедливою і мудрою поширену в наш час теорію? Для чого праведникам після того, як буде досліджене на суді їхнє життя, ще раз слухати слова: “Гаразд, слуго добрий і вірний... увійди до радощів Пана свого!” (Матв.25:21), якщо вони, згідно з цією теорією, вже перебувають разом з Ним, можливо, протягом багатьох віків? Невже беззаконні будуть зібрані з усіх кінців пекла, щоб вислухати вирок з уст Судці землі: “Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний вогонь” (Матв.25:21, 41) якщо вони вже у вогні? О, яка насмішка! Яке ганебне спотворення мудрості і праведності Божої!

(32) В ЯКОМУ СТАНІ ПЕРЕБУВАЮТЬ МЕРТВІ ДО ВОСКРЕСІННЯ?

І багато-хто з тих, що сплять у земному поросі, збудяться, одні на вічне життя, а одні на наруги, на вічну гидоту. (Дан. 12:2)

Ніде в Святому Письмі ми не знаходимо такого твердження, що одразу ж після смерті праведні

отримують свою нагороду, а нечестиві – покарання. Ні патріархи, ні пророки не залишили нам такого запевнення. Ні Христос, ні Його апостоли не зробили жодного натяку на це. Біблія ясно навчає, що померлі не потрапляють одразу на небеса. Про них розповідається, як про таких що сплять до воскресіння (1Сол.4:14; Йов 14:10–12). У той день, коли розірветься срібний ланцюжок і розіб'ється круга золота посудина (Екл.12:6), зникають і всі думки. Ті, що зійшли в могилу, перебувають у країні мовчання. Вони не усвідомлюють того, що діється під сонцем (Йов 14:21). Стомлені праведники спочивають у блаженному спочинку. Час – короткий чи довгий відрізок – є для них однією миттю. Вони сплять; і Господня сурма розбудить їх для славного безсмертя, “...бо засурмить, і мертві воскреснуть нетлінними, а ми перемінимось; бо цьому тлінному належить одягтись в нетлінне, а цьому смертному – в безсмертя. Холи ж це тлінне одягнеться в нетлінне, а смертне одягнеться в безсмертне, тоді збудеться написане: ‘...поглинута смерть перемогою’” (1Кор.15:52–54).

(33) ЯКИМ БУДЕ КРИК ПЕРЕМОГИ ВОСКРЕСЛИХ ПРАВЕДНИКІВ?

*“Де, смерте, твоя перемога? Де
твоє, смерте, жало? (1Кор. 15:55)*

І коли вони прокинуться від
глибокого сну, до них повернуться ті
думки, які були в них перед смертю.
Остання мить їхньої свідомості була
затмарена смертною мукою.
Остання думка була про те, що вони
зробилися в'язнями домовини. А
коли вони підіймуться з могили, їхня
перша радісна думка виллється в
переможний вигук, який відгукнеться
луною: “Смерте! Де твоя перемога?
Де твоє смерте, жало?”

*Я усвідомлюю, що першим
обманом для людства було:
„Умерти не вмере!“. Зрозуміло,
що Біблія навчає тому, що
кінцевий результат нерозкаяного
гріха приносить остаточну
смерть як тілу, так і душі.*

*Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)
У Божому Слові я відкрив(-ла) для
себе, що наша єдина надія на
безсмертя – прийняти спокутну
жертву Христа.*

***Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)***

***Я бачу докази великої боротьби, і
намагання Сатани полягає у тому,
щоб переконати світ, що Божє
правління суворе і несправедливе.
Але, з Писання видно, що всі Божі
судження праведні, справедливі та
милосердні.***

***Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)***

***Я бачу Божє милосердя в тому, що,
отримавши справедливу винагороду,
нечестиві будуть знищені у вогні
пекла. Ні їхнє тіло, ні душа не
залишаться страждати протягом
нескінченних віків.***

***Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)***

***Я дізнався(-лася) зі Святого
Письма, що померлі не
прославляють Господа на небі. У
них немає ні емоцій, ні думок, ані
навіть жодного усвідомлення; вони
дрімають у своїх могилах в
очікуванні воскресіння.***

***Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)***

***Усвідомлення того, що вони не
спостерігають, як їхні близькі
страждають від несправедливості
цього світу, дає мені спокій. Вони
сплять у своїх могилах в очікуванні
воскресіння під час другого
пришестя Христа.***

***Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)***

***Моя молитва спрямована на те,
щоб я перебував(-ла) серед тих
вірних послідовників, які
кричатимуть: “Де, смерте, твоя
перемога? Де твоє, смерте, жало?”***

***Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)***

Урок 6

Чи можуть розмовляти з нами мертві?

Служіння святих ангелів, як про це розповідає Святе Письмо, є однією з найбільш потішаючих і дорогоцінних істин для кожного послідовника Христа. Але біблійна істина затьмарена й спотворена хибними теоріями популярної теології. Вчення про природне безсмертя душі, запозичене з язичницької філософії та запроваджене до християнської віри в темні часи великого відступництва, посіло місце істини, яка так ясно викладена в Святому Письмі, а саме: “Померлі нічого не знають”. І багато людей повірили в те, що “духи службові, яких посилають для

служіння тим, які мають успадкувати спасіння”, є духами померлих. І таке переконання панує всупереч ясному свідченню Писання про існування небесних ангелів та їх участь в історії людства перш ніж померла перша людина.

(1) ЧОГО НЕ ЗРОБЛЯТЬ ПОМЕРЛІ, ПОТРАПИВШИ ДО ГРОБУ?

*Як хмара зникає й проходить, так хто сходить в шеол, не виходить...
(Йов 7:9)*

Вчення про свідомий стан людини після її смерті, зокрема віра в те, що духи померлих повертаються, щоб служити живим, приготували шлях для сучасного спіритизму. Якщо померлі перебувають у присутності Бога і святих ангелів і мають знання незрівнянно більші за ті, котрі вони мали на землі, то чому б їм не повернутися на землю, щоб просвітлювати і наставляти живих? І якщо духи померлих витають над своїми друзями на землі, як це твердять популярні богослови, то чому б їм не спілкуватися з ними, не застерігати від зла або потішати у смутку? Як можуть ті, хто вірить у свідомий стан людини після її смерті,

відкидати те, що приходить до них як божественне світло, передане прославленими духами? Ось канал, який вважається святим, через який сатана здійснює свої плани.

Злі ангели, які виконують його повеління, з'являються людям як вісники зі світу духів. Хоч князь зла спонукає людей вірити, що вони нібито мають зв'язок з померлими, однак їхній розум перебуває під магічним впливом сатани.

(2) ЯКОЮ ЗДАТНІСТЮ ВОЛОДІЮТЬ І ЯК ВИКОРИСТОВУЮТЬ ЇЇ СИЛИ ЗЛА, НАМАГАЮЧИСЬ ОБДУРИТИ СВІТ?

*Це духи демонські, що чинять
ознаки. Вони виходять до царів
усього всесвіту, щоб зібрати їх на
війну того великого дня
Вседержителя Бога. (Відкр. 16:14)*

Спокусник має здатність відтворювати образи померлих друзів. Підробка досконала – зовнішність, мова, інтонація відтворюються з вражаючою точністю. Багато людей заспокоюються, одержавши запевнення в тому, що дорогі їм люди насолоджуються небесним блаженством, не підозрюючи про

небезпеку, вони прислухаються до “духів підступних і наук демонів”. Коли вони починають вірити, що померлі насправді повертаються, щоб спілкуватися з ними, сатана викликає появу тих, хто зійшов у могилу непередбаченими. Вони заявляють, що щасливі на небі і навіть займають там високе становище; у такий спосіб шириться хибна думка про те, що немає жодної різниці між праведником і нечестивим.

Такі пришельці зі світу духів іноді висловлюють застереження, котрі нерідко збуваються. Завоювавши таким чином довір'я людини, вони пропонують такі вчення, які підривають віру в Святе Письмо. Удаючи глибоку зацікавленість у щасті своїх друзів, вони намагаються надихнути їм найнебезпечнішу оману.

Той факт, що вони викладають деякі істини й часом можуть передбачити прийдешні події, надає їхнім словам правдоподібного вигляду; багато людей охоче приймають їх лжевчення і так довіряють їм, ніби це найсвятіші істини Біблії. Закон Божий усувається, Духом благодаті нехтують, і кров Заповіту не вважається за святиню. Духи заперечують божественність Христа і

навіть ставлять Творця на один рівень із собою. Отже, ховаючись під новою маскою, великий відступник продовжує проти Бога свою боротьбу, яку він розпочав у небесах і яка триває вже майже шість тисяч років на землі.

(3) ЗА КОГО САМЕ ВИДАВАЛИ СЕБЕ ДУХИ ЗЛА У ЦЬОМУ ПРИКЛАДІ ІЗ БІБЛІЇ?

І він їй сказав: Який його вид? А та відказала: Виходить старий чоловік, зодягнений у довгу одягу. І Саул пізнав, що то Самуїл, і схилив своє обличчя до землі, та й уклонився. (1Сам. 28:14)

Багато людей намагаються пояснити спіритичні прояви лише шахрайством і спритністю рук медіума. І справді, часто ошуканство видають за реальні явища, але не можна заперечувати вражаючі прояви надприродної сили. Таємничий стукіт, з якого сучасний спіритизм почав своє існування, не був наслідком людської спритності й обману, але прямою дією злих ангелів, які таким чином започаткували одне з найуспішніших і найбільш руйнівних для людських душ заблуджень. Багато хто потрапив до пастки, тому що вважав спіритизм

звичайним шахрайством, але, зіткнувшись віч-на-віч з проявами сили, яку не можуть не визнати за надприродну, вони будуть засліплені й приймуть її за велику силу Божу.

(4) ЯКІ ТРИ КАТЕГОРІЇ ОПИСУЮТЬ ВТІЛЕННЯ САТАНИНСЬКОЇ СИЛИ?

Його прихід за чином сатани буде з усякою силою й знаками та з неправдивими чудами, і з усякою обманною неправди між тими, хто гине, бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися. (2Сол. 2:9-10)

Такі люди залишають поза увагою свідчення Святого Письма щодо вчинених сатаною і його посередниками чудес. За сприяння сатани фараонові чарівники намагалися наслідувати Божі чудеса. Апостол Павло свідчить, що перед Другим приходом Христа діятиме та сама сатанинська сила. ...Апостол Йоан також описав чудодійну силу, яка виявиться в останні дні. “І чинить вона великі ознаки, так що й вогонь зводить з неба додолу перед людьми. І зводить вона мешканців землі через ознаки, що їх дано їй чинити...” (Відкр.13:13–14). Тут не йдеться про звичайне шахрайство. Люди

зваблюються не видимістю чудес, а чудесами, які агенти сатани звершують насправді.

(5) ЩО СТАНЕ СПРАВЖНІМ ШЕДЕВРОМ ОБМАНУ САТАНИ?

Такі бо фальшиві апостоли, лукаві робітники, що підроблюються на Христових апостолів. І не дивно, бо сам сатана прикидається анголом світла! (2Кор. 11:13-14)

Князь темряви, який спрямовував сили свого могутнього інтелекту, щоб зводити людей, майстерно пристосовує свої спокуси до людей усіх верств суспільства і до будь-яких обставин. Освіченим і культурним людям він пропонує спіритизм у найвитонченіших інтелектуальних формах, і в такий спосіб йому вдалося заманити багатьох у свої тенета.

Про мудрість, запропоновану спіритизмом, апостол Яків писав, що не “зверху походить вона, але земна, тілесна та демонська” (Яків 3:15). Однак великий ошуканець приховує це, оскільки маскування якнайкраще служить його намірам. Той, хто міг стати перед Христом у пустелі спокушення як сяючий небесний серафим, з’являється і перед людьми у привабливому образі ангела світла.

Він звертається до людського розуму з високими темами, зачаровує уяву захоплюючими сценами і полонить почуття красномовним змальовуванням любові й милосердя. Він окрилює людей до високого польоту думки, надає їм впевненості у власній мудрості для того, щоб вони в своєму серці відкинули Передвічного.

Ця могутня істота, яка змогла піднести Спасителя світу на височенну гору і показати Йому всі царства землі в їхній славі, буде спокутувати людей таким чином, щоб завести в оману тих, хто не буде захищений божественною силою.

(6) ЩО СЛУГУЄ ДЖЕРЕЛОМ ЗАБОРОНЕНИХ ЗНАНЬ ТА САМОЗВЕЛИЧЕННЯ, ЯКИХ ПРАГНУТЬ НЕЧЕСТИВІ ЛЮДИ?

...це не мудрість, що ніби зверху походить вона, але земна, тілесна та демонська. (Яків 3:15)

І в наш час сатана ошукує людей так само, як ошукав Єву в Едемі, лестощами запалюючи в них жагу до забороненого знання і викликаючи потяг до самозвеличення. Плекання цього зла призвело колись його до падіння; цим же він намагається призвести до загибелі і людей.

“...Істанете ви, немов Бог, – заявив він, – знаючи добро й зло” (Бут.3:5). Спіритизм навчає, що “людина за своєю природою – це істота, яка постійно прогресує, що її призначення від самого народження – це нестримний потяг до прогресу, аж до осягнення вічності, піднесення до рівня божества”. ...

Отже, замість праведності та досконалості безмежного Бога, Який тільки єдиний гідний поклоніння, замість досконалої праведності Його Закону, справжнього мірила людських чеснот, сатана висуває грішне омільне єство самої людини як єдиний об’єкт поклоніння, єдиний зразок судження чи мірило характеру. Але це рух не вперед, а назад.

(7) ЯКИМ ЄДИНИМ СПОСОБОМ ЛЮДСТВО МОЖЕ ОЧІКУВАТИ НА ВОЗНЕСІННЯ?

Та ще більшу благодать дає, через що й промовляє: БОГ ПРОТИВИТЬСЯ ГОРДИМ, А СМиренним дає благодать.
(Яків 4:6)

Закон розумового і духовного розвитку полягає в тому, що людина змшюється залежно від того, на що дивиться. Розум людини поступово

пристосовується до тих предметів, про які вона думає, і вона стає схожою на те, що любить і що поважає. Людина ніколи не підійметься вище власного взірця чистоти, доброти чи Істини. Якщо її “я” є найвищим Ідеалом, то вона ніколи не досягне нічого вищого. Навпаки, вона поступово, але постійно занепадатиме. Тільки благодать Божа здатна піднести людину. Покинувшись на саму себе, людина неминуче прямуватиме до занепаду.

(8) ЯКА УЧАСТЬ ЛЮДИНИ У ВЗАЄМОДІЇ З БОГОМ СУПРОТИ САМОВДОВОЛЕННЯ?

Чи ми права не маємо водити з собою сестру, дружину, як і інші апостоли, і Господні брати, і Кифа? (1Кор. 9:5)

Людям розбещеним, пожадлигим і хтивим, любителям задоволень спіритизм подається в менш витонченій формі, ніж благородним і високоосвіченим інтелектуалам. В його грубих формах вони знаходять саме те, що відповідає їхнім смакам. Сатана вивчає слабкість натури кожної людини, її уподобання й гріхи, до яких вона схильна, а потім

докладає всіх зусиль, щоб створити сприятливі умови, аби людина згрішила. Він спокушує людей до непомірності в речах, котрі в суті своїй не мають нічого ганебного. Але нестриманість ослаблює тілесні, розумові й моральні сили.

Сатана погубив і губить тисячі людей, спокушуючи їх задовольняти свої пристрасті, внаслідок чого людське єство уподібнюється до тваринного. І щоб довершити свою руйнівну роботу, він заявляє через духів, що “істинне пізнання підносить людину над усіма законами”, “все, що існує, – добре”, “Бог не осуджує”, а “всі гріхи, які чиняться, не ставляться в провину”. Коли люди починають вірити, що їхні бажання – це найвищий закон, а свобода – це вседозволеність і людина відповідальна тільки перед собою, то чи ще можна дивуватись тому, що моральний занепад і розбещеність панують усюди? Багато людей із задоволенням приймають вчення, яке дає їм змогу потурати бажанням не-відродженого серця. Отже, людина звільняється від гальм самообмеження, нею керує пожадливість, розумові й духовні сили нівечаться тваринною хтивістю, і торжествуючий сатана таким же чином заманює у свої пастки тисячі

нових жертв, які при цьому не сумніваються, що вони є послідовниками Христа.

(9) ЯКЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ВКАЗАНЕ В СВЯТОМУ ПИСЬМІ СТОСОВНО ПРИЧЕТНОСТІ ДО СПІРИТИЗМУ?

Не звертайтеся до духів померлих та до ворожбитів, і не доводьте себе до опоганення ними. Я Господь, Бог ваш! (Лев. 19:31)

Але хай ніхто не дасть себе обманути заявами спіритистів. Бог дав світові достатньо світла, щоб люди могли виявити пастки сатани. Як уже було сказано вище, теорія, що лежить в основі спіритизму, різко суперечить ясним і переконливим ученням Святого Письма. Біблія навчає, що мертві нічого не знають, їхні думки зникають і вони не беруть участі ні в чому, що діється під сонцем, і їм нічого не відомо про радощі чи клопоти тих, хто був їм дорогий на землі.

(10) РОЗКРИВАЮЧИ СЕРЙОЗНІСТЬ ПИТАННЯ СПІРИТИЗМУ, ЯКЕ ПОКАРАННЯ

ГОСПОДЬ ПІДГОТУВАВ ДЛЯ ТИХ, ХТО МАЄ ДО НЬОГО ВІДНОШЕННЯ?

*А чоловік або жінка, коли будуть
вони викликати духа мерців або
ворожити, будуть конче забиті,
камінням закидають їх, кров їхня на
них! (Лев. 20:27)*

Більше того, Бог рішуче
заборонив усяке спілкування з
“духами померлих”. У стародавньому
Ізраїлі були люди, що як і сучасні
спірити, заявляли, нібито мають
зв’язок з померлими. Але про таких
“духів-друзів”, як називали цих
пришельців з іншого світу, Біблія
говорить як про “демонські духи”
(Числ.25:1–
3; Псал.105:28; 1Кор.10:20; Відкр.16:
14).

Усяке спілкування з такими
духами вважалося гідотою перед
Богом і найсуворішим чином було
заборонене навіть під страхом
смертної кари. Саме слово
“чаклунство” у наші дні вимовляється
з огидою. Віра в те, що люди можуть
мати зв’язок з нечистими духами,
вважається байкою з похмурого
Середньовіччя. Але спіритизм, який
налічує сотні тисяч або й мільйони
прихильників, проклав собі шлях у

наукові кола, в церкві, законодавчі органи і навіть у королівські палаци, і це величезне заблудження є нічим іншим, як відродженням в новій формі чаклунства, осудженого і забороненого Богом в давнину.

Якби навіть не було іншого доказу про справжній характер спиритизму, то самого факту, що духи не роблять ніякої різниці між праведністю і гріхом, між благородними чистими апостолами Христа і розпусними слугами сатани, досить, щоб відкрити очі християнинові на цей великий обман. Заявляючи, що найнегідніші люди перебувають на небесах і посідають там високе становище, сатана говорить світові: “Немає жодного значення, беззаконник ти чи ні, віриш ти в Бога та Біблію, чи ні. Живи, як тобі заманеться, небо – твій дім”. Вчителі спиритизму заявляють, що “кожен, хто чинить лихе, той добрий у Господніх очах, і Він до таких ласкавий”, або: “Де Бог правосуддя?” (Мал.2:17). Однак Слово Боже говорить: “Горе тим, що зло називають добром або добро – злом, що з темноти роблять світло, а зі світла – темряву” (Ісая 5:20).

(11) ЧОМУ БІБЛІЯ Є ЄДИНИМ НАДІЙНИМ ПОРАДНИКОМ В ПИТАННЯХ СПІРИТИЗМУ?

Освяти Ти їх правдою! Твоє слово то правда. (Йоан 17:17)

Ці оманливі духи, які видають себе за апостолів, заперечують те, що писали дійсні апостоли під натхненням Святого Духа, коли жили на землі. Вони відкидають богонатхненність Біблії і таким чином руйнують основу християнської надії та гасять світло, яке освічує шлях до небес. Сатана спонукає людей вірити, що Біблія – це лише вигадка або в кращому випадку книга, яка відповідає рівню, на якому знаходилось людство в ранню пору свого розвитку, що тепер вона не варта уваги, і її можна відкинути як застарілу.

А замість Слова Божого сатана пропонує спіритичні прояви. Цей канал перебуває цілковито під його контролем; з його допомогою він може примусити світ вірити в те, що потрібно йому. Книгу, за якою судитимуть його та його послідовників, диявол утримує в тіні, як це йому вигідно. Спаситель світу, твердить він, усього-на-всього звичайна людина. І подібно до

римської варті при гробі Ісуса, яка поширювала неправду, підказану священиками і старійшинами, щоб заперечити Його воскресіння, люди, що вірять у спіритичні прояви, намагаються довести, що в житті нашого Спасителя не було нічого чудесного. Відсуваючи таким чином Ісуса на задній план, вони привертають увагу до власних чудес, які нібито значно переважають діла Ісуса Христа.

(12) ПРО ЯКЕ ДЖЕРЕЛО СИЛИ ЗАЯВЛЯЄ СПІРИТИЗМ?

Був один чоловік, на ім'я йому Симон, що до того в цім місті займавсь ворожбитством та дуриив самарійський народ, видаючи себе за якогось великого. Його слухали всі, від найменшого аж до найбільшого, кажучи: Він сила Божя, що зветься велика! (Дії 8:9-10)

Очевидним є той факт, що сучасний спіритизм дещо змінюється, приховуючи свої непривабливі характерні риси, одягається у християнські шати. Впродовж багатьох років світ мав змогу чути й читати висловлювання його ідеологів. У них вимальовується його справжній характер. Ці вчення не

можна ні заперечувати, ні приховувати.

Навіть у своїй теперішній формі спіритизм не заслуговує на терпиме ставлення до нього, бо став ще небезпечнішим обманом, оскільки зводить людей більш витонченими засобами. Якщо в минулому спіритизм відкидав Христа і Біблію, то тепер визнає їх. Але Біблія пояснюється так, як це подобається невідродженому серцю; її урочисті та життєво важливі істини залишаються поза увагою.

Про любов говориться як про головну рису Бога, але зводять її до рівня звичайного сентименталізму, не роблячи жодної різниці між добром і злом. Справедливість Бога, осудження Ним гріха, вимоги Його святого Закону – все це залишається без уваги. Спіритизм привчає народ дивитися на Десятислів'я як на мертву букву. Приємні та оманливі байки полонять розум і почуття людей, призводять їх до заперечення Біблії як основи їхньої віри. Христа відкидають, як і раніше, але сатана так засліпив людей, що вони не помічають обману.

**(13) ЯКУ ВКАЗІВКУ ДАЄ НАМ
СВЯТЕ ПИСЬМО, АБИ
ЗАХИСТИТИСЯ ВІД ОБМАНУ?**

Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працівником бездоганим, що вірно навчає науки правди. (2Тим. 2:15)

Мало хто має правильне уявлення про спокусливу силу спіритизму та небезпеку його впливу. Багато людей заграють з ним через звичайну цікавість. Вони по-справжньому не вірять у нього, і жах охоплює їх від однієї тільки думки, щоб підкоритися владі духів. Але вони наслідуються вступити на заборонену територію, і могутній губитель робить їх своїми підвладними всупереч їхній волі. Раз віддавши свій розум у його розпорядження, вони потрапляють у полон до нього і власною силою вже не можуть звільнитись від пут його спокусливих чарів. Тільки сила Божа, дарована у відповідь на щирі молитви віри, може звільнити ці поневолені душі.

(14) ЩО Є НАСЛІДКОМ ПОТУРАННЯ БУДЬ-ЯКОМУ ІЗ ВІДОМИХ НАМ ГРІХІВ?

...бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога, і ваші провини ховали обличчя Його

від вас, щоб Він не почув. (Ісая 59:2)

Хто потурає гріховним рисам свого характеру або свідомо плекає улюблений гріх, той наражає себе на спокуси сатани. Такі люди віддаляються від Бога та охорони Його ангелів, і коли диявол вводить їх в оману, то, позбавлені всякого захисту, вони стають його легкою здобиччю. Ті, хто таким чином піддається його впливу, мало усвідомлюють, куди їх провадить цей шлях. Призвівши їх до падіння, спокусник використовує їх для зведення інших людей.

(15) ЧОМУ БАГАТО ХТО ВІРИТИМЕ У “ДІЮ ОБМАНИ”?

...і з усякою обманою неправди між тими, хто гине, бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися. І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили... (2Сол. 2:10-11)

Пророк Ісая застерігає: “А коли вам скажуть: ‘Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінькають та муркають’, то відповісте: ‘Чи ж народ не повинен звертатися до свого Бога? Хіба ж мертвих питатися про живих?’. Звертайтеся до Закону й свідоцтва! Коли вони не говорять так, то немає в

них світла зорі ранньої” (Ісая 8:19–20).

Якби люди бажали прийняти істину, так ясно викладену на сторінках Святого Письма, про природу людини і стан померлих, вони розпізнали б тоді у домаганнях і проявах спіритизму руку сатани, який діє з усякою силою, ознаками і фальшивими чудесами.

Але замість того, щоб відмовитись від уседозволеності, такої приємної невідродженому серцю, та залишити улюблені гріхи, багато людей відвертаються від світла та йдуть вперед, незважаючи на застереження, аж поки сатана не обплутає їх своїми тенетами і вони не стануть його здобиччю. Оскільки “любови істини вони не прийняли, щоб їм спастися. І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили...”

(16) КОМУ МИ ПРОТИДІЄМО, ВІДСТОЮЮЧИ ІСТИННІСТЬ БОЖОГО СЛОВА?

Бо я пересвідчився, що ні смерть, ні життя, ні Анголи, ні влади, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні вишина, ні глибина, ані інше яке створіння не зможе відлучити нас від любови Божої, яка в Христі

Ісусі, Господі нашім! (Римл. 8:38-39)

Хто чинить опір вченню спіритизму, той бореться не тільки з людьми, а й із сатаною та його ангелами. Такі люди борються проти начальств влад і піднебесних духів злоби. Сатана не віддасть жодної п'яді своєї території, якщо тільки не втече перед силою небесних вісників. Народ Божий повинен зустрічати його так, як наш Спаситель, словами: “Написано!” Сатана може й сьогодні цитувати Святе Письмо, як і за часів Христа, він буде перекручувати біблійне вчення, щоб підтримувати свій обман. Хто бажає встояти в цей небезпечний час, повинен бути обізнаний зі свідоцтвами Святого Письма.

**(17) ЗІТКНУВШИСЬ ВІЧ-НА-ВІЧ
ЗІ ЗЛИМИ ДУХАМИ, КОТРІ
ВИДАВАЛИ Б СЕБЕ ЗА
ПОМЕРЛИХ, ЯКА ІСТИНА
ЗАХИСТИТЬ НАС ВІД ОБМАНУ?**

Бо знають живі, що помруть, а померлі нічого не знають, і заплати немає вже їм, бо забута і пам'ять про них. (Екл. 9:5)

До багатьох з'являться демонські духи під виглядом померлих родичів або друзів і звіщатимуть їм найнебез-

печніші єресі. Ці відвідувачі впливатимуть на наші найніжніші почуття і чинитимуть чудеса, щоб надати більшої ваги й сили своїм словам. Ми повинні бути готовими зустріти їх біблійною істиною про те, що мертві нічого не знають, а ті, хто з'явився під їхнім виглядом, є ніким іншим, як демонськими духами.

**(18) ЯКБИ МИ РЕВНО
СЛІДУВАЛИ БОЖОМУ СЛОВУ,
НА ЯКУ ВЕЛИКУ ОБІЦЯНКУ МИ
МОГЛИ БИ ПОКЛАСТИСЯ ПІД
ЧАС СВОЄЇ «ГОДИНИ
СПОКУСИ»?**

*А що ти зберіг слово терпіння
Мого, то й Я тебе збережу від
години випробовування, що має
прийти на увесь всесвіт, щоб
випробувати мешканців землі.
(Відкр. 3:10)*

Ми наближаємось до “години випробування, що має прийти на весь всесвіт, щоб випробувати мешканців землі”. Тоді всі, чия віра не ґрунтується на міцному фундаменті Слова Божого, будуть зведені та переможені. Сатана діє “з усяким підступом неправедності”, щоб підкорити собі синів людських, а зваблююча його сила постійно

зростатиме. Але він зможе досягнути своєї цілі лише тоді, коли люди добровільно піддадуться його спокусам.

Хто щиро прагне пізнати істину і послухом очистити свою душу, роблячи усе можливе, щоб приготуватися до боротьби, знайде у Бозі праведності надійний захист. “А як ти зберіг слово терпіння Мого, то й Я тебе збережу...” – обіцяв Спаситель. Він радше пошле всіх небесних ангелів охороняти Свій народ, ніж допустить, щоб хоч одна душа, яка довірилась Йому, була переможена сатаною.

(19) ЯКА НЕБЕЗПЕКА КРИЄТЬСЯ В СЛІПОМУ ПРИЙНЯТТІ ПОШИРЕНИХ ВІРУВАНЬ БЕЗ ПОШУКУ І ПРИЙНЯТТЯ ІСТИНИ ДЛЯ САМИХ СЕБЕ?

Погине народ Мій за те, що не має знання: тому, що знання ти відкинув, відкину й тебе, щоб не був ти для Мене священиком. А тому, що забув ти Закон свого Бога, забуду синів твоїх й Я! (Осія 4:6)

Пророк Ісая пише про цей жахливий обман, який спіткає безбожних і спонукає їх вірити, що суди Божі проминуть їх: “Заповіт ми

склали зі смертю і з шеолом зробили умову. Як прийде той бич, мов вода заливна, то нас не досягне, бо брехню ми зробили притулком своїм, і в неправді ми сховались” (Ісая 28:15). До описаних тут людей належать і ті, хто в своєму впертому нерозкаянні буде тішити себе надією, нібито немає ніякого покарання для грішника, що всі люди, якими зіпсутими не були б вони, будуть узяті на небо, де стануть, як ангели Божі. Але ще більш рішуче укладають заповіт зі смертю і угоду з шеолом ті люди, які відкидають істини, даровані небом для захисту праведних у дні горя і шукають захисту в обмані, який пропонує диявол у спокусливих твердженнях спіритизму.

(20) ЯКА БРЕХНЯ, СКАЗАНА САТАНОЮ В САДУ, Є ОСНОВОЮ ВСЬОГО СПІРИТИЗМУ?

І сказав змій до жінки: Умерти не вмерете! (Бут. 3:4)

Сатана давно готується до останньої спроби звести світ. Початок його діяльності був закладений в Едемі, коли він запевняв Єву: “Ні, напевно не вмерете!.. Дня того, коли ви скуштуєте його, ваші очі відкриються, і станете ви, як боги, що

знають добро й зло”. Він торував шлях до появи спіритизму – шедевр його зваблюючої сили.

Він ще не досяг повного здійснення своїх задумів. Це станеться в останній час. Пророк говорить: “І бачив я... три нечисті духи, як жаби, – це духи демонські, що чинять ознаки. Вони виходять до царів усього всесвіту, щоб зібрати їх на війну того великого дня Вседержителя Бога” (Відкр.16:13–14). За винятком тих, кого збереже сила Божа через віру в Його Слово, весь світ буде втягнутий в цей обман. Фатальне почуття безпеки заколисує людей, вони прокинуться тільки тоді, коли зливатиметься гнів Божий.

(21) КОЛИ ЦЯ ВЕЛИКА БОРОТЬБА ЗАВЕРШИТЬСЯ, ЩО СТАНЕТЬСЯ З «ПРИТУЛКОМ БРЕХНІ» САТАНИ?

*І право за мірило Я покладу, а
справедливість вагою; і притулок
брехні град понищить, а сховище
води заллють! (Ісая 28:17)*

*Завдяки своєму навчанню, я
усвідомлюю, що в останні дні князь
зла намагатиметься здійснити свій
магічний вплив на наші уми,*

заявляючи, що існує зв'язок між живими та мертвими.

**Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)**

**Я вдячний Богові за викриття двох основних обманів Сатани:
безсмертя душі та свідомості у смерті, щоб його словами я не був(-ла) ошуканий(-а).**

**Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)**

Я усвідомлюю важливість вивчення Божого Слова. Я покладаюся на Божу обіцянку відкрити мені істину, коли я шукатиму її, аби не стати жертвою обману сатани.

**Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)**

Я розумію, що Біблія попереджає нас про небезпечні часи, з якими ми зіткнемося в кінці земної історії, і я безмежно вдячний(-а) за обіцянку, що якщо я дотримуватимуся Його Слова, Він врятує мене. Завдяки Його силі я отримаю надію на вічне життя.

[illegible]

Урок 7

Прийдешня боротьба

**(1) ДО ЧОГО ПРИЗВОДИТЬ
ПОРУШЕННЯ ХОЧА Б ОДНОГО
ІЗ ЗАКОНІВ БОЖИХ?**

*Бо хто всього Закона виконує, а
згрішить в одному, той винним у
всьому стає. (Яків 2:10)*

На самому початку великої
боротьби на небесах сатана мав на
меті повалити Закон Божий. Щоб
досягти цього, він повстав проти
Творця. Вигнаний через це з неба, він
продовжує ту саму справу на землі.
Вводити людей в оману і спонукати
їх до порушення Закону Божого – це
найголовніша мета сатани.
Незалежно від того, чи досягається це
порушенням всього Закону, чи тільки
однієї із заповідей, врешті-решт
результат неминуче той самий. Бо хто

“згрішить в одному”, той виявляє зневагу до всього Закону; своїм впливом і прикладом він свідчить про те, що стоїть на боці беззаконня, і тому “стає винним у всьому”.

(2) ЯКУ ЦІЛЬ ПЕРЕСЛІДУЄ САТАНА, ПРИНИЖУЮЧИ ЗАКОНИ БОЖІ?

Що ж скажемо? Чи Закон то гріх? Зовсім ні! Але я не пізнав гріха, як тільки через Закон... (Римл. 7:7)

Намагаючись викликати у людей зневажливе ставлення до божественних постанов, сатана спотворив учення Біблії, і внаслідок цього у віровчення тисяч людей, які запевняють, що вірять у Святе Письмо, закралися серйозні помилки. Заключна велика битва між Істиною і оманною буде й останньою битвою віковичної боротьби довкола Закону Божого. Ми живемо напередодні цієї заключної боротьби – між законами людськими і заповідями Єгови, між релігією Біблії й релігією переказів і традицій.

(3) ЯКА МЕТА БОЖОГО СЛОВА ТА ВИКЛАДЕНОГО В НЬОМУ ЗАКОНУ БОЖОГО?

*Для моєї ноги Твоє слово світильник,
то світло для стежки моєї. (Псал.
119:105)*

Об'єднані сили, які виступають у цій боротьбі проти істини і праведності, вже розпочали активно діяти. Як мало цінується Святе Письмо, яке дійшло до нас такою дорогою ціною страждань і крові! Біблія стала доступною для всіх, але небагато є тих, хто по-справжньому прийняв її і зробив дороговказом у своєму житті.

(4) ЩО Є ПЕРШОПРИЧИНОЮ НЕВІР'Я?

*Засоромлені ці мудреці,
збентежилися й були схоплені. Ось
вони слово Господнє відкинули, що
ж за мудрість ще мають вони?
(Єрем. 8:9)*

Невір'я набуло значного і тривожного поширення не тільки в світі, а й у церкві. – і це викликає тривогу. Багато людей дійшло до того, що заперечують учення, які є стовпами християнської віри. Величні факти творіння, як про них свідчили натхненні Духом Божим мужі, гріхопадіння людини, викуплення, вічність Закону Божого – все це відкидається цілком або частково

більшою частиною християнського світу.

Тисячі людей пишаються своєю мудрістю і незалежністю, вважають цілковиту довіру Біблії ознакою слабкості. Критика Святого Письма, тлумачення його тільки в символічному плані, а також заперечення найважливіших істин, котрі містяться в ньому, тепер розцінюється як доказ особливої обдарованості та ерудованості. Багато священнослужителів навчають народ, а професори і вчителі – студентів, що Закон Божий був змінений або скасований, а ті, що продовжують вірити в незмінність його постанов і буквально виконують всі його заповіді, гідні жалю і зневаги.

(5) ЯКА НЕБЕЗПЕКА КРИЄТЬСЯ У НЕПРИЙНЯТТІ ІСТИНИ?

...Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду. І кожен, хто з правди, той чує Мій голос. (Йоан 18:37)

Відкидаючи Істину, люди відкидають і її Автора. Поручуючи Закон Божий, вони заперечують авторитет Законодавця. Із фальшивого вчення і теорій так само легко зробити ідола, як і витесати

Його з дерева або каменю.

Зображуючи характер Бога у фальшивому світлі, сатана викликає у людей хибне уявлення про Нього.

В умах багатьох місце Єгови зайняв ідол філософії, тим часом як живого Бога, відкритого у Його Слові, у Христі та ділах Його творіння, поважають небагато. Тисячі обожнюють природу і водночас відкидають її Творця.

Ідолопоклонство, хоч і в особливій формі, існує в сучасному християнському світі так само, як існувало і в давньому Ізраїлі за днів Іллі.

Бог багатьох сучасних мудреців, філософів, письменників, політиків, журналістів; бог вишуканого елітарного кола; бог багатьох коледжів, університетів і навіть деяких богословських закладів не набагато кращий за Ваала, фінікійського бога сонця.

(6) ЯК ДОВГО БУДЕ ДІЯТИ ЗАКОН БОЖИЙ?

Правда підвалина слова Твого, а присуди правди Твоїї навіки. (Псал. 119:160)

Жодна з прийнятих християнським світом оман не

виступає так відверто проти авторитету божественної влади небес, жодна не суперечить так зухвало велінню розуму і не має таких згубних наслідків, як сучасне вчення про те, що Закон Божий більше не є обов'язковим для людини. У кожного народу є свої закони, які необхідно поважати і виконувати, жоден уряд не може існувати без них; то чи можна собі уявити, що Творець Неба і Землі не має Закону, щоб управляти створеними Ним істотами?

Уявімо собі, що хто-небудь із видатних служителів церкви почав би прилюдно навчати, що закони, які діють у країні і оберігають права її громадян, не обов'язкові, що вони тільки обмежують свободу народу, і тому їх не треба виконувати. Як довго терпіли б таких людей за кафедрою? Але хіба нехтування державними національними законами є більшим злочином, ніж зневага тих божественних приписів, котрі є основою будь-якого правління?

(7) ЩО ТАКЕ БЕЗЗАКОННЯ?

*Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня. Бо гріх то беззаконня.
(1Йоан 3:4)*

Швидше можна сподіватися, що держави скасують свої закони і

дозволять громадянам чинити все, що їм заманеться, аніж Володар Всесвіту скасує Свій Закон та залишить світ без мірила, згідно з яким засуджується винний та виправдовується слухняний. Чи відомі нам наслідки усунення Божого Закону? Такий дослід вже був проведений. Страшні часи переживала Франція, коли атеїзм став панівною силою! Увесь світ побачив, що нехтування Божими обмеженнями означає ні що інше, як згоду на панування найжорстокішого тирана. Коли відкидається мірило праведності, тоді відкривається шлях для князя темряви, для встановлення його влади на землі.

Там, де відкидаються божественні заповіді, гріх більше не виглядає гріховним, а праведність — привабливою. Внаслідок цього згубного впливу дух непокори сіється в серцях дітей і молоді, котрі за своєю природою є свободолюбивими і як наслідок — у суспільстві процвітають беззаконня і розбещеність. Висміюючи легковірність тих, хто кориться принципам Божим, люди охоче приймають оману сатани. Вони дають волю тілесним пристрастям і чинять гріхи, які накликали суди Божі на язичників.

(8) КОЛИ ЗАКОНИ БОЖІ БУДУТЬ ВІДКИНУТІ, ЯКИЙ БІБЛІЙНИЙ ПРИНЦИП МАТИМЕ МІСЦЕ?

*Не обманюйтеся, Бог осміяний
бути не може. Бо що тільки
людина посіє, те саме й пожне!
(Галат. 6:7)*

Хто навчає народ легковажно ставитися до Божих заповідей, той сіє непослух, щоб свого часу пожати його. Як тільки будуть відкинуті обмеження, накладені Законом Божим, людські закони також перестануть виконуватись. Оскільки Бог забороняє аморальні вчинки, бажання заволодіти чужою власністю, шахрайство, неправду й обман, то люди готові знехтувати Його постановами як перешкодою на шляху до земного добробуту, однак вони не усвідомлюють, якими будуть наслідки скасування цих заповідей.

Якщо Закон не є обов'язковим, то чому людина повинна боятись порушувати його? У такому випадку людська власність була б піддана небезпеці. Люди віднімали б майно силоміць у своїх сусідів і сильніші ставали б найбагатшими. Саме життя було б нічого не вартим. Шлюбна

обітниця вже не вважалася б святим захистом, що охороняє сім'ю.

Сильний при бажанні зміг би відібрати дружину свого ближнього.

П'ята заповідь була б усунута разом з четвертою. Діти не зупинялися б ні перед чим, навіть перед убивством своїх батьків, щоб тільки задовольнити бажання своїх зіпсутих сердець. Цивілізований світ став би зграєю розбійників і вбивць; мир, спокій і щастя зникли б із землі.

(9) ЯКА БЛАГОДАТЬ ВТРАЧАЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ НЕПОСЛУХ ДО ЗАПОВІДЕЙ БОЖИХ?

Сину мій, не забудь ти моєї науки, і нехай мої заповіді стережуть твоє серце, бо примножать для тебе вони довготу твоїх днів, і років життя та спокою! (Прим. 3:1-2)

Учення про те, що люди вільні від дотримання заповідей Божих, послабило силу моральних обов'язків і відкрило шлях для гріха.

Беззаконня, розпуста і аморальність виливаються на нас загрозливим потоком. Сатана почуває себе впевнено в багатьох сім'ях. Його прапор майорить над домами удаваних християн. Всюди панують

заздрість, лихі підозри, лицемірство, відчуженість, суперництво, сварки, порушення священних обітниць, потурання гріховним пристрастям. Уся система релігійних принципів і вчень, які повинні б бути основою і надійною підвалиною суспільного життя, стала хиткою спорудою, яка ось-ось упаде.

...

(10) ДО ЧОГО ПРИЗВЕДЕ ВЛАДА БЕЗЗАКОННЯ НАД ТИМИ, ХТО КЕРУЄ ЛЮДЬМИ?

Ми зраджували й говорили неправду на Господа, і повідступали від нашого Бога, казали про утиск та відступ, вагітніли й видумували з свого серця слова неправдиві... (Ісая 59:13)

Корупція стала характерним явищем в органах правосуддя. Жадоба до наживи і любов до чуттєвих насолод керують людьми, наділеними владою. Нестриманість так затьмарила розум багатьох, що сатана здобув майже повну владу над ними. Захисники справедливості перетворилися на хабарників, людей низької моралі. Пияцтво, бенкети, сліпа пристрасть, заздрість і будь-яка нечесність опанували тими, хто поставлений вершити правосуддя. “І правосуддя назад відступилося, а

справедливість здалека стоїть, бо на майдані спіткнулася істина, правда не може прийти”.

(11) ДО ЧОГО ПРИЗВЕДЕ ВТРАТА ВІРИ В СЛОВО БОЖЕ?

Зробилось нечуле, як лій, їхнє серце, а я розкошую з Закону Твого. (Псал. 119:70)

Беззаконня і духовний морок, які процвітали під час папського панування, стали неминучим наслідком заборони Святого Письма. Але де шукати причину широкого поширення безбожності, відкинення Закону Божого і зв’язаного з цим зіпсуття з усіма його згубними наслідками в наш вік релігійної свободи, коли яскраво сяє світло Євангелія?

Тепер, коли сатана більше не може тримати світ у своїй темряві, забороняючи Святе Письмо, він удається до інших засобів, щоб досягти тієї ж мети. Підірвати віру в Біблію – це те саме, що знищити саму Біблію. Поширюючи думку про те, що Закон Божий не обов’язковий, він з таким же успіхом переконує людей порушувати його, ніби вони зовсім не обізнані з його заповідями.

Тепер, як і в минулі віки, сатана продовжує діяти через церкву, проводячи в життя свої наміри і плани. Сучасні релігійні організації відмовляються слухати і сприймати непопулярні в їх середовищі істини, ясно викладені на сторінках Святого Письма, і в боротьбі проти них вдаються до різноманітних тлумачень, внаслідок чого сіється невір'я.

(12) ЯКУ БОЖЕСТВЕННУ ОБІТНИЦЮ НАМ ДАНО ЩОДО НЕПОРУШНОСТІ ЗАКОНУ БОЖОГО?

*Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати.
(Матв. 5:17)*

(13) ЩО БУДЕ ОСНОВНОЮ ОЗНАКОЮ ТИХ, ХТО ЛЮБИТЬ БОГА І ЗАЛИШИТЬСЯ З НИМ ПІД ЧАС ОСТАННІХ ДНІВ?

Тут терпеливість святих, що додержують заповіді Божі та Ісусову віру! (Відкр. 14:12)

(14) ЯКИЙ ДЕНЬ ТИЖНЯ ГОСПОДЬ ПРОСИВ НАС ВШАНОВУВАТИ В ЯКОСТІ ДНЯ

СПОЧИНКУ, ПОПРИ НЕХТУВАННЯ БІЛЬШІСТЮ ЛЮДЕЙ?

*Пам'ятай день суботній, щоб
святити його! Шість день працею і
роби всю працю свою, а день сьомий
субота для Господа, Бога твого: не
роби жодної праці ти й син твій,
та дочка твоя, раб твій та
невільниця твоя, і худоба твоя, і
приходько твій, що в брамах твоїх.
Бо шість день творив Господь небо
та землю, море та все, що в них, а
дня сьомого спочив тому
поблагословив Господь день
суботній і освятив його. (Вих. 20:8-
11)*

Коли люди дізнаються про
четверту заповідь, вони
переконуються, що потрібно
святкувати сьомий день – суботу, тоді
як сучасні вчителі, не бажаючи
виконувати Божі постанови,
заявляють, що Закон Божий вже не
потрібний. Отже, вони відкидають
Закон, а разом з ним і суботу.

З поширенням руху за реформу
суботи це заперечення Закону Божого
з метою ухилення від виконання
четвертої заповіді стане майже
загальним. Учення релігійних вождів
відчинили двері для невір'я,

спіритизму та зневажливого ставлення до святого Божого Закону, і на цих людях лежить страшна відповідальність за те беззаконня, яке існує в християнському світі.

(15) ЯКИМ Є ПЕРЕДБАЧЕННЯ СВЯТОГО ПИСЬМА ЩОДО НАМАГАННЯ СИЛИ ЗВІРИНОЇ ЗМІНИТИСЯ?

І він буде говорити слова проти Всевишнього, і пригнобить святих Всевишнього, і буде думати позмінювати свята та права, і вони віддані будуть у його руку аж до одного часу, і часів і половини часу. (Дан. 7:25)

(16) ПРО ЯКІ ХИТРІ ОБМАНИ, ЩО ЗАМІНЮЮТЬ ІСТИНУ, НАС ПОПЕРЕДЖАЮТЬ?

Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією та марною оманною за переданням людським, за стихіями світу, а не за Христом. (Колос. 2:8)

Однак саме ці люди твердять, що причина швидкого поглиблення моральної кризи приховується в опоганенні так званої “Християнської суботи” і що введення обов’язкового дотримання неділі великою мірою

поліпшило б моральний стан суспільства. Це твердження з особливою наполегливістю виголошується в Америці, де широко проповідується вчення про істинну суботу. Суспільний рух, що закликає до поміркованості, і є одною з важливих моральних реформ, часто поєднується з рухом за святкування недільного дня. Ініціатори цього руху запевняють, що служать в інтересах суспільства, а тих, хто відмовляється прилучатися до них, оголошують противниками поміркованості та реформи.

Але той факт, що рух, який виступає на захист заблудження, поєднується з корисною за своєю сутністю діяльністю, не дає підстав прихильно ставитись до заблудження. Ми можемо приховати отруту, змішавши її зі здоровою їжею, але це не змінить її природи. Навпаки, це створить ще більшу небезпеку, оскільки отруту приймають несвідомо.

Один з хитрих прийомів сатани полягає в тому, щоб, змішуючи оману з істиною, надавати їй правдоподібного вигляду. Провідники руху за святкування неділі можуть виступати на захист реформ, яких дійсно потребує народ і принципи яких відповідають Біблії,

але якщо поряд з цим висуваються вимоги, котрі суперечать Закону Божому, Його слуги не можуть приєднуватися до них. Ніщо не може виправдати тих, хто усуває заповіді Божі заради людських постанов.

(17) ЯКИМ Є КІНЦЕВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ЧАСТКОВОГО ПОСЛУХУ?

...вони мають вигляд благочестя, але сили його відреклися.

Відвертайсь від таких! (2Тим. 3:5)

І до Ангола Церкви в Лаодикії напиши: Оце каже Амінь, Свідок вірний і правдивий, початок Божого творива: Я знаю діла твої, що ти не холодний, ані гарячий. Якби то холодний чи гарячий ти був! А що ти літєплий, і ні гарячий, ані холодний, то виплюну тебе з Своїх уст... (Відкр. 3:14-16)

Між формальними християнами і невіруючими людьми пролягає ледь помітна межа. Члени церкви люблять те, що любить світ, завжди готові з'єднатися з ним; і сатана вирішив об'єднати їх в одну спілку, щоб таким чином утвердити власні пропозиції, втягнувши всіх до лав спіритизму.

Папісти, котрі пишаються тим, що чудеса є непомильною ознакою істинної церкви, будуть зведені цією чудодійною силою без великих зусиль; протестанти, які відкинули щит правди, також будуть обмануті. Католики, протестанти і світські люди – всі приймуть вигляд побожності, зрікаючись при цьому його сили; вони вбачатимуть у цьому об'єднанні могутній рух на користь навернення світу як на початок давно очікуваного тисячолітнього царства.

(18) ЯКИМ БУДЕ КІНЦЕВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ВІДКИДАННЯ ЛЮДСТВОМ ЗАКОНУ БОЖОГО?

*...засумує, зів'яне земля, ослабіє й зів'яне вселенна, ослабіють вельможі народу землі...Й осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіта відвічного...
(Ісая 24:4-5)*

Щоб зібрати врожай неприготовлених душ, сатана діє і через стихії. Він вивчив таємниці природи і намагається підкорити їх собі, наскільки це допускає Господь. Коли йому було дозволено завдати страждань Йову, з якою поспішністю

зникли отари, будівлі, слуги і діти; одне лихо наздоганяло інше. Тільки Бог оберігає Своє творіння і захищає його від сили губителя.

Але християнський світ зневажливо відкинув закон Єгови, і Господь вчинить те, про що попереджав: Він залишить землю без Свого благословення, позбавить захисту тих, хто повстав проти Його Закону, хто навчає і примушує інших наслідувати їх приклад. Сатана має владу над усіма, кого Бог не охороняє особливим чином. До декого він ставиться з винятковою прихильністю, оточує добробутом, щоб через них найкраще здійснювати свої плани, а іншим людям спричиняє багато неприємностей і горя, схиляючи їх вірити, що це Бог є причиною усіх їхніх страждань.

Коли сатана з'являється перед людьми як великий цілитель, що нібито може вилікувати всі їхні недуги, він насправді несе страждання і горе – поки багатолюдні міста не будуть спустошені і перетворені в купи руїн. Він робить це вже сьогодні. Сатана повсюди виявляє свою силу в нещасних випадках, різних стихійних лихах на воді й суші, у великих спустошливих пожежах, руйнівних ураганах, страшних бурях на водних просторах,

гігантських хвилях цунамі й нечуваних землетрусах. Він винищує дозріваючі посіви, внаслідок чого приходять голод і злидні. Він отруює повітря смертоносними інфекціями, і тисячі людей гинуть від епідемії. Нещастя і лиха ставатимуть частішими і загрозливішими. Гинутимуть люди і тварини. “...Засумує, зів’яне земля, ослабне й зів’яне всесвіт, ослабнуть вельможі народу землі... Й осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіді вічного...” (Ісая 24:4–5).

(19) ЯКЩО ОШУКАНІ ДІЯТИМУТЬ ЗГІДНО З ПЛАНАМИ САТАНИ, ДО ЯКОГО СТРАШНОГО РЕЗУЛЬТАТУ ЦЕ ПРИЗВЕДЕ?

Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заподіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові! (Йоан 16:2)

Тоді великий ошуканець буде переконувати людей, що ці лиха накликали ті, хто служить Богові; люди, які викликали незадоволення

Боже, будуть звинувачувати в своїх нещастях тих, хто своїм послухом Закону Божому завжди був докором для його порушників.

Буде проголошено, що люди, порушуючи святість недільного дня, зневажають Бога; що саме цей гріх стягнув на землю лихо, яке не припиниться доти, доки найсуворішим чином не буде запроваджений закон про святкування неділі, і ті, які торочать про вимоги четвертої заповіді, безчестять цим недільний день, баламутять народ, по-збавляючи його Божих благословень і земного добробуту.

Таким чином повториться те саме звинувачення, яке свого часу було висунуте проти Божого слуги: “І сталося, коли Ахав побачив Іллю, то сказав до нього: ‘То це ти той, що непокоїш Ізраїля?’ А той відповів: ‘Не я тривожу Ізраїля, а тільки ти та дім твого батька через ваше недотримання Господніх заповідей, і ти пішов за Ваалами’” (1Цар.18:17–18). Коли гнів народу, викликаний фальшивим звинуваченням, досягне найвищої точки, тоді він поведеться з Божими посланцями так само, як відступницький Ізраїль з Іллею.

(20) ЯКЕ ПОТУЖНЕ ДЖЕРЕЛО ОБМАНУ ВИКОРИСТАЄ САТАНА

В ОСТАННІ ДНІ, ЩОБ ОБДУРИТИ БІЛЬШІСТЬ ЗАРАДИ СВОЄЇ СПРАВИ?

*Це духи демонські, що чинять
ознаки. Вони виходять до царів
усього всесвіту, щоб зібрати їх на
війну того великого дня
Вседержителя Бога. (Відкр. 16:14)*

*Бо постануть христии неправдиві, і
неправдиві пророки, і будуть
чинити великі ознаки та чуда, що
звели б, коли б можна, і вибраних.
(Матв. 24:24)*

Чудодійна сила, яка
виявлятиметься через спіритизм, буде
спрямована проти тих, хто вирішив
більше слухатися Бога, ніж людей.
Духи будуть говорити, що вони
послані від Бога, аби переконати тих,
хто зневажає недільний день, в їхній
помилці, запевняючи, що державним
законам країни треба коритись так
само, як і Закону Божому. Вони
будуть висловлювати жаль з приводу
великого зіпсуття світу, пщтримуючи
свідчення релігійних учителів, що
порушення недільного дня якраз і є
причиною такого великого занепаду
моралі. Великим буде гнів проти тих,
хто відмовиться прийняти їхнє
свідоцтво.

Сатана застосує в цій останній боротьбі проти народу Божого той самий прийом, що й на початку великої боротьби в небі. Спочатку він заявляв, що всі його зусилля спрямовані тільки на те, щоб зміцнити божественне правління, однак таємно робив усе можливе, щоб його повалити.

(21) ВИКОРИСТОВУЮЧИ СВОЇ МЕТОДИ СПОКУШАННЯ І КОНТРОЛЮ, ЯКА ОСНОВНА МЕТА САТАНИ В ЦІЙ ПРИЙДЕШНІЙ БОРОТЬБІ?

Будьте тверезі, пильнуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого. (1Петр. 5:8)

Бог ніколи не творить насильства ні над волею, ні над сумлінням людини; сатана ж, навпаки, постійно вдається до насильства й жорстокості, щоб підкорити тих, кого не може звести іншим шляхом. Застосовуючи залякування і насильство, він прагне заволодіти сумлінням і домогтися поваги до себе і поклоніння. Для досягнення цього він діє через релігійну, громадянську влади, спонукаючи їх видавати закони, котрі суперечать Закону Божому.

**(22) ЯКА РИСА ЛЮДЕЙ, ЩО
ЛИШАТЬСЯ З БОГОМ ЗА
ОСТАННЬОГО ДНЯ,
ПРОБУДИТЬ НЕНАВИСТЬ
САТАНИ ТА ЙОГО
ПОСЛІДОВНИКІВ?**

*І змій розлютувався на жінку, і
пішов воювати з останком насіння
її, що вони бережуть Божі заповіді
та мають свідоцтво Ісусове. (Відкр.
12:17)*

Шанувальники біблійної суботи
будуть проголошені ворогами закону
й порядку, руйнівниками моральних
засад суспільства, котрі призводять
до анархії та морального занепаду,
накликають суди Божі на землю, їхні
сумлінність та вірність будуть
представлені як упертість, непокора і
неповага до влади, їх будуть
оскаржувати як ворогів влади.

Церковні служителі, які
заперечують вимоги божественного
Закону, говоритимуть з кафедри про
обов'язок кожної людини коритися
владі як призначеному Богом
авторитету. На законодавчих зборах і
в судах виконавці заповідей Божих
будуть виставлені у фальшивому
світлі та засуджені, їхні слова будуть
перекручені, спонування хибно
витлумачені.

**(23) ЯКІ ДІЇ БУДУТЬ ВЖИТІ
ЦИВІЛЬНОЮ ВЛАДОЮ І
СХВАЛЕНІ РЕЛІГІЙНОЮ
БІЛЬШІСТЮ, НАМАГАЮЧИСЬ
ЗМУСИТИ ДОТРИМУВАЧІВ
ЗАПОВІДЕЙ БОЖИХ
ПЕРЕСТУПИТИ ЧЕРЕЗ СВОЮ
СОВІСТЬ?**

*...щоб ніхто не міг ані купити, ані
продати, якщо він не має знамена
ймення звірини, або числа ймення
його...(Відкр. 13:17)*

Оскільки протестантські церкви відкидають ясні докази Святого Письма на захист Божого Закону, вони намагатимуться змусити замовкнути тих, чиєї віри не змогли спростувати за допомогою Біблії. Хоч вони не бажають визнати це, та, проте, вступають на шлях переслідування тих, котрі за переконанням свого сумління відмовляються робити те, що робить решта християнського світу, і не визнають вимог папської суботи, тобто неділі.

Духовенство і держава об'єднуються, щоб усілякою ціною — підкупом, переконанням і силою — змусити всі верстви суспільства вшановувати недільний день. Відсутність божественного авторитету буде компенсована

насильством. Політична корупція вбиває любов до справедливості та повагу до істини, і навіть у волелюбній Америці державні діячі та законодавці, щоб здобути собі прихильність суспільства, підуть на поступки вимогам народу і видадуть закон про святкування недільного дня. Здобута такою дорогою ціною свобода совісті буде зневажена.

У боротьбі, яка швидко наближається, виконаються слова пророка: “І змії розлютився на жінку і пішов воювати з останком насіння її, що бережуть Божі заповіді та мають свідоцтво Ісусове” (Відкр.12:17).

Зараз я усвідомлюю, що Святе Письмо чітко описує прийдешню боротьбу “такою, якої ніколи не було”, і яка розпочнеться із наближенням кінця історії цього світу.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я усвідомлюю, що з часу зародження гріха в центрі нападу сатани в цій великій боротьбі були вічні священні Закони Божі – основа Його правління.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Відкриття 12:17 показує, що кінцевою метою сатани є наклеп на Божі Закони, аби викликати остаточне відторгнення цих священних принципів.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Тепер я знаю, що Святе Письмо відкриває нам, що Божі заповіді є священними і вічними, незважаючи на спроби сатани та людини “змінити часи та закони” (Дан. 7:25).

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Тепер я бачу, що Біблія навчає важливості дотримання всіх священних заповідей Божих, і порушення однієї означає порушення їх усіх (Яків 2:10).

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я обираю бути серед відданих залишків Божого народу, які виконують Його заповіді і залишаються вірними Ісусу (Відкр. 14:12).

[illegible]

Урок 8

Наш єдиний захист

**(1) ЩО СТАНЕ НАШИМ
ЄДИНИМ ЗАХИСТОМ ВІД
ОБМАНІВ САТАНИ?**

***А Ісус відповів йому: Написано: НЕ
ХЛІБОМ САМИМ БУДЕ ЖИТИ
ЛЮДИНА, АЛЕ КОЖНИМ
СЛОВОМ БОЖИМ! (Лука 4:4)***

***До Закону й свідоцтва! Як вони не
так кажуть, як це, то немає для
них зорі ранньої! (Ісая 8:20)***

Пророк вказує Божому народові на Святе Письмо як надійний захист від впливу фальшивого вчення і оманливої сили духів темряви. Сатана використовує будь-яку хитрість, щоб

перешкодити людям знайомитися з Біблією, бо її ясні твердження викривають його обман. Під час кожного духовного відродження князь темряви посилює свою діяльність. Сьогодні він зосереджує всі свої зусилля для заключної битви з Христом і Його послідовниками.

Останній великий обман незабаром постане перед нами. Антихрист творитиме чудеса перед нашими очима. Підробка істини буде настільки правдоподібною, що тільки за допомогою Святого Письма можна буде відрізнити істину від омани. Його свідченнями треба перевіряти кожне твердження і кожне чудо.

(2) З ЯКОГО ДЖЕРЕЛА ДО НАС ПРИЙДЕ СИЛА СЛУХАТИСЯ БОГА, А НЕ ЛЮДИНУ?

А Бог усякої благодаті, що покликав вас до вічної слави Своєї в Христі, нехай Сам удосконалить вас, хто трохи потерпів, хай упевнить, зміцнить, утрунтує. (1Петр. 5:10)

Усі, хто намагається дотримуватись Божих заповідей, зустрінуть опір і насмішки. Вони зможуть встояти тільки з Божою допомогою. Для того, щоб витримати майбутнє випробування, діти Божі

повинні розуміти Його волю, відкрити в Його Слові. Вони зможуть вшанувати Бога належним чином лише тоді, коли матимуть правильне уявлення про Його характер, принципи правління, Божі плани і діятимуть згідно з ними. Тільки ті, хто зміцнив свій розум біблійними істинами, зможуть встояти в останній боротьбі.

Кожна людина стане перед випробуванням: “Кому вона бажає коритися – Богові чи людям?” Вирішальна година наближається. Чи твердо ми стоїмо на скелі незмінного Божого Слова? Чи готові рішуче відстоювати заповіді Божі та віру Ісуса?

(3) ЧОМУ БОГ ДАВ НАМ ПРОРОЦТВО СЛОВОМ СВОЇМ?

А все, що давніше написане, написане нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію. (Римл. 15:4)

Приховане належить нашому Богу Єгови, є а відкрите – нам і нашим нащадкам назавжди, щоб ми виконували всі слова цього Закону. (Повтор. 29:29)

Перед розп'яттям Спаситель пояснював Своїм учням, що Він буде

відданий на смерть і воскресне;
ангели Божі, присутні там,
намагалися закарбувати Його слова у
свідомості і в серцях апостолів. Але
учні прагнули звільнення з-під
римського ярма і не могли допустити
думки, щоб Той, в Кому зосереджені
всі їхні надії, помре такою ганебною
смертю. Слова, котрі вони повинні
були пам'ятати, зникли з їхньої
пам'яті. Коли настав час
випробування, вони виявились
непідготовленими. Смерть Ісуса
повністю зруйнувала їхні сподівання,
ніби Він ніколи не застерігав їх від
цього. Так і в біблійних пророцтвах
майбутнє відкривається перед нами
так само ясно, як воно було відкрите
й перед учнями Ісуса в Його словах.

Події, пов'язані із закінченням
часу благодаті та приготуванням до
часу випробування, викладені
зрозуміло. Проте більшість людей
має таке мізерне уявлення про ці
важливі істини, ніби їм вони ніколи
не були відкриті. Сатана пильнує,
щоб усунути будь-який вплив, котрий
міг би направити людей на шлях
спасіння, тоді час скорботи застане їх
непідготовленими.

**(4) ЯКІ ТРИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ОСТАННЬОГО ДНЯ Є НАШИМ
СИГНАЛОМ ПРОБУДЖЕННЯ
НА ШЛЯХУ ДО СПАСІННЯ?**

І побачив я іншого Ангола, що летів серед неба, і мав благовістити вічну Євангелію мешканцям землі, і кожному людові, і племені, і язичу, і народові. І він говорив гучним голосом: Побійтеся Бога та славу віддайте Йому, бо настала година суду Його, і вклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і водні джерела! А інший, другий Ангол летів слідом і казав: Упав, упав Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи! А інший, третій Ангол летів услід за ним, гучним голосом кажучи: Коли хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено на чолі своїм чи на руці своїй, то той питиме з вина Божого гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його, і буде мучений в огні й сірці перед Анголами святими та перед Агнцем. (Відкр. 14:6-10)

Коли Бог посилає людям такі важливі застереження, до того ж через посередництво святих ангелів, що летять серед неба, Він вимагає, щоб всяка, наділена здатністю мислити душа звернула увагу на цю вістку. Страшні суди чекають тих, хто вклоняється звірині й образу її (Відкр.14:9–11), отож ревно досліджуйте пророцтва, щоб

довідатись, що таке тавро звіра і як уникнути його прийняття. Але більшість людей відвертається, щоб не слухати істини, і прислухається до людських байок.

(5) ЯК ПАВЛО ОПИСАВ СТАВЛЕННЯ КЕРОВАНОЇ ПОЖАДЛИВІСТЮ БІЛЬШОСТІ ДО БІБЛІЙНОЇ ІСТИНИ?

Настане бо час, коли здорової науки не будуть триматись, але за своїми пожадливостями виберуть собі вчителів, щоб вони їхні вуха влещували. Вони слух свій від правди відвернуть та до байок нахиляться. (2Тим. 4:3-4)

Цей час уже прийшов. Люди не бажають слухати біблійних істин, бо вони не узгоджуються з бажаннями гріховного серця, що полюбляє світ; сатана посилає їм таку оману, яка їм подобається.

(6) ЯК ІСТИННІ ПОСЛІДОВНИКИ ХРИСТА ВИЗНАЧАЮТЬ ДОКТРИНАЛЬНУ ІСТИНУ?

До Закону й свідоцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої! (Ісая 8:20)

Але Бог має на землі народ, котрий керується Біблією і тільки Біблією як мірилом усіх вчень і основою всіх реформ. Ні думки вчених, ні висновки науки, ні символи віри чи постанови церковних соборів, такі ж численні та суперечливі, як і церкви, що стоять за ними, ні голос більшості, – ніщо не може і не повинно розглядатися як доказ чи заперечення якогось положення християнської віри. Перш ніж прийняти будь-яке вчення чи постанову ми повинні вимагати ясних доказів зі Слова Божого: “Так говорить Господь!”

(7) ЯКЕ ВІДНОШЕННЯ МАЄ НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДО ЛЮДСЬКИХ УЧЕНЬ?

Ці були шляхетніші за солунян, і слова прийняли з повним запалом, і Писання досліджували день-у-день, чи так воно є. (Дії 17:11)

Сатана безперервно намагається привертати нашу увагу до людини, а не до Бога. Він спонукає народ покладатися на єпископів, пасторів і професорів богослів'я як на своїх наставників, внаслідок чого вони не досліджують самотійно Святе Письмо і не мають уявлення про свої

обов'язки. Опанувавши умами цих керівників, сатана через них може впливати на народ так, як йому заманеться.

(8) ДО ЧОГО ПРИЗВЕЛО ПОКЛАДАННЯ ЄВРЕЙСЬКОГО НАРОДУ НА СВОЇХ ЛІДЕРІВ У ПЛАНІ РОЗУМІННЯ СВЯТОГО ПИСЬМА?

*Він погорджений був, Його люди
покинули, страдник, знайомий з
хворобами, і від Якого обличчя
ховали, погорджений, і ми не
цінували Його... (Ісая 53:3)*

Коли Христос прийшов на землю, щоб проповідувати слова життя, простий народ охоче слухав Його, і багато людей навіть зі священників, увірували в Нього. Але первосвященики і вожді Ізраїлю рішуче засудили й відкинули Його вчення. Хоч всі їхні спроби звинуватити Ісуса виявилися марними, хоч вони не могли не відчувати на собі впливу божественної сили й мудрості, якими супроводжувались Його слова, однак, замкнувшись у своїй упередженості, все ж таки відкинули найпереконливіші докази Його

месіанства, бо інакше повинні були б стати Його учнями.

Противниками Ісуса були мужі, котрих народ з дитинства навчений був поважати і перед авторитетом яких повинен був схилятись. “Чому ж, – запитували вони, – наші старійшини і вчені книжники не вірять в Ісуса? Хіба ці благочестиві мужі не прийняли б Його, якби Він був Христос?” Вплив цих учителів призвів до того, що юдейський народ відкинув свого Спасителя.

Дух, який керував вчинками священиків і старійшин того часу, виявляється й сьогодні серед багатьох, хто “має вигляд побожності”. Вони відмовляються досліджувати свідчення Писання про особливі істини для нашого часу. Зважаючи на численність своїх прихильників, їхнє багатство і вплив у суспільстві, вони зневажливо ставляться до захисників Істини, – тих нечисленних, бідних маловідомих людей, тому що визнають віру, яка відрізняється від віри всього світу.

(9) ЯКИМ Є ЄДИНЕ ДЖЕРЕЛО ЗАПОБІГАННЯ ОБМАНУ?

Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працівником бездоганим, що вірно навчає науки

правди. (2Тим. 2:15)

Христос передбачив, що незаконне привласнення влади книжниками і фарисеями не припиниться з розсіянням юдеїв. Пророчим зором Він бачив звеличення людської влади, яка пануватиме над людським сумлінням, що для церкви було страшним прокляттям в усі часи. Його суворі докори книжникам і фарисеям, як і пересторога для народу – не йти за цими сліпими провідниками – записані в Святому Письмі як застереження для всіх прийдешніх поколінь.

(10) ЗГІДНО З ПИСАННЯМ, ХТО СІЯТИМЕ ФАЛЬШИВЕ ВЧЕННЯ СЕРЕД НАС?

А між людом були й неправдиві пророки, як і будуть між вас учителі неправдиві, що впровадять згубні єресі, відречуться від Владики, що викупив їх, і стягнуть на себе самі скору погибель. (2Петр. 2:1)

Хоч Біблія містить багато застережень проти оманливих учень, однак чимало людей довіряють свої душі духовенству. В наш час тисячі

віруючих на захист деяких пунктів свого віровчення не можуть навести жодних доказів духовних наставників. Вони не звертають жодної уваги на вчення Спасителя і водночас з беззастережним довір'ям приймають слова служителів церкви.

Але хіба служителі не можуть помилятися? Як ми можемо повірити наші душі їхньому керівництву, якщо на основі Слова Божого ми не переконалися, що вони є носіями світла? Відсутність моральної відваги, необхідної для того, щоб залишити проторений світом шлях, змушує багатьох іти слідами вчених мужів; не бажаючи самотійно досліджувати істину, ці люди опиняються в кайданах хибних вчень, втративши будь-яку надію. Вони бачать, що істина для теперішнього часу виразно відкрита в Біблії, відчують силу Духа Святого, Який супроводжує її проголошення, однак допускають, щоб опір духовенства позбавляв їх світла. Хоч розум і сумління переконують цих людей в істині, все ж засліплені душі не наслідують думати інакше, ніж їх церковний служитель. Власне переконання, інтереси вічності приносяться в жертву невір'ю, гордощам й упередженості інших людей.

(11) НА КОГО ПОКЛАДАЄТЬСЯ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОШУК ІСТИН СПАСІННЯ?

Отож, мої любі, як ви завжди слухняні були не тільки в моїй присутності, але значно більше тепер, у моїй відсутності, зо страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння. (Филип. 2:12)

Істина і слава Божа нероздільні. Неможливо прославляти Бога, маючи в руках Біблію, і водночас дотримуючись хибних поглядів. Багато хто твердить що не має значення, в що вірить людина, головне – правильно жити. Але ж віра і формує наше життя. Якщо нам посилається істина, а ми нехтуємо можливістю досліджувати її, то фактично ми її відкидаємо, обираючи темряву замість світла.

(12) ЧИМ ЗАГРОЖУЄ НЕЗНАННЯ СВЯТОГО ПИСЬМА?

Буває, дорога людині здається простою, та кінець її стежка до смерти. (Прип. 16:25)

Незнанням не можна вибачити оману, якщо була змога взнати Божу

волю. Мандрівник стоїть на роздоріжжі й дороговказ допомагає йому довідатись, куди провадить кожний шлях. Якщо він не зверне уваги на дороговказ і сам вибере собі дорогу, яка здається йому правильною, то, незважаючи на всю його щирість, він ризикує опинитись на хибній дорозі.

Бог дав нам Своє Слово, щоб ми познайомилися з Його вченням і самі довідалися, чого Він вимагає від нас. Коли законник підійшов до Ісуса, запитуючи: "...Що робити мені, щоб вічне життя досягнути?", Спаситель, указуючи йому на Писання, сказав: "...Що в законі написано, як ти читаєш?". Незнання не може бути виправданням ні для юнака, ні для старця і не може звільнити їх від покарання, на яке заслуговує порушник Закону Божого, тому що в їх руках вірне свідоцтво цього Закону, Божих принципів і вимог.

Недостатньо мати тільки добрі наміри і робити те, що вважаєш правильним, чи те, що проголошує правильним проповідник. На карту поставлене спасіння душі, і тому кожен повинен самотійно досліджувати Писання. Якими б сильними не були його переконання, яким би впевненим він не був у тому, що його духовний наставник знає

істину, – це не може і не повинно бути основою його віри. Йому дана карта, на якій позначена кожна віха на шляху до небес, тому немає жодної підстави для здогадок.

(13) ЯКИЙ СПОСІБ ВИВЧЕННЯ СТОРІНОК ПИСАННЯ ВКАЗАНИЙ У СВЯТОМУ ПИСЬМІ?

Бо на заповідь заповідь, заповідь на заповідь, правило на правило, правило на правило, трохи тут, трохи там. (Ісая 28:10)

Найперший і найголовніший обов'язок кожної мислячої людини – дізнатися зі Святого Письма, що є Істина, а пізнавши її, ходити в її світлі, заохочуючи й інших йти за його прикладом. Щодня старанно досліджуйте Біблію, зважуючи кожну думку і порівнюючи текст з текстом. З божественною допомогою ми повинні формувати власні погляди, бо кожний дасть перед Богом відповідь за себе.

(14) У ПОШУКАХ БІБЛІЇ, ЯКА ПРАГНЕ ВИКОНАТИ ВОЛЮ БОЖУ, НА ЯКУ ОБІЦЯНКУ МИ МОЖЕМО ПОКЛАСТИСЯ?

*Коли хоче хто волю чинити Його,
той довідається про науку, чи від
Бога вона, чи від Себе Самого кажу
Я. (Йоан 7:17)*

Істини, так ясно відкриті в Біблії,
вчені мужі піддають сумнівам,
претендуючи на особливу мудрість;
вони навчають, що Святе Письмо має
містичне, таємниче духовне значення
і не може бути передане звичайною
мовою. Ці люди – фальшиві вчителі.
Саме таким Ісус сказав: “...Не знаєте
ані Писання, ані Божої сили” (Марк
12:24).

Мова Біблії повинна тлумачитися
згідно з тим значенням, яке в ній
закладене, за винятком того випадку,
коли це стосується символів і
прообразів. Христос дав обітницю:
“Коли хоче хто волю чинити Його,
той довідається про науку...” (Йоан
7:17). Якби люди сприймали Біблію
так, як вона написана, якби не було
лжевчителів, котрі вводять в оману і
затуманюють їхній розум, то могла
бути здійснена робота, яка принесла б
багато радості ангелам і привела до
Христової отари тисячі й тисячі душ,
які тепер блукають в темряві омани.

**(15) ЯК НАМ ДОМОГТИСЯ
ОБІЦЯНИХ ХРИСТОМ
РЕЗУЛЬТАТІВ?**

*І ви кликатимете до Мене, і підете,
і будете молитися Мені, а Я буду
прислуховуватися до вас. І будете
шукати Мене, і знайдете, коли
шукатимете Мене всім своїм
серцем.
(Єрем. 29:12-13)*

Ми повинні докласти всіх наших розумових сил для вивчення Писання, щоб розуміти глибокі наміри Божі, ніколи не забуваючи про те, що справжній дух учня – це дитячий послух і покірність. При дослідженні важких для розуміння текстів Писання не можуть застосовуватися ті ж методи, що й при розв’язанні філософських проблем.

Ми не повинні розпочинати дослідження Біблії з тією самовпевненістю, яка властива багатьом вченим у галузі якоїсь науки, але робити це з молитвою в повній залежності від Бога і з щирим бажанням пізнати Його волю. Ми повинні прийти зі скрушеним серцем і бажанням отримати знання від Великого “Я є”. А інакше лихі ангели так засліплять наш розум і так закам’януть серця, що істина не справить на нас жодного враження.

(16) КОМУ ОБІЦЯНА БІБЛІЙНА МУДРІСТЬ?

Тож промовив Ісус до юдеїв, що в Нього ввірували: Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить! (Йоан 8:31-32)

ГОСПОДНІЙ Закон досконалий, він зміцнює душу. Свідчення ГОСПОДА певне, воно недосвідченого умудряє. (Псал. 19:7)

Багато текстів Святого Письма, які вчені мужі вважають незрозумілими або обминають як другорядні, сповнені відроді і повчання для тих, хто навчається у школі Христа. Одна з причиняючому багато богословів не мають ясного розуміння Слова Божого, полягає в тому, що вони заплющили очі на істини, не бажають втілювати їх в життя. Розуміння біблійної правди залежить не стільки від сили розуму, скільки від цілеспрямованості та щирого прагнення до праведності.

(17) ЯК РОЗУМІЮТЬСЯ ДУХОВНІ ІСТИНИ?

А людина тілесна не приймає речей, що від Божого Духа, бо їй це глупота, і вона зрозуміти їх не може, бо вони розуміються тільки духовно. (1Кор. 2:14)

Ніколи не досліджуйте Біблію без молитви. Тільки Святий Дух може допомогти нам зрозуміти важливість істин, котрі є легкозрозумілими, та вберегти від хибного тлумачення складних для розуміння істин.

Небесні ангели готують людські серця для прийняття Слова Божого, щоб його краса полонила нас, його застереження наставляли нас на добрий розум, а обітниці надавали сили і натхнення.

Молитва псалмиста повинна стати нашою молитвою: “Відкрий мої очі, щоб я міг побачити чудеса Закону Твого!” (Псал.118:18).

Спокуси часто здаються нездоланими, тому що спокушуваний, можливо, через занедбання молитви і вивчення Слова Божого не може одразу пригадати обітниці Божої, не в змозі боротися із сатаною біблійною зброєю. Але ангели оточують тих, хто бажає навчитися божественним приписам, і в час найбільшої потреби вони пригадають їм саме ті істини, які їм потрібні. Тому, якщо ворог “прийде,

як ріка рвучка, – вітер Господній її
пожене” (Ісая 59:19).

(18) У ВАЖКІ ЧАСИ, ЯК МИ БУДЕМО ПРИГАДУВАТИ ДУХОВНІ ІСТИНИ?

*Утішитель же, Дух Святий, що
Його Отець пошле в Ім’я Моє, Той
навчить вас усього, і пригадає вам
усе, що Я вам говорив. (Йоан 14:26)*

Але для того, щоб Дух Божий міг
нагадати нам в небезпечний час
учення Христа, воно спочатку
повинно закарбуватись у нашій
пам’яті. “Я в серці своїм заховав Твоє
слово, – говорить Давид, – щоб мені
не грішити проти Тебе”
(Псал.118:11).

(19) ДО ЯКОГО ТРАГІЧНОГО РЕЗУЛЬТАТУ ПРИЗВЕДЕ НЕВІР’Я У СЛОВО БОЖЕ?

*А що вони не вважали за потрібне
мати Бога в пізнанні, видав їх Бог
на розум перевернений, щоб чинили
непристойне. (Римл. 1:28)*

*Стережіться, брати, щоб у комусь
із вас не було злого серця невірства,
що воно відступало б від Бога
Живого! (Євр. 3:12)*

Усі, хто дорожить своїми вічними інтересами, повинні стояти на сторожі, щоб не стати жертвами скептицизму. Напади будуть спрямовані на основні стовпи істини. Неможливо уникнути їдких насмішок, залишитись нейтральним до фальшивих висновків, оманливих і згубних вчень сучасного атеїзму. В арсеналі сатани є спокуси до кожного з людей. Над неписьменними він насміхається або дошкуляє глузуванням, тоді як високоосвіченим пропонує псевдонаукові заперечення і філософські мудрування; але й перше й друге розраховане на те, щоб викликати недовір'я або зневагу до Святого Письма.

Навіть недосвідчена молодь дозволяє собі сумніватись у фундаментальних принципах християнства. Цей юнацький атеїзм, яким би наївним він не здавався, справляє певний вплив. Багато хто починає насміхатися над вірою своїх батьків і зневажати Духа благодаті (Євр.10:29).

Не одне життя котре могло б прославляти Бога і бути благословенням для світу, опоганене отруйним духом атеїзму! Усі, хто довіряє зухвалим людським висновкам і гадає, що може пояснити божественні таємниці та збагнути

істину без допомоги мудрості Божої, заплутались у тенетах сатани.

(20) ЯКБИ МИ ЗРОБИЛИ СЛОВО БОЖЕ СВОЇМ ОПОРНИМ ПУНКТОМ, ЯКИМ БУВ БИ РЕЗУЛЬТАТ НАШИХ ДІЙ?

І цю третю частину введу на огонь, і очищу їх, як очищається срібло, і їх випробую, як випробовується оте золото. Він кликати буде Ймення Моє, і Я йому відповім і скажу: Це народ Мій, а він скаже: Господь то мій Бог! (Захар. 13:9)

Благословенний той муж, що покладається на Господа, що Господь то надія його! І він буде, як дерево те, над водою посаджене, що над потоком пускає коріння свої, і не боїться, як прийде спекота, і його листя зелене, і в році посухи не буде журитись, і не перестане приносити плоду! (Єрем. 17:7-8)

Коли надійде час випробовування, тоді виявляться всі ті, що зробили Слово Боже правилом свого життя. Влітку не видно різниці між вічнозеленими деревами і тими, що скидають своє листя, але, коли надходить зима, вічнозелені дерева залишаються такими, як і були, а

решта його втрачає. Так і нині важко відрізнити справжнього християнина від удаваного. Але близько той час, коли ця різниця стане очевидною. Як тільки постане протиборство, як тільки здобудуть силу фанатизм і нетерпимість, як тільки розпочнуться гоніння, напівнавернені і лицеміри похитнуться і зречуться своєї віри, в той час, як істинний християнин стоятиме твердо, як скеля; його віра зміцниться ще більше, надія стане ще світлішою, ніж за днів добробуту.

Я усвідомлюю, що в останні дні земної історії сатана використовуватиме всі можливі засоби, щоб перешкодити людству отримати знання про святе Божє Слово.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я розумію, що ті, хто намагатиметься виконувати всі заповіді Божі, зіткнуться з протистояннями і висміюваннями, і зможуть вистояти, лише отримавши силу, вичерпану з Слова Божого.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я усвідомлюю, що настав той день, коли пожадливість скеровує більшість людей не прагнути до біблійної істини, оскільки та заважає бажанням їхніх грішних, світолюбивих сердець. Вони із задоволенням приймають обман сатани, який їм до снаги.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

У Слові Божому я бачу, що під час останніх днів з'явиться безліч фальшивих учителів, які проголошуватимуть фальшиві вчення. Я вдячний(-а) Господу за те, що Він дав пророцтва, аби зробити нас мудрими задля спасіння.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я вирішив(-ла), що з Божою допомогою я буду щоденно вивчати Боже Слово і не залежатиму від його тлумачення іншими.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я вдячний(-а) Богу за те, що Він забезпечив нас опорою у вигляді Слова Божого в ці часи випробувань, і завдяки Його благодаті я буду серед

тих, хто буде вірний Його Слову і з гідністю вистою у день Його приходу.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

This image shows a single sheet of white paper oriented vertically. It features horizontal ruling lines spaced evenly down its length. The lines are thin and black, set against a plain white background. There are no margins, text, or other markings on the page.

Урок 9 Останнє Боже застереження

**(1) ЯКЕ ЗАСТЕРЕЖЛИВЕ
ПОВІДОМЛЕННЯ ОСТАННЬОГО
ДНЯ БУЛО ПРОГОЛОШЕНО
АНГЕЛОМ (ВІДКРИТТЯ 14:8)?**

А інший, другий Ангел летів слідом і кавав: Упав, упав Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи! (Відкр. 14:8)

Після цього побачив я іншого Ангола, що сходив із неба, і що владу велику він мав. І земля освітилась від слави його. І він гучним голосом кликнув, говорячи: Упав, упав великий Вавилон! Став він оселею демонів, і сховищем усякому духові нечистому, і сховищем усіх птахів

нечистих та ненавидних. (Відкр. 18:1-2)

(2) КОЛИ ЦЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ПОВТОРЮЄТЬСЯ ЙОАНОМ У ВІДКРИТТІ 18, ЯКЕ ПРОХАННЯ ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ ВІДДАНИМ ПОСЛІДОВНИКАМ БОГА?

І почув я інший голос із неба, який говорив: Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в карання його. (Відкр. 18:4)

Цей текст Святого Письма вказує на той час, коли повториться вістка про падіння Вавилона, проголошена другим ангелом у книзі Відкриття (14:8). У ній згадується також про зіпсутість, яка проникла в різні релігійні організації, з яких складається Вавилон, з того часу, як улітку 1844 р. ця вістка була вперше проголошена. Тут описаний жахливий стан релігійного світу.

З кожним відкиненням Істини розум людей буде все більше затьмарюватись, а серця ставатимуть запеклішими, аж поки не закам'яніють в зухвальстві й невір'ї. Всупереч Божим застереженням люди продовжуватимуть зневажати одну із заповідей Десятислів'я і врешті-решт почнуть переслідувати

тих, хто вшановує її святість.

Зневажливо ставлячись до Слова Божого і Його народу, вони зневажають і Христа.

Як тільки церкви приймуть вчення спіритизму, тоді всі обмеження, що стримують бажання невідродженого серця, будуть зняті, а показне визнання релігії перетвориться на ширму, що прикриватиме собою найогидніші пороки. Віра в спіритичні прояви відчинить двері спокусливим духам омани і демонським вченням; таким чином у церквах відчуватиметься вплив злих ангелів.

(3) ДО ЯКОГО РІВНЯ ДОРΟΣЛИ “ГРІХИ” ВАВИЛОНУ?

*Гріхи бо його досягли аж до неба, і Бог ізгадав про неправди його.
(Відкр. 18:5)*

Вавилон наповнив міру свого беззаконня, і його чекає неминуха погибель. Але Бог ще має Свій народ у Вавилоні, і перш ніж Його суди прийдуть на нього, вірні душі мають вийти звідти, “щоб не зазнати покарання його”. Звідси і починається рух, символічно представлений ангелом, що сходить з неба, освічуючи землю славою своєю і

гучним голосом сповіщаючи про гріхи Вавилону. У зв'язку з цією вісткою лунає поклик: “Вийди із нього, народе Мій”. Цей заклик в поєднанні з вісткою третього ангела становить останнє застереження, яке буде дане мешканцям землі.

(4) ЯКЕ ПОКАРАННЯ НАКЛАДЕ ОБРАЗ ЗВІРИНИ НА ЗАЛИШОК НАРОДУ БОЖОГО, ЩО ВІДМОВЛЯТИМЕТЬСЯ БРАТИ УЧАСТЬ В ЙОГО ФАЛЬШИВИХ ВІРУВАННЯХ?

...щоб ніхто не міг ані купити, ані продати, якщо він не має знамена ймення звірини, або числа ймення його... (Відкр. 13:17)

І дано їй вкласти духа образіві звірини, щоб заговорив образ звірини, і зробити, щоб усі, хто не поклониться образіві звірини, побиті були. (Відкр. 13:15)

Жахливим буде кінець, до якого наближається світ. Земні влади, об'єднавшись в боротьбі проти заповідей Божих, видадуть декрет, який проголосить, що “усім – малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам” (Відкр.13:16), – потрібно буде підкоритись церковним обрядам і дотримуватись фальшивої суботи.

Усі, хто не погодиться з цим, спочатку зазнають громадського покарання, і врешті-решт буде проголошено, що вони заслуговують смерті.

(5) ЯКЕ ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ БОГ ПРОГОЛОШУЄ ЧЕРЕЗ ТРЕТЬОГО АНГЕЛА ДЛЯ ТИХ, ХТО ВИРІШИВ ПОКЛОНИТИСЯ ЗВІРУ?

А інший, третій Ангел летів услід за ним, гучним голосом кажучи: Коли хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено на чолі своїм чи на руці своїй, то той питиме з вина Божого гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його, і буде мучений в огні й сірці перед Анголами святими та перед Агнцем. (Відкр. 14:9-10)

З іншого боку, Закон Божий велить шанувати день відпочинку, встановлений Творцем; також вимагає послуху і попереджує про Божий гнів щодо тих, хто порушує його заповіді. Коли це питання буде чітко і зрозуміло представлене перед кожною людиною, тоді кожен, хто зневажатиме Закон Божий і підкориться людській постанові, прийме Тавро звірини; він отримає

знак вірності тій владі, яку брав замість Бога.

Але ніхто не зазнає гніву Божого до того часу, поки для його розуму й сумління не буде відкрита істина й поки він не відкине її. Є чимало таких людей, які ще ніколи не мали можливості спеціально почути істини про теперішній час. їм ніколи не були представлені у правильному світлі вимоги щодо четвертої заповіді. Той, Хто читає кожне серце і знає спонукання душі, ніколи не допустить, щоб людина, яка прагне пізнати істину, була обманутою щодо питань, навколо яких точиться боротьба. Декрет не буде сліпо нав'язаний народові. Кожна людина отримає достатньо світла, аби прийняти свідоме рішення.

(6) ЯК В ПИСАННІ ОПISУЄТЬСЯ СВЯЩЕННА СУБОТА В КОНТЕКСТІ ЧЕТВЕРТОЇ ЗАПОВІДІ?

І святить суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я Господь, Бог ваш! (Єзек. 20:20)

І також дав Я їм Свої суботи, щоб були вони знаком поміж Мною та між ними, щоб пізнати, що Я Господь, що освячує їх. (Єзек. 20:12)

*І будуть Ізраїлеві сини
додержувати суботу, щоб зробити
суботу вічним заповітом для своїх
поколінь. Це знак навіки поміж
Мною та поміж Ізраїлевими
синами, бо шість день творив
Господь небо та землю, а дня
сьомого перервав працю та спочив.
(Вих. 31:16-17)*

Субота стане великим випробуванням вірності, тому що цей пункт істини зазнає особливих нападок. Коли люди будуть піддані останньому випробовуванню, тоді буде проведена й розмежувальна лінія між тими, хто служить Богові, і тими, хто не служить Йому. В той час, як дотримання фальшивої суботи згідно з державним законом буде доказом вірності владі, котра вороже ставиться до Бога, дотримання біблійної суботи, на знак послуху Закону Божому, стане свідченням вірності Творцеві. У той час, як одна група людей, підкорившись земній владі, отримає тавро звірини, інша група, обравши знамено вірності божественному авторитету, отримає печатку Божу.

Досі тих, хто звіщав вістку третього ангела, вважали людьми, що сіють паніку, їх пророкування про те, що релігійна нетерпимість запанує у

Сполучених Штатах, а церква й держава об'єднуються в переслідуванні тих, що дотримуються заповідей Божих, були оголошені безпідставними і абсурдними. Офіційно було запевнено, що ця країна ніколи не зрадить свого принципу і завжди залишатиметься поборницею релігійної свободи. Але в зв'язку з тим, що питання про обов'язкове святкування неділі так широко обговорюється, подія, котра довгий час вважалась неправдоподібною і неможливою, стає все реальнішою, а вістка третього ангела справлятиме нечуваний вплив.

(7) КОГО БОГ ВВАЖАЄ «ДІТЬМИ ІЗРАЇЛЮ?»»

Не так, щоб Слово Боже не збулося. Бо не всі ті ізраїльтяни, хто від Ізраїля, і не всі діти Авраамові, хто від насіння його, але: В ІСАКУ БУДЕ НАСІННЯ ТОБІ. Цебто, не тілесні діти то діти Божі, але діти обітниці признаються за насіння. (Римл. 9:6-8)

Як і в Осії Він говорить: НАЗВУ СВОЇМ НАРОДОМ НЕ ЛЮДЕЙ МОЇХ, І НЕ УЛЮБЛЕНУ УЛЮБЛЕНОЮ, І НА МІСЦІ, ДЕ СКАЗАНО ЇМ: ВИ НЕ МІЙ НАРОД,

**ТАМ НАЗВАНІ БУДУТЬ СИНАМИ
БОГА ЖИВОГО! А Ісая взиває про
Ізраїля: КОЛИ Б ЧИСЛО СИНІВ
ІЗРАЇЛЕВИХ БУЛО, ЯК
МОРСЬКИЙ ПІСОК, ТО ТІЛЬКИ
ОСТАНОК СПАСЕТЬСЯ. (Римл.
9:25-27)**

**(8) В ОСТАННІ ДНІ ДО КОГО
ЗВЕРНЕТЬСЯ КЕРОВАНА
ПОЖАДЛИВІСТЮ БІЛЬШІСТЬ
ЗАДЛЯ ДУХОВНОГО
КЕРІВНИЦТВА?**

*Настане бо час, коли здорової науки
не будуть триматись, але за своїми
пожадливостями виберуть собі
вчителів, щоб вони їхні вуха
влещували. Вони слух свій від правди
відвернуть та до байок нахиляться.
(2Тим. 4:3-4)*

**(9) ЯКИМ ЧИНОМ МАЄ БУТИ
ДОСТАВЛЕНО БОЖЕ
ПОСЛАННЯ ОСТАННЬОГО
ЧАСУ?**

*Проповідуй Слово, допоминайся
вчасно-невчасно, докоряй,
забороняй, переконуй з
терпеливістю та з наукою. (2Тим.
4:2)*

До кожного покоління Господь
посилав Своїх слуг викривати гріхи

як у світі, так і в церкві. Але люди бажають слухати приємне, а чисту неприкрашену істину не приймають. Багато реформаторів розпочинали свою працю з великою обережністю і розсудливістю у викритті гріхів церкви й народу. Вони сподівалися, що особистим прикладом чистого християнського життя навернуть людей до біблійного вчення.

Але Дух Божий зійшов на них, як свого часу на Ілля, спонукуючи його докоряти за гріхи беззаконного царя і відступницького народу; вони не могли утриматися, щоб не проповідувати просте біблійне вчення, яке спочатку остерігались виголошувати. Реформатори були спонукані ревно проповідувати істину і говорити про небезпеку, яка загрожувала душам. Не боячись за наслідки, вони промовляли слова, котрі вкладав у їхні вуста Господь, і народ змушений був вислуховувати застереження.

(10) КОГО ВИКОРИСТАЄ БОГ, ЩОБ ДОНЕСТИ ДО СВІТУ ПОСЛАННЯ ТРЬОХ АНГЕЛІВ (ВІДКРИТТЯ 14)?

Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідую. Я вже більше не буду рабами вас звати, бо не відає раб, що пан його чинить. А вас назвав

друзями Я, бо Я вам об'явив усе те, що почув від Мого Отця. Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив, щоб ішли ви й приносили плід, і щоб плід ваш зостався, щоб дав вам Отець, чого тільки попросите в Імення Моє. (Йоан 15:14-16)

Коли Я скажу безбожному: Конче помреш, а ти не остережеш його й не будеш говорити, щоб остерегти несправедливого від його несправедливої дороги, щоб він жив, то цей безбожний помре за свою провину, а його кров Я зажадаю з твоєї руки! Але ти, коли остережеш несправедливого, а він не вернеться від своєї несправедливості та від своєї несправедливої дороги, він помре за свою провину, а ти душу свою врятував. (Єзек. 3:18-19)

Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули! (Дії 4:20)

Таким чином буде проповідуватись і вістка третього ангела. Коли надійде час проголошувати її, з великою силою Господь діятиме через смиренні душі, провадячи тих, хто цілковито посвятив себе Йому на служіння. Для цієї

роботи працівники будуть приготовлені більше помазанням Божого Духа, ніж спеціальною освітою. Мужі віри й молитви будуть спонукані виступити зі святою ревністю і сповіщати слова, котрі Бог дасть їм.

(11) КОЛИ РОЗКРИЮТЬСЯ НЕПРАВДИВІ ДОКТРИНИ ВАВИЛОНУ, ЩО БУДЕ ОБІЦЯНО ТИМ, ХТО ЩИРО ПРАГНУТИМЕ СЛІДУВАТИ ІСТИННИМ ВЧЕННЯМ ХРИСТА?

Тож промовив Ісус до юдеїв, що в Нього ввірували: Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, і пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить! (Йоан 8:31-32)

Гріхи Вавилону будуть викриті. Страшні наслідки примусового запровадження державною владою церковних постанов, наступ спіритизму, непомітне, але швидко поширення папської влади – все це буде виявлено. Ці урочисті застереження пробудять народ, їх будуть слухати тисячі тисяч, котрі ніколи не чули чогось подібного. Люди із здивуванням дізнаються про те, що Вавилон – це відступницька

церква, яка внаслідок своїх заблуджень і гріхів відкинула послану їй небом істину.

Коли люди звернуться до своїх колишніх учителів, з нетерпінням запитуючи їх: “Чи воно справді так?”, – то служителі будуть розповідати їм різні байки, пророкувати приємне, щоб заглушити їхній страх та заспокоїти сумління, що прокинулось. Оскільки буде багато таких, які не задовольняться тільки людським авторитетом, а вимагатимуть ясного доказу: “Так говорить Господь”, популярні служителі церкви, як і фарисеї в давнину, сповняться гнівом на всіх, хто піддасть сумніву їх авторитет. Вони оголосять, що ця вістка сатанинського походження, підбурюючи натовп грішників ганьбити і переслідувати тих, що проповідують її.

(12) ЯКЕ ПРОРОЦТВО В ЦЬОМУ ВІРШІ ЗДІЙСНИТЬСЯ ЩОДО ТИХ, ХТО ОБИРАЄ ПОСЛУХ ЗАПОВІДЯМ БОЖИМ ЗАМІСТЬ ФАЛЬШИВИХ ДОКТРИН ВАВИЛОНУ?

І змій розлютувався на жінку, і пішов воювати з останком насіння її, що вони бережуть Божі заповіді

та мають свідоцтво Ісусове. (Відкр. 12:17)

Пильнуйте ж самі, бо вас на суди видаватимуть, і бичуватимуть вас у синагогах, і поведуть до правителів та до царів ради Мене, на свідчення їм. Але перше Євангелія мусить бути народам усім проповідувана. Коли ж видадуть вас і поведуть, не турбуйтеся заздальгідь, що вам говорити, а що дане вам буде тієї години, то те говоріть: бо не ви промовлятимете, але Дух Святий. (Марк 13:9-11)

У міру того, як боротьба охоплюватиме все нові території, а увага людей буде звернена до зневаженого Закону Божого, сатана активізує свою діяльність. Сила, з якою буде проповідувана вістка, викличе лютість в тих, що опираються їй. Духовенство доклатиме майже нелюдських зусиль, аби приховати від пастви світло. Всіма засобами воно намагатиметься відвернути увагу людей від цих життєво важливих питань. Церква спиратиметься на міцну руку державної влади, і в цій справі католики й протестанти об'єднуються.

Коли рух запровадження обов'язкового святкування неділі ставатиме все сміливішим і рішучішим, то проти тих, хто дотримується заповідей Божих, буде застосована сила закону, їм будуть погрожувати штрафами і тюремним ув'язненням; декому запропонують впливові посади; всілякі нагороди та привілеї, щоб змусити їх відректися від своєї віри. Але їх непохитною відповіддю буде: “Доведіть на підставі Слова Божого, в чому полягає наша помилка”. Цю саму вимогу висунув у свій час Лютер, коли знаходився у подібних обставинах. Ті, кого видадуть на суд, стануть на захист істини, і дехто з їхніх слухачів приймуть рішення дотримуватися всіх заповідей Божих. У такий спосіб світло засяє для тисяч людей, які за інших умов ніколи нічого не дізналися б про ці істини.

(13) ЩО МОЖЕ СТАТИСЯ НАВІТЬ ПОМІЖ ЧЛЕНАМИ СІМ'Ї, В ЯКІЙ ХТОСЬ ОБИРАЄ ПОСЛУХ ІСТИНІ?

І видасть на смерть брата брат, а батько дитину. І діти повстануть навпроти батьків, і їм смерть заподіють. (Марк 13:12)

Сумлінний послух Слову Божому буде вважатися за бунт. Засліплені

сатаною батьки суворо й жорстоко поводитимуться зі своїми віруючими дітьми. Пани пригноблюватимуть своїх слуг, які дотримуються заповідей Божих. Родинні почуття охолонуть, дітей позбавлятимуть спадщини і виганятимуть з домівок. Слова апостола Павла: “Та й усі, хто хоче жити побожна у Христі Ісусі, – будуть переслідувані” (2Тим.3:12) виконаються буквально. Коли захисники істини відмовляться шанувати недільний день замість суботи, одні з них будуть вкинуті у в’язниці, другі заслані, а з третіми обійдуться як з рабами. З людської точки зору все це здається тепер неможливим, але коли стримуючий вплив Божого Духу буде забраний від людей і вони залишаться під владою сатани, котрий ненавидить божественні заповіді, тоді відбудуватимуться дивні події. Якщо із серця людського зникне страх Божий і любов, воно може стати дуже жорстоким.

**(14) ЩО ПОВИННО
СУПРОВОДЖУВАТИ НАШЕ
ПІЗНАННЯ ІСТИНИ, АБИ МИ НЕ
СТАЛИ ЇЇ НАЙБІЛЬШИМИ
СУПРОТИВНИКАМИ?**

Хто говорить: Пізнав я Його, але не додержує Його заповідів, той неправдомовець, і немає в нім правди! А хто додержує Його слово, у тому Божя любов справді вдосконалилась. Із того ми пізнаємо, що в Нім пробуваємо. (1Йоан 2:4-5)

Як тільки наблизиться буря, багато з тих, які повірили у вістку третього ангела, але не освятилися через послух істині, відмовляться від власних поглядів і приєднуються до її противників. Об'єднавшись зі світом та перейнявши його духа, вони почнуть дивитися на речі так, як дивиться на них світ, а коли прийде час випробовування, вони виявляться готовими обрати легкий і популярний шлях.

Талановиті люди, з приємними манерами, які колись раділи істині, використають свої здібності для того, щоб зводити душі. Вони стануть найлютішими ворогами своїх колишніх братів. Коли ті, які дотримують суботу, будуть віддані до супу за свою віру, ці віровідступники стануть найдіяльнішим знаряддям сатани: вони будуть зводити клепи й оскаржувати їх, а фальшивими свідченнями й доносами підбурюватимуть проти них правителів.

**(15) ПОДІБНО ДО ПЕТРА ТА
ЙОАНА, ЯКИМ БУДЕ РІШЕННЯ
ТИХ, ХТО ПРОГОЛОШУЮЧИ
ПРАВДУ, ЗАЗНАЄ
ПЕРЕСЛІДУВАНЬ?**

*І відповіли їм Петро та Іван, та й
сказали: Розсудіть, чи це
справедливе було б перед Богом, щоб
слухатись вас більше, як Бога? Бо не
можемо ми не казати про те, що
ми бачили й чули! (Дії 4:19-20)*

Під час цього гоніння буде
випробувана віра слуг Господніх.
Вони сумлінно несли вістку
застереження, покладаючись тільки
на Бога і Його Слово. Дух Божий
надихав їхні серця і спонукав
говорити. Пройняті святою ревністю і
сповнені силою Духа Божого, вони
виконували свій обов'язок і
проповідували доручене їм Богом
слово, не замислюючись над
наслідками.

Вони не думали про свої земні
інтереси й не прагнули зберегти свою
репутацію, а то й життя. Однак, коли
вони зустрінуться з опором і ганьбою,
дехто, охоплений жахом, буде
готовий вигукнути: “Якби ми могли
передбачити наслідки наших слів, ми
б мовчали...” Труднощі оточують їх з

усіх боків. Сатана напосідає на них з великими спокусами, їм здається, що вони нездатні закінчити розпочату справу, їм погрожують розправою. І їхній початковий ентузіазм зник, однак вороття назад немає. Тоді в своїй крайній безпомічності вони шукатимуть сили у Всемогутнього. Вони пригадають, що слова, які говорили, були не їхніми, а належали Тому, Хто повелів їм звіщати застереження. Бог уклав істину в їхні серця, і вони не могли не проповідувати її.

(16) У ЦІ МОМЕНТИ НЕБЕЗПЕКИ, ВІД КОГО МИ МОЖЕМО ЧЕРПАТИ СИЛИ?

*Хіба ж ти не знаєш, або ти не чув:
Бог відвічний ГОСПОДЬ, що кінці
землі Він створив? Він не
змучується та не втомлюється, і
не збагнений розум Його. Він
змученому дає силу, а безсилому
міць. І помучаться хлопці й
потомляться, і юнаки
спотикнутись спіткнуться, а ті,
хто надію складає на ГОСПОДА,
силу відновлять, крила підіймуть,
немов ті орли, будуть бігати і не
потомляться, будуть ходити і не
помучаться! (Ісая 40:28-31)*

Коли боротьба досягне своєї кульмінації, слуги Божі знову відчують занепокоєння; їм здаватиметься, що то вони є причиною цієї кризи. Але власне сумління і Слово Боже запевнять їх в тому, що їхні дії були правильними, і хоч випробовування триватимуть, вони здобудуть нові сили, щоб витримати їх. Боротьба буде загострюватись і посилюватись, але їхня віра та відвага примножаться в час небезпеки, їхнім свідченням буде: “Ми не наслідуюмося змінювати Слово Боже і розділяти Його святий Закон, називаючи одну його частину важливою, а іншу – неважливою, щоб здобути таким чином прихильність світу. Господь, Котрому ми служимо, спроможний визволити нас. Христос переміг земні сили, то ж чи варто боятися вже переможеного світу?”

(17) КОЛИ МИ СЛУЖИМО ХРИСТУ БЕЗ ЗАСТЕРЕЖЕНЬ, ЯКОГО СТАВЛЕННЯ МИ МОЖЕМО ОЧІКУВАТИ?

На муки тоді видаватимуть вас, і вбиватимуть вас, і вас будуть ненавидіти всі народи за Ймення Моє. (Матв. 24:9)

Переслідування в усіх його різновидах є втіленням принципу, який існуватиме доти, поки існує сатана і християнство володіє життєвою силою. Жодна людина не може служити Богові, не викликаючи при цьому протидії духів темряви. Злі духи будуть напосідати на неї, стривожені тим, що її святий вплив зможе відняти в них здобич. З ними об'єднуються беззаконники, щоб за допомогою звабливих спокус розлучити її з Богом, бо для них приклад життя такої людини – це докір. Якщо вони не матимуть успіху в цьому, то намагатимуться підкорити сумління насильством.

(18) НАВІТЬ У ЦІ НЕБЕЗПЕЧНІ ЧАСИ ХТО ЗРЕШТОЮ КЕРУЄ ЗЕМНИМИ ПРАВИТЕЛЯМИ?

Водні потоки цареве це серце в Господній руці: куди тільки захоче, його Він скеровує. (Прип. 21:1)

Нехай кожна людина кориться вищій владі, бо немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога. (Римл. 13:1)

Але доки Ісус буде залишатися в небесній святині Посередником людини, земні правителі й народи відчуватимуть

стримуючий вплив Святого Духа. Він все ще певною мірою впливає на закони країн. Якби не було цих законів, то стан світу був би набагато гіршим, ніж тепер.

Хоч багато наших правителів є активним знаряддям сатани, Бог також має Своїх мужів серед керівників держав. Ворог підбурює своїх слуг пропонувати заходи, які могли б перешкодити справі Божій, але державні мужі, котрі бояться Господа, перебувають під впливом святих ангелів і вживають неспростовні аргументи проти згубних проєктів. Таким чином декілька людей стримуватимуть могутній потік зла. Протиборство ворогів істини буде стримане, щоб вістка третього ангела змогла зробити свою справу. Останнє застереження приверне увагу тих керівників, через яких Бог діє тепер, і деякі з них приймуть його і стоятимуть у лавах народу Божого під час горя.

(19) КОГО ПОШЛЕ БОГ, ЩОБ СПОНУКАТИ СЕРЦЯ ЛЮДЕЙ ПРИЙНЯТИ ЙОГО ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ОСТАННЬОГО ДНЯ?

І буде тому, виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння. (Йоїл

Робота буде подібна до тієї, котра мала місце в день П'ятидесятниці. Як “Ранній дощ” був посланий при злитті Святого Духа на початку проповіді Євангелія для того, щоб зійшло дорогоцінне насіння, так і “Пізній дощ” буде вилитий при закінченні цієї роботи, щоб достигло жниво. “І пізнаймо, намагаймося пізнати ми Господа! Певний прихід Його, мов зірниці, і Він прийде до нас, немов дощ, пізній і ранній дощ, що напоює землю” (Осія 6:3). “А ви, сіонські сина, радійте та тіштеся Господом, Богом своїм, бо Він дасть вам дощ ранній в міру і посилатиме вам дощ ранній й пізній” (Йоїл 2:23).

Велика справа Євангелія не завершиться з меншим проявом Божої сили, ніж на початку. Пророцтва, які виконалися при злитті раннього дощу на початку проповіді Євангелія, повинні знову виконатися при злитті Пізнього дощу під час її закінчення. Це “часи відради”, на які чекав апостол Петро, говорячи: “Покайтеся ж та наверніться, щоб стерті були ваші гріхи, щоб настали часи втіхи від лиця Господнього і щоб Він послав призначеного вам Ісуса Христа” (Дії 3:19–20).

**(20) КОЛИ БОГ ПОСИЛАТИМЕ
ЗНАКИ ТА ЧУДЕСА, ЩОБ
СПРАВИТИ ВПЛИВ СВОЇМ
ЗАСТЕРЕЖЕННЯМ, ЩО
РОБИТИМЕ САТАНА ЧЕРЕЗ
СВОЇХ АГЕНТІВ,
НАМАГАЮЧИСЬ
СПРОСТУВАТИ СИЛУ БОЖОГО
ДУХУ І ОБДУРИТИ НАРОД?**

*І чинить вона великі ознаки, так
що й огонь зводить з неба додолу
перед людьми. (Відкр. 13:13)*

Слуги Божі із сяючими святою
ревністю обличчями поспішатимуть з
одного місця до іншого, щоб звістити
небесну вістку. Тисячі голосів
проголосять це застереження по всій
землі. Будуть творитися чудеса, хворі
зцілятимуться, ознаки й чудеса
супроводжуватимуть віруючих.
Сатана також буде творити
“фальшиві чудеса, так що й вогонь
зводитиме з неба додолу перед
людьми” (Відкр.13:13). Отже,
мешканці землі повинні будуть
визначити власну позицію.

**(21) ЯКИМ БУДЕ РЕЗУЛЬТАТ
ТОГО, ЩО БОЖИЙ ДУХ
ПЕРЕКОНАЄ СЕРЦЯ СИЛОЮ
СВОЄЇ ОСТАННЬОЇ
ПЕРЕСТОРОГИ?**

*І буде останніми днями, говорить
Господь: Я виллю від Духа Свого на
всяке тіло, і будуть пророкувати
сини ваші та ваші доньки, юнаки ж
ваші бачити будуть видіння, а
старим вашим сни будуть снитися.
І на рабів Моїх і на рабинь Моїх за
тих днів Я також виллю від Духа
Свого, і пророкувати вони будуть!
І дам чуда на небі вгорі, а внизу на
землі ці знамена: кров, і огонь, і
куряву диму. Переміниться сонце на
темряву, а місяць на кров, перше
ніж день Господній настане,
великий та славний! І станеться,
що кожен, хто покличе Господнє
Ім'я, той спасеться. (Дії 2:17-21)*

Ця вістка буде поширюватись не
стільки людською мудрістю, скільки
глибоким переконанням Божого
Духа. Докази вже були дані. Насіння
було посіяне, тепер воно зійде і
принесе плоди. Друковані твори,
котрі розповсюджували місіонери,
зробили свій вплив. Проте багатьом
людям, на яких ця вістка справила
велике враження, щось перешкодило
до кінця пізнати істину та
підкоритися їй. Тепер промені світла
проникають усюди, істина постане у
всій ясності, і щирі діти Божі
розірвуть узи, які зв'язували їх.

Сімейні зв'язки, церковні обов'язки тепер безсилі втримати їх. Істина дорожча за все. Незважаючи на сили темряви, які об'єдналися проти істини, велика кількість людей перейде на сторону Бога.

Я вдячний(-а) Господу за те, що він дав нам перестороги у Відкритті 14, щоб підготувати нас до обману.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я молюся за Святого Духа, щоб він скеровував мене і усував усі упереджені ідеї, які можуть перешкодити моєму прийняттю істини.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Ці застереження показують, що ця велика боротьба стосується вірності Богу. Я молюсь про те, щоб сила і мужність слідувати Його заповідям прийшли до мене, незважаючи ні на що.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Тепер, коли я пізнаю ці істини, я усвідомлюю, що це моя відповідальність - ділитися цим життєдайним посланням з іншими.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

[illegible]

Урок 10

Час горя

**(1) ЯКЕ ПРОГОЛОШЕННЯ
ХРИСТА ІЗ НЕБЕСНОЇ
СВЯТИНИ ОЗНАЧАТИМЕ
КІНЕЦЬ ВИПРОБУВАННЯ ДЛЯ
ЛЮДСТВА?**

*Неправедний нехай чинить
неправду ще, і поганий нехай ще
опоганюється. А праведний нехай
ще чинить правду, а святий нехай
ще освячується! (Відкр. 22:11)*

Коли закінчиться проповідь вістки третього ангела, тоді милість Божа перестане благодіяти за грішних мешканців землі. Народ Божий виконає свою роботу. Він прийняв “Пізній дощ” – “відраду від лиця Господа” і приготувався до випробування, що чекає на нього. Ангели на небі поспішають. Ангел,

який повернувся із землі, звіщає, що його справа закінчена; світ був підданий останньому випробовуванню, і всі, які виявилися вірними божественним повелінням, отримали “печатку Бога живого”.

Після цього Ісус припиняє Своє посередницьке служіння в небесній святині. Він підносить руки і промовляє гучним голосом: “Звершилося!”. Все небесне воїнство знімає свої вінці, коли Він урочисто проголошує: “Неправедний – нехай чинить неправду ще, і поганий – нехай ще опоганюється. А праведний – нехай ще чинить правду, а святий – нехай ще освячується!” (Відкр.22:11). Справа кожного була вирішена на життя або на смерть. Христос відкупив Свій народ і викреслив його гріхи. Число Його підданих наповнилося. “А царство, і панування, і велич царства під усім небом будуть дані” спадкоємцям спасіння, а Ісус царюватиме як Цар над царями і Пан над панами.

(2) ЯКА КАТАСТРОФІЧНА ПОДІЯ ВІДБУДЕТЬСЯ МІЖ ЗАКІНЧЕННЯМ ВИПРОБУВАНЬ ТА ПЕРШИМ ВОСКРЕСІННЯМ?

І повстане того часу Михайл, великий той князь, що стоїть при синах твого народу, і буде час

*утиску, якого не було від існування
люду аж до цього часу. І того часу
буде врятований із народу твого
кожен, хто буде знайдений
записаним у книзі. (Дан. 12:1)*

Коли Христос залишить небесну
святиню, темрява огорне мешканців
землі. У той страшний час праведні
повинні будуть жити перед святим
Богом без Посередника. Сила, яка до
цього часу стримувала беззаконних,
буде забрана, і сатана отримає
безмежну владу над тими, що не
покаялись. Довготерпіння Боже
вичерпалося. Світ відкинув Його
благодать, з погордою поставився до
Його любові і зневажив Його Закон.
Безбожні переступили межу
благодаті; Дух Божий, Якому вони
так уперто протистояли, нарешті
забраний від них. Незахищені
божественною ласкою, вони
опиняться під владою лютого ворога.
Сатана тоді завдасть мешканцям
землі останнього великого горя.

**(3) ЯКА БОЖЕСТВЕННА СИЛА
НИНІ СТРИМУЄ ЦІ ЖАХЛИВІ
ВІТРИ РОЗБРАТУ ДО ТИХ ПІР,
ПОКИ НЕ БУДЕ ЗАПЕЧАТАНИЙ
БОЖИЙ НАРОД?**

*А по цьому я бачив чотирьох
Анголів, що стояли на чотирьох*

кутах землі та тримали чотири земні вітри, щоб вітер не віяв на землю, ані на море, ані на жодне дерево. (Відкр. 7:1)

Коли ангели Божі перестануть стримувати люті вітри людських пристрастей, боротьба розгорнеться з надзвичайною силою. Увесь світ буде підданий страшнішому руйнуванню, ніж те, яке в давнину спіткало Єрусалим.

Один-єдиний ангел знищив усіх первістків Єгипту і сповнив країну плачем. Коли Давид згрішив перед Богом, зробивши перепис народу, один ангел спричинив страшне спустошення, яке було карою за гріх. Та сама нищівна справа, яку робили святі ангели за Божим повелінням, буде звершена злими ангелами, коли Бог дозволить це. Ці сили вже готові й тільки чекають божественного дозволу, щоб спустошити всю землю.

(4) ЯКІ ДВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ БОЖОГО НАРОДУ РОЗПАЛЯТЬ НАДМІРНИЙ ГНІВ ТА ЖАГУ ДО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ У СЕРЦЯХ НЕЧЕСТИВИХ?

Тут терпеливість святих, що додержують заповіді Божі та Ісусову віру! (Відкр. 14:12)

Ті, які шанують Закон Божий, будуть звинувачені в тому, що вони стягнули на світ суди Божі, і на них дивитимуться як на винуватців жахливих бід, ворожнечі й кровопролиття, котрі сповнили всю землю горем. Сила, яка супроводжувала останнє застереження, розлютить нечестивих, їхній гнів запалиться проти всіх, хто прийняв цю вістку, і сатана викличе ще більшого духа ненависті й переслідування.

(5) ЯКИЙ ДУХОВНИЙ СТАН МАТИМЕ САМОПРОГОЛОШЕНА ДУХОВНА БІЛЬШІСТЬ В ОСТАННІ ДНІ, ЯК І У ДЕНЬ ХРИСТА?

Оці люди устами шанують Мене, серце ж їхнє далеко від Мене!

9 Та однак надаремне шанують Мене, бо навчають наук людських заповідей... (Матв. 15:8-9)

Коли юдейський народ був позбавлений Божої присутності, священики й народ не знали про це. Перебуваючи під владою сатани і найжахливіших пороків, вони все ще вважали себе Божими обранцями. Служіння в храмі тривало, На його опоганених жертовниках

приносилися жертви і щоденно
благалось про Боже благословення
для народу, винного у пролитті крові
дорогого Сина Божого; цей народ
намагався вбити Його слуг і
апостолів.

Отож коли в небесній святині
буде виголошений остаточний вирок і
доля світу буде вирішена назавжди,
мешканці землі не знатимуть про це.
Люди, як і раніше, будуть виконувати
релігійні обряди, не підозрюючи, що
Дух Божий назавжди забраний від
них, а сатанинська ревність, якою їх
наділятиме князь зла для виконання
його лиховісних планів, нагадуватиме
ревність за Богом.

(6) ЩО НАМАГАТИМУТЬСЯ РОБИТИ НЕЧЕСТИВІ, ДУМАЮЧИ, ЩО СЛУЖАТЬ БОГОВІ?

*Вас виженуть із синагог. Прийде
навіть година, коли кожен, хто вам
смерть заподіє, то думатиме, ніби
службу приносить він Богові! (Йоан
16:2)*

*І дано їй вкласти духа образів
звірини, щоб заговорив образ
звірини, і зробити, щоб усі, хто не
поклониться образів звірини,
побиті були. (Відкр. 13:15)*

Оскільки навколо суботи розгорнеться найзапекліша боротьба в усьому християнському світі, а держава і церква об'єднуються, щоб запровадити святкування недільного дня, рішуча відмова “жалюгідної меншості” підкоритись всенародній вимозі зробить цих людей об'єктом особливої ненависті.

Буде вирішено, що до цієї жменьки віруючих, які опираються постановам церкви і державним законам, слід ставитися нетерпиме, і краще, щоб постраждали вони, ніж допустити, щоб цілі народи були ввергнуті в хаос і беззаконня. Цей самий аргумент вісімнадцять століть тому був висунутий проти Христа “старійшинами народу”. “...Краще для вас, – сказав підступний Каяфа, – щоб один чоловік прийняв смерть за людей, аніж щоб увесь народ мав загинути!”

Цей аргумент здаватиметься переконливим, і врешті-решт проти тих, які шанують суботу згідно з четвертою заповіддю, буде виданий декрет, який проголосить їх гідними найсуворішого покарання, дасть право суспільству після певного відрізка часу вбивати їх. Католицизм у Старому Світі й відступницький протестантизм у Новому Світі будуть проводити однакову політику щодо

тих, які вшановують всі божественні заповіді.

(7) З ЯКОЮ ПОДІЄЮ ПОРІВНЮЄТЬСЯ ЦЕЙ ЖАХЛИВИЙ ГОЛОКОСТ ОСТАННЬОГО ДНЯ ПРОТИ БОЖИХ ЛЮДЕЙ?

*Ой горе, бо це день великий, немаї
такого, як він! А це час недолі для
Якова, та з нього він буде
врятований! (Єрем. 30:7)*

Народ Божий зазнає тоді такого горя і страждання, про яке пророк говорить як про час недолі Якова. “Бо так промовляє Господь: ‘Почули ми голос страху, переляку, й немає спокою... і всяке обличчя поблідло. Ой горе, бо це день великий, – немає такого, як він! А це час недолі для Якова, та з нього він буде врятований!’” (Єрем.30:5)

Ніч душевної агонії Якова, коли він у молитві змагався за звільнення від руки Ісава (Бут.32:24–30), змальовує переживання народу Божого в час горя....

(8) ХТО ТАКИЙ ЗМІЙ?

*І скинений був змій великий, вуж
стародавній, що зветься диявол і
сатана, що зводить усесвіт, і
скинений був він додолу, а з ним і*

*його анголи були скинені.
(Відкр.12:9)*

(9) ЯКОЮ Є РЕАКЦІЯ ЗМІЯ НА ТИХ, ХТО ВІДДАНІЙ БОЖИМ ЗАПОВІДЯМ?

*І змій розлютувався на жінку, і
пішов воювати з останком насіння
її, що вони бережуть Божі заповіді
та мають свідоцтво Ісусове (Відкр.
12:17)*

Як сатана спонукав Ісава
виступити проти Якова, так і в час
горя він буде підбурювати
безбожників знищити народ Божий. І
як він оскаржував Якова, так буде
оскаржувати й народ Божий. Він
вважає мешканців землі своїми
підлеглими, а невелика група людей,
яка додержується заповідей Божих,
не кориться його владі. Якби він міг
стерти їх з лиця землі, його перемога
була б повною. Сатана бачить, як
святі ангели охороняють їх, і
доходить висновку, що їхні гріхи
прощені, але він не знає, що їхня доля
вже вирішена в небесній святині. У
нього є найточніші відомості про
гріхи, скоєні ними під впливом його
спокус, і він представляє їх перед
Богом в перебільшеному вигляді,
запевняючи що ці люди, як і він сам,

не заслуговують Божої милості. Він заявляє, що коли Господь справедливий, то Він не може простити їх гріхи, а повинен знищити разом з його ангелами. Він висуває на них права, як на свою здобич, і вимагає, щоб їх віддали в його руки для розправи.

(10) ЯКУ ВАЖЛИВУ РИСУ ХАРАКТЕРУ ХРИСТИЯНИНА БУДЕ ПЕРЕВІРЕНО У ЦЕЙ НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЧАС?

...щоб досвідчення вашої віри було дорогоцінніше за золото, яке гине, хоч і огнем випробовується, на похвалу, і честь, і славу при з'явленні Ісуса Христа. (1 Петр. 1:7)

...знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість. (Яків 1:3)

Оскільки сатана оскаржує народ Божий з приводу його гріхів, Господь дозволяє йому піддавати їх найсуворішому випробуванню, їхнє довір'я до Бога, віра та стійкість будуть випробувані. Коли вони згадають про своє минуле, надія згасне, бо в усьому своєму житті вони бачать дуже мало доброго. Праведники цілком усвідомлюють свою слабкість і недостойність. Сатана намагається залякати їх думкою про те, що

становище безнадійне і плями їхнього гріха ніколи не будуть змиті. Він сподівається зруйнувати їхню віру, щоб вони піддалися його спокусам і зрадили Бога.

(11) ЯКУ ОБІЦЯНКУ ДАВ БОГ СВОЇМ ДІТЯМ, КОТРІ СТІЙКО ПРОДОВЖУЮТЬ ВІРИТИ?

*А що ти зберіг слово терпіння Мого, то й Я тебе збережу від години випробовування, що має прийти на весь всесвіт, щоб випробувати мешканців землі.
(Відкр. 3:10)*

*І за Ім'я Моє будуть усі вас ненавидіти. А хто витерпить аж до кінця, той буде спасений.
(Матв. 10:22)*

Хоч народ Божий і буде оточений з усіх боків ворогами, котрі чигатимуть на його життя, та відчай, що охопить їх, буде викликаний не страхом зазнати гоніння за істину, а думкою про те, що, можливо, вони визнали не всі свої гріхи і тому не мають права на обітницю Спасителя: "...Я тебе збережу від години випробовування, що має прийти на весь всесвіт" (Відкр.3:10). Якби вони могли бути впевнені в прощенні, їх не злякали б ні муки, ні смерть, але

виявитися негідним і втратити життя внаслідок вад власного характеру – це означало б зганьбити святе Боже Ім'я.

Вони впокорюють свої душі перед Богом, нагадуючи про визнання багатьох гріхів минулого і посилаючись на обітницю Спасителя: “Хіба буде держатися міцно Мого він захисту, щоб мир учинити зо Мною, зо Мною щоб мир учинити!” (Ісая 27:5). їхня віра не захитається від того, що вони не отримають негайної відповіді на молитви. Страждаючи від тривоги, страху і відчаю, вони не перестають молитись. Вони тримаються за силу Божу, як Яків тримався за Ангела; і їхні душі твердять тільки одне: “Не пущу Тебе, якщо не благословиш мене”.

(12) ЯК БОГ ВІДНЕСЕТЬСЯ ДО МОЛИТОВ ТИХ, ХТО ПРОДОВЖУЄ НЕХТУВАТИ ЙОГО ЗАКОНАМИ І ЖИВЕ З НЕСПОКУТУВАНИМИ ГРІХАМИ?

Хто відхилює вухо своє, щоб не слухати Закону, то буде огидна й молитва того. (Прип. 28:9)

Отож, хто оце відкидає, зневажає не людину, а Бога, що нам також дав Свого Духа Святого. (1Сол. 4:8)

Якби Яків раніше не розкався в своєму гріху, коли він нечесним шляхом здобув первородство, Бог не почув би його молитви і не зберіг би йому життя. Так і під час горя: якщо діти Божі матимуть невизнані гріхи, страх і відчай опанують ними, віра їхня ослабне, і вони не будуть впевнені в тому, що Бог почує їхню молитву про визволення. Але хоча вони глибоко усвідомлюватимуть свою недостойність, в них не буде жодного таємного гріха. Їхні гріхи були вже розглянуті на суді, стерті й про них вже можна не згадувати.

(13) ЯК БОГ ВИНАГОРОДЖУЄ ТИХ, ХТО БУВ ВІРНИМ НАВІТЬ У ДРІБНИЦЯХ?

Сказав же йому його пан: Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе, увійди до радощів пана свого! (Матв. 25:21)

Сатана спонукає багатьох вірити, що Бог не звертає уваги на їхню невірність у незначних життєвих справах, але взаємовідносини Господа з Яковом свідчать про те, що Він аж ніяк не виправдовує і не терпить зла. Усі, хто намагається вибачити свої гріхи або приховати їх, дозволяючи їм залишатися в

небесних книгах невизнаними й непростеними, будуть переможені сатаною. Чим вищу й почеснішу посаду обіймають такі люди і чим більше вони звеличують себе, тим тяжчими є їхні переступи в очах Божих і тим більша вірогідність успіху їхнього могутнього противника. Ті, які відкладають своє приготування до дня Господнього, не зможуть зробити цього в час горя чи коли-небудь пізніше. Становище таких буде безнадійним.

(14) ЩО Є ПЛОДОМ СПРАВЖНЬОГО ПОКАЯННЯ?

...бо провину свою визнаю, журюся гріхом своїм я! (Псал. 38:18)

І згадаєте ви про ваші дороги лихі та про ваші вчинки, що не добрі, і будете бридитися самих себе за свої провини та за гидоти свої. (Єзек. 36:31)

Християни, котрі лише звуться такими, виявляться неготовими до останньої страшної боротьби і будуть відчайдушно визнавати свої гріхи, в той час, як нечестиві радітимуть, дивлячись на їхню печаль, їхнє каяття буде подібним до каяття Ісава та Юди. Вони жалкуватимуть про наслідки своїх гріхів, а не про самі гріхи. Вони не зазнали справжнього

каяття і не відчують огиди до гріха. Вони визнають свої гріхи через страх перед покаранням; але подібно до фараона у давнину вони знову кинуть виклик небу, як тільки їм вдасться уникнути судів Божих.

(15) ЯКБИ МИ ПОВЕРНУЛИСЯ ДО ГОСПОДА В ІСТИННОМУ ПОКАЯННІ, ДО ЯКОГО РЕЗУЛЬТАТУ ПРИВІВ БИ ВОГОНЬ СКОРБОТИ?

*...щоб досвідчення вашої віри було
дорогоцінніше за золото, яке гине,
хоч і огнем випробовується, на
похвалу, і честь, і славу при
з'явленні Ісуса Христа. (1Петр. 1:7)*

Історія Якова є також
запевненням у тому, що Бог не
відкине тих, котрі були зведені й
спокушені до гріха, але потім
повернулися до Нього зі щирим
каяттям. Тоді як сатана
намагатиметься знищити таких
людей, Бог пошле Своїх ангелів, щоб
потішати і захищати їх у цей
небезпечний час. Напади сатани є
люті й рішучі. Його обман –
жахливий, але око Господнє пильнує
над Своїм народом і Його вухо чує
їхній крик, їхнє велике горе, полум'я
вогняної печі готове поглинути їх,
однак Великий Плавильник виведе їх,

як золото, випробуване у вогні. Божа любов до Його дітей у час цього найсуворішого випробовування буде такою ж сильною і ніжною, як і в найкращі часи, але їм необхідно перейти через вогняну піч: усе земне повинно бути знищене вогнем, щоб вони могли досконало відтворювати образ Христа.

(16) ЯКИЙ ТИП МОЛИТОВ Є НАЙБІЛЬШ КОРИСНИМ?

Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і моліться один за одного, щоб вам уздоровитись. Бо дуже могутня ревна молитва праведного! (Яків 5:16)

Прийдешній час горя й скорботи потребує від нас віри, яка змогла б подолати втому, голод, зволікання, — віри, яка не похитнеться, навіть під час найсуворішого випробовування. Усім буде даний благодатний час, щоб приготуватися до великого горя. Яків переміг тому, що був наполегливий і рішучий. Його перемога свідчить про силу щирої молитви. Усі, хто, подібно до Якова, будуть покладатися на обітниці Божі і виявлять ту саму ревність і наполегливість, яку виявив він, також досягнуть успіху. Той, хто не бажає зректися себе і впокоритися перед

Богом, благаючи Його про благословення, той не отримає їх. Боротися з Богом – як мало людей знають, що це таке! Як небагато душ прагне до Бога, докладаючи всіх зусиль, щоб зблизитися з Ним. Коли хвилі невимовного розпачу готові ось-ось поглинути душі, котрі перебувають у молитві, як мало в такі хвилини тих, хто з непохитною вірою покладаються на Божі обітниці.

(17) ЯКИЙ ПОРЯТУНОК ЧЕКАТИМЕ НА СПРАВЖНЬОГО ХРИСТІЯНИНА, ЯК ЗАРАЗ, ТАК І В НЕБЕЗПЕЧНІ ЧАСИ?

Правда бо Божя з'являється в ній з віри в віру, як написано: А праведний житиме вірою. (Римл. 1:17)

А що перед Богом Законом ніхто не виправдується, то це ясно, бо праведний житиме вірою. (Галат. 3:11)

Ті, котрі мають сьогодні малу віру, перебувають у великій небезпеці опинитися під владою сатанинського заблудження і декрету, що поневолюватиме сумління. Навіть якщо вони витримують випробовування, то в час скорботи й горя зазнають глибокого відчаю і

душевних мук, тому що не звикли покладатися на Бога. Вони будуть змушені засвоювати уроки віри, котрими раніше нехтували, під страшним тягарем розчарувань.

(18) ЩО Є КЛЮЧЕМ ДО ЗБЕРЕЖЕННЯ НАШОГО ЖИТТЄВОГО ШЛЯХУ ДО ВІРИ?

***Безперестанку моліться! (1Сол.
5:17)***

Ми тепер повинні познайомитися з Богом, маючи на досвідах виконання Його обітниць. Ангели записують кожну серйозну і щиру молитву. Краще відмовитись від егоїстичних задоволень, ніж нехтувати спілкуванням з Богом. Найбільша бідність і самовідречення при наявності Його благословення є набагато кращі, ніж багатство, почесні, неробство та дружба, де його нема. Ми повинні знаходити час для молитви. Якщо ми дозволимо, щоб нас поглинули земні інтереси, Господь знайде для нас час, позбавивши нас ідолів: золота, будинків чи родючих земель.

(19) ЧОМУ МИ НЕ МОЖЕМО ПОКЛАДАТИСЯ НА СІМ'Ю, ДРУЗІВ ЧИ НАШИХ

РЕЛІГІЙНИХ ПРОВІДНИКІВ ДЛЯ ПІДТРИМКИ НАШОГО ДУХОВНОГО ЖИТТЯ?

Отож, мої любі, як ви завжди слухняні були не тільки в моїй присутності, але значно більше тепер, у моїй відсутності, зо страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння. (Филип. 2:12)

Незабаром настане “час утиску, якого не було”. Тоді нам буде потрібний досвід, якого ми не маємо, але багато людей є занадто лінивими, щоб придбати його. Часто трапляється, що якесь випробовування здається нам важчим, ніж воно є насправді, але цього не можна сказати про кризу, що чекає нас попереду. Навіть найбагатша уява не може намалювати картини тих подій. В той час випробовування кожна людина особисто повинна буде стати перед Богом. “І якби Ной, Даниїл та Іов були в нім (випробуванні) – клянусь, ‘як живий Я! – говорить Господь Бог, – вони не врятували б ані своїх синів, ані своїх дочок; вони б врятували своєю справедливістю самих себе’” (Єзек.14:20 С.П.).

(20) ЯКЩО МИ ОБ'ЄДНАЄМО СВОЮ СЛАБКІСТЬ ІЗ СИЛОЮ БОЖОЮ, ЯКИЙ ТИП ХАРАКТЕРУ МИ МОЖЕМО ОТРИМАТИ?

Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління. (2Петр. 1:4)

Вже в цьому житті ми повинні відмежуватися від гріха через спасаючу кров Христа. Наш дорогий Спаситель запрошує нас прийти до Нього і поєднати нашу слабкість з Його силою, наше незнання – з Його мудрістю, нашу недостойність – з Його заслугами. Провидіння Боже – це школа, в якій ми повинні навчатися смирення і лагідності Ісуса. Господь завжди вказує нам на справжню мету життя, а не на той шлях, який ми обрали б і який здається нам легшим і приємнішим. Нам залишається використовувати ті засоби, котрі небо пропонує нам для перетворення нашого характеру за божественним зразком. Ніхто не може нехтувати цією роботою чи відкладати її на потім, не наражаючи свою душу на страшну небезпеку.

(21) ЯКІ ТРИ СТРАТЕГІЇ ЗАСТОСОВУЄ САТАНА ТА ЙОГО ЗЛІ ПРИСЛУЖНИКИ, ЩОБ ОБДУРИТИ НАРОД?

*Його прихід за чином сатани буде з
усякою силою й знаками та з
неправдивими чудами... (2Сол. 2:9)*

Незабаром на небі з'являться страшні надприродні знамення, викликані нечистими духами, що здатні творити чудеса. Духи бісовські вийдуть до царів землі і до всього світу, щоб заманити їх у тенета обману і переконати об'єднатися зі сатаною в його останній битві проти небесного правління. Таким чином будуть зведені як правителі, так і піддані. З'являться люди, що видаватимуть себе за Христа, претендуючи на титул і поклоніння, які належать тільки Спасителеві світу. Вони будуть творити дивні чудеса зцілення і запевнятимуть, що мають відкриття з неба. Але ці відкриття суперечитимуть свідченню Святого Письма.

(22) ЩО СТАНЕ ЗАВЕРШАЛЬНИМ АКТОМ ОБМАНУ?

*Бо постануть христии неправдиві, і
неправдиві пророки, і будуть*

***чинити великі ознаки та чуда, що
звели б, коли б можна, і вибраних.
(Матв. 24:24)***

Заключним актом цієї великої драми спокуси буде спроба сатани видати себе за Христа. Церква давно вже заявляла, що чекає приходу Спасителя як сповнення своїх надій. І великий ошуканець створить видимість приходу Христа. У різних частинах світу сатана з'являтиметься серед людей як велична істота у сліпучому блиску, нагадуючи собою Сина Божого, описаного Йоаном у книзі Відкриття (1:13–15). Слава, яка оточуватиме сатану, перевершить усе, що будь-коли бачили очі смертної людини. Переможні вигуки сповняють повітря: “Христос прийшов! Христос прийшов!” Люди у захваті падають ниць перед ним, а він здіймає руки і благословляє їх так, як Христос благословляв Своїх учнів колись на землі. Його голос ніжний, тихий, але мелодійний.

Лагідно, зі співчуттям він проголошує деякі сповнені благодаті небесні істини, котрі проповідував і Спаситель; він зціляє людські хвороби, а потім, видаючи себе за Христа, проголошує, що змінив суботу на неділю, і звелить усім святити цей благословенний ним

день. Він заявить, що всі, хто уперто продовжує дотримуватися сьомого дня, неславлять його ім'я, відмовляючись слухати його ангелів, які несли їм світло й істину. Який сильний і правдоподібний обман! І подібно до самарян, зведених Симоном-ворожбитом, багато людей, від малого й до великого, повірять у ці чародійства і скажуть: “Це є велика сила Божа” (Дії 8:10).

(23) ЩО ВБЕРЕЖЕ БОЖИЙ НАРОД ВІД ОБМАНУ?

До Закону й свідоцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої! (Ісая 8:20)

Але народ Божий не буде обманутий. Учення цього лжехриста суперечить Святому Письму. Його благословення буде виголошене над тими, хто вшановує звірину та її образ, тобто над людьми, на яких, за словами Біблії, буде вилитий гнів Божий, не змішаний з милістю.

(24) В ЯКИЙ СПОСІБ ПОВЕРНЕТЬСЯ СПРАВЖНІЙ ХРИСТОС?

І того часу на небі з'явиться знак Сина Людського, і тоді заголосять всі земні племена, і побачать вони

Сина Людського, що йтиме на хмарах небесних із великою потугою й славою. І пошле Анголів Своїх Він із голосним сурмовим звуком, і зберуть Його вибраних від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його. (Матв. 24:30-31)

Більше того, сатана не зможе імітувати характер приходу Христа. Спаситель застерігав Свій народ щодо цього обману, ясно вказуючи на те, як відбудуватиметься Його Другий прихід. “Бо з’являться лжехристи і лжепророки і чинитимуть великі знамення і чудеса, щоб жести, як можна, і вибраних... Отже, коли скажуть вам: ‘Ось Він у пустині’ – не виходьте, ‘ось Він у потаємних кімнатах’ – не вірте! Бо як блискавка виходить зі сходу і видна буває аж до заходу, так буде і прихід Сина Людського” (Матв.24:24–27, 31; 25:31; Відкр.1:7; 1Сол.4:16–17). Такий прихід підробити неможливо. Його буде бачити весь світ.

(25) ЧОМУ БІЛЬШІСТЬ ЛЮДЕЙ БУДЕ ОШУКАНО?

...і з усякою обманою неправди між тими, хто гине, бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися. (2Сол. 2:10)

Тільки ревні дослідники Святого Письма, що полюбили істину, будуть збережені від великого обману, котрий заповнить увесь світ. За допомогою Біблії вони викриють ошуканця.

(26) ЯКИХ ТРЬОХ ПАСТОК НАМ СКАЗАНО УНИКАТИ?

...бо все, що в світі: пожадливість тілесна, і пожадливість очам, і пиха життява, це не від Отця, а від світу. (1Йоан 2:16)

Для всіх настане час випробування. Просівання в час спокус виявить щирих християн. Чи утверджений сьогодні народ Божий в Його Слові так, що не піддається спокусі? Чи буде він у той критичний час триматися Біблії і тільки Біблії? Сатана робитиме все можливе, щоб перешкодити їм приготуватися до цього дня. Він влаштує справи так, щоб на їхньому шляху виникали перешкоди, щоб вони стали рабами земного багатства, несли важкий тягар, щоб їхні серця були обтяжені життєвими турботами і щоб той день застав їх, як злодій, уночі.

(27) ДЕ БАГАТО ВІРНИХ БОГУ ЛЮДЕЙ ШУКАТИМУТЬ

ПРИТУЛКУ У ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ ЧАС ГОРЯ?

*...той перебуватиме на високостях,
скельні твердині його недоступна
оселя, його хліб буде даний йому,
вода йому завжди запевнена! (Ісая
33:16)*

Коли декрети, видані різними правителями християнського світу проти тих, що додержуються заповіді Божої, позбавлять їх захисту з боку, державної влади і віддадуть в руки тих, які бажають знищити їх, народ Божий втече з міст і сіл і, об'єднавшись групами, поселиться у відлюдних місцях. Багато хто знайде притулок у неприступних горах. Як християни П'ємонтських долин, вони зроблять високогір'я своєю святинею і будуть дякувати Богові за Його “скельні твердині”.

**(28) ОСКІЛЬКИ БАГАТО ХТО
ЗАЗНАВ УВ'ЯЗНЕННЯ ЗА СВОЮ
ВІРУ, НА ЯКУ ОБІЦЯНКУ ЦІ
ЛЮДИ МОЖУТЬ
ПОКЛАСТИСЯ?**

*Чи ж жінка забуде своє немовля,
щоб не пожаліти їй сина утроби
своїєї? Та коли б вони позабували, то
Я не забуду про тебе! Отож на*

*долонях Своїх тебе вирізьбив Я,
твої мури позавсіди передо Мною.
(Ісая 49:15-16)*

*Тому то слово ГОСПОДА, Бога
Ізраїлевого, таке: Говорячи,
сказав Я: Дім твій та дім батька
твого будуть ходити перед Моїм
лицем аж навіки. А тепер слово
ГОСПОДНЄ: Не буде в Мене
такого, бо Я шаную тих, хто
шанує Мене, а ті, хто зневажає
Мене, будуть зневажені! (1Сам.
2:30)*

Але багато святих з усіх народів і
верств, знатні і прості, багаті й бідні,
чорношкірі й білі, будуть
найжорстокішим чином піддані
ув'язненню. Улюблені Богом
зазнають тяжких днів, вони будуть
закуті в кайдани, знемагатимуть за
тюремними ґратами; одних засудять
до страти, а інші будуть приречені на
голодну смерть в огидних темних
пщземеллях. Жодне людське вухо не
почує їхні зойки; жодна рука не
протягнеться їм на допомогу.

Та чи забуде Господь Свій народ
в годину випробовування? Чи забув
Він вірного Ноя, коли суди відвідали
допотопний світ? Чи забув він Лота
коли вогонь зійшов з неба і спалив
міста, рівнини? Чи забув Він Йосипа

серед ідолопоклонників у Єгипті? Чи забув Він Іллю, коли Єзавель поклялась, що його спіткає доля пророків Ваала? Чи забув Він Єремію, коли той знемагав у темній і страшній ямі? Чи забув Він трьох юнаків у вогняній печі або Даниїла у лев'ячій рові?

Хоч вороги й зможуть вкинути їх до в'язниці, та тюремні стіни не здатні перешкодити їхньому спілкуванню з Христом. Той, Хто бачить кожну їхню слабкість, Хто знайомий з кожним їхнім випробовуванням, — вищий за будь-яку земну владу; ангели відвідають їх самотні тюремні камери і принесуть їм світло і неземний мир. В'язниця буде, як палац, бо там перебувають люди, багаті вірою, і похмурі стіни будуть осяяні небесним світлом, як і тоді, коли Павло і Сила опівночі молились співаючи, славили Бога у в'язниці в Филипах.

(29) ЯК ЦЕЙ ВІРШ ОПИСУЄ ВЧИНОК БОГА, КОТРИЙ ВИНОСИТЬ ВИРОК НЕВІРНИМ?

*Бо повстане ГОСПОДЬ, немов на горі
Перацім; затремтить Він у гніві,
немов у долині в Гів'оні, щоб Свій чин
учинити, предивний Свій чин, щоб
зробити роботу Свою, незвичайну*

роботу Свою! (Ісая 28:21)

Суди Божі відвідають тих, хто буде пригнічувати і вбивати Його народ. Боже довготерпіння до безбожників робить їх ще зухвалішими в переступах, але покарання буде неминучим і страшним, незважаючи на те, що воно довго затримувалося. ...Для нашого милосердного Бога покарання – це незвичайна справа. “...Як живий Я, – говорить Господь Бог, – не прагну смерті несправедливого” (Єзек.33:11).

Господь “...Бог милосердний і милостивий, довготерпеливий і багатомилостивий та правдивий..., що вибачає провину й переступ та гріх”, та все ж “не вважає чистим винуватого” (Вих.34:6–7). “Господь довготерпеливий і силою великий, але без кари винного не залишає” (Наум 1:3).

Страшними ділами, які звершить Його справедливість, Він відновить авторитет Свого зневаженого Закону. Про суворість покарання, котре спаде на винуватого, можна судити з того, як довго Господь відкладає чин Свого правосудця. Народ, до якого Він ставиться з таким довготерпінням і якого не знищить доти, поки той не наповнить міру свого беззаконня в

очах Божих, врешті-решт буде
змушений випити чашу Його гніву,
не змішаного з милістю.

(30) ЯКІ СІМ ЖАХЛИВИХ МУК ЗАЗНАЮТЬ ТІ, ХТО НОСИТЬ ЗНАК НЕПОКОРИ?

*І пішов перший Ангол, і вилив на
землю чашу свою. І шкідливі та
люті болячки обсіли людей, хто мав
знамено звірини й вклонявсь її
образу. (Відкр. 16:2)*

*А другий Ангол вилив свою чашу до
моря. І сталася кров, немов у мерця,
і кожна істота жива вмерла в морі.
(Відкр. 16:3)*

*Третій же Ангол вилив чашу свою
на річки та на водні джерела, і
сталася кров. (Відкр. 16:4)*

*А Ангол четвертий вилив свою
чашу на сонце. І дано йому палити
людей огнем. (Відкр. 16:8)*

*А п'ятий Ангол вилив чашу свою на
престола звірини. І затьмилося
царство її, і люди від болю кусали
свої язики. (Відкр. 16:10)*

*Шостий же Ангол вилив чашу свою
на річку велику Ефрат, і вода її
висохла, щоб приготувити дорогу*

царям, які від схід сонця. (Відкр. 16:12)

І сталися блискавки й гуркіт та громи, і сталось велике трясіння землі, якого не було, відколи людина живе на землі... Великий такий землетрус, такий міцний! (Відкр. 16:18)

Коли Христос закінчить Своє посередницьке служіння в небесній святині, на тих, хто поклоняється звірині й образу її, прийме її знамено, буде вилитий гнів Божий без милості (Відкр.14:9–10). Суди, які спіткають світ перед остаточним звільненням Божого народу, будуть жахливіші й більші за своїм масштабом, ніж кари, послані на Єгипет перед звільненням Ізраїлю.

...Жахлива, як і ці болячки, Божа справедливість є повністю виправдана. Ангел Божий оголосив: “Праведний Ти, Господи..., що Ти це присудив! За те, що вони проливали кров святих і пророків, – і Ти дав їм кров пити бо вони достойні того” (Відкр.16:2–6). Засудивши дітей Божих на смерть, вони стали такою мірою винні в пролитті їхньої крові, ніби пролили її власними руками. Подібно й Христос звинувачував Свого часу юдеїв у пролитті крові

святих мужів від днів Авеля, оскільки вони мали того ж духа і намагались зробити те саме, що й убивці пророків.

Ці кари не будуть мати всесвітнього характеру, інакше мешканці землі були б цілком винищені. Але це буде найжахливіше з усіх нещасть, будь-коли відомих смертним людям. Усі суди, які відвідували людей перед закінченням часу випробування, були змішані з милістю. Кров Христа заступалася за грішних і захищала їх від повної міри покарання, але під час останнього суду буде вилитий гнів, не змішаний з милістю.

(31) КОЛИ НЕЧЕСТИВІ СТРАЖДАТИМУТЬ ВІД ГОЛОДУ, ЩО БУДЕ ПІДТРИМУВАТИ ВІРНИХ?

Хто ходить у правді й говорить правдиве, хто бридиться зиском насилля, хто долоні свої випорожнює, щоб хабара не тримати, хто ухо своє затикає, щоб не чути про кровопролиття, і зажмурює очі свої, щоб не бачити зла, той перебуватиме на високостях, скельні твердині його недоступна оселя, його хліб буде

***даний йому, вода йому завжди
запевнена! (Ісая 33:15-16)***

Народ Божий також не буде звільнений від страждань; але, незважаючи на гоніння й утиски, нестатки і голод, він все ж не буде залишений на загибель. Бог, Який піклувався про Іллю, не пройде повз жодного зі Своїх дітей, які пожертвують собою. Той, Хто перелічив навіть волосся на їхніх головах, потурбується про них, і піз час голоду вони матимуть що їсти. У той час, як нечестиві помиратимуть від голоду й мору, ангели оберігатимуть праведних і піклуватимуться про їхні потреби. Тим, “хто ходить у правді”, дана обітниця: “...Його хліб буде даний йому, вода йому завжди забезпечена...”.

**(32) КОЛИ ВСЯ НАДІЯ
ЗДАВАТИМЕТЬСЯ ВТРАЧЕНОЮ,
ЯК У ЯКОВА В ЧАС ГОРЯ, ДО
ЧОГО БУДУТЬ ЗАКЛИКАТИ
ПРАВЕДНИКИ?**

***І промовив: Пусту Мене, бо зійшла
досвітня зоря. А той відказав: Не
пущу Тебе, коли не поблагословиш
мене. (Бут. 32:26)***

З людської точки зору здаватиметься, що народ Божий незабаром повинен буде запечатати своє свідчення кров'ю, як це зробили мученики раніше. Вони й самі почнуть боятись, що Господь залишив їх, щоб вони впали жертвою ворогів. Це буде час великої душевної муки. Вдень і вночі вони благатимуть Бога про визволення.

Нечестиві будуть радіти і глумливо запитувати: “Де тепер віра ваша? Чому Бог не визволить вас з рук наших, якщо ви справді Його народ?” Але ті, хто чекають визволення пригадають вмираючого на Голгофському хресті Ісуса, а також первосвященика, і старійшин, які, насміхаючись, кричали: “Він інших спасав, – а Самого Себе не може спасти! Коли Він Дар Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, і ми повіримо Йому!” (Матв.27:42).

Як і Яків, усі вони борються з Богом, їхні обличчя свідчать про внутрішню боротьбу. Хоч обличчя зблідли, та вони не перестають ревно молитись.

(33) КОМУ БОГ ДОРУЧИВ ЗАХИСТИТИ СВОЇХ ВІРЯН?

...бо Своїм Анголам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх

дорогах твоїх... (Псал. 91:11)

Якби люди мали духовний зір, вони побачили б могутніх ангелів, що оточують тих, хто зберіг слово терпіння Христового. З ніжним співчуттям вони спостерігають за їхнім відчаєм і вислуховують молитви. Вони чекають слова свого Володаря, щоб визволити їх від небезпеки. Але треба ще трохи почекати. Народ Божий мусить випити свою чашу і хреститися особливим хрещенням. Якраз це зволікання, яким би болісним воно не було для них, і буде найкращою відповіддю на їхні молитви.

Довіряючи Господеві і чекаючи, коли Він почне діяти, вони виявляють віру, надію і терпеливість, котрих так часто бракувало в їхньому духовному житті. Однак задля вибраних цей час горя буде скорочений. “Хіба Бог не захистить вибраних Своїх, що волають до Нього день і ніч?.. Кажу вам, що Він захистить їх скоро” (Лука 18:7–8). Кінець настане набагато швидше, ніж цього чекають люди. Пшениця буде зібрана і зв’язана в снопи для клуні Божої, а кукіль – для спалення вогнем.

(34) ЯКЕ ЧУДОВЕ ПРОРОЦТВО ОБІТНИЦІ ВИПОВНИТЬСЯ ПО ВЕЛІННЮ БАТЬКА?

*...впаде тисяча з боку від тебе, і
десять тисяч праворуч від тебе, до
тебе ж не дійде!... (Псал. 91:7)*

Небесні вартові вірні своєму обов'язку, продовжують пильнувати. Хоч загальним декретом буде визначений час, коли мали б бути знищені ті, що виконують заповіді Божі, їхні вороги намагатимуться в деяких випадках зробити це раніше. Але ніхто не зможе пройти через ряди могутніх вартових, котрі охороняють кожну вірну душу. Під час втечі з міст і сіл дехто буде схоплений, але підняті проти них мечі безсильно впадуть, як соломинки. Інших захистять ангели у подібні військових мужів.

Погляд Божий, що проникає крізь призму віків, звернений на критичну хвилину, до якої наближається Його народ, коли земні правителі об'єднуються в боротьбі проти нього. Як полонені вигнанці, вони будуть боятись померти від голоду й насильства. Але Святий, Який розділив Червоне море перед ізраїльтянами, виявить Свою могутню силу і визволить їх. “І будуть Мені вони власністю, – каже Господь

Саваот, – на той день, що вчиню і змилюсь над ними, як змилюється чоловік над синами своїми, що служать йому” (Мал.3:17).

Якщо в цей час була б пролита кров вірних свідків Христових, вона не стала б насінням, котре приносить плід на славу Божу, як це було в минулому, коли проливалася кров мучеників, їх вірність не була б свідченням для переконання інших в Істині, тому що хвилі милості розбилися об кам’яні серця, щоб вже ніколи не повернутися назад. Якби праведні стали в цей час здобиччю своїх ворогів, це означало б для князя темряви перемогу. Псалмист говорить: “Бо в час неспокою Він заховає мене в Своїй скипи, сховає мене таємно в оселі Своїй” (Псал.26:5).

Христос сказав: “Іди, Мій народе, ввійди до покоїв своїх і свої двері замкни за собою, сховайся за хвилю, поки гнів не перейде! Бо Господь ось виходить із місця Свого покарати мешканців землі” (Ісая 26:20–21). Чудове буде визволення тих, хто терпляче чекав Його приходу, їхні імена записані в Книзі життя.

Я люблю Господа всім серцем. Я молюся, щоб мене зарахували на Його сторону, коли Він

***проголосить: “А праведний – нехай
ще чинить правду”.***

***Підкресліть: Так Не визначив-
ся(-лась)***

***Тепер я усвідомлюю, що сатана, як
ревучий лев, шукає, кого він може
зжерти. Я молюся за мудрість, щоб
продовжувати вивчати і приймати
Божє Слово, аби уникнути обманів,
які сатана проявить в останні
моменти історії цього світу.***

***Підкресліть: Так Не визначив-
ся(-лась)***

***Я вдячний(-а) Богові за те, що він
попередив нас про великий “час
горя”, який настане для тих, хто
шанує Його божественні заповіді.***

***Підкресліть: Так Не визначив-
ся(-лась)***

***Я молюсь, щоб Бог вдосконалив мій
характер і зміцнив мою віру, щоб
завдяки Його благодаті я міг
перемогти задля Його слави.***

***Підкресліть: Так Не визначив-
ся(-лась)***

*З любов'ю і вірою я довіряю все в
руки Бога. Я молюся, щоб чудесним
чином зберігши життя або через
мученицьку смерть, Він використав
мене для прославлення Свого імені.*

**Підкресліть: Так Не визначив-
ся(-лась)**

[illegible]

Урок 11

Звільнення Божого народу

Коли народ, що дотримується заповідей Божих, буде оголошений поза законом, у багатьох країнах одночасно виникне рух, метою якого буде його знищення. Коли наблизиться час, вказаний у декреті, люди намагатимуться викорінити цю “ненависну секту”. Буде прийняте рішення завдати рішучого удару вночі, щоб змусити назавжди замовкнути голос, який викривав грішників, не погоджуючись з загальноприйнятими принципами віри.

(1) НА ЯКУ ОБІЦЯНКУ МОЖУТЬ СПОДІВАТИСЯ ТІ, ХТО ЗАЛИШАЄТЬСЯ ВІРНИМ?

*А що ти зберіг слово терпіння
Мого, то й Я тебе збережу від
години випробовування, що має
прийти на увесь всесвіт, щоб
випробувати мешканців землі.
(Відкр. 3:10)*

Діти Божі, одні – в тюремних камерах, другі – в потаємних сховищах серед лісів та гір – все ще благають у Бога захисту. А в цей час озброєні загони в різних місцях, підбурені злими ангелами, готуються знищити їх. Саме в цей час найбільшої небезпеки Бог Ізраїлю виявить Себе, щоб визволити Своїх вибраних. Господь говорить: “Буде пісня для Вас, як за ночі освячення свята, і радість сердечна, мов у того, хто ходить з сопілкою, щоб вийти на гору Господню до Скелі Ізраїля. І Господь дасть почути велич голосу Свого, опускання ж рамена Свого покаже у гніві бурхливому та в огняному жерущому полум’ї, у бурі й дощі, та камяному граді!” (Ісая 30:29–30).

З переможними вигуками, насмішками і прокльонами натовпи лихих людей готові накинутися на свою здобич, коли раптово густа мряка, чорніша найтемнішої ночі, впаде на землю. Потім на небі з’являється райдуга, сяюча славою

від Божого престолу; вона охоплює все небо і, здається, оточує кожну групу людей, які моляться. Гнів натовпу раптом вщухає, глумливі вигуки змовкають, люди забувають про свій гнів. Охоплені страшним передчуттям, вони вдивляються у символ Божого завіту і бажають сховатись від його засліплюючого блиску.

(2) ЯКІ СЛОВА РАДОСТІ ЛУНАТИМУТЬ ІЗ ВУСТ ВІРНИХ?

*І скажуть в той день: Це наш Бог,
що на Нього ми мали надію і Він
спас нас! Це Господь, що на Нього
ми мали надію, тішмося ж ми та
радіймо спасінням Його! (Ісая 25:9)*

Народ Божий чує виразний, мелодійний голос: “Погляньте вгору!” І, піднявши очі до неба, люди бачать райдугу обітниці. Темні грізні хмари, що вкрили небосхил, розсіюються, і вірні, подібно до Стефана, бачать Божу славу і Сина Людського, що сидить на престолі. На Його божественному тілі вони помічають сліди Його приниження і чують з Його вуст прохання до Отця і святих ангелів: “Бажаю Я, Отче, щоб і ті, кого дав Ти Мені, там зо Мною

були, де знаходжуся Я...” (Йоан 17:24).

І знову лунає переможний мелодійний голос: “Вони ідуть! Вони ідуть! Святі, невинні та непорочні! Вони зберегли слово терпіння Мого: вони ходитимуть серед ангелів!”. З блідих, тремтячих уст тих, хто міцно тримався своєї віри, зриваються крики перемоги.

(3) ЯКІ СЛОВА ЛУНАТИМУТЬ ІЗ ВУСТ БОГА?

Сьомий же Ангол вилив чашу свою на повітря. І голос гучний залунав від небесного храму з престолу, говорячи: Сталося! (Відкр. 16:17)

Опівночі Бог виявить Свою силу для визволення Свого народу. Раптом з’являється сліпуче у своєму сяйві сонце. Чудеса й ознаки швидко змінюють одні других. Нечестиві з жахом і подивом спостерігають за цими подіями, в той час як праведники з урочистою радістю вдивляються в ознаки свого визволення. Здається, все в природі перемінилось. Завмирають потоки рік. Темні важкі хмари зіштовхуються поміж собою. Серед розгніваних хмар з’являється смуга ясного неба невимовної слави, звідти

лунає Голос Божий, подібний до шуму багатьох вод: “Звершилось!”.

(4) ЯКУ ВЕЛИКУ ПОДІЮ СПРИЧИНИТЬ ГОЛОС БОЖИЙ?

І сталися блискавки й гуркіт та громи, і сталось велике трясіння землі, якого не було, відколи людина живе на землі... Великий такий землетрус, такий міцний! (Відкр. 16:18)

Від цього голосу здригаються небо й земля. ...Небеса то відчиняються, то зачиняються знову. З престолу Божого подібно до пронизуючої блискавки, сяє слава Божа. Гори хитаються, як тростина, що її вітер гойдає, а пошматоване каміння летить у всі боки. Чути ревіння, котре нагадує ревіння бурі. Розбурхане море вирує. Ревіння буревію подібне до голосу демонів, що виконують свою руйнівну справу. Поверхня землі підіймається й опускається, як хвилі на морі, бо її основи захиталися. Осідають пасма гір. Заселені острови зникають. Люті хвилі поглинають портові міста, що подібно до Содома стали розсадниками розпусти.

Великий Вавилон був згаданий перед Богом, “щоб дати йому чашу

вина Його лютого гніву...”

(Відкр.16:19). Град “величиною в талант” виконує свою руйнівну роботу (Відкр.16:19–21). Найбільш гордовиті міста землі знищені.

Розкішні палаці, на побудову яких великі світу віддали своє багатство, щоб увічнити власне ім’я, на їхніх очах перетворюються в руїни.

Падають тюремні стіни, і народ Божий, що був ув’язнений за свою віру, виходить на волю.

(5) ХТО СТАНЕ СВІДКОМ ДРУГОГО ПРИШЕСТЯ ХРИСТА?

*Ото Він із хмарами йде, і побачить
Його кожне око, і ті, що Його
прокололи були, і всі племена землі
будуть плакати за Ним. Так, амінь!
(Відкр. 1:7)*

Могили розкриваються: “І багато з тих, що сплять у земному поросі, збудяться, одні на вічне життя, а одні – на наругу, на вічну гидоту”. І всі померлі, які повірили в триангельську вістку, виходять з могил прославленими, щоб стати свідками Божого заповіту миру з тими, які виконували Його Закон. Тоді воскреснуть і ті, “котрі прокололи Його” (Відкр.1:7), і ті, котрі знущалися з Нього в Його передсмертних муках, воскреснуть

також злобні вороги Його правди і Його народу, щоб побачити Його в славі та стати свідками тих почестей, котрі будуть виявлені вірним слухняним дітям Божим.

(6) ЯКОЮ БУДЕ РЕАКЦІЯ НЕЧЕСТИВИХ, КОЛИ ВОНИ ЗРОЗУМІЮТЬ, ЩО ОСЬ-ОСЬ СТАНУТЬ СВІДКАМИ ДРУГОГО ПРИШЕСТЯ ХРИСТА?

*...та й кажуть до гір та до скель:
Поспадайте на нас, і позакривайте ви нас від лиця Того, Хто сидить на престолі, і від гніву Агнця!... (Відкр. 6:16)*

Важкі хмари все ще покривають небо, але час від часу пробивається сонце, що нагадує караюче око Єгови. Люті блискавки прошивають небо, огортаючи землю вогняним покривалом. Пересилюючи жахливий гуркіт грому, лунають таємничі страшні голоси, що провіщають долю нечестивих. Не всі розуміють ці слова, та лжевчителям добре відоме їхнє значення.

Люди, які ще зовсім недавно поводитися нахабно і зухвало, котрі торжествували в своїй жорстокості щодо народу, який виконує заповіді Божі, тепер охоплені жахом і тремтять від страху, їхні зойки та голосіння пересилюють шум

розбурханих стихій. Нечисті духи визнають божественність Христа і тремтять перед Його силою, тоді як люди просять помилування, божеволіючи від жаху.

(7) ЯКИЙ ПЕРЕМОЖНИЙ СПІВ ЛУНАТИМЕ ВІД ПРАВЕДНИХ У ВІДПОВІДЬ?

*Для диригентна хору. Синів Корєєвих.
На спів „Аламот”. Пісня. Бог для
нас охорона та сила, допомога в
недолях, що часто трапляються,
тому не лякаємось ми, як трясеться
земля, і коли гори зсуваються в серце
морів! Шумлять і киплять Його
води, через велич Його тремтять
гори. Села. (Псал. 46:1-3)*

Крізь щілину між хмарами сяє зірка, і блиск її на тлі темряви здається особливо яскравим і сліпучим. Вона вселяє надію і радість у серця вірних дітей Божих, а порушники Божого Закону бачать в ній передвісницю гніву й покарання. Ті, що пожертвували всім заради Христа, тепер перебувають у безпеці, в таємному, неприступному Божому сховищі. Вони були випробувані перед усім світом і перед тими, що зневажають істину, засвідчили свою вірність Тому, Який помер за них.

Дивна переміна відбувається з тими, хто навіть перед лицем смерті залишився вірним своїм переконанням. Враз вони відчули себе звільненими від страшної тиранії людей, котрі перетворились на демонів, їхні обличчя, нещодавно бліді, стурбовані й виснажені, тепер світяться подивом, вірою і любов'ю, їхні голоси зливаються в переможному співі.

(8) ЩО БУДЕ ПРОГОЛОШЕНО НА НЕБЕСАХ?

...і небеса звістять правду Його, що Бог Він суддя. Села. (Псал. 50:6)

В той час, як ці слова святої надії підносяться до Бога, хмари розступаються, відкриваючи ясне зоряне небо, невимовно прекрасне в порівнянні з похмурими сердитими хмарами по краях горизонту. З відчинених воріт випромінюється слава небесного міста. Потім на небі з'являється рука, що тримає дві, складені разом кам'яні скрижалі. Пророк говорить: “І небеса звістять правду Його, що Бог – Він суддя”. Святий Закон – праведність Божа – проголошений серед грому та вогню на горі Сінай як Закон життя, тепер постає перед людьми мірилом суду.

Рука розгортає скрижалі, і люди бачать Десять Заповідей, написаних немовби вогняним пером. Слова настільки зрозумілі й виразні, що всі можуть прочитати їх. Пробуджується людська пам'ять. Мряка забобонів і єресі, що огортала людський розум, зникає, і Десять Божих Заповідей – стислих, всеохоплюючих і авторитетних – постають перед усіма мешканцями землі.

(9) ЯКА ІСТИНА ЩОДО БОЖИХ ЗАПОВІДЕЙ ВРАЗИТЬ ЖАХОМ У СЕРЦЯХ НЕЧЕСТИВИХ?

Правда підвалина слова Твого, а присуди правди Твоїї навіки. (Псал. 119:160)

Неможливо описати жах і відчай тих, хто нехтував святими Божими вимогами. Господь дав їм Свій Закон; вони могли порівнювати з цим еталоном власний характер і виявити свої недоліки, коли ще була змога покаятись і виправити своє життя. Але щоб заручитися прихильністю світу, вони знехтували Його заповідями і навчали інших порушувати їх. Вони намагалися примусити і народ Божий опоганювати Його суботу. Тепер їх осуджує той же закон, яким вони знехтували. Із жахаючою ясністю

вони починають усвідомлювати, Що для них немає виправдання. Вони зробили вибір, кому служити і поклонятись. “І ви знову побачите різницю між праведним та нечестивим, між тим, хто Богові служить, та тим, хто не служить Йому” (Мал.3:18).

(10) ЩО Є РЕЗУЛЬТАТОМ ПІЗНАННЯ ІСТИНИ ТА НЕРОЗДІЛЕННЯ ЦИХ ЗНАНЬ ІЗ ЗАБЛУДЛИМИ?

Коли Я скажу безбожному: Конче помреш, а ти не остережеш його й не будеш говорити, щоб остерегти несправедливого від його несправедливої дороги, щоб він жив, то цей безбожний помре за свою провину, а його кров Я зажадаю з твоєї руки! Але ти, коли остережеш несправедливого, а він не вернеться від своєї несправедливості та від своєї несправедливої дороги, він помре за свою провину, а ти душу свою врятував. (Єзек. 3:18-19)

Вороги Божого Закону – від служителів до найпростіших людей – отримують тепер нове уявлення про правду та обов’язок. Надто пізно вони зрозуміють, що субота четвертої заповіді є печаткою живого Бога. Надто пізно вони усвідомлять

справжній характер своєї фальшивої суботи і те, що вони будували на піску. Вони зрозуміють, що боролися з Богом. Вчителі церкви вели душі до загибелі, запевняючи, нібито ведуть їх до воріт раю. Тільки в день остаточної відплати стане відомо, яка велика відповідальність покладена на людей, що здійснюють святе служіння і якими жахливими є наслідки їх невірності. Тільки у вічності ми зможемо правильно оцінити втрату кожної душі. Жахливою буде доля тих, котрим Бог скаже: “Відійди від Мене невірний слуго”.

(11) ДЕ БУДЕ ВИДНО ХРИСТА ПІД ЧАС ЙОГО ПРИШЕСТЯ?

*Промовляє до нього Ісус: Ти сказав...
А навіть повім вам: відтепер ви побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч сили Божої, і на хмарах небесних приходитиме!
(Матв. 26:64)*

Незабаром на сході з’являється невеличка темна хмаринка, величиною в половину людської долоні. Вона оточує Спасителя і на відстані здається темною. Народ Божий знає, що це ознака появи Сина Людського. В урочистій тиші вони уважно спостерігають за тим, як вона

наближається до землі, роблячись світлішою і прекраснішою, поки нарешті не перетвориться у велику білу хмару, в основі якої – слава, подібна до поїдаючого вогню, і над нею – райдуга заповіту.

Ісус гряде, як могутній Переможець. Тепер Він прийде не як Страдник, щоб випити гірку чашу ганьби і страждання, але як Переможець на небі й на землі, щоб судити живих і мертвих. “Він – Вірний і Правдивий”, Який “справедливо судить і воює. А війська небесні ішли слідом за Ним” (Відкр.19:11, 14). Його супроводжує сила-силенна святих ангелів, які співають небесні гімни. Здається, все небо заповнене сяючими істотами – “десятки тисяч і тисячі тисяч”.

(12) ЯК ПРОРОК АВАКУМ ОПИСУЄ ДРУГЕ ПРИШЕСТЯ ХРИСТА?

Бог іде від Теману, і Святий від Парану гори. Села. Велич Його вкрила небо, і слави Його стала повна земля! А сяйво було, наче соняшне світло, проміння при боці у Нього, і там укриття Його потуги. (Авак. 3:3-4)

Людське перо не в змозі описати цю сцену; розум смертної людини не може збагнути цієї величі та краси. ... В міру наближення цієї живої хмарини кожне око бачить Князя життя. Терновий вінець більше не спотворює Його святе чоло; його прикрашає діадема слави. Сяйво від Його обличчя яскравіше за сяйво полуденного сонця. “І він має на шаті й на стегнах Своїх, написане ім’я: ‘Цар над царями і Господь над панами’” (Відкр.19:16).

(13) ЯК ПРОРОК ЄРЕМІЯ ОПИСУЄ РЕАКЦІЮ ЛЮДСТВА НА ЦЮ ВЕЛИКУ ПОДІЮ?

Запитайте й побачте, чи родить мужчина? Чому ж це Я бачу, що в кожного мужа он руки його на стегнах його, немов у породіллі, і всяке обличчя поблідло? Ой горе, бо це день великий, немаї такого, як він! А це час недолі для Якова, та з нього він буде врятований! (Jer 30:6-7)

У Його присутності “обличчя всіх поблідли” (Єрем.30:6). І почуття безмежного страху та розпачу огортає тих, хто зневажав милість Божу. “Серце мліє, коліна трясуться... і обличчя у всіх потемніли” (Наум

2:11). Праведні, тремтячи, запитують: “Хто може встояти?” Змовкає спів ангелів, і наступає страхітлива тиша. Потім чути голос Ісуса: “Досить для тебе благодаті Моєї”. Обличчя праведних світлішають, і серце кожного сповнюється радістю. Ангели беруть на тон вище і продовжують співати, наближаючись до землі.

(14) ЯКЕ ПРОРОЦТВО, ДАНЕ ХРИСТОМ ЩОДО ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА ЙОГО РОЗП'ЯТТЯ, СПОВНИТЬСЯ?

*Промовляє до нього Ісус: Ти сказав...
А навіть повім вам: відтепер ви побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч сили Божої, і на хмарах небесних приходитьиме!
(Матв. 26:64)*

Христа бачать і ті, які знущались над Його стражданнями. З хвилюванням і страхом вони пригадують слова Страждальця, урочисто сказані Ним у відповідь на заклання первосвященика: “Відтепер ви побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч сили Божої, і на хмарах небесних приходитьиме!”. Тепер вони бачать Його у славі; їм

доведеться ще побачити Його, коли Він сидітиме по правиці в Бога.

Тут також і ті, котрі заперечували Його божественність, коли Він називав Себе Сином Божим. Тепер вони мовчать. Тут і зухвалий Ірод, що насміхався над царським титулом Ісуса і дав наказ своїм воїнам коронувати Його на посміх. Тут стоять і ті, чий нечестиві руки одягнули Його в багряницю, поклали на Його святе чоло терновий вінок і, вклавши в Його покірну руку “тростину”, кланялись Йому, виявляючи богозневагу. Люди, що били Князя життя і плювали в Його лице, тепер відвертаються від Його всепроникаючого погляду і хотіли б втекти, щоб тільки сховатись від сліпучої слави Його присутності. Ті, що забивали цвяхи в Його руки й ноги; воїн, що проколов Йому бік, тепер з жахом і соромом дивляться на сліди, що залишилися на Його тілі.

У житті всіх, які відкидають істину, трапляються моменти, коли їхнє сумління пробуджується, коли пам’ять болісно нагадує про власне лицемірство, а душа мучиться і страждає. Та хіба можна порівняти їх з муками сумління, котрі вони відчуватимуть у той день, коли прийде на них: “Страх немов вихор, і привалиться нещастя, мов буря”

(Прип.1:27). Ті, хто, не вагаючись
знайшли Христа і Його вірний, народ,
тепер бачать славу, яка спочиває на
них. Серед жахливого крику
беззаконників вони чують радісні
вигуки святих: “Ось Він, наш Бог. На
Нього ми вповали, і Він спас нас!”
(Ісая 25:9).

(15) ЯКИЙ КРИК НАПОВНИТЬ НЕБЕСА, КОЛИ ХРИСТОС ЗАКЛИКАТИМЕ ДО ЖИТТЯ МЕРТВИХ ПРАВЕДНИКІВ?

*Де, смерте, твоя перемога? Де
твоє, смерте, жало? (1Кор. 15:55)*

Серед спалахів блискавиць,
гуркоту громів та хитання землі голос
Сина Божого викликає святих, що
сплять у поросі земному. Він
дивиться на могили праведних і,
звівши руки, гучним голосом
промовляє: “Прокидайтесь,
прокидайтесь, пробудіться. Ви, що
спите в поросі, вставайте!” На всіх
широтах землі мертві почують Його
голос і, почувши, оживуть. Земля
здригнеться від кроків великої армії
воскреслих з усякого “племені і
язика, і народу, і люду”. Вони
виходять з полону смерті, зодягнені в
безсмертну славу, з вигуками:
“Смерте, де в тебе жало? Могило, де

в тебе перемога?». Голоси живих праведників і воскреслих святих зливаються в тривалих, радісних і переможних вигуках.

(16) ЯКІ ЗМІНИ ВІДБУДУТЬСЯ СЕРЕД ПРАВЕДНИКІВ?

*...раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона і мертві воскреснуть, а ми перемінімось!... Мусить бо тлінне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягтися в безсмертя.
(1Кор. 15:52-53)*

Всі виходять з могил, маючи ту саму будову тіла та риси, що й до смерті. Серед воскреслих – Адам, відмінний своїм високим ростом і величною поставою; він тільки трохи поступається перед Сином Божим. Адам разюче відрізняється від людей наступних поколінь; вже навіть у цьому стає помітним виродження людського роду. Та всі воскреслі мають силу та свіжість, притаманні вічній молодості.

Напочатку людина була створена за подобою Божою не тільки характером, а й зовнішніми рисами. Гріх спотворив, майже знищив божественний образ в людині. Та Христос прийшов, щоб

повернути втрачене. Він перемінить наше нікчемне тіло, на подобу Свого славного тіла. Смертне, тлінне тіло позбавлене привабливості та опоганене гріхом, стане ідеальним, красивим. Всі недоліки та фізичні вади залишаться в могилі. Відкуплені знову отримають доступ до дерева життя в давно втраченому Едемі і будуть “зростати” (Мал.4:2) в міру повного зросту, яким володіло людство в своїй славі напочатку.

Останні сліди прокляття, спричинені гріхом, будуть усунуті, й вірні Христові постануть “в красі Господа нашого Бога”, розумом, душею й тілом віддзеркалюючи досконалий образ свого Господа. О чудове викуплення! Як багато про нього було сказано, як довго і з яким нетерпінням на нього чекали і якого ніколи не могли збагнути.

(17) КУДИ ВІДПРАВЛЯТЬСЯ ОБРАНІ ВІДРАЗУ ПІСЛЯ ЦІЄЇ ЗМІНИ?

...потім ми, що живемо й зостались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом. (1Сол. 4:17)

Живі праведні зміняться, “у хвилину, умиг ока”. Вони були прославлені в ту мить, коли пролунав голос Божий, а тепер, ставши безсмертними, разом з воскреслими святими підіймаються назустріч Господеві на повітрі. Ангели “зберуть Його виноградник від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його”. Святі ангели принесуть матерям їхніх малих діток. Друзі, давно розлучені смертю, зустрінуться, щоб більше ніколи не розлучатись, і з радісним співом всі разом піднімаються до Божого міста.

(18) ЩО ХРИСТОС, НАШ ПРАВЕДНИЙ СУДДЯ, ПОДАРУЄ КОЖНОМУ ІЗ ВИЗВОЛЕНИХ?

А коли Архипастир з'явиться, то одержите ви нев'янучого вінка слави. (1Петр. 5:4)

Перед входом до Божого міста Спаситель вручає Своїм послідовникам емблеми перемоги і зодягає відзнаки, що вказують на приналежність до царського роду. Блискучі ряди шикуються, утворивши квадрат, всередині якого височить постать їхнього Царя, Який перевершує Своєю величчю ангелів і святих, обличчя Якого сяє

невимовною любов'ю. Погляди незліченного сонму спрямовані до Нього: всі очі споглядають славу Того, “образ Якого був змінений, ніби й не був Він людиною, і вигляд Його, ніби й не був Він сином людським”.

Ісус Сам Своєю правою рукою кладе на голови переможців вінці слави. Для кожного викупленого є приготований вінець, на якому написане його “нове ім'я” (Відкр.2:17), а також слова: “Святиня Господу!”. Кожний отримує гілку переможця і блискучі гуслі. Потім на знак ангелів подається тон, і кожна рука починає майстерно перебирати струни; народжується прекрасна мелодійна музика. Кожне серце сповнене невимовним захопленням, кожний голос зливається у славослів'я: “Йому, що нас полюбив і кров'ю Своєю відмив нас від наших гріхів, що вчинив нас царями, священиками Богові й Отцеві Своєму, – Тому, слава та сила на вічні віки!” (Відкр.1:5–6).

(19) ЯКЕ РАДІСНЕ ЗАПРОШЕННЯ ХРИСТОС НАДІШЛЕ ВИКУПЛЕНИМ СВОЇМ?

*Тоді скаже Цар тим, хто праворуч
Його: Прийдіть, благословенні Мого*

*Отця, посядьте Царство,
уготоване вам від закладин світу.
(Матв. 25:34)*

Перед викупленими постає святе місто. Ісус широко відчиняє перлові ворота, народи, що зберегли істину, проходять крізь них. Там вони бачать Божий рай, домівку Адама в його невинності. Потім вони чують голос, мелодійніший за найп-рекраснішу музику, який звергається до них зі словами: “Ваша боротьба закінчена. Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване Вам від закладин світу”.

Тепер виконалася молитва Спасителя за Його учнів: “Бажаю, щоб і ті, кого дав Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я!”. Христос вказує Отцю на “непорочних перед славою Його в радості” (Юда 24), яких Він викупив Своєю кров’ю, проголошує: “Ось Я і Мої діти, котрих Ти дарував Мені. Я зберіг їх”. О дивна любов Відкупителя! Яким чудовим буде той час, коли вічний Отець, дивлячись на викуплених, побачить в них Свій образ. Тоді гріха вже не буде і людське знову зіллється з божественним!

З невимовною любов’ю Ісус запрошує своїх вірних увійти в радість їхнього Господа. Спаситель

радіє з того приводу, що бачить в царстві слави душі, спасенні ціною Його страждання і приниження. Викуплені також будуть переживати Його радість, впізнаючи серед благословених тих, хто був придбаний для Христа їх молитвами, працею і жертвовною любов'ю. В той час, як вони збираються навколо великого білого престолу, невимовна радість наповнює їхні серця, тому що вони бачать людей, яких придбали для Христа, а ті, в свою чергу, привели до Христа інших. Тепер усі вони знайшли мирну пристань, щоб покласти там свої вінці біля ніг Ісуса і славити Його впродовж вічності.

(20) ЯКА ГРУПА МАТИМЕ ЧЕСТЬ ЗАСПІВАТИ УНІКАЛЬНУ ПІСНЮ ХВАЛИ СВОЄМУ СПАСИТЕЛЮ?

...і співали, як пісню нову перед престолом і перед чотирьома тваринами й старцями. І ніхто не міг навчитися пісні, окрім цих ста сорока чотирьох тисяч, викуплених від землі. (Відкр. 14:3)

Кришталеве море перед престолом – воно немовби скло, змішане з вогнем, – і виблискує від слави Божої. Тут зібрані ті, які

перемогли звіра та образ його і
знамено його і число імені його...
Разом з Агнцем, “тримаючи в руках
гуслі”, стоять 144 тисячі викуплених
серед людей. Голос гусярів, що
грають на гусях своїх, подібний
до шуму великої води і звуку гучного
грому. Вони співають “нову пісню”
перед престолом, пісню, якої ніхто не
міг навчитися, окрім 144 тисяч, бо це
– пісня пережитих досвідів, яких
ніхто інший не мав. Це ті, які “йдуть
за Агнцем, куди Він іде”. Це – люди,
взяті від землі із середовища живих,
“первістки Богові і Агнцеві”
(Відкр.15:2–3; 14:1–5).

(21) ЩО ВИРІЗНЯЄ ЦЮ ГРУПУ СЕРЕД БЕЗЛІЧІ ВИЗВОЛЕНИХ?

*І відповів один із старців, і до мене
сказав: Оці, що зодягнені в білу
одежу, хто вони й звідкіля
поприходили? І сказав я йому: Мій
пане, ти знаєш! Він же мені
відказав: Це ті, що прийшли від
великого горя, і випрали одіж свою,
та вибілили її в крові Агнця... (Відкр.
7:13-14)*

*Це ті, хто не осквернився з
жінками, бо чисті вони. Вони
йдуть за Агнцем, куди Він іде. Вони
викуплені від людей, первістки*

Богові й Агнцеві. (Відкр. 14:4)

Вони “прийшли від великого горя”, пережили такий час лиха, якого не було від початку світу; вони зазнали душевної агонії в час скорботи Якова; вони були без Заступника під час злиття останніх кар Божих. Та все ж вони визволені, тому що “обмили одежі свої і вибілили їх в крові Агнця”. “В устах їхніх нема лукавства, вони непорочні перед престолом Божим”. “Тому вони тут, перед престолом Божим, і служать Йому в храмі Його вдень і вночі; і Той, Хто Сидить на престолі, буде жити в них” (Відкр.14:5; 7:15).

Вони бачили землю, спустошену голодом та пошестями, сонце, що мало владу палити людей сильною спекотою, і самі також зносили страждання, голод і спрагу. “Вони вже не будуть терпіти голоду і спраги, і не буде палити їх сонце і ніяка спека, бо Агнець, Який посеред престолу, буде їх пасти і водитиме їх до живих джерел життя. І витре Бог усяку сльозу з очей їхніх!” (Відкр.7:14–17).

**(22) ЯКИЙ ПРИНЦИП,
ОПИСАНИЙ У ЦЬОМУ ВІРШІ,
ПОСЛУЖИТЬ НАТХНЕННЯМ
ДЛЯ ВИЗВОЛЕНИХ**

ПОДІЛИТИСЯ СВОЇМ СВІДЧЕННЯМ ПРО ВИКУПЛЕННЯ НА УВЕСЬ ВСЕСВІТ?

*Як вони ж не могли заплатити,
простив він обом. Скажи ж, котрий
із них більше полюбить його?*

*Відповів Симон, говорячи: Думаю,
той, кому більше простив. І сказав
Він йому: Розсудив ти правдиво.
(Лука 7:42-43)*

У всі віки вибрані Спасителем виховувались і навчались дисципліни в школі випробувань. Вони йшли вузьким земним шляхом, очищались у вогні страждань. Заради Ісуса вони зносили нападки, ненависть і клеми. Вони слідували за Ним, незважаючи на жорстоку боротьбу, виявляли самозречення і переживали гірке розчарування. На власному гіркому досвіді вони пізнали тягар гріха, його силу, усвідомлення провини, те горе, яке він приносить, тому вони відчувають огиду до нього. Усвідомлення величі безмежної жертви, принесеної заради визволення від гріха, упокорює їх у власних очах і наповнює їхні серця вдячністю та хвалою, чого ніколи не зможуть зрозуміти істоти, котрі не впали в гріх. Любов їхня сильна, тому що їм багато прощено. Учасники

Христових страждань, вони можуть стати учасниками Його слави.

(23) ЯКУ КАРУ БУДЕ СКАСОВАНО ДЛЯ ПРАВЕДНИХ?

*Смерть знищена буде назавжди, і
випре сльозу Господь Бог із обличчя
усякого, і ганьбу народу Свого він
усуне з усієї землі, бо Господь це
сказав. (Ісая 25:8)*

Спадкоємці Божі вийшли з
горищ, і убогих хатин, підземель,
ешафотів, гір, пустель і морських
глибин. На землі вони були
“збідовані, засумовані, витерпілі”.
Мільйони з них зійшли в могили,
затавровані ганьбою, тому що рішуче
відмовились підкорятись оманливим
вимогам сатани. Земні суди
визнавали їх найзапекліши-ми
злочинцями. Та тепер “Бог Сам –
Суддя” (Псал.49:6). Тепер рішення
земних судів переглядаються.
“Ганьбу народу Свого Він усуне”
(Ісая 25:8).

“І будуть їх звати народом
святим, викупленнями Господа...”.
“...Щоб замість попелу дати їм
вінець, оливу радості замість жалоби,
одежу хвали замість пригніченого
духа!” (Ісая 61:3; 62:12). Це вже
більше не змучені, збідовані,
розпорошені й пригноблені люди.

Віднині вони завжди будуть з Господом. Вони стоять перед престолом, одягнуті в прекрасні шати, яких ніхто з великих світу не носив на землі. Вони увінчані діадемами, більш славними, ніж ті, що прикрашали монархів землі. Дні плачу й болю минулися назавжди. Цар слави зітре всі сльози, і печалі більше не буде.

Помахуючи пальмовими гілками, вони співають пісню хвали – дзвінку, приємну і мелодійну; всі підхоплюють цю мелодію, і під небесним склепінням лунає гімн: “Спасіння нашому Богові, що сидить на престолі, і Агнцеві!”, і всі небожителі відповідають: “Амінь! Благословення і слава, і премудрість, і подяка, і честь, і сила, і міць – нашому Богу на вічні віки! Амінь!” (Відкр.7:10–12).

(24) ЯК БІБЛІЯ ОПИСУЄ ПЛАН СПАСІННЯ?

Безсумнівно, велика це таємниця благочестя: Хто в тілі з’явився, Той оправданий Духом, Анголам показався, проповіданий був між народами, увірувано в Нього в світі, Він у славі вознісся! (1Тим. 3:16)

У цьому житті ми можемо лише частково зрозуміти чудовий План спасіння. Своїм обмеженим людським розумом ми намагаємося збагнути ганьбу і славу, життя і смерть, справедливість і милість, які зустрілися на хресті, але як би не напружували свої розумові сили, ми не зможемо до кінця зрозуміти значення того, що відбулось на Голгофі.

Ми маємо лише слабке уявлення про довжину і ширину, глибину і висоту любові Спасителя. План спасіння не буде повністю збагнений навіть тоді, коли відкуплені зустрінуться віч-на-віч з Ним і пізнають Його, як і вони пізнані; але впродовж усієї вічності допитливому розумові постійно відкриватимуться нові істини. Хоч не буде вже горя, страждання і спокус, бо причина їх виникнення усунена, народ Божий завжди пам'ятатиме, яка ціна була заплачена за його спасіння.

**(25) ЩО Є МИНУЛИМ,
ТЕПЕРІШНІМ ТА МАЙБУТНІМ
ПРЕДМЕТОМ ВИВЧЕННЯ ТА
ПРОСЛАВЛЯННЯ ДЛЯ СПА
СЕННИХ?**

*...змогли зрозуміти зо всіма
святими, що то ширина й*

*довжина, і глибина й вишина, і
пізнати Христову любов, яка
перевищує знання, щоб були ви
наповнені всякою повнотою
Божою. (Ефес. 3:18-19)*

Хрест Христа буде предметом
вивчення і прославлення
відкупленими протягом вічності. У
Христі прославленому вони
бачитимуть розп'ятого Христа.
Спасенні ніколи не забудуть, що Той,
Чия сила створила незліченні світи і
керує їхнім рухом у безмежному
просторі, Улюблений Божий, Велич
небес, перед Яким схиляються
херувими і серафими, – принизив
Себе, щоб підняти грішну людину;
поніс на Собі вину і ганьбу за гріх;
переніс розлуку з Отцем, коли Той
закрив від Нього Своє лице, доки
скорбота і горе гинучого світу не
розбили Його серце і не позбавили
життя на Голгофсь-кому хресті. Те,
що Творець усіх світів, Вершитель
долі всіх людей відмовився від Своєї
слави та принизив Себе з любові до
людини, – буде постійно викликати
подив і захоплення мешканців
Всесвіту. Дивлячись на Відкупителя,
на вічну славу Отця, яка сяє на Його
обличчі, а також на престол,
утверджений навіки й віки, та
знаючи, що Боже Царство не матиме

кінця – всі викуплені народи
висловлять свої почуття в прекрасній
пісні: “...Достойний, достойний
Агнець, що був заколений, і
примири нас з Богом Своєю
дорогоцінною кров’ю!”

Таємниця хреста пояснює всі інші
таємниці. У світлі, що сяє з Голгофи,
властивості Бога, які викликали в нас
страх і трепет, постануть у всій своїй
красі та привабливості. Милість,
ніжність і батьківська любов
поєднуються зі святістю,
справедливістю і силою.
Споглядаючи на велич Його
престолу, високого і піднесеного, ми
бачимо Його доброту і милосердя, і
як ніколи раніше, починаємо
розуміти значення цих сповнених
любові слів: “Отче наш”.

Всі побачать, що безмежний у
Своїй мудрості не міг запропонувати
іншого Плану спасіння, крім жертви
Свого Сина. Нагородою за цю жертву
буде радість землі, заселеної святими,
щасливими і безсмертними істотами.
Результат боротьби Спасителя із
силами темряви – це радість
викуплених, яка вічно виявлятиме
себе в прославленні Бога. Ціна
кожної душі настільки велика, що
Отець задоволений платою, внесеною
за неї; і Сам Христос із задоволенням

споглядатиме на плоди Своєї великої Жертви.

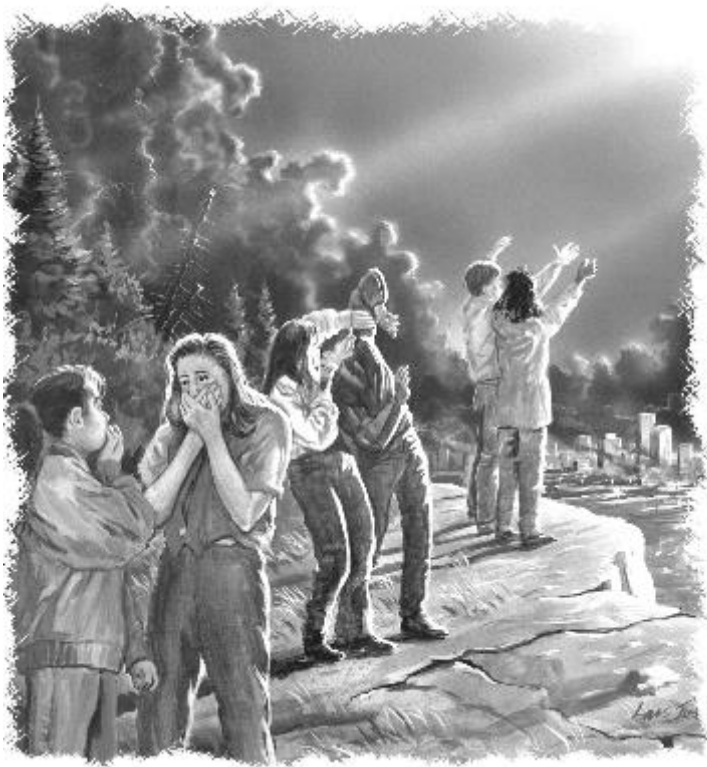
Я з нетерпінням чекаю того великого дня, коли Христос прийде із хмар небесних, щоб визволити Свій народ від нечестивості цієї землі та жахливого часу горя, що перед нами.

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

*Я з великим нетерпінням чекаю на
те, щоб прийняти радісне
запрошення Христа: “Прийдіть,
благословенні Мого Отця, посядьте
Царство, уготоване вам від
закладин світу”*

Підкресліть: Так Не
визначився(-лась)

[illegible]

Урок 12

Спустошення землі

**(1) ЯКЕ МИЛОСЕРДНЕ
ПОСЛАННЯ НЕБЕСА
ПРОГОЛОШУЮТЬ ДЛЯ ТИХ,
ХТО НЕСВІДОМО
ДОТРИМУЄТЬСЯ ФАЛЬШИВИХ
ДОКТРИН ВАВИЛОНУ?**

І почув я інший голос із неба, який говорив: Вийдіть із нього, люди мої, щоб не сталися ви спільниками гріхів його, і щоб не потрапили в карання його. (Відкр. 18:4)

**(2) ЯКИЙ ВИРОК ЧЕКАЄ НА
ВАВИЛОН І ТИХ, ХТО СЛІДУЄ
ЙОГО ВЧЕННЮ?**

***Через це одного дня придуть кари
його, смерть, і плач, і голод, і
спалений буде огнем, бо міцний
Господь, Бог, що судить його!
(Відкр. 18:8)***

Такі суди спіткають Вавилон у день гніву Божого. Він наповнив міру свого беззаконня, його час настав, він дозрів для знищення. Коли голос Божий звільнить Свій поневолений народ, тоді матиме місце страхітливе пробудження тих, які втратили все у великій життєвій боротьбі. Коли час випробування ще не закінчився, вони були засліплені сатанинськими заблудженнями та виправдовували своє гріховне життя. Багаті пишалися своєю зверхністю над тими, що мали менше переваг, але їхнє багатство було набуто порушенням Закону Божого.

(3) ЯКИЙ ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП ПОРУШУЮТЬ ТІ, ХТО ГИНЕ САМОВІЛЬНО?

...мандрівником Я був і не прийняли ви Мене, був нагий і не зодягли ви Мене, слабкий і в в'язниці і Мене не відвідали ви. Тоді відповідять і вони, промовляючи: Господи, коли то Тебе ми голодного бачили, або спрагненого, або мандрівником, чи

нагого, чи недужого, чи в в'язниці і не послужили Тобі? Тоді Він відповість їм і скаже: Поправді кажу вам: чого тільки одному з найменших цих ви не вчинили, Мені не вчинили! (Матв. 25:43-45)

Вони нехтували своїм обов'язком нагодувати голодних, одягти нагих, чинити справедливість і любити діла милосердя. Вони шукали власного звеличення і пошани від оточуючих людей. Тепер вони позбавлені всього того, що робило їх великими, а самі стали вбогими і беззахисними.

Охоплені жахом, вони дивляться на зруйнованих ідолів, яким надавали перевагу перед своїм Творцем. Вони продали душі за земне багатство і насолоди, не дбали про збагачення в Богові. Внаслідок цього вони зазнали повної невдачі в своєму житті; замість насолоди, вони відчують гіркоту, а їхні скарби зотліли. Багаті ридають над руїнами своїх розкішних будинків, над розсипаним золотом і сріблом. Раптом вони перестають ридати, з жахом усвідомлюючи, що й самі повинні загинути разом зі своїми ідолами.

(4) ЯКІ ЗМІНИ ВІДБУВАЮТЬСЯ У ЖИТТІ НЕЧЕСТИВИХ, ЩО ЩИРО КАЮТЬСЯ?

*...і впокоряться люди Мої, що над
ними кличеться Ім'я Моє, і
помоляться, і будуть шукати Ім'я
Мого, і повернуть зо злих своїх доріг,
то Я вислухаю з небес, і прощу їхній
гріх, та й вилікую їхній Край!
(2Хрон. 7:14)*

Беззаконні жалкують, але не з
приводу свого гріховного нехтування
Богом та своїми ближніми, а тому, що
Бог переміг. Вони оплакують
наслідки власних гріхів, але не
каються у беззаконні. Якби це було
можливо, вони використали б усе
задля перемоги.

(5) ЯКА ЧУДОВА ОБІЦЯНКА ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ДЛЯ ПРАВЕДНИКІВ?

*Бо Він тебе вирве з тенет
птахолова, з моровиці згубної,
Він пером Своїм вкриє тебе, і під
крильми Його заховаєшся ти!
Щит та лук Його правда. (Псал.
91:3-4)*

Тепер люди бачать, що ті, над ким
вони глузували і насміхалися, кого
бажали стерти з лиця землі,
залишаються неушкодженими серед
епідемій і землетрусів. Той, Хто для
порушників Його Закону – вогонь

пожираючий, для Свого народу Він є надійним сховищем.

**(6) ЯКИЙ ВИРОК БУДЕ
ВИНЕСЕНИЙ ДУХОВНИМ
ПРОВІДНИКАМ, ЯКІ
ПРОІГНОРУВАЛИ ІСТИНУ ТА
ВВЕЛИ СВОЇХ УЧНІВ В ОМАНУ?**

*Горе пастирям тим, що
розгублюють та розганяють отару
Мого пасовиська, говорить
Господь!*

*2 Тому так промовляє Господь, Бог
Ізраїлів, про пастирів тих, що
пасуть Мій народ: Ви отару Мою
розпорошили й їх розігнали, та не
наглядали за ними. (Єрем. 23:1-2)*

Священнослужитель, який
пожертвував істиною заради людської
прихильності, усвідомлює тепер
характер і вплив свого вчення.

Всевидюще Око спостерігало за ним,
коли він стояв за кафедрою, коли
ходив вулицями, спілкувався з
людьми, а також за іншими його
діями. Тепер все це стає відомим.

Кожна емоція душі, кожний
написаний рядок, кожне сказане
слово, кожний вчинок, які заводять
людей в оману, були посіяним
насінням, і тепер він бачить в
оточуючих його, жалюгідних
пропащих душах дозріле жниво.

(7) ЧОГО НЕ ЗМОГЛИ ВИЗНАТИ ЦІ НЕВІРНІ ЛІДЕРИ?

Правда підвалина слова Твого, а присуди правди Твоїї навіки. (Псал. 119:160)

Правда Твоя правда вічна, а Закон Твій то істина. (Псал. 119:142)

Священнослужителі й народ бачать, що вони не підтримували правильних взаємовідносин з Богом. Тепер вони знають, що повстали проти Автора всіх справедливих і праведних законів. Нехтування божественними заповідями сприяло виникненню різних видів зла, чвар, ненависті, беззаконня, доки земля не перетворилася на широке поле боротьби й безодню розпусти. Така картина постає тепер перед тими, хто відкинув істину і обрав шлях омани. Жодні слова нездатні передати того відчаю, який охопить неслухняних і невірних, коли вони побачать, що назавжди втратили вічне життя. Мужі, перед талантом і красномовністю яких схилявся весь світ, тепер побачать все в правдивому світлі. Вони зрозуміють, що втратили через непослух, і, припавши до ніг тих, кого зневажали й висміювали за

їх вірність Богові, визнають, що Бог любить їх.

(8) ЯК ЗАБЛУДЛІ РЕАГУВАТИМУТЬ НА ТИХ, ХТО ЇХ ЗРАДИВ?

*І станеться в день той, між ними
настане велике збентеження, і
схопить один руку одного, і
підійметься рука його понад руку
свого ближнього. (Зах. 14:13)*

Народ зрозуміє, що його ошукали. Люди звинувачуватимуть один одного в тому, що приречені на загибель, але найгіркіші звинувачення впадуть на голови священнослужителів. Невірні пастирі пророкували приємне, вони навчали свою паству вважати Закон Божий непотрібним і переслідувати тих, хто свято дотримував його. Тепер ці вчителі у відчаї зізнаються перед всім світом, що обманювали людей. Натовпи народу охоплює лютя. “Ми загинули! — кричать вони, — загинули через вас” — і повстають проти лжепастирів.

Ті самі люди, які більш за всіх захоплювалися ними, тепер виголошують на них найстрахотливіші прокляття. Ті руки, які колись вінчали їх лаврами, тепер підіймуться, щоб вбити їх. Мечі,

котрі повинні були вигубити народ Божий, обертаються проти його ворогів. Всюди відбуваються сутички і пролиття крові.

(9) НА КОГО ПОШИРЮВАТИМЕТЬСЯ ВЕЛИКА БОРОТЬБА МІЖ БОГОМ І САТАНОЮ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ ВИПРОБУВАННЯ?

Дійде гомін до краю землі, бо в Господа пря із народами, Він буде судити кожне тіло і несправедливих віддасть їхньому мечеві, говорить Господь. (Єрем. 25:31)

Протягом шести тисяч років тривала ця велика боротьба. Син Божий і Його небесні вісники боролися із силами лукавого, щоб застерегти, освітити й спасти синів людських. Тепер кожна людина зробила свій вибір; беззаконні назавжди об'єдналися із сатаною в його боротьбі проти Бога. Настав час, коли Бог відновить авторитет Свого зневаженого Закону. Тепер боротьба буде вестися не тільки із сатаною, а й з людьми. “Господь над народами суд звершує... несправедливих віддасть їхньому мечеві”.

(10) ЩО СТАНЕТЬСЯ З НЕЧЕСТИВИМИ, КОЛИ ВОНИ ПОБАЧАТЬ ХРИСТА, ЩО З'ЯВЛЯЄТЬСЯ З-ПОМІЖ ХМАР?

*І тоді то з'явиться той
беззаконник, що його Господь Ісус
заб'є Духом уст Своїх і знищить
з'явленням приходу Свого. (2Сол.
2:8)*

*...та й кажуть до гір та до скель:
Поспадайте на нас, і позакривайте
ви нас від лиця Того, Хто сидить на
престолі, і від гніву Агнця!... Бо
прийшов це великий день гніву Його,
і хто встояти може? (Відкр. 6:16-
17)*

При Другому приході Христа нечестиві будуть вигублені з лиця землі – вбиті духом уст Його і знищені славою Його. Христос візьме Свій народ у місто Боже, і земля залишиться без мешканців. Ось Господь нищить землю й пустошить її й обертає поверхню її, а мешканців її розпорошує. “Земля буде дощенту зруйнована та вся пограбована, бо це слово Господь проказав...” “Бо переступили закони, постанови порушили, зламали вони заповіта відвічного. Тому землю прокляття поїло, й одержали кару мешканці її,

тому-то спалені мешканці землі...”
(Ісая 24:1, 3, 5–6).

(11) ЩО Є ОСНОВНОЮ ПРИЧИНОЮ ЗНИЩЕННЯ НЕЧЕСТИВИХ?

*Й осквернилась земля під своїми
мешканцями, бо переступили
закони, постанову порушили,
зламали вони заповіта
відвічного... Тому землю
прокляття поїло, й одержали
кару мешканці її, тому то згоріли
мешканці землі, і небагато людей
позосталося... (Ісая 24:5-6)*

“Тому землю прокляття поїло, й
одержали кару мешканці її, тому-то
спалені мешканці землі...” (Ісая 24:1,
3, 5–6).

(12) ЯКИЙ ФІЗИЧНИЙ ВПЛИВ МАТИМЕ ПРИХІД ГОСПОДА НА ЗЕМЛЮ?

*День же Господній прибуде, як
злодій вночі, коли з гуркотом небо
мине, а стихії, розпечені, рунуть, а
земля та діла, що на ній, погорять...
(2Петр. 3:10)*

Уся земля подібна до безлюдної
пустелі. На її поверхні – руїни

знищених землетрусом міст і сіл,
вирвані з корінням дерева, кам'яні
брили, викинуті морем або відірвані
від скель; на місці гір, що зрушилися
зі своїх місць, видніються провалля
безодні.

(13) ЯКА ДОЛЯ ЧЕКАТИМЕ НА САТАНУ ПІСЛЯ ДРУГОГО ПРИШЕСТЯ ХРИСТА?

*І схопив він змія, вужа
стародавнього, що диявол він і
сатана, і зв'язав його на тисячу
років, та й кинув його до безодні, і
замкнув його, і печатку над ним
поклав, щоб народи не зводив
уже, аж поки не скінчиться
тисяча років. А по цьому він
розв'язаний буде на короткий час.
(Відкр. 20:2-3)*

Відбувається подія, символічно
змальована в останньому акті
урочистого служіння у день
примирення. Після того, як
закінчувалося служіння в Свята
Святих і гріхи Ізраїлю були видалені
зі святині кров'ю жертви за гріх,
перед лице Господа приводили козла
відпущення, і в присутності всього
народу первосвященик визнавав “над
ним усі гріхи Ізраїлевих синів та всі
їхні провини через усі їхні гріхи”,

поклавши руки на голову його (Лев.16:21).

Так само, коли закінчиться служіння примирення в небесній святині, тоді в присутності Бога, небесних ангелів і сонму спасених гріхи народу Божого будуть покладені на сатану; він буде оголошений винуватцем усього зла, до якого підбурював людей. І як козла відпущення відсилали в безлюдну пустелю, так і сатана залишатиметься на спустошеній і незаселеній землі.

(14) ЯКЕ ОБМЕЖЕННЯ НАКЛАДЕ БОГ НА ДІЯЛЬНІСТЬ САТАНИ ПРОТЯГОМ 1000 РОКІВ ЙОГО РАБСТВА?

...та й кинув його до безодні, і замкнув його, і печатку над ним поклав, щоб народи не зводив уже, аж поки не скінчиться тисяча років. А по цьому він розв'язаний буде на короткий час. (Відкр. 20:3)

Така земля буде оселею сатани і його злих ангелів упродовж тисячі років. Прикутий до землі, він не матиме доступу до інших світів, щоб дошкуляти спокусами тим, хто ніколи не впадав у гріх. У цьому розумінні він буде зв'язаний: не залишиться більше нікого, над ким він міг би виявити свою силу. Він буде

повністю позбавлений змоги зводити й губити людей, що протягом багатьох століть було його єдиною радістю.

Протягом шести тисяч років бунт сатани “змушував землю тремтіти”, “обертав у пустелю світ, а міста знищував”. І “в’язнів своїх не пускав він додому”. Протягом шести тисяч років він тримав у в’язниці народ Божий і залишив би їх у своєму полоні навіки, якби Христос не розбив ці кайдани та не відпустив полонених на волю.

Навіть над нечестивими сатана не буде вже мати влади; він залишиться тільки зі своїми злими ангелами, щоб збагнути наслідки прокляття, спричинені гріхом. “Усі царі народів, вони всі у славі лягли, кожен у своїй усипальні, ти ж від гробу свого відкинений геть, мов гілечка бридка... Ти не будеш поєднаний з ними у гробі, бо землю свою зруйнував, свій народ повбивав” (Ісаїя 14:18–20).

Тисячу років сатана блукатиме по спустошеній землі, дивлячись на результати свого повстання проти Закону Божого. Цей час буде для нього періодом невимовних страждань. З моменту свого падіння у своїй безперервній діяльності, він не мав часу для роздумів, але тепер,

позбавлений всякої влади, матиме змогу замислитись над тією роллю, яку він відігравав, починаючи з перших хвилин повстання проти небесного правління, щоб з трепетом і жахом чекати страшного майбуття, коли буде змушений прийняти покарання за скоєне зло і за гріхи, вчинені під впливом його спокус.

(15) ЯКОЮ БУДЕ ДІЯЛЬНІСТЬ ВИКУПЛЕНИХ ПРОТЯГОМ 1000 РОКІВ?

І бачив я престоли та тих, хто сидів на них, і суд їм був даний, і душі стятих за свідчення про Ісуса й за Слово Боже, які не вклонились звірині, ані образіві її, і не прийняли знамена на чола свої та на руку свою. І вони ожили, і царювали з Христом тисячу років. (Відкр. 20:4)

Протягом тисячі років між першим і другим воскресіннями відбудеться суд над безбожними. Апостол Павло вказує на цей суд як на подію, котра матиме місце після Другого приходу Христа: “Тому не судіть передчасно нічого, аж поки не прийде Господь, Який і висвітлить заховане в темряві і виявить задуми сердець...” (1Кор.4:5).

Даніїл говорить, що коли прийшов

Стародавній днями, “даний був суд святим Всевишнього” (Дан.7:22).

У цей час праведні пануватимуть, як царі та священники Божі. ...У цей час, як і передрік апостол Павло, “святі судитимуть світ” (1Кор.6:2). Разом з Христом вони судитимуть беззаконних, порівнюючи їхні вчинки з книгою Закону – Біблією – і вирішуватимуть справу кожного згідно зі звершеними за життя вчинками. Відповідно до цього буде визначена міра покарання і записана проти кожного імені в книзі смерті.

(16) НА КОГО РОЗПОВСЮДЖУВАТИМЕТЬСЯ ЦЕЙ ВИРОК?

Хіба ви не знаєте, що святі світ судитимуть? Коли ж будете ви світ судити, то чи ж ви негідні судити незначні справи? Хіба ви не знаєте, що ми будем судити Анголів, а не тільки життєве? (1Кор. 6:2-3)

Сатана та злі ангели також будуть судимі Христом і Його народом. Павло говорить: “Хіба ви не знаєте, що ми будемо судити ангелів?..” (1Кор.6:3), а апостол Юда стверджує: “І ангелів, що не зберегли початкового стану, але кинули житло

своє, Він зберіг у вічних кайданах під темрявою на суд великого дня” (Юда 6).

(17) ЩО БУДЕ ВІДБУВАТИСЯ НАПРИКІНЦІ 1000-РІЧНОГО ПЕРІОДУ?

А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресіння. (Відкр. 20:5)

Наприкінці цього тисячоліття станеться друге воскресіння. Нечестиві воскреснуть з мертвих і з’являться перед Богом для виконання над ними вироку “суду написаного”. Йоан, говорячи про воскресіння праведних, додає: “А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років” (Відкр.20:5). А Ісая писав про нечестивих: “...І будуть зібрані разом, мов в’язні до ями, й у в’язницю вони будуть замкнені, а по днях багатьох будуть відвідані!” (Ісая 24:22).

Писання відкрили для мене важливі події, які закінчать цю велику боротьбу. Я розумію, що до завершення цього конфлікту кожна особа прийме рішення щодо того, кому буде віддана.

Підкресліть: Так Не визначив-ся(-лась)

Я усвідомлюю, що у своєму прагненні до мого знищення сатана застосовуватиме всі методи, що в його силах, щоб обдурити мене, і коли вони зазнають невдачі, я можу зазнати переслідування.

Підкресліть: Так Не визначив-ся(-лась)

Я вдячний(-а), що Бог у своїй любові та милосерді відкликає Свій народ від фальшивих доктрин Вавилону та відкриває істини, котрі допоможуть уникнути обману. Я молюся, аби вів мене Дух Святий, щоби я міг(-ла) відрізнити істину від омани, щоб не був(-ла) я серед ошуканих.

Підкресліть: Так Не визначив-ся(-лась)

Я усвідомлюю, що після того, як усе людство обере вірність, Божі вирoki принесуть спустошення на цю землю. Я обираю залишатися вірним(-ою) Йому, неважливо якою ціною, і вдячний(-а) за Його обіцянки про моє звільнення.

[illegible]

Урок 13

Боротьба завершена

Коли закінчиться тисячоліття, Христос знову повернеться на землю у супроводі сонму спасених і ангелів. Він велично зійде з небес і поведить померлим грішникам воскреснути, щоб отримати заслужене. Вони виходять зі своїх могил – могутнє військо незліченне, як пісок на березі моря. Як неподібні вони до тих, що воскресли в першому воскресінні! Праведні зодягнуться в нетлінну красу й молодість. Нечестиві ж воскресають зі слідами хвороби й смерті.

(1) ЯКІ СЛОВА ПРОРВУТЬСЯ З ВУСТ, ЩО ВОЛІЛИ МОВЧАТИ, КЕРОВАНІ СИЛАМИ ПРАВДИ?

Ось ваш дім зостається порожній для вас! Говорю бо Я вам: Ви мене не побачите, аж поки не настане, що скажете: Благословенний, Хто йде в Господнє Ім'я! (Лука 13:35)

У цьому великому зібранні очі всіх прикуті до слави Сина Божого, і натовпи нечестивих в один голос вигукують: “Благословенний, Хто йде в Господнє Ім'я!”. Але не любов до Ісуса змушує їх визнати це. Під впливом дійсності та істини ці слова мимоволі зриваються з їхніх уст. Нечестиві виходять з могил з тими ж ворожими почуттями до Христа і з тим самим бунтівничим духом, з яким вони зійшли туди, їм вже не буде дано часу випробовування, щоб виправити вади минулого життя. Та це нічого не змінило б. Все життя, проведене в беззаконні, не пом'якшило їхніх сердець. Якщо б їм знову був даний час випробовування, вони поводити б себе так, як і в перший раз: ухиляючись від виконання вимог Божих та підіймаючи проти Нього повстання.

(2) ЩО СХОДИТЬ ІЗ НЕБА ЯК «НЕВІСТА, ПРИКРАШЕНА ДЛЯ ЧОЛОВІКА СВОГО»?

І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сховався із неба від Бога, що був приготований, як

невіста, прикрашена для чоловіка свого. (Відкр. 21:2)

Христос сходить на гору Оливну, звідки Він вознісся після Свого воскресіння і де ангели нагадали про обітницю Його повернення. Пророк говорить: “І прийде Господь, Бог мій, і з Ним усі святі”. “І того дня стануть ноги Його на Оливній горі, що перед Єрусалимом зі сходу, а Оливна гора на дві половини роздвоїться... на дуже велику долину”. “Істане Господь царем над землею всією, – Господь буде один того дня, і одне Ім’я Його” (Зах.14:4–5, 9). Коли новий Єрусалим у сліпучому сяйві сходить з небес, він опускається на місце очищене й приготовлене для нього; Христос разом зі Своїм народом і ангелами входить до святого міста.

(3) ЯКУ ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДНОВИТЬ САТАНА, КОЛИ ЗАКІНЧИТЬСЯ 1000 РОКІВ І НЕЧЕСТИВІ ВОСКРЕСНУТЬ?

Коли ж скінчиться тисяча років, сатана буде випущений із в’язниці своєї. І вийде він зводити народи, що вони на чотирьох краях землі, Гога й Магога, щоб зібрати їх до бою, а число їхнє як морський пісок.

(Відкр. 20:7-8)

Тепер сатана готується до останньої вирішальної битви за першість. Позбавлений сили і можливості спокушувати, князь зла довгий час почував себе нещасним і пригніченим, але після воскресіння нечестивих він бачить, що на його боці, сила-силенна послідовників, і його надія оживе. Він твердо вирішує продовжувати велику боротьбу. Сатана збере всі армії беззаконників під свій прапор і намагатиметься з їхньою допомогою здійснити свої мрії. Нечестиві – це полонені сатани. Відкинувши Христа, вони підкорились головному бунтареві. Вони готові слухняно виконувати його накази.

Однак сатана, який і надалі залишається хитрим і підступним, приховує своє справжнє обличчя. Він видає себе за князя – повноправного володаря світу, спадщина якого була в нього незаконно відібрана. Він виставляє себе перед своїми ошуканими підлеглими визволителем, запевняючи їх, що це його сила підняла їх із могил і що він має намір звільнити їх від найжорстокішої тиранії. При відсутності Христа сатана творить чудеса, щоб підтвердити

правомірність своїх домагань. Він зміцнює слабких і надихає всіх своїм духом та енергією. Він пропонує заволодіти табором святих і Божим містом. Зловтішне радіючи, він вказує їм на незчисленні мільйони воскреслих, заявляючи, що, як їхній ватажок, він здатний захопити місто і повернути собі престол і царство.

(4) З ЧИМ ПИСАННЯ ПОРІВНЮЄ ВЕЛИКИЙ НАТОВП ЗАГУБЛЕНИХ?

І вийде він зводити народи, що вони на чотирьох краях землі, Гоґа й Маґоґа, щоб зібрати їх до бою, а число їхнє як морський пісок. (Відкр. 20:8)

У цьому незчисленному натовпі знаходяться допотопні довгожителі, велетні з могутнім інтелектом, котрі, підкорившись владі лихих ангелів, присвятили всі свої знання і здібності для самозвеличення; це люди, перед майстерністю і генієм яких схилявся весь світ. Але своєю жорстокістю і винаходами не на користь, а на зло людству вони опоганили землю і, спотворивши образ Божий в людині, змусили Бога стерти їх з лиця землі. Тут царі й генерали, завойовники народів, доблесні мужі, які не

програли жодної битви; горді й марнославні воїни, від вигляду яких тремтіли царства. Смерть не змінила їх. Вони виходять з могил з тими самими думками, які були перервані смертю. Ними керує та сама жага до завоювань, що й в минулому.

Сатана радиться зі своїми ангелами, а також з царями-завойовниками і сильними світу цього. Вони бачать, що на їхньому боці сила і чисельна перевага; стверджують, що армія, яка знаходиться за мурами міста, є невеликою порівняно з ними і що вони можуть стати переможцями. Вони виробляють свої плани, як заволодіти багатствами і славою нового Єрусалима. Усі не гаючи часу, починають готуватись до битви. Талановиті зброярі виготовляють військове спорядження. Полководці, які здобули славу своїми перемогами, формують полки й армії.

(5) ЩО НАМАГАТИМЕТЬСЯ ЗРОБИТИ ЦЯ ВЕЛИЧЕЗНА АРМІЯ ПІД КОМАНДУВАННЯМ САТАНИ?

І вийшли вони на ширину землі, і оточили табір святих та улюблене місто. І зійшов огонь з неба, і пожер

їх. (Відкр. 20:9)

Нарешті дається наказ про наступ, і незліченні полчища виступають уперед. Ніколи ще на землі не було такої армії. Це – об'єднані сили всіх століть, починаючи з того часу, як вибухнули війни на землі. Сатана, наймогутніший з воїнів, очолює армію, а його ангели об'єднують сили для останньої битви. У його лавах – царі й воєначальники, а також безліч народу, поділеного на величезні полки на чолі з призначеними командирами. У повному бойовому порядку вони просуваються вперед по розритій і нерівній поверхні землі до міста Божого. За наказом Ісуса ворота нового Єрусалима зачиняються, і полчища сатани оточують місто, готуючись до штурму.

Тепер вороги Христа знову бачать Його. Над містом, на постаменті з блискучого золота, знаходиться високо піднесений престол. На ньому сидить Син Божий в оточенні підданих Свого царства. Жодні слова не в силі описати могутності й величі Христа. Слава вічного Отця оточує Сина. Світло Його присутності перебуває у Божому місті і за його

межами, сповнюючи всю землю своїм сяйвом.

(6) КИМ Є ТІ, ЩО СТАНОВЛЯТЬ ВЕЛИЧЕЗНИЙ НАТОВП, ЯКИЙ СТОЇТЬ ПЕРЕД ПРЕСТОЛОМ БОЖИМ?

І сказав я йому: Мій пане, ти знаєш! Він же мені відказав: Це ті, що прийшли від великого горя, і випрали одіж свою, та вибілили її в крові Агнця... (Відкр. 7:14)

Найближче до престолу стоять ті, котрі колись ревно служили сатані, але, як головешки, вихоплені з вогню, вони стали згодом відданими і посвяченими послідовниками свого Спасителя. За ними стоять ті, хто серед обману і невір'я вдосконалював свій християнський характер, люди, які вшановували Закон Божий, коли християнський світ оголосив його необов'язковим, та мільйони мучеників за віру з усіх віків. А далі – “натовп великий, що його зрахувати не зможе ніхто, з усякого люду, і племен, і народів, і язиків... перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в білу одежу, а в їхніх руках було пальмове віття” (Відкр.7:9). їхня боротьба завершена, перемога здобута. Вони “бігли на перегонах” і здобули нагороду. Пальмові гілки в їхніх руках – символ перемоги, а

білий одяг свідчить про бездоганну праведність Христа, яка тепер належить їм.

(7) ЯКИЙ ВИСЛІВ ЗАХОПЛЕННЯ ЛУНАТИМЕ З ВУСТ СПАСЕНИХ?

І взивали вони гучним голосом, кажучи: Спасіння нашому Богові, що сидить на престолі, і Агнцеві! (Відкр. 7:10)

З уст відкуплених лине пісня хвали, і під небесними склепіннями лунає. ...Ангели й серафими зливають свої голоси в славослів'ї. Оскільки відкуплені бачили силу й злобу сатани, вони, як ніколи раніше, розуміють, що стали переможцями лише силою Христа. У всьому цьому сяючому сонмі спасених немає нікого, хто приписував би спасіння самому собі, своїй силі чи доброті. Про те, що вони зробили і що витерпіли, не буде сказано ні слова, а головною темою кожної пісні, кожного гімну є слова: “Спасіння нашому Богові й Агнцеві!”.

(8) ЧЕРЕЗ ЯКУ ВЕЛИКУ ПОДІЮ ВОСКРЕСАЮТЬ НЕЧЕСТИВІ ПОМЕРЛІ?

І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І

*розгорнулися книги, і розгорнулась
інша книга, то книга життя. І
суджено мертвих, як написано в
книгах, за вчинками їхніми. І дало
море мертвих, що в ньому, і смерть
і ад дали мертвих, що в них, і
суджено їх згідно з їхніми вчинками.
(Відкр. 20:12-13)*

В присутності всіх мешканців
землі та неба відбувається коронація
Сина Божого. Зодягнутий у найвищу
велич і владу, Цар царів виголошує
вирок повсталим проти Його
правління і звершує суд над
порушниками Його Закону і
гнобителями Його народу. Пророк
Божий говорить: “І побачив великий
білий престол і Того, Хто на ньому
сидів, від лиця Котрого втекли земля
й небо, і місця для них не знайшлося.
І побачив я мертвих малих і великих,
що стояли перед Богом, і
розгорнулися книги. І розгорнулась
інша книга, – то книга життя. – І
суджено мертвих згідно з написаним
у книгах, за вчинками їхніми”.

(9) ЩО БУДЕ РОЗКРИТО НА ВЕЛИКОМУ СУДІ?

*Бо мусимо всі ми з’явитися перед
судовим престолом Христовим,
щоб кожен прийняв згідно з тим,*

що в тілі робив він, чи добре, чи лихе. (2Кор. 5:10)

Як тільки відкриються небесні книги і Ісус зверне Свій погляд на нечестивих, вони пригадають всі гріхи, будь-коли вчинені. Вони побачать, коли і за яких обставин залишили шлях чистоти й святості і як гордість і непослух призвели їх до порушення Закону Божого. Перед ними постануть, ніби написані вогненними літерами, ті звабливі спокуси, перед якими вони поступалися, потураючи гріхові, і благословення, котрими вони зловживали; вісники Божі, якими вони знехтували, відкинуті ними перестороги; хвилі Божественної милості розбивалися об їхні вперті нерозкаяні серця.

(10) ЯКІ ФАКТИ, ОПИСАНІ В ЦИХ РЯДКАХ, ПОСЕЛЯТЬ ЖАХ У СЕРЦЯХ ЗАБЛУДЛИХ У СУДНИЙ ДЕНЬ?

Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хворобами, і від Якого обличчя ховали, погорджений, і ми не цінували Його... А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, кара на Ньому була за

*наш мир, Його ж ранами нас
уздоровлено! (Ісая 53:3,5)*

Над престолом височить хрест і, як у панорамі, змінюють одна одну сцени спокушення і падіння Адама, наступні події у великому Плані спасіння: скромне народження Спасителя; Його юначе життя простоти і послуху; Його хрещення в Йордані; піст і спокутування в пустелі; служіння Ісуса, яке принесло людям найбагатші благословення небес; дні Його життя, багаті на вчинки любові й милосердя, ночі молитов і пильнувань, проведені серед гірської тиші; змови, викликані заздрістю, злобою й ненавистю як нагорода за вчинене Ним добро; страхітлива таємнича агонія в Гефсиманії під гнітючим тягарем гріхів усього світу; зрада і видача Його в руки кровожерливого натовпу; жахливі події тієї ночі, коли покірного в'язня, залишеного найближчими учнями, вели, грубо штовхаючи, по вулицях Єрусалима; поява Сина Божого перед Анною в палаці первосвященника; судійському залі Пилата; перед боягузливим і жорстоким Іродом, де Він зазнав насмішок, наруги, муки і був осуджений на смерть, – всі ці

картини постають перед ними, як живі.

Далі перед схвильованими глядачами проходять заключні сцени: покірний Страдник іде на Голгофу; Цар небес висить на хресті, зарозумілі священики й глумлива голота знущаються з Його передсмертних мук; надприродна темрява, землетрус, пошматовані скелі, могили, що відкрилися в ознаменування хвилини, коли Спаситель світу віддав Своє життя.

Жахливе видовище є таким, яким воно було насправді. Сатана, його ангели і піддані не в силах відвести очей від картин, створених їхнім “пензлем”. Кожний учасник тих подій пригадує роль, яку йому довелося відіграти. Ірод, який знищив невинних малюків Віфлеєма, щоб погубити царя Ізраїлю; підла і розпусна Іродіада, на сумлінні якої кров Йоана Хрестителя, слабовольний Пилат, що пристосувався до обставин і часу; глумливі воїни, священики, старійшини та знавіснілий натовп, що кричав: “На нас Його кров і на наших дітях!” – тепер усі бачать страхітливість своєї провини. Вони марно намагаються сховатись від Його божественної величі й слави, котра перевершує своїм сяйвом славу

сонця, а тим часом викуплені складають свої вінці до ніг Спасителя з вигуками: “Він помер за мене”.

(11) ЯКА ОСТАТОЧНА ДОЛЯ НЕЧЕСТИВИХ?

А хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укинений буде в озеро огняне... (Відкр. 20:15)

Бо хто сіє для власного тіла свого, той від тіла тління пожне. А хто сіє для духа, той від духа пожне життя вічне. (Галат. 6:8)

Увесь грішний світ стоїть тепер перед судом Божим, і звинувачується в зраді небесного правління. У безбожних немає захисника; для них немає виправдання, і над ними виголошується вирок вічної смерті.

Всі тепер зрозуміли: заплата за гріх – це не вища ступінь незалежності і вічне життя, а рабство, спустошення й смерть. Нечестиві бачать, що втратили через свій непослух. Вони з презирством відмовилися від незрівнянно більшої вічної слави, запропонованої їм, але якою бажаною вона здається їм тепер! “Усе це, – волає пропада душа, – я міг би мати, але вважав за краще відкинути. О, страхітливе заблудження! Я проміняв мир, щастя

і честь на нещастя, ганьбу і відчай!”
Тоді всі зрозуміють, що Бог є
справедливим не допустивши таких
на небеса. Своїм життям вони
заявляли: “Не хочемо, щоб цей
Чоловік (Ісус) був над нами Царем!”.

(12) ЯКУ ХВАЛЕБНУ ПІСНЮ СПВАТИМУТЬ ВИКУПЛЕНІ?

*І співали вони пісню Мойсея, раба
Божого, і пісню Агнця, говорячи:
Великі та дивні діла Твої, о Господи,
Боже Вседержителю! Справедливі
й правдиві дороги Твої, о Царю
святих! (Відкр. 15:3)*

Як зачаровані, нечестиві
спостерігають за коронацією Сина
Божого. Вони бачать в Його руках
скрижалі божественного Закону,
заповіді, котрі вони зневажали й
порушували. Вони чують голоси
спасених, повні подиву, захоплення
і палкої любові; і коли звуки
прекрасної мелодії доливають до тих,
які стоять за стінами міста, всі в один
голос вигукують: “Великі та дивні
діла Твої, о Господи, Боже
Вседержителю! Справедливі й
правдиві дороги Твої, о Царю
святих”. І впавши ниць, вони
вклоняються Князеві життя.

(13) ЯКА РИСА ХАРАКТЕРУ САТАНИ НАРЕШТІ ВІДКРИЄТЬСЯ ВСЕСВІТУ?

*Ти був бездоганний у своїх дорогах
від дня твого створення, аж поки
не знайшлася на тобі
несправедливість. Через велику
торгівлю твою твоє нутро
переповнилось насиллям, і ти
прогрішив. Тому Я зневажив тебе,
щоб не був ти на Божій горі, і
погубив тебе, хоронителю
Херувиме, з середини огнистого
каміння. Стало високим твоє серце
через красу твою, ти занастив
свою мудрість через свою красу.
Кинув Я тебе на землю, дав тебе
перед царями, щоб дивились на
тебе. (Єзек. 28:15-17)*

Великий бунтівник завжди мав на меті самовиправдання, доводячи, що вина за його повстання лежить на божественному правлінні. Для цього він напружував усі сили могутнього інтелекту. Він діяв продумано і мав надзвичайний успіх. Він змушував великі маси людей поділяти його погляди на велику боротьбу, котра тривала багато років. Упродовж тисячоліть цей великий ошуканець видавав обман за істину.

Але настав час, коли повстанню повинен бути покладений край, а

характер і наміри сатани – викриті. Цей вселенський ошуканець буде повністю викритий, коли в останнш раз намагатиметься позбавити Христа престолу, знищити Його народ і заволодіти містом Божим. Ті, які об'єдналися з ним, бачать цілковиту поразку його справи. Послідовники Христа і вірні ангели знають, якого розмаху набули його дії, спрямовані проти правління Божого. Він став об'єктом загальної огиди.

(14) ЯКОЮ БУДЕ РЕАКЦІЯ КОЖНОЇ СОТВОРЕННОЇ ІСТОТИ?

*...щоб перед Ісусовим Ім'ям
вклонялося кожне коліно небесних, і
земних, і підземних, і щоб кожен
язик визнавав: Ісус Христос то
Господь, на славу Бога Отця!
(Филип. 2:10-11)*

Сатана розуміє, що його свавільне повстання зробило його непридатним для небес. Він розвивав свої здібності для боротьби проти Бога; небесна чистота, гармонія та мир обернулися б для нього нестерпною мукою. Його звинувачення проти милосердного і справедливого Бога змовкають. Звинувачення, які він насмілювався кинути на Єгови, тепер повністю лягають на нього. І ось нарешті

сатана схиляється перед Богом і визнає справедливість винесеного йому вироку.

(15) ЯКА ПРАВДА ПРО ПРАВЛІННЯ БОЖЕ І ЙОГО ХАРАКТЕР СТАНЕ ОЧЕВИДНОЮ ДЛЯ ВСЬОГО ВСЕСВІТУ?

Хмара та морок круг Нього, справедливість та право підстава престолу Його. (Псал. 97:2)

Всі питання істини та заблудження, навколо яких так довго точилася боротьба, тепер стають зрозумілими. Перед усіма створеними розумними істотами постають наслідки повстання та скасування божественних постанов. Всесвіт бачить різницю між ділом сатани і правлінням Божим. Сатана засудив себе власними вчинками. Божа мудрість, справедливість і доброта повністю виправдані. Всі розуміють, що в усіх Своїх діях в цій великій боротьбі Бог дбав про вічне добро для Свого народу, а також для всіх створених Ним світів. “Тебе, Господи, славити будуть усі Твої творива, і святі Твої Тебе благословлятимуть” (Псал.144:10).

Історія гріха протягом усієї вічності свідчитиме про те, що щастя

всіх створених Богом істот
нерозривно пов'язане із Законом
Божим. Маючи перед собою всі
факти великої боротьби – як вірні
Богу мешканці Всесвіту, так і
послідовники сатани одноставно
визнають: “Справедливі й правдиві
дороги Твої, о Царю святих!”

(16) ЯКОЮ БУЛА РЕАКЦІЯ ТИХ, КОГО ОБДУРИВ САТАНА, КОЛИ ПРОЯВИЛИСЯ ЙОГО ХАРАКТЕР ТА ІСТИННІ МОТИВИ?

*Усі, хто знає тебе серед народів,
остовпінуть над тобою; ти
пострахом станеш, і не буде тебе
аж навіки!... (Єзек. 28:19)*

Хоч сатана і змушений визнати
справедливість Бога і схилитися перед
верховною владою Христа, його
характер залишився таким, яким був
раніше. Бунтарський дух, як могутній
потік, проривається назовні.
Сповнений шаленої люті, він твердо
вирішує продовжувати велику
боротьбу до кінця.

Настав час для його останнього
відчайдушного бою з небесним Царем.
Він кидається в гущу своїх
послідовників, щоб надихнути їх
своєю люттю та негайно повести в бій.
Але тепер вже ніхто з тих

незчисленних мільйонів, яких він спонукав до повстання, не визнає його верховної влади. Його пануванню прийшов кінець.

Нечестиві сповнені тієї ж ненависті до Бога, що й сатана, але вони розуміють, що їхня справа безнадійна і що вони не зможуть перемогти Єгову. їхній гнів запалюється проти сатани і його спільників, котрі ввели їх у спокусу, і з демонською люттю вони кидаються на них.

(17) ЯКИЙ СПРАВЕДЛИВИЙ ВИРОК ВИНОСИТЬСЯ БОГОМ, РОЗКРИВАЮЧИ ОСТАТОЧНУ ДОЛЮ САТАНИ?

Многою провин своїх, через кривду торгівлі своєї зневажив ти святині свої. І вивів Я огонь з твоєї середини, і він пожер тебе, і Я зробив тебе попелом на землі на очах усіх, хто бачить тебе. Усі, хто знає тебе серед народів, остовніють над тобою; ти пострахом станеш, і не буде тебе аж навіки!... (Єзек. 28:18, 19)

(18) ЯКИЙ ВИРОК ВИНОСИТЬСЯ ТИМ, ЧИЇ ІМЕНА НЕ ЗАПИСАНІ В КНИЗІ ЖИТТЯ?

А хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укинений буде в

озеро огняне... (Відкр. 20:15)

“Усякий-бо чобіт військовий, що гупає гучно, та одежа, поплямлена кров’ю, – піде на спалення, на їжу вогню!” “Бо гнів Господній проти всіх народів, а Його обурення проти їхнього війська: Він їх призначив на закляття, віддав їх на порубання!” “Він пошле дощ з вогню і сірки на безбожних, і палаючий вітер, – частка їхньої чаші” (Ісая 9:4; 34:2; Псал.10:6). Вогонь спадає з неба від Бога. Земля відкривається, і схована в її глибинах зброя викидається на поверхню. З усіх зяючих провалин виринається пожираюче полум’я. Горять навіть скелі. “Настав день, що палає, як піч”. Стихії, земля та діла на ній розтопляться від жару “пожираючого вогню” (Мал.4:1; 2Петр.3:10). Поверхня землі виглядає, як суцільна розтоплена маса – величезне озеро, що дихає вогнем. Настав час суду і погибелі для беззаконників, “день помсти Господньої, рік заплати за заколот проти Сіону!” (Ісая 34:8).

**(19) ЩО СТАНЕ ОСНОВОЮ
БОЖОГО СУДУ ТА
ОСТАТОЧНОЇ
СПРАВЕДЛИВОСТІ?**

...що кожному віддасть за його вчинками...(Римл. 2:6)

Нечестиві отримають свою платню на землі (Прип.11:31). Вони стануть мовби “соломою, – І спалить їх день той, який настає, говорить Господь Саваот” (Мал.4:1). Одні будуть знищені в одну мить, а інші мучитимуться багато днів. Усі будуть покарані згідно зі своїми учинками. Оскільки гріхи праведних перенесені на сатану, він страждає не тільки за свій непослух, а й за всі гріхи народу Божого, до яких він їх призвів. Його покарання буде набагато суворішим, ніж покарання тих, кого він обманув. Після того, як будуть знищені всі спокушені ним, сатана все ще житиме і страждатиме.

(20) ЩО ЗАЛИШИТЬСЯ ВІД САТАНИ ТА ВСЬОГО ЛИХОГО, КОЛИ ОЧИЩАЮЧЕ ПОЛУМ'Я СКІНЧИТЬСЯ?

Многою провин своїх, через кривду торгівлі своєї зневажив ти святині свої. І вивів Я огонь з твоєї середини, і він пожер тебе, і Я зробив тебе попелом на землі на очах усіх, хто бачить тебе. (Єзек. 28:18)

В очищаючому полум'ї нечестиві будуть остаточно знищені – корінь і гілки; сатана – корінь, а його послідовники – гілки. Відбудеться повне покарання за порушення Закону; вимоги справедливості задоволені, небеса і Земля, що є свідками цього, визнають праведність Єгови.

(21) ЯК ПИСАННЯ ОПИСУЄ ОСТАТОЧНУ ДОЛЮ НЕЧЕСТИВИХ?

Нехай згинуть грішні з землі, а безбожні немає вже їх! Благослови, душе моя, Господа! Алілуя! (Псал. 104:35)

(22) НА ЯКУ ОБІЦЯНКУ ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ ПОКЛАДАТИМУТЬСЯ УСІ, ХТО ЗАЗНАВ СПУСТОШЕННЯ ГРІХА?

Що ви думаєте проти Господа? Бо Він зробить кінця, не постане два рази насильство. (Наум 1:9)

Руйнівній роботі сатани назавжди покладено край. Протягом шести тисяч років він діяв за своєю волею, сповнюючи Землю горем і Всесвіт стражданнями. Усе творіння Боже стогнало і мучилось від болю. Тепер

воно навіки звільнене від присутності та спокус ворога. “Спочила... заспокоїлася вся земля і виспівує голосно” (Ісая 14:7). Всесвіт виславляє Творця. Чути “голос великого натовпу, і наче шум великої води, і мов голос громів гучних, що звіщав: ‘Алілуя, бо запанував Господь, наш Бог Вседержитель’” (Відкр.19:6).

(23) ЩО МИНАЄ І ЗАМІНЮЄТЬСЯ НА НОВЕ?

І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не було. (Відкр. 21:1)

Вогонь, що нищить нечестивих, очищує землю. Зникають всі сліди прокляття. Ніяке вічно палаюче пекло не буде нагадувати спасенним про страшні наслідки гріха.

(24) ЯКЕ ЄДИНЕ НАГАДУВАННЯ ПРО ГРІХ ДОВІЧНО НЕСТИМЕ ХРИСТОС?

Інші ж учні сказали йому: Ми бачили Господа!... А він відказав їм: Коли на руках Його знаку відцвяшного я не побачу, і пальця свого не вкладу до відцвяшної рани, і свої руки не вкладу до боку Його, не

ввірую! (Йоан 20:25)

Залишиться тільки одне: наш Спаситель завжди носитиме на Собі сліди розп'яття. Його поранене чоло, бік руки та ноги будуть нагадувати про жорстокі наслідки гріха. Споглядаючи Христа в Його славі, пророк говорить: “Проміння при боці у Нього, і там укриття Його сили” (Авак.3:4). Його проколотий бік, звідки текла темно-червона кров, що примирила людину з Богом, – ось слава Спасителя, “укриття Його сили”. Сильний, щоб спасати через примиряючу жертву, Він був здатний чинити суд над тими, що зневажали милосердя Боже. Ці знаки приниження – його найвищі почесті; впродовж вічності голгофські рани будуть прославляти Його і звіщати Його силу.

(25) ЩО ХРИСТОС ГОТУЄ ДЛЯ ПРАВЕДНИХ?

Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? (Йоан 14:2)

Побоюючись, щоб майбутня спадщина спасених не здавалась такою матеріальною, багато хто намагався дати символічне

тлумачення тим істинам, які дають змогу нам дивитися на майбутню батьківщину як на свою домівку. Христос запевнив Своїх учнів, що Він іде, щоб приготувати оселі для них у домі Отця. Хто приймає вчення Божого Слова, не залишиться у повному незнанні про небесну домівку. Та все ж: “Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не приходило, те Бог приготував тим, хто любить Його” (1Кор.2:9). Людська мова неспроможна описати нагороду праведних. Це зможуть зробити тільки ті, хто побачить її. Жоден людський розум не може збагнути славу Божого раю.

(26) З ЧИМ ПОРІВНЮЄТЬСЯ СПАДЩИНА СПАСЕННИХ?

Бо ті, що говорять таке, виявляють, що шукають батьківщини. (Євр. 11:14)

Переможця зроблю Я стовпом у храмі Бога Мого, і він вже не вийде назовні, і на ній напишу Ім'я Бога Мого й ім'я міста Бога Мого, Єрусалиму Нового, що з неба сходить від Бога Мого, та нове Ім'я Своє. (Відкр. 3:12)

У Біблії спадщина спасених названа “батьківщиною”. ...Там

небесний Пастир водить Свою отару до джерел живої води. Там дерево життя щомісяця приносить свої плоди, і листя його служить на користь народів. Там течуть вічні потоки, чисті, як кришталь, а дерева, що ростуть біля них, гойдаючи віттям, кидатимуть свою тінь на стежки, приготовлені для викуплених Господа. Просторі рівнини м'яко переходять у прекрасні пагорби; а гори Божі велично підносять свої вершини. На цих мирних рівнинах, на берегах живих потоків діти Божі, які так довго були мандрівниками і подорожніми, нарешті знайдуть свою вітчизну.

(27) ЯКИМ БУДЕ НОВИЙ ЄРУСАЛИМ?

Славу Божу він має. А світлість його подібна до каменя дорогоцінного, як каменя ясписа, що блищить, як кришталь. (Відкр. 21:11)

(28) ЯКОЮ БУДЕ АТМОСФЕРА НА ЗЕМЛІ, ДЕ МИ МЕШКАЄМО?

І осяде народ мій у мешканні спокійнім, і в безпечних місцях, і в спокійних місцях відпочинку. (Ісая 32:18)

Там “звеселиться пустиня та суха земля, і радітиме степ, і зацвіте, мов троянда”. “На місці тернини зросте кипарис, а замість кропиви – з’явиться мирт”. “Вовк буде жити вкупі з ягнятком, леопард біля козляти лежатиме... а дитина мала їх водитиме!” “Не вчинять лихого та шкоди не зроблять на всій святій Моїй горі”, – говорить Господь (Ісая 35:1; 55:13; 11:6, 9).

(29) ЯКІ ЧУДОВІ СПРАВИ СПАСЕННІ З РАДІСТЮ ВИКОНУВАТИМУТЬ НА НОВІЙ ЗЕМЛІ?

І дома побудують, і мешкати будуть, і засадять вони виноградники, і будуть їхній плід споживати. (Ісая 65:21)

(30) ЯКІ ЧОТИРИ СВІДЧЕННЯ ГРІХА БІЛЬШЕ НЕ БУДУТЬ ІСНУВАТИ?

...і Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерти. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося! (Відкр. 21:4)

У небесній атмосфері не може бути болю. Не буде більше сліз, похоронних процесій, ніяких знаків

жалоби. ... бо перше минулося”. “І не скаже мешканець: ‘Я хворий!’ І прощені будуть провини народу, що в ньому живе”.

(31) ЩО БУДЕ ДЖЕРЕЛОМ СВІТЛА У БОЖОМ МІСТІ?

А ночі вже більше не буде, і не буде потреби в світлі світильника, ані в світлі сонця, бо освітлює їх Господь, Бог, а вони царюватимуть вічні віки. (Відкр. 22:5)

У Божому місті “ночі не буде”. Там ніхто не має потреби у відпочинку і не прагне його. Ніхто не зазнає втоми, виконуючи волю Божу та прославляючи Його Ім’я. Ми завжди будемо відчувати свіжість, що ніколи не минає. ... Замість сонячного світла буде сяйво, яке не вирізняється сліпучою яскравістю, але набагато перевершує наше полуденне світло. Слава Бога й Агнця наповнює святе місто незгасним світлом. Спасенні ходитимуть у сяйві слави вічного дня.

(32) ЧИЯ БОЖЕСТВЕННА ПРИСУТНІСТЬ БІЛЬШЕ НЕ БУДЕ НЕСТИ ЗАВІСУ ЗЕМНОГО ХРАМУ?

*А храму не бачив я в ньому, бо
Господь, Бог Вседержитель то
йому храм і Агнець. (Відкр. 21:22)*

Народ Божий має перевагу
безпосередньо спілкуватися з Отцем і
Сином. “... Тепер бачимо ми ніби у
дзеркалі, у загадці” (1Кор.13:12). Ми
бачимо образ Божий, відображений
ніби в дзеркалі, в творінні природи, в
Його відносинах з людьми; але тоді ми
побачимо Його віч-на-віч, вже не “як у
загадці”. Ми будемо перебувати в
Його присутності і бачити славу
Його.

Там спасенні пізнають, подібно до
того, як і вони пізнані. Любов і
співчуття, які сам Бог заклад у душу
людини, знайдуть найчистіші та
найсолодші прояви. Чисте спілкування
зі святими істотами, гармонійне життя
в товаристві блаженних ангелів і
вірних Божих усіх віків, котрі обмили
й убілили свій одяг кров’ю Агнця,
святі узи, що з’єднують “усю сім’ю на
небасах і на землі” (Ефес.3:15), – усе
це буде приносити щастя спасеним.

Там безсмертний розум буде
захоплюватися чудесами творчої сили
і таємницею любові Відкупителя. Там
не буде жорстокого й лукавого ворога,
котрий спокутував би людей забути
про Бога. Там будуть розвиватися всі
здібності, зростатиме кожний хист і

талант. Надбання знань не буде
втомлювати мозок і виснажувати тіло.
Там буде можливість для здійснення
грандіозних задумів досягнення
найвищих цілей, реалізації
найблагородніших прагнень; та все ж
будуть з'являтися нові вершини для
сходження, нові чудеса, які
викликатимуть подив і захоплення,
нові істини для пізнання, нові об'єкти
дослідження, котрі потребуватимуть
усіх сил розуму, душі й тіла.

(33) ЯКЕ СВІДЧЕННЯ ЛУНАТИМЕ ВІД СПАСЕННИХ ДОВІКУ?

*І казали вони гучним голосом:
Достойний Агнець, що заколений,
прийняти силу, і багатство, і
мудрість, і міць, і честь, і славу, і
благословення! (Відкр. 5:12)*

Перед відкупленим народом
Божим відкриваються всі скарби
Всесвіту. Звільнені від кайданів
смерті, вони, не відчуваючи втоми,
літатимуть у далекі світи, які з
глибоким сумом спостерігали за
людським горем і радісним співом
вітали на вернення кожної душі. З
невимовним захопленням діти землі
пізнаватимуть мудрість безгрішних
істот. Вони поділяться скарбами

знань, набутими через осягнення творчої сили Божої впродовж багатьох віків. Незатьмарений погляд спасенних охопить всю славу творіння – сонця, зір і галактик, які в установленому порядку обертаються навколо божественного престолу. На всьому творінні – від найменшого до найбільшого – викарбуване ім'я Творця, і в усьому відкривається багатство Його сили.

**(34) ЯКА ПІСНЯ ЛУНАТИМЕ З
ВУСТ УСІХ БОГОМ
СПАСЕНИХ, КОЛИ ВОНИ
ЗАМИСЛЯТЬСЯ ПРО
РЕЗУЛЬТАТ ВЕЛИКОЇ
БОРОТЬБИ?**

*І кожне створіння, що воно на небі,
і на землі, і під землею, і на морі, і
все, що в них, чув я, говорило: Тому,
Хто сидить на престолі, і Агнцеві
благословення, і честь, і слава, і
сила на вічні віки! (Відкр. 5:13)*

Роки вічності принесуть спасенним багате та глибоке пізнання Бога й Христа. У міру збільшення пізнання будуть зміцнюватися любов, благоговіння і щастя. Чим глибше люди пізнаватимуть Бога, тим більше будуть захоплюватись Його характером. Коли Ісус відкриє перед

ними багатства викуплення та дивні
здобутки у великій боротьбі із
сатаною, серця спасених спалахнуть
ще більшою любов'ю, і вони ще з
більшим завзяттям торкнуться
золотих струн арф; тисяча тисяч і
десять тисяч десятків тисяч зіллються
в єдиному могутньому співі
похвального гімну.

Велика боротьба закінчення.
Гріха й грішників більше нема.
Всесвіт – чистий. У всьому
незліченному творінні б'ється один
пульс гармонії і радості Від Того, Хто
створив усе це. Течуть потоки життя,
світла і щастя в усі простори
безмежного світу. Від найменшого
атома до найбільших галактик – усе
живе й неживе в своїй незатьмареній
красі та досконалій радості свідчить
про те, що: БОГ Є ЛЮБОВ!

***Я вдячний(-а), що Бог в любові
відкрив через Писання життєдайні
знання про Велику боротьбу. Я
усвідомлюю, що останнє поле бою в
цій боротьбі – це моє серце, і головне
питання суперечки – це моя
вірність.***

***Підкресліть: Так Не визначив-
ся(-лась)***

Тепер я розумію, як розпочалася боротьба, які принципи вона включає, як довго вона триватиме і чим закінчиться. Я вдячний(-а), що тепер усвідомлюю обман сатани і маю кращу готовність приймати критичні рішення, які визначатимуть мою довічну долю.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Я з нетерпінням чекаю років вічності, які принесуть багатше і ще славетніше одкровення у пізнанні Бога і Христа.

Підкресліть: Так Не визначився(-лась)

Моя щира молитва: “Дорогий Господи, я дарую своє життя як смиренну жертву. Зміни мене своєю благодаттю на подобу Твою. Будь ласка, дай мені впевненості поділитися цими життєдайними знаннями з іншими. Подаруй мені мудрість і благодать, щоб жити, підкоряючись Твоїм святим законам. Дай мені сили залишатися вірним цьому надважливому переконанню за будь-яку ціну. Будь ласка, прийди скоріше Господи Ісусе!”

[illegible]

Додаток

Свобода совісті під загрозою

У наш час протестанти ставляться до католицизму з набагато більшою прихильністю, ніж у давні роки. У тих країнах, де католицизм не користується успіхом і папісти провадять примирення, політику щоб посилити свій вплив, там виявляється все більша байдужість до вчень, які розділяють протестантські церкви з папською ієрархією. Міцнішає переконання в тому, що врешті-решт наші розбіжності в найважливіших питаннях не такі вже й великі, як думали раніше, а незначна поступка з нашого боку сприятиме кращому порозумінню з Римом. Був час, коли протестанти дуже високо цінували свободу совісті, яку здобули такою дорогою ціною. Вони виховували у своїх дітях огиду до папства і вважали всяку угоду з Римом зрадою Бога. Але тепер висловлюються зовсім інші думки!

Прихильники папства заявляють, що на їхню церкву звели клеми, і протестантський світ готовий повірити в це. Чимало людей вважають, що несправедливо осуджувати сучасну церкву за ті мерзоти і неподобства, якими характеризувався її панування у часи неуктва і темряви. Вони

вибачають її жахливу жорстокість як результат варварства-тих часів і переконують, що вплив сучасної цивілізації змінив ставлення до багатьох питань.

Невже ці люди забули, що ця зухвала папська влада протягом восьми віків претендувала на непогрішимість? Ці зазіхання, від яких папісти й не думали відмовлятися, були підтверджені в XIX ст. ще з більшою впевненістю, ніж раніше. Якщо Рим твердить, що церква “ніколи не помилялася і, згідно зі Святим Письмом, ніколи й не буде помилятися” (Йоан L. von Mosheim. Institutes of Ecclesiastical History. Book 3: Century XI. Part 2, ch.2, section 9, note 17), то як він може відректися від принципів, якими керувався протягом усіх минулих віків?

Папська церква ніколи не відмовиться від претензій на свою непогрішимість. Вона вважає правильними всі переслідування тих, хто був незгідний з її догмами. То чи не повторить вона те саме, якщо їй трапиться така можливість? Усуньте тільки перешкоди з боку світських царів, поверніть Римові його колишню владу, і відразу ж оживуть його переслідування й тиранія.

Відомий письменник так говорив про ставлення католицького духовенства до свободи совісті та про небезпеку, яка загрожує Сполученим Штатам в разі успіху католицької політики: “Чимало людей вважають, що страх перед римо- католицькою церквою у Сполучених Штатах – це фанатизм або інфантильність. Такі люди не бачать у характері й поведінці католицизму нічого такого, що суперечило б нашим установленням свободи, не бачать у його зростанні нічого зловісного. Але порівняймо перш за все деякі фундаментальні принципи нашого правління з принципами католицької церкви.

Конституція Сполучених Штатів гарантує всім свободу совісті. Ніщо не може бути дорожчим й істотнішим за це. Папа Пій IX в енцикліці від 15 серпня 1854р. твердить: ‘Абсурдним і помилковим є вчення про захист свободи совісті, це найнебезпечніша єресь, чума, найстрашніша загроза для країни’. Цей же папа в своїй енцикліці від 8 грудня 1864 р. виголосив прокляття на тих, ‘хто захищав свободу совісті й богослужіння’, а також і на тих, ‘хто висловлювався за те, що церква не має права вдаватися до насильства’”.

Миролюбний тон Риму в Сполучених Штатах ще не свідчить про перемену його настроїв. Він виявляє терпимість там, де безсилий. Єпископ О'Коннор сказав: "Толерантність до релігійної свободи існує доти, поки вдасться замінити її на протилежний принцип, не завдаючи шкоди католицькому світові". Архієпископ Сент-Луїса якось висловився: "Єресь і невір'я є злочином, і в таких християнських країнах, як, наприклад, Італія, Іспанія, де всі громадяни-католики, а католицька релігія становить значну частину законодавства країн, вони повинні бути покарані, як і всі інші злочини...".

Кожний кардинал, архієпископ, єпископ католицької церкви дає клятву вірності папі, в якій є й такі слова: "Я буду переслідувати і боротися всіма силами проти єретиків, розкольників і бунтівників, які повстають проти нашого володаря (папи) і його наступників" (Josiah Strong. Our Country. Ch.5, par.2–4).

Звичайно, що в римо-католицькій церкві є й щирі християни. Тисячі її членів служать Богові згідно з тим світлом, яке вони отримали.

Вони не мали вільного доступу до Слова Божого і тому не знають істини. Вони ніколи не мали змоги

побачити різниці між живим щиросердним служінням Богові та звичайним виконанням форм і обрядів. Бог дивиться з ніжним співчуттям на ці душі, виховані в оманливій вірі, яка не приносить задоволення. Він дозволить променям світла проникнути через густу темряву, яка їх огортає. Він відкриє їм істину в Ісусі Христі, й ще багато з них приєднаються до Його народу.

Але католицизм як релігійна система і в наші дні не сумісний з Євангелієм Христа, як і колись у давні часи історії. Протестантські церкви огорнуті густим мороком; інакше вони розпізнали б ознаки часу. Католицька церква має далекосяжні плани і методи дій. Вона використовує всілякі засоби, готуючись до жорстокої та рішучої боротьби за розширення свого впливу і зміцнення влади, щоб відновити своє панування над світом, відновити переслідування і знищити всі здобутки протестантизму. Католицизм вкорінюється всюди. Погляньте на збільшення кількості його церков і каплиць у протестантських країнах; зверніть увагу на популярність католицьких навчальних закладів і семінарій в Америці, котрі так щедро фінансуються протестантами.

Погляньте на посилення обрядовості в Англії, де почастишали випадки переходу в католицизм з інших конфесій. Ці явища повинні були б викликати занепокоєння в усіх, хто дорожить чистими принципами Євангелія.

Протестанти заграють з папством і налагоджують з ним зв'язки; вони йдуть на поступки й угоди, які викликають здивування і нерозуміння навіть самих католиків. Люди заплющують очі на справжній характер католицизму і на небезпеки, з якими пов'язане відновлення його панування. Народ повинен прокинутись, щоб протистояти цьому найнебезпечнішому ворогові громадської та релігійної свободи.

Чимало протестантів вважають католицизм непривабливою релігією, а його служіння – нудними і беззмістовними церемоніями. Але в цьому вони помиляються. Хоч католицизм і ґрунтується на неправді, але це не грубе і неотесане шахрайство. Релігійне служіння римської церкви вражає пишністю своїх церемоній. Зовнішня розкіш і урочистість полонять людей, заколисують їх розум і сумління. Все це зачаровує. Величні собори, пишні процесії, золоті вівтарі, прикрашені коштовностями гробниці, вишуканий

живопис і скульптура – усе це викликає любов до прекрасного. А як полонить слух неперевершена музика. Багате звучання органу, зливаючись з прекрасними голосами співаків, відлунюється під склепінням монументальних соборів з величними колонадами і викликає почуття благоговійного страху.

Проте зовнішня пишність, блиск і урочистість церемоній, які є тільки знущенням над сподіванням пригніченої гріхом душі, свідчать про внутрішнє її зіпсуття. Релігія Христа не потребує зовнішнього блиску і пишності. У світлі Голгофського хреста правдиве християнство постає таким чистим і привабливим, що ніякі зовнішні прикраси не можуть зрівнятися з його справжнім достоїнством. Бог цінує красу святості, смиренний і лагідний дух.

Зовнішня привабливість ще не свідчить про чистоту і піднесеність думок. Глибоке розуміння мистецтва, тонкий і вишуканий смак – усе це часто є набутком тілесних і чуттєвих натур. Сатана часто користується цими засобами, щоб примусити людей забути про потреби душі, не думати про прийдешнє, про вічне життя, щоб віддалити її від всемогутнього Помічника і

спрямувати життя лише в русло цього світу.

Формальна зовнішня релігійність приваблює тільки невідроджене серце. Пишна обрядовість богослужінь у католицьких церквах має спокусливу чарівну силу, якою багато людей було зведено. Люди сприймають католицьку церкву як справжні ворота до небес. Тільки ті, хто твердо стоїть на скелі Істини і чие серце оновлене Божим Духом, безпечні від її впливу. Тисячі людей, котрі не пізнали Христа на власному досвіді, приймуть вигляд побожності, але відцураються сили. Саме така релігія подобається більшості людей.

Претензії католицької церкви на право прощати гріхи дають їй прихильникам упевненість в тому, що можна вільно грішити, і обряд сповіді, без якого церква не дає прощення, також заохочує до зла. Той, хто припадає на коліна перед такою ж грішною людиною, як він сам, і відкриває перед нею в сповіді найпотаємніші думки свого серця, таким чином принижує свою людську гідність і знецінює шляхетні поривання душі. Відкриваючи гріхи свого життя перед священиком – смертним грішником, який не є вільним від помилок і розум якого буває затуманеним алкоголем або

розпустою, – людина послаблює вимогливість до себе і врешті-решт опоганюється. Уявлення про Бога принижується до рівня грішної людини тому, що священник виступає як представник Бога. Ця принизлива сповідь людини перед людиною і є тим таємничим джерелом, з якого випливає багато зла, котре опоганює світ і штовхає його до остаточної загибелі. Але для того, хто любить задовольняти свої егоїстичні бажання, набагато приємніше визнавати свої гріхи перед смертною людиною, ніж відкривати свою душу перед Богом. Людській натурі легше накласти на себе покути, ніж відмовитися від гріха. Людині легше одягнутися у власяницю, шипи та ланцюги, що шматують її, ніж розп'ята свої тілесні пристрасті. Невідроджене серце воліє швидше нести тяжке ярмо, ніж схилитися під ярмо Христове.

Римо-католицька церква та юдейська за часів Першого приходу Христа разюче схожі. Якщо юдеї таємно порушували принцип Закону Божого, то зовні вони ревно оберігали кожну його букву, обтяжуючи вимогами і традиціями, що робило дотримання законів тяжким і нестерпним. І як юдеї заявляли, що вони шанують Закон,

так і католики твердять, ніби віддані хресту. Вони звеличують символ страждань Христових і водночас своїм життям зрікаються Того, Хто був розп'ятий на ньому.

Католики ставлять хрести на своїх церквах, вівтарях і ризах. Усюди можна побачити зображення хреста. Усюди хрест звеличують і вшановують про людське око. Але вчення Христа опинилося похованим під тягарем безглузвих традицій, фальшивих тлумачень і суворих правил. Слова Спасителя, звернені до фанатичних юдеїв, ще більшою мірою стосуються керівників римо-католицької церкви: “Вони в’яжуть тяжкі тягарі й кладуть їх на плечі людям, самі ж навіть пальцем своїм не хочуть доторкнутися їх...” (Матв.23:4).

Чисті й сумлінні душі перебувають у постійному страху, боячись гніву ображеного Бога, а тим часом церковні сановники живуть у розкоші й чуттєвих насолодах.

Поклоніння зображенням і мощам, молитви до святих і звеличення папи – все це винахід сатани, щоб відвертати людський розум від Бога і Його Сина. Щоб остаточно знищити людей, він робить усе можливе, аби відвернути їхню увагу від Того, через Кого лише вони

можуть знайти спасіння. Він буде спрямовувати їхні погляди на все, що могло б підмінити Того, Хто сказав: “Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, – і Я вас заспокою!” (Матв.11:28).

Сатана постійно докладає зусиль, щоб у фальшивому світлі показати характер Бога, природу гріха та зміст великої боротьби. Своїми вигадками він намагається послабити у людей почуття обов’язку щодо божественного Закону і дає їм право грішити. Одночасно він викликає у них уявлення про Бога – отже, багато людей бояться і ненавидять Його замість того, щоб любити.

Жорстокість, притаманну власному характеру, він приписує Творцеві; вона втілена в релігійних вченнях і знаходить свій вияв у формах служіння. Таким чином людський розум затьмарюється і сатана використовує людину як своє знаряддя для боротьби проти Бога. Спотворене уявлення про характер Божий примусило язичників вірити в необхідність принесення людських жертв, щоб умилоствити божество, і тому під виглядом різноманітних форм ідолопоклонства здійснювалися страхітливі звірства.

Римо-католицька церква, поєднавши в собі обряди язичництва і

християнства, як і язичництво, представляє характер Божий в неправдивому світлі й застосовує ті ж жорстокі й огидні методи. За днів папського панування церква примушувала приймати її віровчення за допомогою тортур. Того, хто відмовлявся коритися її вимогам, чекало вогнище. Тільки судний день відкриє, скільки душ загинуло в масових убивствах. Служителі церкви під керівництвом свого вчителя – сатани – винайшли такі знаряддя для тортур, які завдали жертвам найжорстокіших мук, але водночас не позбавляли смерті. Ці пекельні муки повторювалися до межі людської витривалості, після чого організм переставав опиратися і мученик вітав смерть як блаженне визволення.

Такою була доля противників Риму. Для своїх прихильників він мав дисципліну батога, виснажливого голоду і всілякі види тілесних тортур. Щоб домогтися ласки небес, покутники порушували Закон Божий і водночас закони природи. Людей навчали відмовлятися від усього, що створене Богом для радості й щастя людини. На церковних цвинтарях поховані мільйони людей, які все життя марно боролися зі своїми природними нахилами, аби лиш не

викликати Божого незадоволення будь-яким земним почуттям.

Якщо ми хочемо зрозуміти потворну жорстокість сатани, яку він застосовував протягом багатьох століть не тільки над тими, хто ніколи не чув про Бога, а й у християнському світі, то нам необхідно дослідити історію католицизму. Через цю гігантську систему обману князь зла досягає своєї мети – безчестить Бога і призводить людство до жалюгідного стану. Коли побачимо, як спритно сатана зумів замаскувати себе і проводити свою роботу через керівників церкви, тоді краще зрозуміємо й причини його ворожого ставлення до Біблії. Якщо читати цю книгу, то вона відкриє милість і любов Божу, і стане зрозумілим, що Бог не накладає на людину жодного з тих важких тягарів. Усе, чого Він хоче, – це покаяння серця та смиренного й покірного духа.

Христос на прикладі Свого життя не вчив людей залишатися в монастирях з метою підготовки до неба. Він ніколи не навчав, що людина повинна придушувати в собі почуття любові й співчуття. Серце Спасителя було переповнене любов'ю. Чим більше людина наближається до моральної досконалості, тим сприйнятливішими

стають її почуття, тим гострішим стає розуміння гріха, тим глибшим буде співчуття до стражденного. Папа стверджує, що він є намісником Христа на землі, але чи можна порівняти його характер з характером нашого Спасителя? Хіба Христос кидав людей до в'язниці чи відправляв на тортури за те, що вони не віддавали Йому пошани як небесному Цареві? Чи засуджував Він на смерть за те, що хтось не хотів прийняти Його? Коли мешканці одного самарянського села зневажливо поставились до Нього і розгніваний апостол Йоан сказав: “Господи, хочеш, то ми скажемо, щоб вогонь зійшов з неба та винищив їх, як і Ілля був зробив”, то Ісус співчутливо поглянув на учнів і, докоряючи їм за жорстокість, відповів: “...Син Людський прийшов не губити душі людські, а спасати!” (Лука 9:54, 56). Яка величезна різниця між духом Христа і духом Його удаваного намісника!

Тепер римська церква повертається до світу красивим фасадом, прохаючи вибачення за жахливі жорстокості, вчинені в минулому. Хоч вона й одяглася в християнський одяг, але сутність її залишається тією ж. Усі принципи папства, які були в минулих

століттях, існують і сьогодні. Вчення, вигадані в темні часи Середньовіччя, збереглися досі. Нехай ніхто не обманюється. Папство, котре сьогодні здобуло у протестантів таку шану, залишається тим самим, яке правило світом за днів Реформації, коли Божі мужі ціною власного життя викривали його беззаконня. Воно зберегло ту саму гордість і ті самі зухвалі вимоги, які піднесли його понад усяку владу царів і князів, і претендує навіть на те, що по праву належить тільки Богові. Його сучасний дух нічим не відрізняється від того духу жорстокості та деспотизму, з яким воно зневажало людську свободу і вбивало святих Всевишнього.

Папство є саме тим відступником останніх днів, про якого свідчить пророцтво (2Сол.2:3–4). Політика папства полягає в тому, щоб приймати той вигляд, котрий якнайкраще сприяв би здійсненню його намірів. Однак під забарвленням хамелеона воно незмінно приховує зміїну отруту. Воно заявляє: “Не слід дотримуватись обітниці щодо єретиків і осіб, які підозрюються в єресі” (Lenfant. Т.1. Р.516). Чи повинні ми тепер вважати частиною Христової церкви владу,

історія котрої протягом тисячоліть писалася кров'ю святих?

Не безпідставно в протестантських країнах твердять, що католицизм наших днів не так сильно відрізняється від протестантизму, як в минулому. Так, справді сталася зміна, але не в папстві. Католицизм, без сумніву, має багато спільного із сучасним протестантизмом, але це тому, що протестантизм надто низько впав від днів Реформації.

Оскільки протестантські церкви прагнули завоювати прихильність світу, вони засліплені оманливою благодушністю. Вони не можуть зрозуміти, чому думати добре про всяке зло є неправильним, і врешті-решт приймають всяке зло за добро. Замість того, щоб відстоювати і “боротись за віру, раз дану святим”, вони тепер, так би мовити, виправдовуються перед Римом за своє жорстоке ставлення до нього і вибачаються за свій фанатизм.

Багато людей, у тому числі й тих, що не мають ніякої прихильності до католицизму, мало усвідомлюють небезпеку, що приховується в його силі та впливі. Чимало людей вважають, що неучтво і темрява Середньовіччя сприяли поширенню вчення католицизму його забобонів та переслідувань і що сучасна

просвіта й загальне поширення знань, лібералізм у релігійних питаннях є надійною гарантією проти відродження релігійної нетерпимості й тиранії. Навіть сама думка про те, що в наш освічений вік таке може статися, здається смішною. Це правда, що наше покоління отримало багато світла в галузі науки та релігії. З розгорнутих сторінок Святого Письма на світ вилились потоки небесного світла. Але ми повинні пам'ятати, що чим більше виливається світла, тим більший морок огортає тих, хто перекручує й відкидає його.

Якби протестанти досліджували Біблію з молитвою, вони побачили б справжній характер папства, і це спонукало б їх відчувати відразу до його вчення. Але багато людей такі самовпевнені, що в своїй зарозумілості не відчують ніякої потреби в тому, щоб смиренно шукати Бога, Котрий може привести їх до Істини. Хоч вони й пишаються своєю освіченістю, але не знають ні Святого Писання, ні сили Божої, їм потрібні засоби для заспокоєння сумління, вони шукають того, що менш духовне і не потребує смирення. Вони хочуть знайти метод, який допоміг би забути Бога, роблячи при цьому вигляд, що папство

якнайкраще для цього підходить. Воно відповідає запитам двох груп людей, на які поділилося майже все людство,— тих, хто хоче здобути спасіння своїми власними заслугами, і тих, хто хоче спастися в своїх гріхах. У цьому і приховується вся таємниця його сили.

Історія довела, що часи неуцтва і духовної темряви сприяли успіхові папства. Але ще виявиться, що й час великого духовного світла не менше сприятиме його утвердженню і розвитку. У минулі століття люди, не маючи Слова Божого і не знаючи його істини, були засліплені, і тисячі віруючих потрапляли до пастки, не помітивши розкинутих тенет. У наш час очі багатьох також засліплені блиском людських наук “фальшивого знання” (1Тим.6:20). Вони не бачать розкладених перед ними тенет і легко заплутуються в них. Бог бажає, щоб людина дивилась на свої розумові сили як на дар, отриманий від Творця, щоб цей дар був використаний для служіння праведності й істині. А коли люди плекають гордощі й честолюбство, а власні теорії підносять вище за Слово Боже, тоді розум і освіта можуть завдати більше шкоди, ніж неуцтво. Таким чином сучасна фальшива наука, що відкидає віру в Біблію,

буде успішно прокладати дорогу для прийняття папства в усіх його привабливих формах, як у середні віки заборона знань відкрила шлях до розвитку і зростання його влади.

У рухах, які розвиваються тепер у Сполучених Штатах, щоб забезпечити підтримку державною владою церковних закладів і обрядів, проглядається те, що протестанти йдуть слідами папістів. Більше того, вони дають папству змогу посісти в протестантській Америці панівне становище, яке воно втратило в Старому Світі. І ще більшого значення надає цьому рухові його головна мета – запровадження обов'язкового святкування недільного дня, який своїм походженням завдячує Риму і, згідно з його заявою, є символом його авторитету і влади. Дух папства, тобто дух погодженості зі світськими звичаями, вшанування людських переказів вище від заповідей Божих, проник у протестантські церкви і виконує в них те, що робило до них папство, – звеличує недільний день.

Якщо хтось бажає знати, які сили будуть втягнені в боротьбу, що незабаром почнеться, йому потрібно всього-на-всього прочитати в історичних літописах про засоби, якими користувався Рим для

досягнення цієї ж мети в минулому. А коли він хоче знати, як протестанти разом з католиками об'єднуються в боротьбі проти тих, хто відкидає їх учення, то нехай подивиться на ставлення Риму до заповіді про суботу та її поборників.

Імператорські укази, вселенські собори і церковні постанови, підтримувані світською владою, були тими сходинками, по яких язичницьке свято підіймалось на п'єдестал і посіло почесне місце в християнському світі. Першим законодавчим актом для запровадження святкування неділі став закон, виданий Костянтином у 321 р. після Н. Хр. Він вимагав від мешканців міста спочивати “в шанований день сонця”, а землеробам, однак, було дозволено займатися польовими роботами. Хоч за своєю суттю це була язичницька постанова, проте законодавчої сили вона набула згідно з наказом імператора, який формально прийняв християнство.

Проте імператорського указу виявилось недостатньо, щоб замінити божественну постанову; незабаром єпископ Євсевій, який шукав прихильності князів та був близьким другом Костянтина, висунув твердження, що Христос переніс

суботу на неділю. Для підтвердження цього нового вчення не було наведено жодного тексту зі Святого Письма. Сам Євсевій мимоволі визнав фальшивість цього твердження і вказав на справжніх авторів цієї зміни: “Усе, що потрібно було чинити в суботу, ми перенесли на день Господній” (Robert Cox. Sabbath Laws and Sabbath Duties. P. 538). Хоч якою безпідставною була причина святкування неділі, все ж це підштовхнуло людей до того, що вони зневажили суботу Господню. Всі, хто бажав користуватися прихильністю світу, прийняли це нововведення.

Коли папство змінило свої пропозиції, воно продовжило звеличення недільного дня. Деякий час люди, зайняті сільськогосподарською працею, не відвідували церкви, і всі вшановували сьомий день тижня – суботу. Але поступово вводилася зміна. Так, церковним служителям заборонялось бути присутніми на суді при розгляді будь-якої цивільної справи в неділю. Незабаром після цього всім верствам суспільства було наказано утримуватись від звичайної праці в цей день під страхом грошового штрафу для вільних, а для рабів – бичування. Пізніше був виданий указ,

згідно з яким багаті позбавлялися половини свого майна за працю в неділю, а коли це повторювалось, була загроза потрапити в рабство. Нижчі верстви суспільства за це порушення засуджувались на довічне заслання. Щоб надати більшої ваги розпорядженням, у хід були пущені чудеса. Серед іншого розповідалося, що один селянин готувався орати поле в неділю і чистив плуг шматком заліза, а залізо встромилось йому в руку, і він носив його два роки, зазнаючи великого болю й сорому (Francis West. Historical and Practical Discourse on the Lord's Day. P. 174).

Пізніше папа видав постанову, щоб парафіяльні священики переконували порушників неділі, спонукали їх відвідувати церкву і молитися, щоб не накликати якогось лиха на себе або своїх ближніх. На одному церковному соборі згадувався випадок, який пізніше широко використовували як аргумент навіть протестанти, а саме: оскільки блискавка вразила групу людей, яка працювала на полі в неділю, то цей день, виходить, має бути справжнім Господнім днем. “Із цього випливає, – говорили прелати, – який великий гнів Божий проти тих, хто нехтує цим днем’. Тоді був звернений заклик до священиків і служителів, царів і

князів, до всіх віруючих докласти зусиль для того, щоб віддати шану цьому дню і заради християнської віри святкувати його надалі з ще більшою вірністю” (Tomas Morer. Discourse in Six Dialogues on the Name, Nation and Observation of the Lord’s Day. P. 271).

Оскільки указів собору виявилось недостатньо, церква звернулася по допомогу до світської влади, щоб видати наказ, котрий викликав би страх в народі та змусив би його стримуватися від роботи в неділю. На одному із засідань синоду в Римі з особливою силою й урочистістю були знову підтверджені попередні рішення. Вони також були включені в церковні закони, а цивільна влада вимагала їх дотримування майже в усіх християнських країнах (Див. Heylyn. History of the Sabbath. P. 2. Ch. 5. Sec. 7).

І все ж через брак біблійних доказів на користь святкування неділі постало чимало труднощів. Люди сумнівались у праві своїх учителів відкидати чітку вимогу Єгови: “...А день сьомий – субота для Господа...” (Вих.20:10) та запроваджувати святкування дня сонця. Виникла необхідність в інших засобах, які могли б доповнити відсутність біблійних свідчень. Наприкінці XII

ст. англійські церкви відвідав один ревний поборник неділі. Але зустрівши рішучий опір вірних свідків істини, не досягши в своїх намаганнях жодних результатів, він на деякий час залишив країну і шукав будь-яких засобів втілення в життя свого вчення. Повернувшись з новими доказами, він досяг більшого успіху. Він привіз із собою пергаментний сувій, котрий, як він твердив, був отриманий від самого Бога і в котрому було викладено повеління дотримуватись неділі, а також жахливі погрози на адресу непокірних. Було оголошено, що цей “дорогоцінний документ”, котрий був насправді такою ж підробкою, як і сама постанова, яку він захищав, ніби впав з неба і був знайдений в Єрусалимі, на вівтарі святого Симона на Голгофі. Але насправді ця фальшивка була сфабрикована у папському палаці в Римі. Папська ієрархія в усі часи використовувала обман і підробки, щоб таким чином зміцнити свою владу та сприяти процвітанню церкви, і це вважалося законним і справедливим явищем.

Згідно з цим пергаментним сувоєм заборонялося працювати з дев'ятої години, тобто з третьої години після полудня в суботу, до сходу сонця в понеділок; було

оголошено, що цей наказ підтверджувався численними чудесами. Наприклад, у ньому було написано, що люди, які працювали в заборонений час, були розбиті паралічем. Розповідалось про одного мірошника, який почав молотити своє зерно і замість борошна побачив потік крові, при цьому колеса млина зупинилися, незважаючи на великий напір води. Одна жінка пекла хліб і, незважаючи на те, що піч була добре розпалена, вийняла з печі хліб сирым. Інша жінка приготувала хліб для випікання, але оскільки була вже дев'ята година, вона відклала його до понеділка. Наступного дня жінка знайшла свій хліб випеченим і навіть розрізаним на буханці завдяки божественній силі. Один чоловік випікав хліб у суботу після дев'ятої години і побачив наступного дня, коли відломив кусень хліба, як з нього потекла кров. Такими абсурдними забобонними байками поборники недільного дня намагалися утвердити його святість (Roger Hoveden. Annals. V.P.528–530).

У Шотландії, як і в Англії, вдалося досягти більшого шанування неділі завдяки тому, що до неї була приєднана частина давньої суботи. Але час, який вважався святим, був

різним. Шотландський король видав декрет: “Субота вважається святою з 12 години опівдні, і ніхто не має права з цієї години до ранку в понеділок займатися будь-якою роботою” (Morer. P. 290–291).

Але незважаючи на всі ті намагання довести святість неділі, навіть самі папісти публічно визнали божественний авторитет суботи і людське походження нової постанови, яка прийшла їй на зміну. У XVI ст. папський собор проголосив: “Усі християни повинні пам’ятати, що сьомий день освячений Богом, і цей день визнавали й дотримували не тільки юдеї, але й усі інші народи, які твердили, що служать Богові, хоч ми, християни, й перенесли їхню суботу на день Господній” (Ibid. P.281–282). Ті, що змінили божественний Закон, розуміли, що вони роблять. Вони цілком свідомо піднесли себе вище від Бога.

Вражаючим прикладом ставлення Риму до інакомислячих є довге й криваве переслідування вальденців, серед яких дехто святкував суботу. Були й інші, які за свою вірність щодо четвертої заповіді постраждали так само. Історія церкви в Ефіопії й Абіссинії становить особливий інтерес. Серед мороку Середньовіччя

світ випустив їх з поля зору і забув про християн, що жили в Центральній Африці і протягом багатьох століть тішилися свободою свого віровизнання. Але врешті-решт Рим довідався про їхнє існування, і незабаром абіссінський імператор був змушений визнати папу намісником Христа на землі. За цією поступкою пішов ряд інших. Був виданий указ, який забороняв святкування суботнього дня під страхом найжорстокіших покарань (Michael Geddes. Church History of Ethiopia. P. 311–312). Але папська тиранія незабаром стала таким нестерпним ярмом, що абіссінці твердо вирішили скинути його. Після запеклої боротьби вони вигнали папістів зі своїх володінь, а давня віра відновилась. Церкви знову здобули радість свободи і ніколи не забували деспотичної влади Риму, уроків обману, фанатизму. У спокої своєї ізоляції вони були раді й далі залишатися далеко від решти християнського світу.

Церкви в Африці дотримували суботу так, як це робила і папська церква до свого остаточного відступництва. Додержуючи сьомого дня згідно із заповіддю Божою, вони також не працювали у неділю згідно зі звичаєм церкви. Коли Рим здобув

необмежену владу, він потоптав суботу Божу, щоб звеличиш свою власну; але африканські церкви, яким вдавалось залишатись відірваними від світу майже тисячу років, не брали участі у цьому відступництві. Коли вони підпали під владу Риму, то були змушені відмовитись від істинної суботи і замінити її фальшивою, але, повернувши втрачену незалежність, знову почали дотримуватися четвертої заповіді.

Ці історичні факти минулого ясно розкривають ворожість Риму до істинної суботи та її захисників, а також ті засоби, якими він користується, щоб ушановувати власну постанову. Слово Боже навчає нас, що ці події минулого знову повторяться, коли католики й протестанти об'єднаються разом, щоб звеличити недільний день.

Пророцтво із 13-го розділу книги Відкриття говорить, що влада, представлена звіром з двома рогами ягняти, змусить, “щоб земля та ті, хто живе на ній”, вклонялися папству, яке носить символ звіра, що “подібний до барса” (вірш 2). Звір з двома рогами ягняти буде також “намовляти мешканців землі зробити образ звірини” і більше того – він накаже всім “малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам” прийняти

тавро звірини (Відкр.13:11–16). Як вже було з’ясовано, Сполучені Штати – це та влада, яка зображена символом звіра з рогами ягняти, а пророцтво виконається тоді, коли в Сполучених Штатах буде виданий закон про обов’язкове святкування неділі, яку Рим вважає особливою ознакою своєї верховної влади. Але не тільки Сполучені Штати виявляють таку пошану папству. Вплив Риму в тих країнах, де колись визнавали його панування, надалі залишається стійким. І пророцтво розповідає про відновлення його влади: “А одна з її голів була ніби смертельно поранена, але рана смертельна її зцілилась. І вся земля дивувалась, слідкуючи за звіриною” (Відкр.13:3). У 1798 р. папству було завдано смертельної рани. Але, як далі говорить пророк, “рана смертельна зцілилась. І вся земля дивувалась, слідкуючи за звіриною”. Павло ясно говорить, що “беззаконник” буде діяти аж до Другого приходу Христа (2Сол.2:3–8). Але до останньої миті історії землі він буде зводити людей. І пророк Йоан свідчив також, посилаючись на папство: “І їй вклоняться всі, хто живе на землі, що їхні імена не написані в книгах життя Агнця...” (Відкр.13:8). Як у Старому, так і в

Новому Світі святкування недільного дня, запровадженого виключно авторитетом римської церкви, буде даниною пошани папству.

З середини ХІХ ст. дослідники пророцтва в Сполучених Штатах несуть це свідoctво світові. Події, які відбуваються в наш час, свідчать про те, що це пророцтво незабаром виконається. Протестантські вчителі так само неспроможні покластися на божественний авторитет у святкуванні недільного дня за тією ж відсутністю біблійних доказів, що й прихильники папи, котрі вигадували всякі “чудеса”, щоб підмінити ними заповідь Божу. Ми почуємо знову про те, що Божі суди чекають порушників недільного дня. Все це починає вже збуватись. Рух за примусове святкування неділі набуває все більшого розмаху.

Римська церква вражає своїм лукавством і хитрістю. Передбачаючи розвиток подій, вона вичікує слушного часу, розуміючи, що протестантські церкви вшановують її прийняттям фальшивої суботи. Поступово йде підготовка до того, щоб змусити й інших прийняти її за допомогою тих же засобів, котрі застосовувались в минулі віки. Ті, хто відкидає світло істини, ще раз звернуться за допомогою до тієї ж

самозваної влади, яка заявляє про свою непогрішимість, щоб надати більшій сили постанові, вигаданій нею. Неважко передбачити, як охоче римська церква в цій справі погодиться допомогти протестантам. Хто ж іще краще від папських зверхників уміє поводитись з тими, хто не кориться церкві?

Римо-католицька церква з її численними розгалуженнями по всьому світу утворює величезну організацію, яка перебуває під контролем папського престолу і служить його інтересам. Вона виховує мільйони своїх прихильників у всіх країнах у дусі вірності папі. Незалежно від національності та громадянства вони повинні вважати церкву за найвищий авторитет. Хоч вони можуть бути пов'язані присягою вірності країні, в якій живуть, але клятви покори Римові для них є вищою за все, і вона звільняє їх від усякої іншої присяги, котра суперечить інтересам церкви.

Історія свідчить про майстерні та наполегливі спроби римської церкви втручатись у внутрішні справи народів і, утвердившись там, вона продовжує здійснювати свої власні наміри навіть ціною знищення королів і цілих народів. У 1204 р. папа Інокентій III примусив

арагонського короля Петра II до такої незвичайної клятви: “Я, Петро, король Арагонії, обіцяю бути завжди вірним і слухняним моєму володареві – папі Інокентію, його католицьким наступникам і римській церкві, клянусь зберігати в моєму королівстві послух, папі, захищаючи католицьку віру і переслідуючи єретиків” (Йоан Dowling. The History of Romanism. V.5. Ch.6. P.55). Це узгоджується з твердженнями, що римський папа має “законне право скидати імператорів” і “звільняти підданих від обітниць вірності несправедливим правителям” (Mochheim. B.3. C.11. Ch.2. Sec.9. Note 17).

Не варто забувати й того, що Рим пишається своєю постійністю і незмінністю. Принципи, якими керувалися Григорій VII та Інокентій III, все ще залишаються принципами римо-католицької церкви. І якби вона тільки мала владу, то ще з більшою енергією та наполегливістю втілювала б їх у життя. Навряд чи протестанти усвідомлюють те, що роблять, плануючи звернутись по допомогу до Риму для звеличення недільного дня. В той час, як протестанти будуть зайняті досягненням своєї мети, Рим намагатиметься відновити свою владу і повернути колишню могутність. Як

тільки у Сполучених Штатах почне діяти принцип, згідно з яким церква може контролювати державну владу, з допомогою цивільних законів впроваджувати в життя релігійні обряди, – одним словом, як тільки авторитет церкви і держави запанує над сумлінням, тоді Римові буде забезпечена в цій країні перемога.

Слово Боже застерігає про загрозову небезпеку, яка наближається, і якщо протестантський світ не зверне уваги на ці застереження, то він швидко відчує на собі справжні наміри Риму, але тоді вже буде пізно. Влада Риму поступово і непомітно набирає сили. Вплив його вчення все більш відчутний у законодавчих зборах, церквах і серцях людей. Рим буде свої високі й масивні споруди, у потаємних підземеллях яких повториться страшна історія його попередніх переслідувань. Не викликаючи особливих підозр, Рим непомітно утверджує свої позиції, щоб досягти остаточних цілей, коли настане час вирішальної боротьби. Він прагне тільки одного: зайняти найзручнішу позицію і мати всюди перевагу, і він досягає цього. Незабаром ми побачимо і відчуємо, в чому полягають справжні наміри і цілі римської ієрархії. Ті, хто буде

вірити і підкорятися Слову Божому,
накликать на себе ганьбу і гоніння.

Ukrainian/Українська

STUDY GUIDE NAME:

*The Great Controversy Bible Study
Guide*

*Посібник для вивчення Біблії
“Велика боротьба”*

HEADLINES:

Download Free PDF's

Завантажити PDF безкоштовно

Free Bible Study Course

*Безкоштовний курс для вивчення
Біблії*

Decide Your Eternal Destiny

Визначте свою довічну долю

Mobile Friendly PDF

PDF для мобільних пристроїв

How to find peace in chaos

Як знайти спокій серед хаосу

LONG HEADLINE:

*The spiritual battle is real and it is over
you*

*Духовна боротьба реальна, і вона
довкола вас*

What is next in this world of chaos

*Що чекає на нас далі в цьому світі
хаосу*

DESCRIPTIONS:

Find peace even above the storm in a world full of chaos

Віднайдіть спокій навіть серед бурі у світі, сповненому хаосу

Know the future so you can prepare

Дізнайтеся про майбутнє, аби бути наготові

BUSINESS NAME:

Revelation Publications

Публікації одкровення